

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 23

Ljubljana, petek 6. maja 1994

Cena 365 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IV

995.

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj

Razglasjam zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 1994.

Št. 0100-43/94

Ljubljana, dne 3. maja 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj

1. člen

Državni zbor Republike Slovenije daje Družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. (v nadaljnjem besedilu: DARS d.d.) soglasje za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj za financiranje zgraditve avtocestnega odseka Pesnica - Šentilj v višini 32,7 mio USD.

DARS d.d. lahko najame kredit iz prejšnjega odstavka pod naslednjimi pogoji:

- znesek kredita se črpa v USD;
- obrestna mera - variabilna 6 mesečni LIBOR, z opcijo, da se v času trajanja kredita lahko obrestna mera fiksira ob plačilu stroškov konverzije,
- rok odplačila - 15 let z vključenim štiriletnim moratorijem na odplačilo glavnice, začetek odplačevanja april 1998,
- drugi stroški - provizija za odlog črpanja, odpoved kredita, provizija za konverzijo valute ali konverzijo obrestne mere ter zamudne obresti, največ v višini 2,75 % od vrednosti kredita letno,
- stroški priprave kredita - 1 % vrednosti kredita, plačljivi v enkratnem znesku v sedmih dneh ko pogodba stopi v veljavo,
- marža za deželni rizik - 1 % na variabilno ali fiksno obrestno mero.

2. člen

Kredit iz prejšnjega člena se koristi v skladu z zakonom o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnega odseka Pesnica - Šentilj.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-03/94-42/1

Ljubljana, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

996.

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnega odseka Pesnica-Šentilj

Razglasjam zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnega odseka Pesnica-Šentilj, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 1994.

Št. 0100-44/94

Ljubljana, dne 3. maja 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnega odseka Pesnica-Šentilj

1. člen

Republika Slovenija daje poroštvo za obveznosti Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. (v nadaljnjem besedilu: DARS d.d.), iz naslova kredita, ki ga ta najame pri Evropski banki za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnega odseka Pesnica-Šentilj, in sicer pod naslednjimi pogoji:

- znesek kredita - 32,7 mio USD, kredit se črpa v USD,
- obrestna mera - variabilna 6 mesečni LIBOR, z opcijo, da se v času trajanja kredita lahko obrestna mera fiksira ob plačilu stroškov konverzije,

- rok odplačila - 15 let z vključenim štiriletnim moratorijem na odplačilo glavnice, začetek odplačevanja april 1998,

- drugi stroški - provizija za odlog črpanja, odpoved kredita, provizija za konverzijo valute ali konverzijo obrestne mere ter zamudne obresti, največ v višini 2,75 % od vrednosti kredita letno,

- stroški priprave kredita - 1 % vrednosti kredita, plačljivi v enkratnem znesku v sedmih dneh, ko pogodba stopi v veljavo,

- marža za deželni rizik - 1 % na variabilno ali fiksno obrestno mero.

Skladno s prejšnjim odstavkom bo Republika Slovenija v primerih, ko DARS d.d. zaradi svoje neplačovitosti ne bo poravnala svojih dospelih obveznosti po kreditni pogodbi, na poseben poziv Evropske banke za obnovo in razvoj plačala te obveznosti namesto DARS d.d.

2. člen

Pogodbo o poroštvo v imenu in za račun Republike Slovenije podpiše z Evropsko banko za obnovo in razvoj minister, pristojen za finance.

Ministrstvo, pristojno za finance, skrbi za izvajanje tega zakona ter vseh pravic in obveznosti Republike Slovenije, ki iz njega izhajajo.

3. člen

Sredstva za plačilo obveznosti DARS d.d. v primerih iz drugega odstavka 1. člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

V primerih, ko Republika Slovenija plača obveznosti iz kreditne pogodbe namesto DARS d.d., pridobi Republika Slovenija v razmerju do DARS d.d. pravico do regresiranja plačanih zneskov in vseh stroškov, ki so nastali v zvezi s tem.

4. člen

Republika Slovenija uresniči pravico do regresiranja z nalogom, ki ga izda minister, pristojen za finance, v breme sredstev, zbranih na podlagi zakona o zagotovitvi namenskih sredstev za izgradnjo avtocestnega omrežja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 46/93).

Ne glede na prejšnji odstavek ima Republika Slovenija do izteka kreditne pogodbe iz 1. člena tega zakona pravico izvesti regresiranje v breme kateregakoli vira sredstev ali prihodkov DARS d.d., določenih v 5. členu zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 57/93) in zahtevati prenos sredstev iz posameznih virov v dobro proračuna Republike Slovenije.

V roku 30 dni po veljavnosti kreditne pogodbe iz 1. člena tega zakona skleneta ministrstvo, pristojno za finance, in DARS d.d. pogodbo, s katero podrobneje uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem določb tega člena.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-03/94-40/1

Ljubljana, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

997.

Na podlagi 166. člena v zvezi s 170. členom poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 40/93) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. aprila 1994 sprejel

RESOLUCIJO o strategiji Republike Slovenije do tujih vlaganj

I. UVOD

Republika Slovenija se želi s pozitivno opredelitvijo odnosa do tujih vlaganj in z njihovo zakonsko ureditvijo vključiti v evropska načela urejanja tujih vlaganj ter uskladiti z mednarodno priznanimi dokumenti, ki se nanašajo na vlaganje kapitala ter tako prispevati svoj delež k sodobnim procesom, ki potekajo v Evropi in svetu.

Slovensko gospodarstvo je z vidika tržne ureditve dokaj mlado gospodarstvo. Hkrati je v fazi kapitalskega prestrukturiranja družbene lastnine ter prilagajanja in vključevanja v evropske povezovalne procese. To je tudi faza intenzivnega povezovanja s tujino na kapitalski podlagi in povezovanja z raznimi gospodarskimi subjekti zaradi doseganja skupnih ciljev.

Zaradi navedenega položaja gospodarstvo pričakuje, da država, predvsem na področjih, ki so ključnega pomena za nadaljnji gospodarski in politični razvoj, čimprej izoblikuje usmeritve, po katerih bo mogoč enoten, konstruktiven in dolgoročno izoblikovan odnos do razvoja posameznega področja. Sem nedvomno sodijo tudi tuja vlaganja, ki so eden ključnih dejavnikov hitrejšega gospodarskega razvoja Republike Slovenije.

Ta strategija se nanaša na tuja vlaganja, katerih temeljna značilnost je dejavna udeležba tujega vlagatelja pri poslovanju in upravljanju podjetja, v katero je s tem namenom vložil sredstva, lastninska pravica na deležu na podlagi vloženih sredstev ali nakupa kapitala.

Republika Slovenija je ob osamosvojitvi smiselno prevzela nekdanjo ureditev za tuja vlaganja, ki je bila dokaj liberalna. Tako do sedaj Republika Slovenija ni imela lastnega, posebej opredeljenega odnosa do tujih vlaganj. Potreba po opredelitvi le-tega se kaže predvsem v zadnjem času, ko splet liberalnih pravnih predpisov, ki urejajo tuje vlaganje, omogoča raznovrstnost pravnih konstrukcij s tujimi vlaganji. V takem položaju smo samo pasivni opazovalci dejavnosti tujih vlagateljev, ki predvsem skrbijo za uresničevanje svojih interesov. Slovenija mora sama poskrbeti za uresničevanje svojih interesov, to pa lahko stori le z dejavnim pristopom in jasno oblikovanimi okvirnimi cilji, načini in metodami pri tujih vlaganjih. To je tudi namen te strategije.

II. NAMEN STRATEGIJE

Temeljni namen strategije je v določitvi:

- a) ciljev Republike Slovenije pri tujih vlaganjih;
- b) slovenskega odnosa do tujih vlaganj;
- c) temeljnih načel obravnavanja tujih vlaganj;
- d) prednosti Republike Slovenije za vlaganje tujega kapitala, način predstavitve in ovrednotenja teh prednosti;
- e) spodbujanje tujih vlaganj;
- f) dejavnost in usmerjanje tujih vlaganj;
- g) zakonodajni in administrativno-organizacijski okvir za tuja vlaganja;
- h) vloge tujega vlaganja pri lastninskem preoblikovanju.

K a) Cilji Republike Slovenije pri tujih vlaganjih

Cilji Republike Slovenije pri tujih vlaganjih izražajo želje, zahteve, temeljne motive in razloge države kot tudi posameznih domačih vlagateljev, zakaj in kaj želimo pridobiti s tujim vlaganjem oziroma za kaj smo in bomo pri tujem vlaganju zainteresirani.

Temeljni dolgoročni cilji Republike Slovenije, navedeni po prednostnem vrstnem redu, ki jih želimo doseči s tujim vlaganjem, so:

1. povečanje izvozne konkurenčne sposobnosti gospodarstva ob uporabi sodobne tehnologije in domačih razvojno-raziskovalnih dosežkov,
2. uvedba v Republiki Sloveniji še neobstojećih proizvodnih programov in tehnologij za izvoz,
3. oživitve in obnova v Sloveniji nazadujočih proizvodnih programov in tehnologij za izvoz,
4. prestrukturiranje slovenskega gospodarstva oziroma posameznih enot gospodarstva,
5. zaposlovanje domače delovne sile,
6. priliv dodatnega tujega kapitala,
7. integriranost tujega kapitala v lokalno gospodarstvo in prednost pri vključevanju le-tega, še posebej na manj razvitih in demografsko ogroženih območjih,
8. prenos znanja in usposobljenosti za večjo uspešnost v procesih trženja, posebno za izvoz.

Tuja vlaganja, ki bodo zagotavljala enega ali več prednostnih ciljev, bodo deležna podpore in odobravanja, spodbujanja ter čim boljše zaščite države in njenih organov v skladu z veljavnimi predpisi oziroma drugimi pravno veljavnimi možnostmi (npr. konkretno odobravanje železnih carinskih olajšav). Republika Slovenija oziroma njeni zakonodajni in upravno izvršilni organi bodo podpirali predvsem taka ciljna tuja vlaganja in bodo zagotavljali možnosti za njihovo uresničevanje v zastavljeni smeri.

K b) Odnos Republike Slovenije do tujih vlaganj

Ob upoštevanju temeljne opredelitve Slovenije za odprto gospodarstvo in svobodni pretok kapitala se Republika Slovenija zavzema za pozitiven odnos do tujih vlaganj, kar pomeni:

1. Republika Slovenija bo odprta za tuja vlaganja,
2. Republika Slovenija bo še posebej naklonjena tujim vlaganjem, ki so v skladu z njenimi strateškimi cilji,
3. Republika Slovenija bo podpirala "zeleno" tuja vlaganja; v načelu ne bo omejevala tujih vlaganj; usmerjala bo tuja vlaganja na področja, ki ščitijo njene ključne interese ter bo omejevala tuja vlaganja na izrecno navedenih področjih,
4. oblikovala bo pozitivno in liberalno zakonodajo ter si prizadevala za njeno dobronamerno razlago,
5. pospešila bo sklepanje dvostranskih in večstranskih mednarodnih sporazumov, pomembnih za tuja vlaganja (izogibanje dvojnemu obdavčevanju, zaščita tujih vlaganj, zaščita pred nekomercialnimi tveganji),
6. ščitila bo tuje vlagatelje pred morebitnimi kasnejšimi zakonskimi spremembami, ki bi jim omejevale z zakonom zajamčene pravice do prenosa dobička, povrnitve vloge oziroma deleža pri neto premoženju podjetja in prenosa vloge na drugo domačo ali tujo osebo,
7. z zakoni bo zagotavljala uresničevanje vseh okvirnih načel, opredeljenih v tej strategiji (predvsem nacionalna obravnava), na podlagi česar bodo tujim vlagateljem v okviru vlaganja, ki ima slovensko pravno osebnost, zagotovljene nekatere pravice (npr. pravica, da lahko podjetja, katerih osnovni kapital je v delni ali celotni lasti tujih oseb, imajo, kupujejo in prodajajo nepremičnine v Republiki Sloveniji) oziroma bodo imeli določene obveznosti (npr. prednostno zaposlovanje domače delovne sile, uporaba slovenskega jezika kot uradnega jezika v podjetjih s tujim kapitalom, prednostno vključevanje slovenskega menedžmenta in domačih razvojnih zmogljivosti).

K c) Temeljna načela obravnavanja tujih vlaganj

Ne glede na navedene cilje pod točko a) bo Republika Slovenija, oziroma njeni organi, zagotavljala vsem tujim vlaganjem položaj, ki temelji na naslednjih načelih:

1. Načelo nacionalne obravnave vlaganj

Vsako tuje vlaganje v Republiki Sloveniji si z vpisom v sodni register pridobi lastnost pravne osebe in s tem slovensko "državljanstvo", kljub temu da ves kapital nadzira tuji družbenik oziroma tuji vlagatelj. To pomeni, da je tuje vlaganje, ko dobi pravno subjektiviteto, obravnavano po slovenski zakonodaji; kar zadeva njegove pravice in obveznosti v Republiki Sloveniji. To načelo je zlasti pomembno in bo upoštevano pri pridobivanju lastninske pravice na nepremičninah na območju Republike Slovenije, oblikovanju menedžerskih struktur v podjetjih z večinskim tujim kapitalom, zaposlovanju delovne sile, pri čemer naj bi imeli prednost slovenski državljani, obvezni uporabi slovenskega jezika kot uradnega jezika v Republiki Sloveniji ter drugih ključnih nacionalnih interesih, ki jih želi Republika Slovenija zaščititi pred vplivom, ki ga ima tuji kapital nesporno pri vlaganju.

2. Pravica usmerjanja tujih vlaganj

Kot vsaka država si bo tudi Republika Slovenija pridržala pravico usmerjati tuja vlaganja na svojem ozemlju, kar pomeni, da bo na določenih področjih spodbujala tuja vlaganja, na določenih jih bo usmerjala, določena pa bo v celoti zaprla za tuja vlaganja.

3. Načelo spodbujanja in pospeševanja tujih vlaganj

Republika Slovenija si bo v skladu s tem načelom prizadevala s predpisi ali drugimi administrativnimi ukrepi (npr. pospešena izdaja vseh potrebnih dovoljenj) spodbuditi in pospešiti tista tuja vlaganja, za katera bo presodila, da so zanj strateško pomembna, pri čemer bo izrazila svoje želje in zahteve na način, ki bo zakonsko predpisan. Ni izključeno, da v želji spodbuditi in pospešiti konkretno tuje vlaganje ali tuje vlaganje na določenem področju, vlaganje ali vlaganja ne morejo biti deležna izjemnih spodbud, pri čemer bo imela spodbuda obilicacijsko pravno naravo (pogodbeno razmerje med prejemnikom in dajalcem spodbude).

4. Načelo poštenega in enakopravnega obravnavanja tujih vlaganj

Republika Slovenija bo tujim vlaganjem zagotovila pošten in enakopraven položaj, kar pomeni, da jih ne bo zapostavljala ali kako drugače omejevala oziroma, da jim ne bo dajala prednosti, če ne bo za to izražen poseben družbeni in strateški interes.

5. Načelo prostega prenosa dobička in repatriacije kapitala

Republika Slovenija bo v skladu s tem načelom in z veljavnimi predpisi zagotovila tujim vlagateljem prost prenos ustvarjenega dobička in povrnitev tistega kapitala, ki tujemu vlagatelju pripada po končanem ali likvidiranem vlaganju pod pogojem, da so pokrite vse zapadle finančne obveznosti v skladu z vsakokrat veljavnimi predpisi.

6. Načelo vzajemnosti

Pri odobravanju tujih vlaganj bo Republika Slovenija oziroma njeni organi, če bo ugotovila, da je to nujno, uveljavila vzajemnost možnosti vlaganja, nasploh oziroma posameznih delov vlaganja, bodisi da gre za vzajemnost vlaganja na določenem področju, določenem območju, glede določenih pravic (npr. pravica do razpolaganja z nepremičninami, pravica do prostega prenosa dobička itd.).

K d) Prednosti Republike Slovenije za vlaganje tujega kapitala, način njihove predstavitve in vrednosti le-teh

Pri predstavitvi in spodbujanju tujih vlaganj (v smislu

večjega priliva tujega kapitala z vlaganji) in pri predstavitvi Republike Slovenije kot države, ki je privlačna za tuja vlaganja in ne nazadnje tudi pri pogajanjih s tujimi vlagatelji bo Republika Slovenija izkoristila predvsem te svoje posebne prednosti:

1. ugodna zemljepisna lega sredi Evrope ter v bližini vrste najpomembnejših gospodarskih središč;
2. vse oblike prometnih povezav (npr. Koper kot najbližje pristanišče za velik del Srednje Evrope, dobre možnosti cestnih in železniških povezav);
3. pridobljene izkušnje pri poslovanju z državami na območju nekdanje Jugoslavije;
4. pridobljene izkušnje pri poslovanju z nekdanjimi državami, članicami SEV, še posebej z Rusko federacijo kot izredno privlačnim trgov, v smislu ustvarjanja baze za izvoz v te države;
5. v primerjavi z drugimi nekdanjimi socialističnimi državami, bistveno večje in daljše izkušnje s tržnim sistemom (večja avtonomnost menedžmenta, poslovna svoboda in vaje samostojnega nastopanja na tujih trgih);
6. Slovenija uresničuje program vseobsegajoče preobrazbe gospodarstva, usmerjenega v oblikovanje dinamičnega tržnega gospodarstva;
7. obstoječe možnosti za večanje tržnih deležev posameznih slovenskih podjetij na tujih trgih;
8. relativno nizki stroški glede na delovno storilnost, še posebej visoko izobraženo delovno silo in boljše delovne navade;
9. obstoječa liberalna zakonodaja o tujih vlaganjih (Slovenija že jamči prost prenos dobička in kapitala v tujino);
10. lastninjenje in preoblikovanje družbenih podjetij sta se že začeli; udeležba tujih vlagateljev pri tem je dobrodošla;
11. relativno manj onesnaženo in bolj ohranjeno okolje.

Republika Slovenija bo predstavila svoje naštete prednosti in zakonske ter strateške možnosti za vlaganje tujega kapitala. To ne izključuje možnosti za tuje vlaganje v izboljšanje obstoječih prednosti (npr. gradnjo kakovostnejše cestne in železniške povezave koprškega pristanišča z Evropo). Predstavitveno funkcijo bo Republika Slovenija opravljala načelno na vseh ravneh družbenega življenja, pri čemer bo vodilno vlogo oziroma pomembno pristojnost pri enotni predstavitvi za tuja vlaganja imel urad, zadolžen za gospodarsko promocijo in tuje investicije, ki bo v tej funkciji nastopal kot krovno usklajevalno telo.

Republika Slovenija bo svoje navedene prednosti vrednotila ob uresničevanju celotne politike do tujih vlaganj, v tem smislu, da jih bo uporabila kot pozitivne dejavnike pri privabljanju tujega kapitala.

Z dejavno predstavitveno funkcijo bomo lahko odpravili nekatere slabosti oziroma pomanjkljivosti (npr. nepoznavanje oziroma slaba obveščenost o Republiki Sloveniji v svetu), ki jih Republika Slovenija v tem trenutku čuti, vendar nekatere objektivne okoliščine ne dopuščajo, da bi jih rešila sama (npr. bližina vojne).

Republika Slovenija se bo prizadevala:

- da čimprej izboljša veljavne zakone, ki obravnavajo tuja vlaganja,
- da pospeši sklepanje dvostranskih sporazumov (o ukinitvi dvojnega obdavčenja, zaščiti vlaganj), predvsem s tistimi državami, iz katerih si želi oziroma pričakuje največ tujih vlaganj, kar bo skupaj s predstavitveno funkcijo tudi pripomoglo k razpršitvi tujih vlaganj,
- da z ukrepi gospodarske politike spodbudi večjo storilnost in izvozno usmerjenost gospodarskih enot že zaradi majhnega domačega trga.

K e) Spodbujanje tujih vlaganj

Republika Slovenija bo tujim vlaganjem nudila oziroma omogočila dostop do vseh tistih spodbud, ki jih sicer nudi domačim vlagateljem. Republika Slovenija že z obstoječimi davčnimi in carinskimi predpisi ter s programom promocijske dejavnosti nudi vlagateljem dolgoročne spodbude, ki so namenjene domačim in tujim vlagateljem in so materialne ali nematerialne.

Tujim vlagateljem, ki vlagajo svoj kapital v Republiko Slovenijo v obliki opreme za opravljanje dejavnosti, v katero se vlaga, je omogočen uvoz te opreme brez plačila carine in carinskih dajatev pod pogoji in na način, kot jih določa carinski zakon.

Republika Slovenija pri tej obliki spodbud upošteva predvsem vezanost opreme na proizvodni proces ali na proces opravljanja druge dejavnosti, stopnjo tehnološke primernosti opreme, vpliv uvožene oziroma vložene opreme na dvig produktivnosti proizvodnega procesa in koristnost opreme za opravljanje konkretne dejavnosti.

Tuji in domači vlagatelji so deležni naslednjih davčnih olajšav:

- davčnemu zavezancu se prizna davčna olajšava v višini 20 % sredstev, vloženih v opredmetena osnovna sredstva (razen v osebna motorna vozila) in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove;

- davčnemu zavezancu, ki v poslovnem letu za nedoločen čas in najmanj za dve leti zaposli pripravnike oziroma druge delavce, ki prvič sklepajo delovno razmerje, in delavce, ki so bili pred sklenitvijo delovnega razmerja najmanj šest mesecev prijavljeni pri službi za zaposlovanje, se davčna osnova zniža za znesek, ki je enak 30 % izplačanih plač teh zaposlenih, in sicer največ za prvih 12 mesecev njihove zaposlitve;

- davčnemu zavezancu, ki zaposluje invalide, se davčna osnova zniža za znesek, ki je enak 30 % izplačanih plač invalidov.

Z vzpostavitev Slovenske izvozne družbe (SID) so vlaganja tujih vlagateljev preko nacionalnega tretmaja deležna ugodnosti, ki jih le-ta nudi za varovanje političnih rizikov, subvencioniranje obrestnih mer in financiranje kreditov.

Obstoječi pravni sistem daje tudi prednosti, ki se štejejo med nematerialne spodbude in so bistvene za tuja vlaganja:

- nacionalni tretman vlaganj;
- zajamčene pravice tujim vlagateljem do dobička, do upravljanja, do vrnitve vloženih sredstev v primeru prenehanja vlaganja, do prenosa pravic iz vloženih sredstev na tretje osebe;
- prost prenos dobička;
- registracija vlaganj je relativno enostavna;
- vsa področja gospodarstva so odprta za vlaganje kapitala, razen dejavnosti, ki so z zakonom posebej opredeljene.

Na podlagi izdelanega sistema priliva tujega kapitala na posamezna področja in strateških usmeritev ni izključeno, da bo Republika Slovenija uvajala tudi druge oblike spodbud za tuja in domača vlaganja.

K f) Dopustnost in usmerjanje tujih vlaganj

1. Po obliki
2. Po dejavnosti
3. Po območjih
4. Po vrednostih

Ob upoštevanju načela neomejevanja tujih vlaganj in načela, da ima vsaka država pravico pravno urediti priliv tujih vlaganj na svojem ozemlju, bodisi zaradi zaščite

nacionalnih ali drugih interesov ali zaščite naravnih in splošnih dobrin, bo Republika Slovenija dopuščala:

1. Po obliki

- Tuja vlaganja v obliki nelastniških vlaganj, ki temeljijo na pogodbenem razmerju med domačim in tujim vlagateljem, pri čemer sama pravna narava vlaganja ne omogoča nobenih lastninskih ali drugih stvarnih pravic tujcev iz naslova vlaganja, torej tudi ne jamstev države v zvezi z lastninsko pravico. Temeljne značilnosti te oblike ureja zakon o tujih vlaganjih;
- tuja vlaganja v obliki lastniških vlaganj se pojavljajo v več možnih oblikah:
 - ustanovitev mešanih ali lastnih podjetij v skladu z vsakokrat veljavno zakonodajo, ki ureja tuja vlaganja, gospodarske družbe in druge oblike opravljanja dejavnosti,
 - delnic ali celotni odkup delnic ali deležev v družbenih in mešanih podjetjih po postopku, predpisanem s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij (akvizicije),
 - delni ali celotni odkup delnic ali deležev v zasebnih podjetjih,
 - dokapitalizacije z nakupom delnic ali deležev v družbenih in mešanih podjetjih v skladu s predpisi, ki urejajo tuja vlaganja in lastninsko preoblikovanje podjetij,
 - vlaganje v zavode in javne gospodarske službe v skladu z veljavnimi predpisi o zavodih in javnih gospodarskih službah;
 - koncesije za gradnjo cestne, železniške in druge infrastrukture, koncesije za izkoriščanje naravnih bogastev in splošnih dobrin v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja in tuja vlaganja;
 - vlaganje v nakup in prodajo vrednostnih papirjev v skladu s predpisi o vrednostnih papirjih in prometu z njimi;

– vlaganje v banke, druge bančne organizacije ter zavarovalnice in druge zavarovalne organizacije v skladu z veljavnimi predpisi o bankah in zavarovalnicah.

Zakon o tujih vlaganjih bo taksativno določil vse možne oblike tujih vlaganj in bo s tega vidika za tuje vlagatelje izhodišče.

2. Po dejavnosti

Za dejavnosti, v katere lahko vlagajo tujci, bo veljala načelna opredelitev Republike Slovenije, da so tuja vlaganja dovoljena v vse dejavnosti, razen v tiste, ki so za tuja vlaganja izrecno prepovedane, in tiste, ki so zaradi zaščite nacionalnih interesov usmerjene. To pomeni, da bodo dejavnosti z vidika tujih vlaganj razdeljene v tri skupine, in sicer:

- a) proste dejavnosti,
- b) usmerjene dejavnosti,
- c) prepovedane dejavnosti.

Kot proste dejavnosti se bodo šteli vse dejavnosti, ki s sistemskimi zakoni niso navedene kot usmerjene ali izrecno prepovedane dejavnosti za tuje vlaganje. Podlaga za to bodo tudi usmeritve v tej strategiji.

Izrecno prepovedane dejavnosti za tuja vlaganja bodo:

- osnovno šolstvo,
- pokojninsko zavarovanje,
- proizvodnja in trgovina z oborožitvenimi sredstvi in vojaško opremo.

Kot usmerjene dejavnosti se bodo šteli vse tiste dejavnosti, kjer bodo tuja vlaganja zaradi zaščite slovenskih nacionalnih interesov omejevana, pogojevana ali nadzirana s sistemskimi in področnimi predpisi, ki bodo določali pogoje, omejitve in nadzor v primeru večjih tujih vlaganj v te dejavnosti.

Med tako imenovane usmerjene dejavnosti bo Republika Slovenija uvrščala:

- bančništvo;
- zavarovalništvo;
- zdravstvo, otroško varstvo, izobraževanje, kulturne dejavnosti;
- proračunsko financirani del raziskovalne dejavnosti;
- filmsko, založniško, glasbeno-scensko dejavnost, likovno ustvarjalnost in splošno izobraževalno knjižničarstvo;
- posegi v naravno in kulturno dediščino;
- dejavnosti, ki jih lahko opravljajo le javne gospodarske službe, in sicer so to energetika, promet in zveze, komunalno in vodno gospodarstvo in gospodarjenje ali izkoriščanje naravnega bogastva in varstvo okolja;
- sredstva javnega obveščanja;
- igre na srečo;
- izgradnja infrastrukturnih turističnih objektov in vlaganja v turizem v 10 km obmejnem pasu;
- vlaganja, ki so kakorkoli povezana ali se izvajajo s prenosom tehnologije, ki lahko škodljivo vpliva bodisi na okolje bodisi na sedanji ali prihodnji tehnološki razvoj v Republiki Sloveniji (zato bo vsak prenos tehnologije moral odobriti pristojen organ v republiki oziroma bo lahko prepovedana uporaba tiste tuje tehnologije, za katero bo dokazano oziroma izkazano, da ima škodljive vplive);
- promet z nepremičninami;
- vlaganje v kmetijske zadrage in kmetijsko dejavnost;
- vlaganje v naftno industrijo;
- prevoz in prevozne storitve;
- detektivske storitve in tehnično zavarovanje objektov in ljudi;
- pravna pomoč in pravno svetovanje.

Z vlaganji v tako imenovane usmerjene dejavnosti bo morala soglašati oziroma jih dovoliti Vlada Republike Slovenije ali od nje pooblaščen upravni organ v skladu s kriteriji, predpisanimi v zakonu o tujih vlaganjih, v področnih zakonih ali podzakonskih aktih.

Natančni kriteriji za usmerjanje tujih vlaganj oziroma za določanje dopustnosti tujih vlaganj v posamezne dejavnosti bodo opredeljeni v zakonu o tujih vlaganjih oziroma v področnih zakonih (npr. zakon o bankah in hranilnicah, zakon o zavarovalnicah, zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje itd.).

Pri odločanju o dopustnosti vlaganj v usmerjene dejavnosti bo ključno merilo koristnost tujega vlaganja za razvoj konkretne dejavnosti oziroma področja, stanje na področju in sistemski zakoni.

Pri pogajanjih oziroma pri odločanju o tujih vlaganjih v usmerjene dejavnosti Vlada Republike Slovenije oziroma drug organ v Republiki Sloveniji lahko odkloni vlaganje ali pri pogajanjih vpliva na:

- a) razmerje deležev (manjšinski/večinski);
- b) morebitno vključitev pooblaščenega slovenskega partnerja;
- c) vpeljavo "zlate delnice" v obstoječih podjetjih strateškega pomena (s tem se izognemo neposrednim prepovedim, saj zlata delnica daje vladi pravico do veta na določene ključne odločitve pri vlaganju; na primer statusne spremembe v korist tujih vlagateljev);
- d) lastnost delnic domačega in tujega partnerja;
- e) ceno delnic.

3. Po območjih

V Republiki Sloveniji bodo dovoljena tuja vlaganja v celotni Republiki Sloveniji, razen na območju, ki je po zakonu, ki ureja splošno ljudsko obrambo, določeno kot prepovedano območje. S-tujimi vlaganji v obliki koncesij ali gradnje infrastrukturnih in turističnih objektov (ne glede na obliko vlaganja), ki se bodo izvajala na celotnem

ali pretežnem ozemlju Republike Slovenije ali v 10 km širokem obmejnem pasu, bo morala soglašati Vlada Republike Slovenije v skladu z zakonom.

4. Po vrednostih

Ne glede na dejavnost in ne glede na območje bo Vlada Republike Slovenije ali z zakonom pooblaščen upravni organ moral:

- odobriti tuje vlaganje s katerim tuji vlagatelj oziroma pravna oseba z večinskim tujim kapitalom kupuje delnice, deleže ali sredstva podjetja v vrednosti, ki presega tolarsko protivrednost deset milijonov ekujev v skladu z za to posebej oblikovanimi merili, ki jih bo sprejela Vlada Republike Slovenije,

- dovoliti ali soglašati z vsakim tujim vlaganjem ne glede na obliko in ne glede na dejavnost in ne glede na območje, če vrednost tujega vloženega kapitala presega tolarsko protivrednost pet milijonov ekujev, v smislu ugotavljanja zakonitosti in ustavnosti. To ne bo veljalo za bančništvo, ki spada v izrecno pristojnost Banke Slovenije in zakona o bančništvu. Način in postopek za izdajo dovoljenj in soglasij bo določal nov zakon o tujih vlaganjih, ki bo temeljil na tej strategiji.

H g) Zakonodajni in administrativno-organizacijski okvir za tuja vlaganja

Republika Slovenija bo uredila področje tujih vlaganj v zakonu o tujih vlaganjih. Potreba po še nadaljnjem sistemskem urejanju tega področja je utemeljena s tem, da je Republika Slovenija v fazi gospodarsko sistema, pravnega in lastninskega preoblikovanja. To pomeni, da je s tega vidika država s še vedno relativno visokim deležem tveganja, da je zato treba urediti posebej pravice tujih vlagateljev in njihovo zaščito oziroma zaščito njihovih pravic, predvideti načine, postopke evidentiranja tujih vlaganj ter postopke in načine za odobravanje tujih vlaganj v skladu z načeli te strategije.

Zakonodajni okvir Republike Slovenije za tuja vlaganja bo:

1. strategija kot podlaga za pripravo normativnih aktov;
2. zakon o tujih vlaganjih;
3. zakoni ali drugi predpisi, ki se neposredno ali posredno nanašajo na tuja vlaganja (delovnopravna zakonodaja, davčna zakonodaja, zakonodaja o gospodarskih družbah, zavodih, gospodarskih javnih službah, lastninskem preoblikovanju itd.);
4. zakoni, ki urejajo posamezne dejavnosti, v katere vlagajo tujci;
5. dvostranski in večstranski sporazumi ter protokoli, sklenjeni o tujih vlaganjih.

Administrativno-organizacijski okvir za tuja vlaganja

V tej strategiji opredeljen dejaven in pozitiven pristop Republike Slovenije do tujih vlaganj zahteva na administrativno-organizacijskem področju vzpostavitev institucije tipa "one-stop" agencije. To pomeni najsodobnejši pristop na tem področju, ki ga tuji vlagatelji od nas tudi pričakujejo.

Vzpostavitev tipa "one-stop" agencije bo pokazala resen namen Republike Slovenije za tuja vlaganja in je eden od ukrepov za spodbujanje tujih vlaganj, hkrati pa pomeni usklajevalno telo, ki mu bo naloženo predvsem:

- uresničevanje zakona o tujih vlaganjih,
- predlaganje politike do tujih vlaganj in analiziranje stanja na področju tujih vlaganj ter spremljanje njihove učinkovitosti,
- usklajevanje predlogov Vladi Republike Slovenije za odobravanje konkretnih vlaganj, kot to predvidevajo posamezni predpisi, v skladu s strategijo,

- dajanje informacij tujim in domačim vlagateljem o zakonskih možnostih za tuja vlaganja,

- pomoč tujim vlagateljem pri usklajevanju med posameznimi organi zaradi pridobitve vseh potrebnih dovoljenj, še posebej pri vlaganjih, ki bodo deležna podpore, ker bodo prednostno zagotavljala cilje, navedene v tej strategiji,

- oblikovanje strokovnih mnenj o vlaganju tujega kapitala,

- predstavitevna funkcija z namenom privabiti tuja vlaganja,

- predstavljane zakonskih možnosti za vlaganje kapitala v tujini.

Urad, zadolžen za gospodarsko promocijo in tuje investicije, bo določen z zakonom o tujih vlaganjih pri Vladi Republike Slovenije oziroma pri upravnem organu, pristojnem za ekonomske odnose s tujino.

Način delovanja, pristojnosti in organizacijo bosta določala zakon o tujih vlaganjih in njegov podzakonski akt.

K h) Vloga tujih vlaganj pri lastninskem preoblikovanju

Tuja vlaganja pri lastninskem preoblikovanju

Tuje vlaganje pomeni hkrati tudi lastninjenje povsod tam, kjer je kot predmet nakupa ali kot partner vključeno domače družbeno ali mešano podjetje (neposredno ali posredno) v družbeni lasti.

To je pri:

- a) delnem ali celotnem odkupu družbenega podjetja,
- b) zvišanju kapitala družbenega podjetja,
- c) skupnem vlaganju z družbenim podjetjem.

Glede na sedanje razmere bo večina prihodnjih neposrednih tujih vlaganj v Slovenijo hkrati pomenila tudi lastninjenje, in sicer vse dokler ne bo lastninjenje že bistveno spremenilo lastninske strukture gospodarstva. Tuja vlaganja kot del procesa lastninjenja imajo te oblike: (celotni ali delni) odkup deleža ali sredstev družbenega ali mešanega podjetja v družbeni lasti, skupno vlaganje z družbenim ali mešanim podjetjem ali zvišanje kapitala. V Sloveniji prevladuje skupno vlaganje, ki daje domačemu, predvsem pa tujemu vlagatelju, vrsto prednosti.

Pri lastninjenju skozi skupna vlaganja tuji vlagatelj običajno izloči najboljši del domačega podjetja, preostanku podjetja pa ostanejo vse težave. Pri odkupu in dokapitalizaciji pa se mora tuji vlagatelj ukvarjati s kupljenim podjetjem kot celoto.

Vloga tujih vlaganj pri lastninskem preoblikovanju:

a) Neposredna tuja vlaganja pri lastninskem preoblikovanju morajo poleg zakonodaje o neposrednih tujih vlaganjih upoštevati tudi zakonodajo o lastninjenju.

b) Republika Slovenija ureja in nadzira lastninjenje s tujimi vlaganji v istih dejavnostih kot tuja vlaganja nasploh.

Republika Slovenija je pri tujem vlaganju pri lastninjenju zainteresirana, da zadrži večinsko domače lastništvo ali "zlato delnico" v podjetjih, ki:

1. razpolagajo z uveljavljenimi mednarodnimi blagovnimi znamkami,
2. intenzivno uporabljajo domače naravne vire in domača znanja ali
3. imajo poseben položaj na trgu.

Republika Slovenija je prednostno zainteresirana za lastninjenje s tujimi vlaganji v tistih podjetjih, ki jim bo to omogočilo dostop do tujih trgov in nove tehnologije, ohranjanje delovnih mest, ekološko sanacijo, finančno

prestrukturiranje in nasploh zagotavljanje kakovostnega dolgoročnega razvoja podjetja.

Št. 440-17/93-1/5

Ljubljana, dne 15. aprila 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. **Herman Rigelnik** l. r.

998.

Na podlagi 6. člena zakona o Družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 57/93) in 172. člena poslovnika Državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 1994 sprejel

O D L O K

o soglasju k programu dela družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. za leto 1994

Državni zbor Republike Slovenije daje soglasje k programu dela Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. za leto 1994, ki je razviden iz poglavij 1.1. - Gradnja avtocest in 1.2. - Vzdrževanje in upravljanje avtocest, razen za avtocestni odsek Malence-Sentjakob pod točko 4. poglavja 1.1.

Št. 321-10/89-2/151

Ljubljana, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. **Herman Rigelnik** l. r.

999.

Na podlagi drugega odstavka 5. člena zakona o carinski službi (Uradni list RS, št. 1/91-I, 58/93 in 65/93) ter 24. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi mejnih prehodov za obmejni promet in kmetijskih prehodnih mest, na katerih kontrolno prehajanja čez državno mejo opravljajo carinski organi

1. člen

Carinski organi opravljajo zadeve s področja nadzora prehajanja čez državno mejo, naloge v zvezi z ugotavljanjem mejnih incidentov in drugih kršitev nedotakljivosti državne meje na mejnem prehodu ter skrbijo za izvajanje predpisov s področja tujcev in mednarodnih sporazumov, ki urejajo prehajanje čez državno mejo, na naslednjih mejnih prehodih:

1. Na meji z Republiko Italijo:

1. mejni prehod za obmejni promet Čampore
2. mejni prehod za obmejni promet Kaštelir
3. mejni prehod za obmejni promet Osp
4. mejni prehod za obmejni promet Socerb
5. mejni prehod za obmejni promet Repentabor

6. mejni prehod za obmejni promet Gorjansko
7. mejni prehod za obmejni promet Klariči
8. mejni prehod za obmejni promet Lokvica
9. mejni prehod za obmejni promet Miren
10. mejni prehod za obmejni promet Šempeter
11. mejni prehod za obmejni promet Pristava
12. mejni prehod za obmejni promet Nova Gorica
13. mejni prehod za obmejni promet Solkan
14. mejni prehod za obmejni promet Vipolže
15. mejni prehod za obmejni promet Hum
16. mejni prehod za obmejni promet Plešivo
17. mejni prehod za obmejni promet Golo Brdo
18. mejni prehod za obmejni promet Britof
19. mejni prehod za obmejni promet Livek
20. mejni prehod za obmejni promet Robedišče
21. mejni prehod za obmejni promet Most na Nadiži
22. mejni prehod za obmejni promet Log pod Mangartom

23. mejni prehod za obmejni promet Plavje
24. mejni prehod za obmejni promet Solarji
25. kmetijsko prehodno mesto Solkan polje
26. kmetijsko prehodno mesto Valerišče
27. kmetijsko prehodno mesto Medana
28. kmetijsko prehodno mesto Podsabotin.

II. Na meji z Republiko Avstrijo:

1. mejni prehod za obmejni promet Pavličevò sedlo
2. mejni prehod za obmejni promet Muta
3. mejni prehod za obmejni promet Pernice
4. mejni prehod za obmejni promet Remšnik
5. mejni prehod za obmejni promet Kapla
6. mejni prehod za obmejni promet Gradišče
7. mejni prehod za obmejni promet Sladki Vrh
8. mejni prehod za obmejni promet Plač
9. mejni prehod za obmejni promet Svečina
10. mejni prehod za obmejni promet Špičnik
11. mejni prehod za obmejni promet Matjaševci
12. mejni prehod za obmejni promet Sotina
13. mejni prehod za obmejni promet Kramarovci
14. mejni prehod za obmejni promet Fikšinci
15. mejni prehod za obmejni promet Gerlinci
16. mejni prehod za obmejni promet Korovci
17. mejni prehod za obmejni promet Cankova.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 280-01/94-2/1-8

Ljubljana, dne 21. aprila 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. **Janez Drnovšek** l. r.
Predsednik

1000.

Na podlagi 8. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 11. in 40. člena zakona o raziskovalni dejavnosti (Uradni list RS, št. 8/91-I) ter 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o preoblikovanju dela Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v javni raziskovalni zavod

I. STATUS

1. člen

Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij Ljubljana, ZRMK, ki ga je ustanovila Vlada Ljudske Republike Slovenije, dne 19. julija 1949 (Uradni list LRS, št. 22/49) in je po zakonu o zavodih postal javni zavod, se na predlog Ministrstva za znanost in tehnologijo v delu, ki opravlja s tem sklepom določeno dejavnost, preoblikuje v javni raziskovalni zavod.

II. IME IN SEDEŽ

2. člen

Ime javnega raziskovalnega zavoda je: Zavod za gradbeništvo - ZRMK; Dimičeva 12, Ljubljana.
Skrajšano ime je: ZAG - ZRMK, Ljubljana
Sedež zavoda je v Ljubljani, Dimičeva 12.

III. DEJAVNOST

3. člen

Zavod za gradbeništvo - ZRMK (v nadaljevanju: zavod) bo kot osrednja slovenska institucija za gradbeništvo opravljal naslednje dejavnosti:

- kontrola kakovosti proizvodov, materialov in izvedenih del,
- raziskave na področju gradbenih materialov in konstrukcij,
- razvoj novih materialov,
- razvoj novih metod preizkušanja.

Zavod se vključuje v mednarodno znanstveno raziskovalno dejavnost in se v ta namen povezuje s sorodnimi organizacijami v svetu.

V okviru dejavnosti si zavod prizadeva za razvoj in vsestransko dostopnost in uporabo znanja v družbi in gospodarstvu, za prenos raziskovalnih dosežkov v prakso, pospeševanje podjetništva, ki potrebuje povezavo z raziskovalnim okoljem, za obveščanje javnosti, popularizacije znanosti in za širjenje znanstvene in tehnične kulture.

4. člen

Zavod bo opravljal dejavnosti iz prejšnjega člena v okviru nacionalnega raziskovalnega programa kot javno službo.

5. člen

Zavod opravlja dejavnost tudi za druge naročnike v obsegu in na način kot je to določeno s programom razvoja in letnim programom dela zavoda.

6. člen

Zavod je za izvajanje nacionalnega raziskovalnega programa in za izvajanje nalog za druge naročnike organiziran tako, da dosega čim večjo strokovno in znanstveno uspešnost, upoštevajoč pri tem zahteve stroke, cilje, velikost in obseg raziskovalne dejavnosti ter človeške in materialne možnosti družbe.

Organiziranost zavoda se podrobneje določi s statutom zavoda.

IV. ORGANI ZAVODA

7. člen

Zavod upravlja upravni odbor.

Člani upravnega odbora so vrhunski strokovnjaki iz

znanosti, izobraževanja, tehnologije, gospodarstva in družbenih dejavnosti.

Upravni odbor zavoda ima sedem članov, od katerih imenuje:

- ustanovitelj štiri člane (od tega enega na predlog Ministrstva za znanost in tehnologijo, enega na predlog Ministrstva za gospodarske dejavnosti, enega na predlog Ministrstva za okolje in prostor in enega na predlog Ministrstva za promet in zveze);

- odgovorni nosilci raziskovalnih in razvojnih projektov v zavodu dva člana, enega člana iz kolektiva zaposlenih v zavodu.

Predsednika upravnega odbora zavoda izvolijo med seboj člani upravnega odbora.

Kadar je izid glasovanja upravnega odbora neodločen, je sprejeta odločitev, za katero je glasoval predsednik.

8. člen

Upravni odbor zavoda obravnava in sprejema statut in druge splošne akte zavoda, program razvoja, letni program dela, poročila o njihovem izvrševanju, sprejema finančni načrt in zaključni račun, obravnava pobude znanstvenega sveta in o njih sklepa, imenuje in razrešuje direktorja zavoda in daje soglasje za imenovanje in razrešitev drugih vodilnih in raziskovalnih delavcev zavoda ter delavcev s posebnimi pooblastili in opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

K statutu, programu razvoja zavoda, letnemu programu dela, finančnemu načrtu, zaključnemu računu ter imenovanju in razrešitvi direktorja mora upravni odbor pridobiti soglasje ustanovitelja.

9. člen

Mandat upravnega odbora traja štiri leta, s tem, da se pri prvem imenovanju štirje člani, med njimi eden, ki ga imenuje ustanovitelj, zamenjajo po dveh letih.

Upravni odbor vsako leto poroča ustanovitelju o delu zavoda.

Način dela upravnega odbora se določi s statutom zavoda.

10. člen

Delo in poslovanje zavoda vodi direktor.

Direktorja zavoda imenuje in razrešuje upravni odbor s soglasjem ustanovitelja.

Mandat direktorja je štiri leta.

11. člen

Vodilne raziskovalne delavce imenuje direktor ob soglasju znanstvenega sveta in upravnega odbora.

Ostale vodilne delavce in delavce s posebnimi pooblastili imenuje direktor zavoda ob soglasju upravnega odbora.

Pogoji in način imenovanja vodilnih raziskovalnih in strokovnih delavcev ter delavcev s posebnimi pooblastili se določijo s statutom.

12. člen

Za obravnavanje in odločanje o raziskovalnem programu in drugih programskih zadevah se v zavodu oblikuje znanstveni svet.

Znanstveni svet sestavljajo vsi odgovorni nosilci raziskovalnih in razvojnih projektov v zavodu.

Naloge znanstvenega sveta se določijo s statutom.

**V. VIRI, NAČIN IN POGOJI PRIDOBIVANJA
SREDSTEV ZA DELO ZAVODA****13. člen**

Zavod gospodari z osnovnimi in drugimi materialnimi sredstvi, ki so mu namenjena na podlagi organizacijske sheme zavoda iz 6. člena tega sklepa, narejeni na podlagi "Ocene strokovne vrednosti in družbene relevantnosti oddelkov in skupine ZRMK" iz 22. člena tega sklepa.

14. člen

Zavod pridobiva sredstva, potrebna za izvajanje svoje dejavnosti iz državnega proračuna za izvajanje nacionalnega raziskovalnega programa in z opravljanjem dejavnosti za druge naročnike.

Zavod pridobiva sredstva, potrebna za izvajanje svoje dejavnosti tudi:

- preko državnih razpisov in pogodb za pridobljene in sprejete projekte;
- iz skladov in donacij iz domačih in mednarodnih virov.

15. člen

Z zakonom o proračunu se določi višina sredstev namenjenih za pokrivanje naslednjih dejavnosti zavoda:

- upravljanje in vodenje;
- delovanje uveljavljenih raziskovalcev, ki tvorijo strokovno jedro znanstvenih raziskav na področjih delovanja zavoda;
- informacijsko in komunikacijsko infrastrukturo;
- obnavljanje, nadomeščanje in širitev materialne podlage raziskovanja in razvoja;
- vzdrževanje stavb in komunalne infrastrukture.

Zavod pridobiva sredstva iz prejšnjega odstavka na podlagi letnega programa dela. Letni program dela, ki se izdela na podlagi veljavnih meril raziskovalnega programa zavoda, pripravi direktor in ga predlaga v sprejem upravnemu odboru.

Upravni odbor mora k letnemu programu dela pridobiti soglasje ustanovitelja.

16. člen

Pri zavodu se ustanovi raziskovalni sklad zavoda, ki se financira iz dotacij in drugih virov in je namenjen za:

- odpiranje novih področij in podporo obetavnih projektov;
- posebno podporo za strokovno napredovanje perspektivnih raziskovalcev;
- vključevanje tujih raziskovalcev v delo zavoda.

Oblikovanje in namen uporabe raziskovalnega sklada se natančneje določi s statutom.

**VI. RAZPOLAGANJE S PRESEŽKOM PRIHODKOV
NAD ODHODKI IN KRITJE PRIMANJKLJAJA
SREDSTEV ZA DELO****17. člen**

Presežek prihodkov nad odhodki zavod uporablja za izvajanje in razvoj svoje dejavnosti.

O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki odloča na predlog direktorja zavoda upravni odbor v soglasju z ustanoviteljem.

18. člen

O načinu pokrivanja ter višini pokrivanja primanjkljaja, ki ga ni moč pokriti iz drugih razpoložljivih sredstev zavoda, odloča ustanovitelj na predlog upravnega odbora.

**VII. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI
ZAVODA V PRAVNEM PROMETU****19. člen**

Zavod je pravna oseba, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi brez omejitev.

**VIII. ODGOVORNOSTI USTANOVITELJA
ZA OBVEZNOSTI ZAVODA****20. člen**

Ustanovitelj prevzema odgovornost za obveznosti zavoda do višine vrednosti premoženja, s katerim upravlja zavod.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**21. člen**

Zavod za gradbeništvo - ZRMK obsega del Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij, določen na podlagi predloga iz "Ocene strokovne vrednosti in družbene relevantnosti oddelkov in skupin ZRMK".

Podrobnosti pri delitvi kadrov in opreme med javnim raziskovalnim zavodom in javnim zavodom uskladiata vodstvi novo nastalih zavodov v soglasju z ustanoviteljem.

22. člen

Način in pogoji za pridobivanje sredstev za delo zavoda, ki so določena v 14. in 15. členu tega sklepa, se začno izvajati z dnem, ko se z državnim proračunom uredi financiranje javnih raziskovalnih zavodov.

Do uveljavitve novega načina financiranja javnih raziskovalnih zavodov, se za zavod ohranijo obstoječi načini in pogoji za pridobivanje sredstev za delo.

23. člen

Upravni odbor se imenuje v 30 dneh po uveljavitvi tega sklepa.

24. člen

Za čas do imenovanja novega direktorja zavoda Vlada Republike Slovenije s posebnim sklepom imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

Dosedanji direktor Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij ostane direktor preostalega dela Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij, kot javnega zavoda.

25. člen

Statut zavoda mora biti sprejet v roku 60 dni po uveljavitvi tega sklepa.

Imenovanje vodilnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili zavoda, izvolitev ostalih organov in imenovanje vodilnih raziskovalnih delavcev se izvede takoj po sprejetju statuta zavoda.

26. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 022-07/93-9/2-8

Ljubljana, dne 21. aprila 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1001.

Na podlagi 12. točke 19. člena zakona o dohodnini (Ur. l. RS, št. 71/93) izdaja minister za kmetijstvo in gozdarstvo v soglasju z ministrom za finance

ODREDBO

o pogojih za oprostitve davka od osebnih prejemkov iz naslova medsebojne sosedske pomoči med kmečkimi gospodarstvi

1. člen

Medsebojna sosedska pomoč med kmečkimi gospodarstvi obsega pomoč s kmetijsko mehanizacijo in delovno silo. Za mesečno sosedsko pomoč se štejejo dela s področja kmetijstva in gozdarstva:

- če jih opravljajo člani kmečkega gospodarstva z lastno mehanizacijo in lastno delovno silo;
- če jih opravljajo v okviru strojnega krožka;
- če jih opravljajo v občini, v kateri imajo svoja zemljišča in v sosednjih občinah;
- če jih zaračunavajo po cenah, ki ne presegajo cen, objavljenih v »Katalogu stroškov kmetijske mehanizacije«, Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo;
- če prejemki iz tega naslova v enem koledarskem letu ne presegajo 64.000,00 SIT po ha kmetijskih zemljišč, ki jih ima kmečko gospodarstvo v lasti ali najemu, vendar največ do 20 ha;
- če izda izvajalec naročniku račun.

2. člen

Račun o prejemku iz 6. alineje 1. člena te odredbe mora vsebovati naslednje podatke:

- ime, priimek in naslov naročnika;
- ime, priimek in naslov izvajalca;
- kraj in datum izdaje računa;
- zaporedna številka;
- datum in vrsta opravljenih del;
- število opravljenih ur;
- cena za opravljeno uro;
- celoten znesek računa;
- podpis naročnika in izvajalca.

Račun mora izvajalec izdati v najmanj treh izvodih, od katerih enega prejme naročnik, enega vodja krožka, enega pa zadrži zase. Izvajalec mora račune hraniti najmanj 5 let.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 415-002/94

Ljubljana, dne 21. marca 1994.

Minister za kmetijstvo
in gozdarstvo
dr. Jože Osterc l. r.

1002.

Na podlagi prvega odstavka 272. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79, 12/82, 39/85, 37/87 in 18/88) in enajste alineje 2. točke drugega odstavka 54. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

(Uradni list RS, št. 12/91-I) izdaja minister za šolstvo in šport

PRAVILNIK

za uveljavljanje regresa za potovanja otrok in mladine

1. člen

Regres za potovanja otrok in mladine je namenjen spodbujanju mobilnosti in možnosti udeležbe otrok in mladine na izobraževalnih, vzgojnih, kulturnih in športnih aktivnostih.

Regres je namenjen vsem mladim do 27. leta starosti kot posebno znižanje cene prevoza povezanega z aktivnostmi iz prejšnjega odstavka.

UPRAVIČENCI**2. člen**

Pravico do regresa za potovanja otrok in mladine imajo vse osebe, ki niso starejše od 27 let, in sicer:

- a) organizirane skupine otrok in mladine (v šolah, vzgojno-varstvene organizacije, mladinske organizacije, društva, sindikati itd.);
- b) mladina v okviru neorganiziranih skupin;
- c) skupina mladih pripadnikov slovenske narodne manjšine, ki živijo v Republiki Avstriji, Republiki Italiji ali Republiki Madžarski;
- d) posamezniki.

Skupine (pod a), b) in c)) iz prejšnjega odstavka morajo šteti najmanj 5 oseb.

Izjemoma so upravičene do regresa tudi osebe, ki spremljajo posamezno skupino, in sicer:

- pri predšolskih otrocih: en spremljevalec na 5 otrok;
- pri invalidnih ali razvojno prizadetih osebah: število spremljevalcev je odvisno od prizadetosti;
- pri ostalih: en spremljevalec na 10 otrok/mladine.

3. člen

Regres znaša 30 % od cene prevoza z avtobusom, vlakom, gondolsko žičnico ali ladjo. Pri prevozi na rednih linijah je osnova za regres praviloma znižana cena vozovnice za otroke ali mladino.

Pri posebej naročenih prevozi z avtobusi je osnova za regres znižana cena za prevoze skupin otrok in mladine, pri čemer se prizna regres le za dejansko prevožene kilometre. Od dodatnih stroškov prevoza (davek, cestnina, tunelnina itd.) se regres ne računa.

4. člen

Regres se priznava za prevoze na aktivnosti, ki so izven kraja ali občine stalnega bivanja oziroma sedeža organizacije ali ustanove, in sicer:

- na ozemlju Republike Slovenije;
- na narodnostno mešanih območjih v Avstriji, Italiji in na Madžarskem, kjer živijo pripadniki slovenske manjšine;
- v slovenskih objektih za letovanje otrok in mladine, ki so na ozemlju Republike Hrvaške (v Istri in hrvaškem Primorju).

Upravičencem iz točke c) prvega odstavka 2. člena tega pravilnika se prizna regres le za prevoze na ozemlju Republike Slovenije.

NAČIN UVELJAVLJANJA REGRESA**5. člen**

Regres lahko upravičenci uveljavljajo izključno preko

posameznih društev Počitniške zveze Slovenije (v nadaljevanju PZS), in sicer:

- v Ljubljani: CMT »Mladi turist«, Celovška 49;
- v Mariboru: Društvo za počitniško dejavnost, Orožnova 2;
- v Celju: društvo »Popotnik«, Kocenova 2;
- v Murski Soboti: društvo »Putra«, Trg zmage 4;
- v Novem mestu: Počitniško društvo, Novi trg 4;
- v Velenju: društvo »Kažipot«, Šaleška 19 A;
- v Kranju: društvo »Vodnik«, Tavčarjeva 5.

Če se ustanovi novo društvo, bodo upravičenci regres lahko uveljavili tudi preko teh društev PZS.

6. člen

Skupinam iz točke a) in c) točke prvega odstavka 2. člena tega pravilnika se regres prizna, če pred pričetkom potovanja organizacije oziroma ustanove, v okviru katerih je potovanje organizirano, posameznemu društvu PZS dostavijo:

- naročilnico za prevoz, ki mora vsebovati: številko naročilnice, datum izstavitve, podatke o odhodu (datum, ura, točen kraj odhoda), število avtobusov ali število oseb (pri drugih prevoznih sredstvih), relacijo prevoza, žig in podpis odgovorne osebe. Na naročilnici so lahko vpisane tudi posebne želje glede prevoza. Prevoz mora biti naročen najmanj 7 dni pred izvedbo, če ni drugače dogovorjeno,

- zahtevek za uveljavitev regresa za potovanja otrok in mladine (tiskovina DZS, obrazec 4.1) v treh izvodih, kjer morajo biti čitljivo izpolnjene vse rubrike. V posamezne rubrike se vpiše naslednje podatke:

1. skupno število oseb, ki potuje – ločeno število otrok in mladine ter ločeno imena vseh spremljevalcev (če ima skupina več kot tri spremljevalce, se vpišejo le ime vodje potovanja);
2. označiti ali vpisati prevozno sredstvo za potovanja;
3. datum odhoda in datum povratka;
4. kraj odhoda in vse večje kraje na relaciji potovanja;
5. označiti namen potovanja iz obstoječih možnosti ali vpisati drug namen (npr.: ogled določene prireditve, izbirne vsebine iz šol. programa, aktivna udeležba na tekmi itd.);

6. polno ime (naziv) in naslov organizacije ali ustanove, ki daje zahtevek za regres;

7. podpis odgovorne osebe in žig (pečat) organizacije ali ustanove, ki daje zahtevek, s čemer se potrjuje resničnost vpisanih podatkov in sprejme obvezo, da bodo regresa deležni izključno upravičenci.

7. člen

Če zahtevek izpolnjuje pogoje, določene s tem pravilnikom, se regres prizna. Društvo PZS naročniku prevoza izstavi račun, ki je zmanjšan za znesek regresa.

Odgovorne osebe v organizacijah ali ustanovah (v okviru katerih je skupina otrok ali mladine potovala), so dolžne poskrbeti, da bodo regresa deležni izključno upravičenci ali posamezniki.

Znesek regresa mora biti pri računu za opravljen prevoz natančno naveden. Račun z upoštevanim regresom mora naročnik prevoza plačati v zakonitem roku.

Upravičenci do regresa iz b) in d) točke prvega odstavka 2. člena tega pravilnika lahko regres uveljavljajo praviloma pred potovanjem oziroma največ 7 dni po opravljenem potovanju tako, da:

- izpolnijo na sedežu društva PZS poseben zahtevek za regres v dveh izvodih;
- predložijo dokument, ki bo dokazoval upravičenost do regresa (uradno vabilo za udeležbo na posamezni

aktivnosti ali uraden program aktivnosti, ki mora biti skladen z namenom regresa);

- predložijo originalne vozne karte (in fotokopijo vozne karte, če regres uveljavljajo pred potovanjem).

Če zahtevek za regres izpolnjuje pogoje, določene s tem pravilnikom, se upravičencem regres izplača v gotovini na sedežu društva PZS.

KONČNE DOLOČBE

8. člen

Zagotavljanje regresa za potovanja otrok in mladine se lahko prekine, če je začasno prekinjen dotok namenskih sredstev ali če so le-ta izčrpana za tekoče leto. Sklep o prekinitvi sprejme minister za šolstvo in šport.

Za posredovanje informacij v zvezi z regresom za potovanja otrok in mladine so pooblaščenca vsa društva Počitniške zveze Slovenije.

Za preverjanje namenske porabe za regres je imenovana Mešana komisija (ki jo sestavljajo predstavniki Ministrstva za šolstvo in šport RS, Urada RS za mladino in PZS). Komisija bo preverjanje opravljala pri društvih PZS, upravičencih in prevoznikih, ki so ji dolžni preverjanje omogočiti.

Kršitve tega pravilnika in dajanje neresničnih podatkov bodo sankcionirana s sklepi Mešane komisije.

9. člen

Ta pravilnik začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 119/94-UM

Ljubljana, dne 25. aprila 1994.

dr. Slavko Gaber l. r.
Minister za šolstvo in šport

1003.

Na podlagi 53. člena zakona o urejanju prostora (Ur. list SRS, št. 18/84 in 15/89) ter v skladu z navodilom o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (Ur. list SRS, št. 20/85) izdaja minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za obrambo

NAVODILO

za določanje in prikazovanje potreb obrambe in zaščite v prostorskih planih

I

S tem navodilom se na podlagi ocene vojne ogroženosti, ter ocene ogroženosti z vidika zaščite in reševanja določajo enotni kriteriji za prostorsko planiranje na področju obrambe in zaščite.

S planiranjem prostora za obrambo in zaščito se načrtno zagotavlja prostorske potrebe, s katerimi se omogoča ustrezno izvajanje obrambnih in zaščitnih dejavnosti. Ministrstvo za obrambo zato zagotavlja:

- vgraditev in usklajenost potreb obrambe in zaščite v prostorskih planih republike in lokalnih skupnosti;
- prilagajanje posegov v prostor interesom obrambe in zaščite;
- ustrezno regionalno in strukturno razmestitev storitvenih in proizvodnih zmogljivosti;

- dopolnilne zmogljivosti za proizvodnjo in vzdrževanje bojnih in drugih sredstev;
- prostorske potrebe za zaščito in reševanje.

II

S pripravo prostorskih planov se zagotavlja prostorsko usklajenost:

- območij in objektov namenjenih za vodenje in poveljevanje ter izvajanje aktivnosti obrambe in zaščite;
- s prostorskimi potrebami za bojne sisteme in delovanje na taktičnih smereh, objekte in ognjeno delovanje zlasti v protiočepnem, protidesantnem boju, protizračno obrambo in zaščito;
- s prostorskimi elementi za delovanje zaščite in reševanja.

III

Globalno zasnovo namenske rabe prostora za potrebe obrambe in zaščite sestavljajo prostorske zasnove, ki se nanašajo na območja izključne rabe, na območja možne izključne rabe ter na območja omejene in nadzorovane rabe prostora.

A. Območja izključne rabe prostora so obstoječa in predvidena območja namenjena za potrebe obrambe in zaščite v miru, na katerih potekajo stalne obrambno - zaščitne aktivnosti (namenjene so za razmestitev in delo obrambnih sil ali za izvajanje aktivnosti zaščite in reševanja).

B. Območja možne izključne rabe prostora so območja, ki so primarno namenjena za potrebe obrambe in zaščite, vendar se v miru ne uporabljajo za te namene (razen izjemoma za potrebe usposabljanja).

C. Območja omejene in nadzorovane rabe prostora so območja v neposredni bližini območij izključne ali možne izključne rabe, na katerih so potrebne omejitve iz tehničnih ali varnostnih razlogov.

IV

Planski elementi za pripravo, izdelavo, sprejemanje in vzdrževanje prostorskega plana za obrambo in zaščito so:

1. vojašnice s pripadajočo infrastrukturo;
 2. vadbišča, strelišča in poligoni;
 3. centri za usposabljanje in izobraževanje;
 4. skladišča s pripadajočo infrastrukturo;
 5. območja za uničevanje neeksplozivnih bojnih teles;
 6. območja objektov in trase omrežja upravnih in drugih funkcionalnih zvez;
 7. objekti za proizvodnjo minsko eksplozivnih in drugih oborožitvenih sredstev;
 8. območja in objekti Teritorialne obrambe za operativne in bojne naloge z infrastrukturnim omrežjem (poveljniška mesta, ognjeni položaji);
 9. območja letališč, vzletno pristajalnih stez in heliodromov.
- B. Planski elementi območij možne izključne rabe prostora
1. območja za evakuacijo prebivalstva in njegovo nastanitev;
 2. območja za pokop ljudi in živali;
 3. območja za deponijo ruševin;
 4. območja za dekontaminacijo ljudi, živali in drugih dobrin;
 5. območja možnih letališč, vzletno pristajalnih stez in heliodromov.
- C. Planski elementi območij omejene in nadzorovane rabe prostora

1. območja obvezne gradnje zaklonišč;
2. območja ogroženosti zaradi porušitve visokih pregrad.

V

Prostorski elementi obrambe in zaščite se prikazujejo z grafičnimi kazalci, ki so sestavni del tega navodila.

Grafični kazalci se uporabljajo skupaj s predpisanimi socialnimi, ekonomskimi, ekološkimi, materialnimi in drugimi kazalci za prostorsko planiranje. Prikazujejo se na kartah v merilih 1:25000 in 1:5000 ali 1:10000.

VI

Karte z izkazanimi grafičnimi kazalci se označujejo in hranijo v skladu s predpisi o varnostnih ukrepih na obrambnem področju.

VII

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-00-04/93

Ljubljana, dne 15. aprila 1994.

Soglašam:
Jelko Kacin l. r.
Minister za obrambo

Dr. Pavel Gantar l. r.
Minister za okolje
in prostor

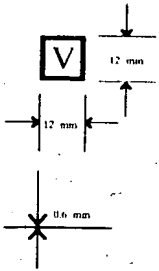
Priloga 1

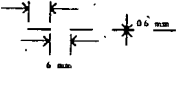
GRAFIČNI KAZALCI ZA PRIKAZOVANJE PROSTORSKIH ELEMENTOV OBRAMBE IN ZAŠČITE

Ljubljana, marec 1994

I.

GRAFIČNI KAZALCI IZKLJUČNE RABE
PROSTORA

1.	VOJASNICA S PRIPADAJOCO INFRASTRUKTURO Tvorijo jo objekti s skupnim dvoriščnim prostorom in drugimi namenbnimi površinami znotraj varovalnega območja, ki se koristijo za nastanitev, delo, usposabljanje in življenje stakov, enot in zavodov TO. Numerično se prikaže površina v ha. MEJA OBMOČJA	
----	--	---

4.	SKLADIŠČA S PRIPADAJOCO INFRASTRUKTURO So objekti namenjeni za skladiščenje prehranbenih, materialnih in energetskih rezerv, MES, orožja in vojaške opreme. Upoštevajo se tista skladišča, ki so izdvojena oziroma distancirana izven kroga vojašnice. Grafično se prikaže meje skladiščnih kompleksov s površino. MEJA OBMOČJA VARNOSTNA MEJA ZA SKLADIŠČA MINSKO EKSPLOZIVNIH SREDSTEV Okrog skladišč, ki so namenjena za skladiščenje minsko eksplozivnih sredstev in bojnih teles se grafično prikazuje tudi meja varovalnega območja, numerično pa radius zaščitnega kroga v m. Za določitev varne oddaljenosti se uporabljajo predpisi, ki urejajo varstvo pri izdelavi in manipuliranju z razstrelivi in smodniki.	S
4.1.	SKLADIŠČA ZA BLAGOVNE IN DRUGE REZERVE	S1
4.2.	SKLADIŠČA VOJASKE OPREME, BOJNIH IN MINSKO EKSPLOZIVNIH SREDSTEV	S2

2.	VADBIŠČA, STRELISČA IN POLIGONI So območja namenjena za urjenje vojaških spretnosti, taktično uporabo enot in preizkušanje materialno tehničnih sredstev. Sem spadajo tudi nepokrita strelišča, ki niso v območju vojašnic na ureditvenih območjih naselij. Meje območja in površine se prikazujejo grafično pri čemer se za mejo območja, v kolikor gre za vadbišča namenjena za izvajanje bojnega streljanja, vzame varnostna cona na podlagi izračunov možnih balističnih poti. Numerično se prikaže površina v ha in radius varnostne cone v m. MEJA OBMOČJA	P
----	--	-----------------

5.	OBMOČJA ZA UNICEVANJE NEEKSPLODIRANIH BOJNIH TELES So zavarovana območja, na katerih so locirani tehnični objekti in sredstva za deaktiviranje in razstreljevanje eksplozivnih teles in preprečevanje širjenja škodljivih snovi v ozračje in po zemljišču. Grafično se prikaže meja območja, ki je identična z varovalnim pasom in površina z razporeditvijo objektov in grafičnim znakom namembnosti. Numerično se prikaže površina v ha, dovoljen nadpitis na skrajnem robu varovalnega pasu v kPa in radius varovalnega pasu v m. MEJA VAROVALNEGA OBMOČJA	B
----	---	-----------------

3.	CENTRI ZA USPOSABLJANJE IN IZOBRAŽEVANJE Obsegajo centre za vojaško šolstvo, obrambno in zasebno usposabljanje in izobraževanje. Grafično se prikazujejo meje območja in površine. Strelišča, četudi so v območju centrov za obrambno in zasebno usposabljanje in izobraževanje, se prikazujejo, kot zahteva kazalec 2. Numerično se prikaže površina v ha. MEJA OBMOČJA	C
----	--	-----------------

6.	OBMOČJE OBJEKTOV IN TRASE OMREŽJA UPRAVNIH IN DRUGIH FUNKCIONALNIH ZVEZ (SLUŽBA OO, TO)	Z
	Objekte in primarne trase zvez predstavljajo centri za obveščanje, razmestitveni in operativni objekti, vizuelne opazovalnice in trase žičnih zvez, ki skupaj z drugimi elementi tvorijo epoten sistem zvez za potrebe vodenja in poveljevanja ter opazovanja in obveščanja. Območja objektov zvez se prikaže grafično z njihovim obsegom, površino, razporeditvijo objektov in ustreznim grafičnim znakom njihove namembnosti, kadar gre za območja objektov izven naselij. V območju naselij se območje objektov iz tega kazalca prikazuje le z grafičnim znakom namembnosti (npr. center za obveščanje, vizuelna opazovalnica, sirena itd.). Kazalec označuje tudi trase žičnih zvez z izhodiščnim in zaključnim objektom. Izhodiščni objekti so v tem primeru centri OO, zaključni pa: mesto priključitve na PTT sistem, vizuelna opazovalnica, alarmna naprava in uporabniki neposredno povezani s centrom za obveščanje. Grafično se prikaže tudi že dosežene oziroma predvidene primarne povezave imetnikov zvez v enotni sistem. Numerično se prikaže pri žičnih zvezah skupna dolžina in posamezne dolžine med izhodiščnim in zaključnim objektom v km. MEJA OBMOČJA	
6.1.	CENTER ZA OBVEŠČANJE	Z1
6.2.	RAZMESTITVENI IN OPERATIVNI OBJEKTI	Z2
6.3.	VIZUELNA OPAZOVALNICA	Z3

6.4.	SIRENA	Z4
6.5.	JAVNE ZVEZE	Z5
6.6.	UPRAVNE ZVEZE	Z6
6.7.	ZVEZE TO	Z7
6.8.	TRASA ŽICNE ZVEZE	•••••

7.	OBJEKTI ZA PROIZVODNJO MINSKO EKSPLOZIVNIH IN DRUGIH OBOROŽITVENIH SREDSTEV	O
	So kompleksi z objekti, v katerih se proizvajajo minsko eksplozivna sredstva, bojna telesa in vzginalniki ter druga oborožitelna sredstva. MEJA OBMOČJA MEJA VAROVALNEGA OBMOČJA Okrog objektov za proizvodnjo minsko eksplozivnih in drugih oborožitvenih sredstev se grafično prikazuje meja varovalnega območja, numerično pa radius zaščitnega kroga v m. Za določitev varne oddaljenosti se uporabljajo predpisi, ki urejajo varstvo pri izdelovanju in manipuliranju z razstrelivi in smodniki.	

8.	OBMOČJA IN OBJEKTI TERITORIALNE OBRAMBE ZA OPERATIVNE IN BOJNE NALOGE Z INFRASTRUKTURNIM OMREŽJEM (POVELJNISKA MESTA, OGNJENI POLOŽAJI)	U
	Prikazujejo se dislocirana območja in objekti izven območij vojsnic. Območja so namenjena za razmestitev tehničnih podsistemov, poveljstev in ekip za operativno delo. Funkcionirajo že v miru, v vojni pa ohranjajo svoj značaj. Sem razvrščamo predvsem raketna izstrelišča, druge posebej urejene bojne položaje in radarske postaje. Grafično se prikaže površina in meja območja. Numerično se prikaže zemljišče v ha. MEJA OBMOČJA	

9.	OBMOČJA LETALIŠC, VZLETNO PRISTAJALNIH STEZ IN HELIODROMOV	L
	Območja letališč, vzletno pristajalnih stez in heliodromov se prikaže grafično z mejo območja, ki obsega tudi operativni prostor za vkreavanje, natovarjanje in oskrbovanje. Numerično se izkaže površina območij v ha pri vzletno pristajalnih stezah in v m² pri heliodromih. Pri vzletno pristajalnih stezah se poda se dolžina in širina steze v m in dovoljeni osni pritisk. MEJA OBMOČJA MEJA VAROVALNEGA OBMOČJA	
9.1.	LETALIŠČE	L1
9.2.	VZLETNO PRISTAJALNE STEZE	L2
9.3.	HELIODROM	L3
	Heliodromi so označena in urejena območja namenjena za pristajanje in vzletanje helikopterjev, nalaganje ali odvažanje tovora ter oskrbo helikopterjev in posadk.	

II.

GRAFIČNI KAZALCI MOŽNE IZKLJUČNE
RABE PROSTORA

3.	OBMOČJA ZA DEPONIRANJE RUSEVIN	Ⓡ
	Grafično se prikaže meja območja s pripadajočim grafičnim znakom.	
	Numerično podatek dopolnimo s kapacitetami v m ³ .	
	MEJA OBMOČJA	

4.	OBMOČJA ZA DEKONTAMINACIJO LJUDI ŽIVALI IN DRUGIH DOBRIN	ⓓ
	Grafično prikazemo mejo območja s pripadajočim grafičnim znakom in razporeditvijo dekontaminacijskih postaj ter znakom njihove namembnosti.	
	Numerično pa zmogljivost posamezne dekontaminacijske postaje.	
	MEJA OBMOČJA	
4.1.	DEKONTAMINACIJA LJUDI	ⓓ1
4.2.	DEKONTAMINACIJA SREDSTEV	ⓓ2
4.3.	DEKONTAMINACIJA ŽIVALI	ⓓ3
4.4.	ODLAGALISCE KONTAMINIRANIH ODPADKOV	ⓓ4

5.	OBMOČJA MOŽNIH LETALISC, VZLETNO PRISTAJALNIH STEZ IN HELIODROMOV	Ⓛ
	Območja možnih letalisc, vzletno pristajalnih stez in heliodromov se prikaže grafično z mejo območja, ki obsega tudi operativni prostor za vkrcavanje, natovarjanje in oskrbovanje.	
	Numerično se prikaže površina območij v ha pri možnih vzletno pristajalnih stezah in v m ² pri heliodromih. Pri možnih vzletno pristajalnih stezah se poda še dolžina in širina steze v m in dovoljeni osni pritisk	
	MEJA OBMOČJA	
5.1.	MOŽNO LETALISCE	Ⓛ1
	Pod možnimi letalisci so mišljena območja, ki nimajo statusa letalisc, vendar ustrezajo normativom ali jih je možno, v kratkem času prilagoditi za vzletanje in pristajanje vojskih in drugih letal.	
5.2.	MOŽNA VZLETNO PRISTAJALNA STEZA	Ⓛ2
5.3.	HELIODROM	Ⓛ3
	Heliodromi so urejena območja primerna za pristajanje in vzletanje helikopterjev, nalaganje ali odvažanje tovora in oskrbo helikopterjev ter posadk.	

1.	OBMOČJA ZA EVAKUACIJO PREBIVALSTVA IN NJEVOVO NASTANITEV	ⓔ
	Grafično se prikaže območja za evakuacijo in nastanitev ter označijo prometne komunikacije, ki se bodo koristile. Za ostalo infrastrukturo uporabo se prikažejo z grafičnim znakom le mesta priključitve na javno infrastrukturo.	
	Prikaže se število zmogljivosti površine in število predvidenih evakuirancev.	
1.1.	OBMOČJA ZA EVAKUACIJO PREBIVALSTVA MEJA OBMOČJA	ⓔ1
1.2.	OBMOČJA ZA NASTANITEV PREBIVALSTVA MEJA OBMOČJA	ⓔ2
1.3.	PRIKLJUČEK NA JAVNO INFRASTRUKTURO	ⓔ3
1.4.	PROMETNA KOMUNIKACIJA	==

2.	OBMOČJA ZA POKOP LJUDI IN ŽIVALI	Ⓚ
	Grafično se prikaže meja območja skupaj s pripadajočim grafičnim znakom.	
	Numerično pa površina v ha.	
2.1.	OBMOČJA ZA POKOP LJUDI MEJA OBMOČJA	Ⓚ1
2.2.	OBMOČJA ZA POKOP ŽIVALI MEJA OBMOČJA	Ⓚ2

III.

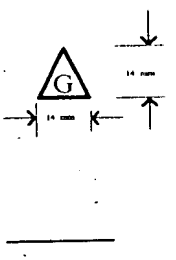
GRAFIČNI KAZALCI OMEJENE IN NADZOROVANE RABE PROSTORA

1. **OBMOČJA OBVEZNE GRADNJE ZAKLONISC**

Določajo se na podlagi ocene ogroženosti območij zaradi vojnih razdejanj v skladu s predpisi.

Grafično se prikazuje meje območij s pripadajočim grafičnim znakom.

MEJA OBMOČJA

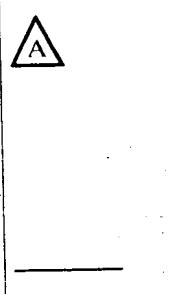

2. **OBMOČJA OGROŽENOSTI ZARADI PORUSITVE VISOKIH PREGRAD**

So naseljena, proizvodna in pridelovalna območja, ki so ogrožena zaradi poplav kot posledica porušitve visokih pregrad (jezov).

Določijo se na podlagi ocene posledic udarnega vala, pri čemer se grafično označujejo meje območij in površin s pripadajočim grafičnim znakom. Numerično pa število ogroženih prebivalcev in ter površino zemljišča v ha.

MEJA OBMOČJA

1004.

DOGOVOR

o politiki plač v gospodarstvu za leto 1994 (separat socialnega sporazuma)

1. Zaradi makroekonomskih nesorazmerij in ciljev gospodarskega razvoja za leto 1994 pogodbeni stranki Splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo in Vlada Republike Slovenije soglašamo, da se obračunavanje in izplačevanje plač pri organizacijah in delodajalcih, ne glede na njihovo lastninsko strukturo, spremlja na podlagi izplačila dejanskih plač v skladu z določili iz tarifne priloge za leto 1994 k Splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo in tega dogovora.

2. Posamezna organizacija oziroma delodajalec ugotovi povprečno plačo na zaposlenega delavca kot osnovo za obračun plač za april 1994 tako, da povprečno plačo, izplačano za obdobje od januarja do vključno oktobra 1993 poveča za stopnjo inflacije v obdobju od junija 1993 do marca 1994, to je za 16,7%.

Pri obračunu plač se upošteva število zaposlenih na podlagi delovnih ur.

3. Plače ugotovljene po prejšnji točki se lahko povečajo vsake tri mesece za naslednje trimesečje glede na rast drobnoprodajnih cen po naslednji eskalacijski lestvici:

Rast cen	Faktor možne rasti plač
do 3 %	0
nad 3 % do 5 %	0,7 - za vsak odstotek razlike nad 3 %
nad 5 % do 8 %	0,8 - za vsak odstotek razlike nad 5 %
nad 8 %	0,9 - za vsak odstotek razlike nad 8 %

Prva uskladitev se izvede na osnovi kumulativne rasti cen na drobno v obdobju april - junij 1994, druga uskladitev se izvede na osnovi kumulativne rasti cen na drobno za obdobje april - september 1994.

Možno povečanje plač za posamezno tromesečje izračunamo tako, da kumulativno rast cen od aprila do konca posameznega obdobja pomnožimo z ustreznimi faktorji iz zgornje lestvice, tako se npr. v primeru rasti cen v obdobju april - september 1994 nad 8 % plače za prve 3 % ne povečajo, za naslednja 2 % se povečajo za vsak odstotek za 0,7, za naslednje 3 % se povečajo za vsak odstotek za 0,8, za razliko nad 8 % pa se za vsak odstotek te razlike povečajo za 0,9.

Od ugotovljenega možnega povečanja odštejemo odstotek že predhodno izkoriščene rasti plač.

V kolektivnih pogodbah dejavnosti ni mogoče določiti ugodnejše eskalacijske lestvice.

4. Organizacije in delodajalci, ki izplačujejo plače višje od plač, ugotovljenih po prejšnji točki, morajo za delež, ki presega tako določene plače, vplačati:

- do 5 % preseganja 25 % presežka v namenska sredstva za zaposlovanje,
- nad 5 % do 10 % preseganja 50 % presežka v namenska sredstva za zaposlovanje,
- nad 10 % preseganja 100 % presežka v namenska sredstva za zaposlovanje.

Podpisniki tega dogovora so soglasni, da bo Vlada Republike Slovenije zagotovila, da se bo za vplačani znesek presežkov v proračun Republike Slovenije sorazmerno znižal prispevek za zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti.

Znižanje se predlaga, če je vplačani znesek v proračun vsaj tolikšen, da bi se prispevna stopnja za zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti znižala za 0,1. Stopnja za zaposlovanje se zniža največ do stopnje 0,4 %. V primeru, da je zbranih vplačil iz tega naslova več, se sorazmerno zmanjšajo druga vplačila v proračun.

Morebitna sprememba stopnje se predlaga po treh mesecih učinkovanja tega dogovora.

5. Organizacije oziroma delodajalci lahko povečajo plače določene po 2. in 3. točki tega dogovora na podlagi naslednjih meril:

- za vsak odstotek povečanja izvoza v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta se plače lahko povečajo za 1 %;

Možnost povečanja plač se ugotavlja na podlagi podatkov za periodično obdobje (6, 9, 12 mesecev), tako, da se že uveljavljena stimulacija iz preteklega obdobja odšteje.

- za vsak odstotek povečanja števila zaposlenih na podlagi povprečnega stanja v četrtletju v primerjavi s povprečnim stanjem zaposlenih v prvem četrtletju 1994 se lahko plače povečajo za enak odstotek.

Po vsakem od meril iz prejšnjega odstavka se osnova za obračun plač lahko poveča največ za 5 %.

Za del plač po tej točki se sredstva po 4. točki ne plačujejo.

6. Organizacije oziroma delodajalci, katerih plače, izračunane v skladu s točko 2 tega dogovora, ne dosegajo

povprečja v panogi ali v gospodarstvu R Slovenije za marec 1994 po uradnih podatkih Zavoda R Slovenije za statistiko, lahko povečujejo izplačane plače nad višino, ugotovljeno po 2. točki, dokler ne dosežejo povprečne izplačane plače v panogi ali v gospodarstvu R Slovenije za marec 1994.

Odločitev o primerjalni skupini sprejme organizacija oziroma delodajalec ob prvem izplačilu plač po tem dogovoru.

7. Podpisniki tega dogovora smo soglasni, da bo Vlada Republike Slovenije predlagala način, s katerim bo zagotovljeno izvajanje določil tega dogovora.

8. Podpisniki tega dogovora soglašamo, da se zaradi spremljanja izvajanja tega dogovora in tarifne priloge k splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo za leto 1994, ločeno spremljajo izplačila plač po pogodbah o zaposlitvi, za katere velja Splošna kolektivna pogodba za gospodarstvo oziroma kolektivne pogodbe dejavnosti, ter ločeno za poslovalne delavce in delavce s posebnimi pooblastili, za katere se določbe o plačah ne uporabljajo.

Vlada in delodajalci se strinjajo, da se plače poslovalnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili oblikujejo skladno s Kriteriji in priporočili za individualne pogodbe o zaposlitvi poslovalnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, ki sta jih sporazumno oblikovali Združenje Manager in Gospodarska zbornica Slovenije, vendar z upoštevanjem bruto sistema izplačila plač. Podpisniki dogovora soglašamo, da bo vlada predpisala način za izvajanje sankcioniranja preseganja izplačil plač tem delavcem na način, kot je določeno v točki 4 tega dogovora.

9. Podpisniki s tem dogovorom ustanavljamo Ekonomsko-socialni svet.

Ekonomsko-socialni svet je tripartitni organ, ki ga sestavlja 15 članov in v katerega imenujejo po 5 članov delodajalci, delojemalci in vlada.

Ekonomsko-socialni svet je ustanovljen z namenom, da obravnava vprašanja in ukrepe, ki se nanašajo na ekonomsko in socialno politiko, kakor tudi tista, ki se nanašajo na posebna področja dogovarjanja socialnih partnerjev ter daje v zvezi z njimi mnenja oziroma stališča.

Svet daje glede vprašanj s področja svojega delovanja predloge in pobude pristojnim organom in organizacijam.

Svet obravnava zadeve na zahtevo enega od socialnih partnerjev, lahko pa obravnava posamezne zadeve tudi na lastno pobudo.

Ekonomsko-socialni svet sprejme poslovnik o svojem delu.

Ekonomsko-socialni svet se konstituira in prične z delom v štirinajstih dneh od podpisa tega dogovora.

10. Podpisniki tega dogovora soglašamo, da se povračila materialnih stroškov v zvezi s službenimi potovanji uredijo enotno za vse zaposlene v Republiki Sloveniji. Način in dinamiko usklajevanja predlaga Ekonomsko-socialni svet.

11. Ta dogovor je posebni sestavni del Socialnega sporazuma med delodajalci, delojemalci in Vlado R Slovenije za leto 1994.

Ekonomsko-socialni svet spremlja izvajanje tega dogovora in daje tolmačenja v zvezi z izvajanjem, po potrebi predlaga tudi spremembe tega dogovora.

V Ljubljani, dne 25. aprila 1994.

Delojemalci:

Konfederacija
sindikatskih 90 Slovenije
Predsedujoči
Boris Mazalin l. r.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

Konfederacija sindikatov
Slovenije Pergam
Predsednik
Dušan Rebolj l. r.

Neodvisni sindikati
Slovenije
Predsednik
Rastko Plohl l. r.

Neodvisnost - konfederacija
novih sindikatov Slovenije
Predsednik
France Tomšič l. r.

Zveza svobodnih sindikatov
Slovenije
Predsednik
Dušan Semolič l. r.

Sindikat delavcev poslovnih
bank
Predsednica
Irena Milanovič l. r.

Delodajalci:

Obrtna zbornica Slovenije
Predsednik
Miha Grah l. r.

Gospodarska zbornica Slovenije
Predsednik
Dagmar Šuster l. r.

Združenje delodajalcev
Slovenije
Predsednik
Miran Goslar l. r.

1005.

TARIFNA PRILOGA k splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo za leto 1994

1. Izhodiščne plače za mesec marec 1994 so po posameznih tarifnih razredih naslednje:

Tarifni razred	Izhodiščna bruto plača v SIT za poln delovni čas
I. enostavna dela	35.828
II. manj zahtevna dela	39.411
III. srednje zahtevna dela	44.068
IV. zahtevna dela	49.084
V. bolj zahtevna dela	55.533
VI. zelo zahtevna dela	66.281
VII. visoko zahtevna dela	75.239
VIII. najbolj zahtevna dela	89.570
IX. izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela	107.484

Zneski izhodiščnih plač pri organizacijah oziroma delodajalcih se lahko znižajo do 10 % glede na zneske iz prvega odstavka, če bi izplačilo plač ogrozilo obstoj organizacije oziroma delodajalca (izguba ali stečaj). Podrobnejša merila se določijo v kolektivnih pogodbah dejavnosti.

Pristojni organ lahko odloči o znižanju, če si pridobi mnenje sindikatov pri organizaciji oziroma delodajalcu. Sindikat je dolžan podati svoje mnenje v roku 10 dni. Če pristojni organ ne upošteva mnenja sindikata, lahko sindikat sproži postopek pred arbitražo v skladu z določili kolektivne pogodbe, ki velja za to organizacijo oziroma delodajalca. Znižanje lahko traja največ 6 mesecev, po tem obdobju pa se lahko podaljša za enako obdobje po ponovni pridobitvi mnenja sindikatov, razen če ni drugače določeno v kolektivnih pogodbah dejavnosti.

2. V kolektivnih pogodbah dejavnosti se lahko določi do 15 % višje zneske za prvi tarifni razred, pri tem pa se ne morejo spremeniti razmerja med posameznimi razredi, ki so veljala v kolektivnih pogodbah dejavnosti na dan 1. 1. 1993.

3. Izhodiščne plače se povečajo vsake tri mesece za naslednje trimesečje glede na rast drobnoprodajnih cen po naslednji eskalacijski lestvici:

Rast cen	Faktor-rasti izhodiščnih plač
do 3 %	0
nad 3 % do 5 %	0,7 - za vsak odstotek razlike nad 3 %
nad 5 % do 8 %	0,8 - za vsak odstotek razlike nad 5 %
nad 8 %	0,9 - za vsak odstotek razlike nad 8 %

Prva uskladitev se izvede na osnovi kumulativne rasti cen na drobno v obdobju april - junij 1994, druga uskladitev pa se izvede na osnovi kumulativne rasti cen na drobno v obdobju april - september 1994.

Možno povečanje izhodiščnih plač za posamezno trimesečje izračunamo tako, da kumulativno rast cen od aprila do konca posameznega obdobja pomnožimo z ustreznimi faktorji iz zgornje lestvice, tako se npr. v primeru rasti cen v obdobju april - september 1994 nad 8 % plače za prve 3 % ne povečajo, za naslednja 2 % se povečajo za vsak odstotek za 0,7, za naslednje 3 % se povečajo za vsak odstotek za 0,8, za razliko nad 8 % pa se za vsak odstotek te razlike povečajo za 0,9.

Od ugotovljenega možnega povečanja se odšteje odstotek že predhodno izkoriščene rasti plač.

V kolektivnih pogodbah dejavnosti ni mogoče določiti ugodnejše eskalacijske lestvice.

4. Podpisniki splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo soglašajo, da bodo podpisniki kolektivnih pogodb dejavnosti le te spremenili in dopolnili oziroma sklenili nove, najkasneje do 30. 6. 1994. Do sklenitve novih oziroma sprejema sprememb in dopolnitev veljavnih kolektivnih pogodb dejavnosti se tudi za te kolektivne pogodbe uporabljajo določila te tarifne priloge, razen prvega odstavka 1. točke s tem, da izhodiščne plače ne morejo biti nižje od tistih, ki so določene v 1. točki in ne višje od tistih, ki so določene v 2. točki te tarifne priloge.

Podpisniki splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo bodo zagotovili, da se bodo pogajanja za sklenitev kolektivnih pogodb dejavnosti začela najkasneje 10 dni po podpisu te tarifne priloge.

5. Regres za letni dopust za leto 1994 znaša v bruto znesku 60 % zadnjega znanega statističnega podatka o povprečni bruto mesečni plači v gospodarstvu Republike Slovenije. Izjemoma je mogoče izplačati regres za letni dopust v znesku nad 60 % do 80 % zadnjega znanega statističnega podatka o povprečni bruto mesečni plači v gospodarstvu Republike Slovenije pod pogojem, da podjetje izkazuje dobiček po zadnji bilanci. Regres za zaposlene, katerih osnovna plača je nižja od povprečja v gospodarstvu, je lahko višji, vendar ne sme preseči 100 %

povprečne mesečne plače v gospodarstvu Republike Slovenije.

Če se regres izplača v več delih, se od nove osnove lahko računa le neizplačani del.

6. Povračilo stroškov prehrane med delom za mesec april 1994 znaša 6.000 SIT in se povečuje skladno z eskalacijsko lestvico iz 3. točke.

7. Povračila stroškov za službeno potovanje znašajo:

za april 1994
v SIT

a) dnevnice	
- cela dnevnic (nad 12 ur do vključno 24 ur odsotnosti)	2.900
- polovična dnevnic (nad 8 ur do 12 ur odsotnosti)	1.400
- znižana dnevnic (6 do 8 ur odsotnosti, če se potovanje začne 2 uri pred pričetkom delovnega časa ali konča dve uri po njem)	1.000
b) kilometrini (30 % cene super bencina)	21,60
c) stroški za prenočišče se izplačujejo po predloženem računu, skladno s potnim nalogom. Če na nalogu ni drugače določeno in če delavec ne predloži računa, ima pravico do povračila stroškov v višini	1.000

Zneski povračil stroškov po tej točki se povečujejo skladno z rastjo drobnoprodajnih cen po eskalacijski lestvici iz 3. točke. Višina kilometrine se valorizira skladno z rastjo cene super bencina.

Organizacije oziroma delodajalci, ki v skladu s tarifno prilogo za leto 1993 k splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo izplačujejo višje zneske, od tistega, ki je določen v 6. točki, le teh ne usklajujejo s eskalacijsko lestvico iz 3. točke; dokler se ti zneski ne izenačijo z zneskom iz 6. točke te tarifne priloge.

8. Če v roku enega meseca po podpisu te tarifne priloge ne bo dosežen dogovor z Vlado Republike Slovenije o poenotenju zneskov iz 7. točke za vse zaposlene v Republiki Sloveniji, se pogodbeni stranki strinjata, da veljajo za gospodarstvo enaki zneski po tej točki kot za negospodarstvo.

9. Pogodbeni stranki sta soglasni, da bosta v primeru, ko bo stopnja rasti drobnoprodajnih cen dosegla 13 %, v primerjavi z marcem 1994, določili novo eskalacijsko lestvico.

10. Tarifna priloga k splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo za leto 1994 začne veljati naslednjega dne po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 4. 1994.

Ljubljana, dne 25. aprila 1994.

Konfederacija sindikatov '90
Slovenije
Predsedujoči
Boris Mazalin l. r.

Gospodarska zbornica
Slovenije
Predsednik
Dagmar Šuster l. r.

Konfederacija sindikatov
Slovenije PERGAM
Predsednik
Dušan Rebolj l. r.

Obrtna zbornica Slovenije
Predsednik
Miha Grah l. r.

Neodvisni sindikati Slovenije

Predsednik
Rastko Plohl l. r.

Združenje delodajalcev
Slovenije
Predsednik
Miran Goslar l. r.

Sindikat delavcev poslovnih Neodvisnost – konfederacija
bank Slovenije novih sindikatov Slovenije
Predsednica Predsednik
Irena Milanović l. r. France Tomšič l. r.

Zveza svobodnih sindikatov
Slovenije
Predsednik
Dušan Semolič l. r.

Primer izračuna možnega povečanja plač po točki 3
Tarifne priloge k splošni kolektivni pogodbi za
gospodarstvo za leto 1994

Trime- sečja	Tri- mesečna inflacija (v %)	Kumula- tivna inflacija (v %)	Izračun na osnovi eskalacijske lestvice	Valori- zacijski faktor	Izhodi- šne bruto plače (v SIT)
I.	2.9	2.9	0	0	35.828
II.	2.9	5.9	$(2 \times 0.7) + (0.9 \times 0.8) =$ $1.1 + 0.72$	2.12	35.828
III.	2.9	9.0	$(2 \times 0.7) + (3 \times 0.8) +$ $+ (1 \times 0.9) =$ $1.4 + 2.4 + 0.9$ $4.7 - 2.12$	2.58	36.588
IV.	2.9	12.1	$(2 \times 0.7) + (3 \times 0.8) +$ $+ (4.1 \times 0.9) =$ $1.4 + 2.4 + 3.69$ $7.49 - (2.12 + 2.58)$	2.79	37.532
					38.579

1006.

Na podlagi sklepa o drugih osebnih prejemkih in
povračilih sodnikov (Uradni list RS, št. 60/93) je Sodni
svet na 19. korespondenčni seji dne 19. 4. 1994 na predlog
Ministrstva za pravosodje določil

Z N E S K E

drugih osebnih prejemkov in povračil sodnikov

Za mesec april 1994 znašajo:

1. nagrade ob delovnih jubilejih:

	SIT
– za 10 let delovne dobe	26.005
– za 20 let delovne dobe	39.007
– za 30 let delovne dobe	52.009
2. regres za prehrano med delom	8.159

3. dnevnice za službeno potovanje v RS,
ki traja:

– 6 do 8 ur	1.420
– 8 do 12 ur	2.040
– nad 12 ur	4.080

4. povračilo stroškov prenočevanja
– na podlagi računa za prenočevanje

v hotelih de luxe kategorije do	3.566
– brez računa	1.224
5. kilometrina	21.60

6. povračilo stroškov za prevoz na delo in
z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi
prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer

7. nadomestilo za ločeno življenje:	10.80
– povračilo stroškov stanovanja	14.686
– povračilo stroškov prehrane	17.950
8. solidarnostna pomoč	52.009

Jože Petrič l. r.
Predsednik sodnega sveta

1007.

Ustavno sodišče je na predlog podjetij Mercator
KŽK Kmetijstvo Kranj d.o.o., Kranj; Agrokombinat
Maribor p.o., Maribor; Mercator Agrokombinat Krško
d.o.o., Krško; Hmezad, Žalec, Kmetijstvo Agrogorica
p.o., Vipava, Mlinopek, Murska Sobota; Merx Družbeno
kmetijsko podjetje Meja p.o., Šentjur in Kmetijski kom-
binat Ptuj p.o., Ptuj, v postopku za oceno ustavnosti na
seji dne 31. 3. 1994

odločilo :

Določbe 6., 12., 27., 28. in 29. točke 3. člena ter 22.
in 23. člena zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS,
št. 27/91-I in 31/93) niso v nasprotju z ustavo.

Obrazložitev

A

1. Predlagatelji so začeli postopek za oceno ustavnosti
6., 12., 27., 28. in 29. točke 3. člena, 14. člena, 19., 20.
in 22. člena zakona o denacionalizaciji. Iz smiselne razlage
obrazložitve predloga v zvezi z 19. in 20. členom pa
izhaja, da predlagatelji dejansko izpodbijajo 23. člen
zakona, ki ne glede na določbo 4. točke 19. člena in 20.
člena omogoča vrnitev nepremičnin v last in posest, če
upravičenec izkaže, da bo zagotovil vlaganje ali druge
potrebne pogoje za racionalnejšo in ekonomsko uspe-
šnejšo uporabo nepremičnine. Zato je ustavno sodišče
presoјalo le v izreku navedene določbe zakona.

Predlagatelji želijo, da se kmetijska zemljišča, ki so
bila lastnikom podržavljena na podlagi predpisov, navede-
nih pod tč. 6 - zakon o agrarnih skupnostih, tč. 12 -
temeljni zakon o razlastitvi, tč. 27 - uredba o arondaciji
zemljišč kmetijskih posestev, tč. 28 - uredba o premoženj-
skih razmerjih in o reorganizaciji kmečkih delovnih zadrug
in tč. 29 - temeljni zakon o izkoriščanju kmetijskega
zemljišča v 3. členu zakona o denacionalizaciji ne bi
vrnila.

V predlogu navajajo, da zakon o denacionalizaciji
omogoča neposreden poseg v njihovo premoženje, kar bo
posamezna podjetja tako prizadelo, da obstaja resna
nevarnost za njihovo likvidacijo. Namen zakona o dena-
cionalizaciji naj bi bil v odpravi prizadejanih krivic tistim,
ki so bili z akti in dejanji državnih in drugih organov
prejšnjega pravnega sistema oškodovani.

Agrarne operacije naj bi bile nujnost vseh držav, ki
vodijo agrarno politiko produktivne in intenzivne kmetij-
ske pridelave ne glede na ekonomsko ureditev države in
naj bi bile del nacionalne ekonomske politike, torej v
državnem interesu, v interesu podjetij, ki se ukvarjajo s
kmetijsko dejavnostjo, in posameznikov. Pravni posli, na
podlagi katerih se agrarne operacije izvajajo, naj bi bile
odplačne, sinalagmatične pogodbe ne glede na to, ali je
njihov predmet nadomestno zemljišče ali denarno nado-
mestilo. Pri obravnavi pravnih poslov naj bi bilo železno
pravno pravilo pacta sunt servanda; s tem ko je zakon o
denacionalizaciji z izpodbijanimi določbami posegel v
izvršene agrarne operacije in razveljavil vse že izpolnjene
pogodbe, na podlagi katerih so bile operacije v korist
nacionalnega gospodarstva izvedene, naj bi bil prekršil ta
postulat. Zakon naj bi bil z napadenimi določbami podre-
dil splošni interes interesom posameznikov. Za neveljavne
naj bi zakon proglasil tiste pogodbe, po katerih se je
upravičenec izrekel za nadomestilo v obliki odškodnine,
izpodbijnost pa naj bi bil omogočil tudi tistim, ki bodo
izrazili dvom v ustreznost nadomestnega zemljišča. Način
izpolnitve naj bi bil torej zakonodajalčev kriterij pri
posegu v realizirane posle. S temi določbami naj bi bil

zakonodajalec postavil denacionalizacijske upravičence v neenakopraven položaj in s tem uzakonil določbo, ki naj bi bila v nasprotju s 14. členom ustave. S tem naj bi bil omajal pravno varnost kot bistveni sestavni del pravne države (2. člen ustave).

Po mnenju predlagateljev zakon ob tem ne razrešuje vrste vprašanj, ki se nanašajo na ureditev razmerij med upravičenci in zavezanci, nastalih v zvezi z vlaganji zavezancev v komunikacijsko mrežo, regulacije, melioracije, drugo kultiviranje zemljišč, ureditev poslovnih prostorov itd., in ne ureja vprašanja hipotek in drugih bremen na zemljišču, saj določa, da se vrača premoženje. Premoženje pa po mnenju predlagateljev predstavljajo le aktiva, pri čemer da je znano, da je bila podjetniška lastnina in lastnina veleposestnikov in drobnih kmetov v stari Jugoslaviji zelo obremenjena. Kmetijsko podjetje, ki je vlagalo, in upravičenec do vrnitve naj bi bila torej v neenakem položaju, kar da ni v skladu s 14. členom ustave in načeli pravičnosti. Zakon o denacionalizaciji naj bi bil kot celota nejasen, protisloven, nedorečen in neustrezen, kar da je v nasprotju s temelji pravne države. Pravna država naj bi bila dolžna zagotavljati pravno varnost, pravni red mora biti vsebinsko jasno določen z instrumentarijem, ki zagotavlja in omogoča spoštovanje pravnih predpisov - teh zahtev pa naj napadeni zakon ne bi izpolnjeval in naj torej ne bi bil v skladu z 2. členom ustave. Nadalje po mnenju predlagateljev zakon pooblašča za reševanje premoženjskopравnih vprašanj upravo, ki da ji je mogoče v skladu z zakonom o splošnem upravnem postopku odločati po prostem preudarku. Zakon naj bi bil naravnian v zaščito skrajnega individualizma, ob zanemarjanju splošnega interesa. Vprašanje primernosti zakona naj ne bi bila stvar ustavnega sodišča, vendar pa da je njegova naloga, da preizkusi in presodi, ali je v zakonu pravilno izražen splošni interes, ki je osnova za sprejem kakršne-gakoli zakona.

Predlagatelji izpodbijajo tudi prvi odstavek 22. člena zakona, češ da upravičence sili v lastninsko razmerje in krši načelo avtonomije strank pri urejanju obligacijskih razmerij. Določba naj bi imela značaj kogentne norme za zaščito interesa posameznika, ki ga zakonodajalec domneva.

Določba 23. člena zakona pa naj bi bila v protislovju z določbama 4. točke 19. člena in 20. člena, ki določata, da se nepremičnina ne vrne, če bi to bistveno okrnilo prostorsko kompleksnost oz. namen izrabe prostora in nepremičnin oz. okrnitev ekonomske in tehnološke kompleksnosti zemljišč.

Po mnenju predlagateljev povzroča navedeno protislovje pravno zmedo in ni v skladu z načelom pravne države.

2. Predlog je bil poslan Skupščini Republike Slovenije v odgovor, Ministrstvu za pravosodje in upravo in Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa v izjasnitev o stališčih predlagateljev.

Skupščina je kot odgovor na predlog dostavila mnenje zakonodajno-pravne komisije. Ta navaja, da je bila ob obravnavi predloga seznanjena tudi z stališčem Ministrstva za pravosodje in upravo, kateremu se pridružuje. Člana zakonodajno pravne komisije Miran Potrč in Majda Oblak sta dala ločeno mnenje, v katerem navajata, da je celoten zakon o denacionalizaciji, ne samo izpodbijane določbe, potreben temeljite ustavnopravne presoje, ker da postavlja v izrazito neenakopraven položaj fizične in pravne osebe glede razpolaganja z njihovo zakonito pridobljeno lastnino, ker da ne omogoča potrebnega kontradiktornega postopka v zvezi z ugotavljanjem lastninske pravice in ker da posega v premoženjska razmerja in stanja na način, ki ni v skladu z načeli pravne države. Po njunem mnenju je bil zakon pripravljen in sprejet kot

izrazito političen, ne pa pravni akt, na kar da je v svojih stališčih opozoril tudi že Svet za varstvo človekovih pravic.

Ministrstvo za pravosodje in upravo v svojem mnenju z dne 12. 8. 1992 navaja, da je zakon o denacionalizaciji podlaga za uvedbo upravnih in izjemoma tudi sodnih nepravdnih postopkov, v katerih pristojni organi odločajo o denacionalizaciji (vračanju) premoženja, ki je bilo podržavljeno na načine in po predpisih, ki so navedeni v tem zakonu: z agrarno reformo, nacionalizacijami in z zaplembami, s pravnimi posli pa le, če so bili sklenjeni zaradi grožnje, sile ali zvijače državnega organa oziroma predstavnika oblasti. Po tem mnenju ne držijo navedbe predlagateljev, da bi se zakon o denacionalizaciji nanašal na agrarne operacije, če so bile te izvedene s pravnimi posli (razen z zvijačo, silo ali grožnjo), zlasti pa po tem mnenju zakon o denacionalizaciji ničesar ne razveljavlja: niti predpisov niti upravnih ali sodnih odločb in še najmanj pogodb. Po tem mnenju sicer ni stvar ocene ustavnosti primernost ureditve posameznih vprašanj, tako tudi ne, ali je odločanje o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih strank prepuščeno upravnim organom, sodiščem, drugim državnim organom ali celo pooblaščenim organizacijam. Upravni organi naj bi bili po zakonu o splošnem upravnem postopku pristojni za odločanje o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih strank, kadar jih za to pooblašča predpis - in to po prostem preudarku le v primeru, če je tako določeno glede posameznih upravnih stvari v zakonu ali v predpisu, ki temelji na zakonu. Glede trditve, da premoženje predstavljajo le aktiva, ne glede na resnično stanje obremenitev, Ministrstvo za pravosodje in upravo pripominja, da se po pravilih pravne znanosti res šteje za premoženje skupek (premoženjskih) pravic, vendar pa da je zakon za primer denacionalizacije opredelil kot premoženje stvari, to je tisto, kar se običajno v pravo šteje za premoženjsko maso.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v svojem mnenju z dne 5. 1. 1993 navaja, da so bila kmetijska zemljišča v nekaterih občinah arondirana tudi na podlagi sporazuma (pogodbe), s katerim sta se arondant in arondacijski upravičenec sporazumno dogovorila za prenos zemljišč v družbeno lastnino, hkrati pa sta se sporazumela tudi o plačilu ustrezne odškodnine. Tak sporazum je bil od strank podpisan, vendar pa v sporazumu večinoma manjka vknjižbeno dovoljenje (intabulacijska klavzula) za vpis v zemljiško knjigo, pač pa je v sporazumu določba, da se stranki sporazumeta za zemljiškopravni prenos zemljišča bremen prosto v arondacijskem postopku. Arondacijska odločba, ki je sledila tako sklenjenemu in podpisanemu sporazumu, je bila izdana po skrajšanem postopku in brez zaslišanja strank. Po ugotovitvah občin je bil praktičen razlog za prenos zemljišč v državno lastnino na podlagi arondacijske odločbe in ne poprej sklenjenega sporazuma v tem, da strankam ni bilo potrebno plačati prometnega davka, vpis v zemljiško knjigo je bil prednosten, sporazuma (pogodbe) ni bilo treba predložiti pristojnemu javnemu pravobranilstvu, lastnik pa je z odtujitvijo zemljišča pridobil tudi pravico do otroških doklad.

Ministrstvo meni, da je v primerih, ko so bila kmetijska zemljišča arondirana na podlagi sporazuma (pogodbe) med arondirancem in arondacijskim upravičencem in je bila nato izdana arondacijska odločba, s katero sta stranki le izvedli že sklenjeni sporazum, treba šteti, da je bilo podržavljanje zemljišč opravljeno na podlagi sporazuma (pogodbe). Iz tega razloga po njegovem mnenju nastopajo te osebe kot upravičenci do denacionalizacije le ob pogojih iz 5. člena zakona o denacionalizaciji, če je bil sporazum (pogodba) tudi formalno res sklenjen in podpisan kot samostojen pravni akt. Če takega sporazuma ni oziroma od stranke ni posebej podpisan, se zavezanec

na sporazum ne more sklicevati, čeprav je mogoče iz odločbe o arondaciji ali drugih podatkov spisa (izjav strank, zapisnika o zaslišanju ipd.) razbrati, da se je arondacija zemljišč izvajala sporazumno.

B

Iz obrazložitve predloga za izdajo zakona o denacionalizaciji (Poročevalec št. 7/91) izhaja, da je zakon o denacionalizaciji posledica doseženega političnega soglasja, da se popravijo krivice, ki so bile v povojnem obdobju storjene s poseganjem države v lastninske odnose v imenu revolucionarne preobrazbe takratne družbe in z uveljavljanjem socialističnih družbenoekonomskih odnosov ter v imenu obračuna s takratnemu režimu sovražnimi osebami. Navedene krivice so se prvenstveno izvajale na podlagi predpisov in drugih prisilnih ukrepov državnih organov, s katerimi so praviloma brez odškodnine ali pa s simbolično odškodnino podržavljali zasebno premoženje fizičnih in pravnih oseb. Podržavljanje premoženja je potekalo z agrarno reformo, nacionalizacijo, zaplembami in drugimi načini podržavljanja. Razlog denacionalizacije je tudi že potekajoča in predvidena privatizacija družbene lastnine. Pravično je, da se v tem procesu in v primeru vzpostavljanja modernih, demokratičnih ekonomskih odnosov pred tem ali vsaj sočasno prvenstveno privatizira tisti del oziroma obseg družbene lastnine, ki je nastal s krivičnim podržavljanjem zasebnega premoženja. Krivice naj bi se popravile tako, da se upravičencem vrne podržavljeno premoženje v naravi. Če to iz določenih razlogov ni mogoče, pripada upravičencem odškodnina v obliki nadomestnega premoženja, vrednostnih papirjev ali v denarju. Eno temeljnih načel zakona je, da se s popravilanjem krivic, ki jih ureja zakon, ne sme delati novih. To načelo obsega predvsem varstvo fizičnih oseb, ki so na podlagi veljavnih predpisov ali pravnih poslov pridobile na podržavljenem premoženju lastninsko pravico. V obrazložitvi predloga zakona o denacionalizaciji pa se še poudarja, da zakon sedanjih uporabnikov družbenih sredstev ne sme spraviti v tak položaj, da bi bilo to vzrok za prenehanje njihove dejavnosti oziroma likvidacijo pravne osebe.

V vseh primerih, ki jih predlagatelji izpodbijajo, so upravičenci upravičeni do vrnitve premoženja, če niso dobili kot odškodnino za podržavljeno nepremičnino druge nadomestne nepremičnine.

Po zakonu o agrarnih skupnostih (12. točka 3. člena ZDEN) je bilo po določbi prvega člena tega zakona za obče ljudsko imovino razglašeno brez ozira na vpis v zemljiško knjigo: a) nepremično premoženje z vsemi k njemu spadajočimi pritiklinami, premičninami in pravicami in premično premoženje, ki pripada agrarnim skupnostim (podobčinam, vasem, srenjam, soseskam, korporacijam, urbarialnim in drugim sličnim skupnostim); b) pravice do paše, lesa, gozdnih pridelkov ipd., ki pristojajo skupnostim servitutnih upravičencev, ki so po svojem izvoru slične agrarnim skupnostim. Upravo premoženja in pravic so prevzeli krajevni ljudski odbori.

Za nepremičnine, podržavljene po zakonu o agrarnih skupnostih, niso bile dane nobene nadomestne nepremičnine niti ni bilo treba plačati odškodnine. Vračanje premoženja in pravic, ki so bile agrarnim skupnostim odvzete po navedenem zakonu, je uredil zakon o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94).

Po temeljnem zakonu o razlastitvi (12. točka 3. člena ZDEN), ki je veljal do 28. marca 1957, so se nepremičnine in pravice na nepremičninah lahko razlastile, če je to zahteval splošni interes, da se izvedejo koristna dela za družbeno, ekonomsko in kulturno povzdigo ter razvoj ljudstva (1. člen). Za razlašeno premoženje je lastnik

dobil odškodnino v znesku povprečne prometne vrednosti, ki jo je imelo razlašeno premoženje na dan cenzitve. Za razlašeno premoženje v korist države se je odškodnina lahko dala v denarju ali v državnih obveznicah, lahko pa se je v zameno dala kaka druga nepremičnina. Pri razlastitvi, ki ni bila v korist države, se je smela odškodnina dati samo v denarju ali v kaki drugi nepremičnini. Postopek razlastitve so vodile razlastitvene komisije, ki so jih sestavljali sodnik, odbornik krajevnega ljudskega odbora in odbornik okrajnega ljudskega odbora. Zoper odločbo o razlastitvi je bila dopustna pritožba na pristojno okrožno sodišče v 8 dneh po prejemu odločbe. Odločba okrožnega sodišča je bila dokončna.

Po uredbi o arondaciji zemljišč kmetijskih posestev (27. točka 3. člena ZDEN) so nepremičnine (zemljišča in poslopja) fizičnih in zasebnih pravnih oseb in zadružnih organizacij, ki so ležale med zemljiščem državnega kmetijskega posestva, prešle v državno last. Kot odškodnino za odvzeto zemljišče naj bi fizične in zasebne pravne osebe dobile iz zemljiškega sklada agrarne reforme in kolonizacije zemljišče, ki po svoji vrednosti ustreza odvzetemu zemljišču. Če se za odvzeto stavbo ni mogla dati druga stavba, se je dobila denarna odškodnina. Za odvzeta zemljišča ni bila predvidena denarna odškodnina, ampak le nadomestna zemljišča.

Uredba o premoženjskih razmerjih in o reorganizaciji kmečkih delovnih zadrug (28. točka 3. člena ZDEN) je predvidevala, da kmetje ob ustanovitvi vložijo v kmečko delovno zadrugo zemljo, gospodarska poslopja in delovna sredstva. Ob izstopu iz zadruge se je kmetu zemlja vrnila, s tem da je zadruga lahko dala drugo zemljo, da ne bi drobila zaokrožene zemljiške posesti. Za vložena poslopja, če jih ni bilo mogoče vrniti, je zadruga lahko plačala denarno odškodnino. Uredba ni predvidevala, da se zemlja ne bi vrnila.

Temeljni zakon o izkoriščanju kmetijskega zemljišča (29. točka 3. člena ZDEN) je urejal dva načina odvzema zemljišča - arondacijo in komasacijo. Arondacija je bila dopustna, če je bila potrebna za smotnejšo obdelavo zemljišča, mehanizacijo kmetijskih del, izvedbo melioracijskih in protierozijskih del, zgraditev gospodarskih objektov ter za vzgojo trajnih nasadov. Kmet je predvidoma dobil za pripojeno zemljišče drugo ustrezno zemljišče enake kulture in bonitete; če mu tega ni bilo mogoče zagotoviti oziroma če se ni dosegel sporazum, je dobil odškodnino v denarju. Nekmet je dobil odškodnino praviloma v denarju. Odškodnina se je odmerjala po predpisih, veljavnih za denarno odškodnino pri razlastitvi. Arondacijski upravičenec in lastnik pripojenega zemljišča sta se lahko sporazumela tudi o drugačni obliki odškodnine za pripojeno zemljišče. Pri komasaciji naj bi kmetje dobili nazaj iz komasacijske mase ustrezno zemljišče enake kakovosti in kulture, kar sicer ni bilo vedno realizirano, nekmet pa naj bi dobil denarno odškodnino za vloženo zemljo.

Iz tega prikaza predpisov, za katere predlagatelji želijo, da se črtajo iz 3. člena zakona o denacionalizaciji, izhaja, da je tudi na podlagi teh predpisov lahko bil izvršen poseg države v lastninske odnose proti volji lastnikov.

Pri tem pa je potrebno poudariti, da je v vseh teh primerih zakonodajalec izhajal iz splošne ocene, da denacionalizacijski upravičenci, ki za odvzeto premoženje niso dobili nadomestne nepremičnine, niso bili ustrezno odškodovani. Pri konkretnem odločanju pa bo moral pristojni upravni organ upoštevati tudi določbo 72. člena zakona, ki določa, da se v denacionalizacijskem postopku upošteva tista že dana odškodnina, ki je presegala 30 odstotkov vrednosti podržavljenega premoženja.

V primerih, ko so zemljišča dejansko prešla v druž-

beno lastnino na podlagi sklenjenih pravnih poslov, arondacija pa je bila le fiktivna, se postavlja vprašanje, ali za take primere velja namesto 3. člena 5. člen zakona, oziroma, ali 5. člen velja le za primere obično sklenjenih pravnih poslov ali tudi za druge primere.

Besedilo 5. člena zakona, ki govori o prehodu stvari ali premoženja v državno last "na podlagi pravnega posla", zajema poleg primerov, ko je bil pravni naslov za prehod premoženja v družbeno last samo pravni posel, tudi primere, ko je bil pravni naslov za to sicer akt državnega organa (odločba), vendar pa je bil podlaga za izdajo te odločbe poprej sklenjen veljaven pravni posel.

Kadar se ugotovi, da je šlo v resnici za prostovoljno dogovorjen prenos lastnine, ni mogoče šteti takega prenosa za prisilno podržavljenje, čeprav je bil formalno sprejet akt na podlagi predpisa iz 6., 12., 27., 28. ali 29. točke 3. člena zakona. Navedene določbe glede na to niso v neskladju z ustavo, saj ob pravilni razlagi in uporabi teh in drugih zakonskih določb ne more priti do denacionalizacije v primerih, kjer ni šlo za prisilno podržavljenje.

Predlagatelji tudi ugovarjajo, da zakon o denacionalizaciji ne ureja vračanja hipotek in drugih bremen na zemljiščih, ker določa, da se vrača premoženje brez upoštevanja resničnega stanja obremenitev - podjetniška lastnina in lastnina veleposestnikov in drobnih kmetov pa da je bila v stari Jugoslaviji zelo obremenjena. V zvezi s temi ugovori je treba pripomniti, da se po določbi 33. člena zakona o denacionalizaciji nepremičnine vrnejo proste hipotekarnih bremen, ki so nastala po njihovem podržavljenju do dneva uveljavitve zakona o denacionalizaciji. Nepremičnine so bile podržavljene bremen proste. Predlagatelji niso z nepremičninami prevzeli nobenih bremen. Dejansko so samo dolžni, da nepremičnine vrnejo v stanju, kot so jih pridobili.

Predlagatelji, ki so do določenih zemljišč prišli na podlagi predpisov, ki so omogočali prisilni odvzem zasebnega premoženja, ne da bi lastnikom zagotavljali ustrezna odškodovanja, ne morejo zahtevati, da jim pravni red zagotavlja spoštovanje teh predpisov, ker da sicer ni v skladu z 2. členom ustave. Nasprotno, pravni red demokracije, socialne in pravne države mora zagotavljati varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin in to tudi z odpravo posledic, ki so nastale zaradi izvajanja predpisov, ki so kršili človekove pravice in temeljne svoboščine. Odprava posledic - vrnitev podržavljenega premoženja - se lahko izvede tudi v upravnem postopku. Taka ureditev ni v neskladju z ustavo, saj gre le za vzpostavitev prejšnjega stanja. Po ustavi (120. člen) upravni organi opravljajo svoje delo samostojno v okviru in na podlagi ustave in zakonov. Proti odločitvam in dejanjem upravnih organov in nosilcev javnih pooblastil je zagotovljeno v upravnem sporu sodno varstvo pravic in zakonitih interesov državljanov in organizacij. Zoper pravnomočno sodbo v upravnem sporu sta dovoljeni tudi dve izredni pravni sredstvi, obnova postopka in zahteva za varstvo zakonitosti. V primerih, ko je bilo podržavljenje stvari ali premoženja izvršeno na podlagi pravnega posla (5. člen ZDEN) pa o zahtevah za denacionalizacijo odloča temeljno sodišče (56. člen ZDEN).

Tudi določbi 22. in 23. člena zakona po oceni ustavnega sodišča nista v neskladju z ustavo.

Trditev predlagateljev, da izpodbijana določba 1. odstavka 22. člena sili upravičence v lastniško razmerje in s tem krši načelo avtonomije strank pri urejanju obilgacijskih razmerij in posega v načelo pravne države, v tem primeru ne drži. Iz obrazložitve zakona o denacionalizaciji izhaja, da je namen zakona privatizirati tisti del družbene lastnine, ki je nastal s krivičnim podržavljanjem zasebnega premoženja. Za realizacijo tega zakonskega

cilja pa je zakonodajalec moral že s samim zakonom določiti lastninsko pravico na nepremičninah, ki so predmet denacionalizacije in se vračajo v naravi. Za zakonsko določanje lastninske pravice na nacionaliziranih nepremičninah v družbeni lastnini pa je zakonodajalec imel tudi ustavno podlago v XCIX. amandmaju k ustavi iz leta 1974, ki je v času sprejemanja zakona še veljal in je določal, da zakon določi preoblikovanje družbene lastnine v javno ali druge oblike lastnine.

Prav tako tudi ne drži trditev predlagateljev, ki se nanaša na 23. člen zakona, s to zakonsko določbo, ki pomeni izjemo od pravila, uzakonjenega v 20. členu, je zakonodajalec v okviru ciljev, ki jih je s tem in tudi drugimi lastninskimi zakoni zasledoval, omogočil bivšim lastnikom oziroma denacionalizacijskim upravičencem, da lahko kot aktivni lastniki z vlaganji in drugimi potrebnimi pogoji takoj zagotovijo podlago za učinkovito uporabo teh nepremičnin. Izpodbijana določba je vezana le na 20. člen zakona, zato bo v primerih iz drugega odstavka 19. člena zakona, ko gre za vračanje kmetijskih zemljišč iz funkcionalnih kompleksov, pravni organ pri odločanju o denacionalizaciji moral upoštevati tudi določbo 27. člena tega zakona.

O ustavnosti 14. člena zakona o denacionalizaciji je ustavno sodišče že odločilo z odločbo U-I-25/92 z dne 4. 3. 1993 (Uradni list RS, št. 13/93).

Iz navedenih razlogov sledi, da izpodbijane določbe zakona o denacionalizaciji niso v nasprotju z ustavo.

C

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave in druge alinee tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) v sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno, razen glede vprašanja ustreznosti sodnega varstva, kjer je bila odločitev sprejeta z osmimi glasovi proti enemu.

Št. U-I-75/92-21

Ljubljana, dne 31. marca 1994.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1008.

Ustavno sodišče je na predlog Javnega tožilca Republike Slovenije ter na pobudo Edite Benko iz Maribora, ki jo zastopa Franc Weindorfer, odvetnik v Gornji Radgoni, in pobudnikov dr. Josipa Turka, dr. Rajka Turka in Milice Turk-Abram iz Ljubljane v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti na seji dne 1. 4. 1994.

odločilo :

1. V Republiki Sloveniji se ne uporabljajo tiste določbe uredbe o vojaških sodiščih z dne 24. maja 1944, ki so bile že v času nastanka in uporabe uredbe v nasprotju s splošnimi, od civiliziranih narodov priznanimi pravnimi načeli in so tudi v nasprotju z ustavo Republike Slovenije.

Zato se v skladu z razlogi, navedenimi v obrazložitvi te odločbe, ne uporabljajo zlasti naslednji elementi določb uredbe:

a) vsi tisti elementi določb, ki so in kolikor so v konkretnih kazenskih postopkih bili uporabljeni kot gola inkriminacija statusa in se niso nanašali na določno opredeljena dejanja obtožencev;

b) vsi tisti elementi določb, ki so in kolikor so v konkretnih kazenskih postopkih zaradi svoje premajhne določenosti predstavljali podlago za samovoljo takratnih sodišč;

c) vsi tisti elementi določb, ki so omogočali sojenje za dejanja, storjena pred uveljavitvijo uredbe, pa ta niso bila kazniva po splošnih, od civiliziranih narodov priznanih pravnih načelih.

2. Prva točka izreka ima smiselno učinek po 415. členu ustave iz leta 1974, brez upoštevanja v njem navedenih rokov. V tem smislu je ta odločba podlaga za vlaganje zahtev za spremembo pravnomočnih odločb, izdanih na podlagi uredbe, s smiselno uporabo zakonskih določb o obnovi kazenskega postopka.

3. Veljavna zakonska ureditev kazenskega postopka je v nasprotju z ustavo, ker ne omogoča odprave vseh v procesnem in vsebinskem pogledu krivičnih odločb, izdanih na podlagi predpisov revolucionarne medvojnne in povojne oblasti, in odprave posledic teh odločb z izrednimi pravnimi sredstvi. Ustavno sodišče poziva Državni zbor, da v najkrajšem možnem roku ugotovljeno neustavnost odpravi.

Obrazložitev :

A

1. Predlagatelj in pobudniki izpodbijajo ustavnost in zakonitost uredbe o vojaških sodiščih (v nadaljevanju: uredba), češ da zaradi nasprotovanja pravnemu redu samostojne države Slovenije v celoti ni mogla postati del slovenskega pravnega reda in da se zato sploh ne more uporabljati kot pravni vir. Vlagatelji tudi navajajo, da uredba ni izdal pristojen organ in da ni bila nikoli objavljena.

2. Pobudnica Edita Benko je vložila dne 13. 1. 1993 pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti uredbe. V svoji pobudi predlaga, naj ustavno sodišče po njenem izkazanem pravnem interesu pobudo sprejme, ugotovi, da njena določila nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije ter za nazaj odpravi njeno veljavnost.

Edita Benko je vložila pobudo v času, ko je bila že vložila zahtevo za obnovo kazenskega postopka. V prvotnem kazenskem postopku je bil obsojen njen stari oče Josip Benko. Zahteva je bila vložena pri prvostopnem sodišču, se pravi pri Temeljnem sodišču v Murski Soboti, ki kot analogno prvostopno sodišče po določenih zakona o kazenskem postopku s sklepom odloča o tem, ali naj se taka obnova dovoli ali ne.

Ustavno sodišče je vpogledalo spisa Temeljnega sodišča v Murski Soboti, enote v Murski Soboti (opr. št. Ks 24/92 in K 160/93), ki se nanašata na obnovo postopka zoper obsojenega Josipa Benka. Iz spisa (opr. št. Ks 24/92) je razvidno, da je Temeljno sodišče v Murski Soboti, enota v Murski Soboti, s sklepom z dne 16. 12. 1992 zahtevi Edite Benko za obnovo ugodilo in zadevo vrnilo v stanje preiskave.

Iz spisa Temeljnega sodišča v Murski Soboti, enote v Murski Soboti (opr. št. K 160/93) pa je razvidno, da sta bili sodbi Vojaškega sodišča JA za Štajersko in Prekmurje in Višjega vojaškega sodišča za Slovenijo opr. št. Sod 8/45, s katerima je bil obsojen Josip Benko st., v celoti razveljavljeni, zaradi česar pobudnica Edita Benko

nima več pravnega interesa za presojo ustavnosti in zakonitosti sporne uredbe.

3. Predlog za oceno ustavnosti je vložil javni tožilec Republike Slovenije (U-I-40/93), pobudo pa so vložili še Josip Turk, Rajko Turk in Milica Turk-Abram (U-I-11/93). Ti dve zadevi sta bili zaradi skupnega obravnavanja združeni z zadevo U-I-6/93.

V svojem predlogu z dne 23. 2. 1993 javni tožilec Republike Slovenije poudarja, da uredba ni bila javno objavljena in datirana ter da le zgodovinarji navajajo, da je bila izdana 24. maja 1944. Javni tožilec navaja, da uredba "sodišča v Republiki Sloveniji uporabljajo, kadar na podlagi izrednih pravnih sredstev (obnova postopka, zahteva za varstvo zakonitosti) obravnavajo že pravno-močno končane kazenske zadeve iz povojnih časov," v njih pa zakonitost in pravilnost starih kazenskih sodb in postopkov ter utemeljenost danih obtožb presoja po določbah uredbe. Stališče javnega tožilca je, da uporaba uredbe v Republiki Sloveniji po 25. juniju 1991 ni niti zakonita niti v skladu z ustavnim redom. Po mnenju javnega tožilca je bil po ustavnem redu Kraljevine Jugoslavije, ki da je bila takrat edini mednarodno priznani državnopravni subjekt na tem območju, pooblaščen izdajati kazenske predpise samo ustavno določeni zakonodajni organ v obliki zakona, medtem ko sporne uredbe ni izdal tak organ, zaradi česar naj ne bi bila mogla ne razveljaviti in ne spremeniti tedaj veljavne kazenske zakonodaje. Poleg tega naj uredba ne bi bila nikoli in nikjer veljavno razglašena in ne javno objavljena in naj kot neobjavljena uredba, izdana od partijskega, političnega in vojaškega voditelja, ne bi mogla biti veljavno pravo; lahko bi bila le notranje disciplinsko pravilo za pripadnike nesamostojnih partizanskih enot, ki so bile del NOV in POJ. Poleg tega naj bi uredba po mnenju javnega tožilca ne zadostila minimalnim pravnim standardom temeljnih človekovih pravic in naj že zaradi tega ne bi bila v skladu z ustavnim redom Republike Slovenije. Javni tožilec poudarja, da so se po uredbi sodila vsa dejanja "uperena protiv oslobodilačke borbe naroda Jugoslavije, protiv tekovina interesa te borbe", kar naj bi obsegalo tudi "boj za socialno in razredno osvoboditev". Šlo naj bi z drugo besedo za družbeno revolucijo in nasilen prevzem oblasti po tedaj illegalni KPJ. Za pregon hudodelcev v običajnem pomenu besede bi po mnenju javnega tožilca zadostovalo že prej veljavno jugoslovansko kazensko pravo, medtem ko je bila uredba sredstvo za zlom protirevolucije, saj se je tudi samo tedanje sodstvo ravnalo po revolucionarnih načelih in interesih. Zato naj bi uporaba uredbe ne zagotavljala enakosti pred zakonom, sojenja pred nepristranskim in z zakonom ustanovljenim sodiščem, pravice do pritožbe, načela zakonitosti in drugih človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Zaradi tega javni tožilec ustavnemu sodišču predlaga, da presodi zakonitost in ustavnost uredbe, ugotovi, da uredba na ozemlju sedanje Republike Slovenije ni nikoli začela veljati in se zato v tej državi na noben način ne more uporabljati ne kot nekdanji in ne kot sedanji pravni vir.

4. Pobudniki Josip in Rajko Turk ter Milica Turk-Abram iz Ljubljane dajejo pobudo za oceno ustavnosti določil, ki so bila podlaga za izrek sodbe in kazni njihovega pokojnemu očetu Rajku Turku, ki je bil s skupino drugih obtožencev dne 14. 7. 1945 na podlagi uredbe o vojaških sodiščih obsojen. Pri tem naj bi šlo za montiran proces, voden proti nedolžnim osebam, ki so bile "iz političnega in ekonomskega vidika tedanji oblasti trn v peti". Tudi ti pobudniki navajajo, "da se vrhovno sodišče še vedno oslanja na iste pravne predpise, na katere se je takrat sklicevalo vojaško sodišče, ko je 17. 7. 1945 izreklo sodbo." Pobudniki tako živé pod vtisom, da se sporna uredba uporablja še danes in v praksi živi še naprej,

čeprav ni bila objavljena v Uradnem listu LRS, ki da je izhajal od leta 1944, niti v Uradnem listu DFJ, ki da je izhajal od leta 1945, kar naj bi bilo "v nasprotju z uveljavljenimi civilizacijskimi načeli vsakega poštenega in demokratičnega sistema."

B - I.

1. Pri odločanju o pobudi in predlogu je moralo ustavno sodišče najprej presoditi, ali so sploh podane procesne predpostavke za presojo ustavnosti uredbe. Osnovna procesna predpostavka v ustavnosodnem postopku je obstoj pravovarstvene potrebe. V ustavnosodnem postopku za presojo skladnosti predpisa z ustavo je obstoj take potrebe lahko vprašljiv, če predpis v času, ko se postopek začne, ne velja več. Glede tega vprašanja je to sodišče že sprejelo stališče, da ne more odločati o ustavnosti zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov, ki so prenehali veljati pred vložitvijo pobude ali predloga, s katerim se začne postopek pred ustavnim sodiščem.

Za uredbo o vojaških sodiščih z dne 24. 5. 1944 seveda ni sporno, da ob vložitvi predloga oziroma pobud ni več veljala. Iz tega dejstva pa ne sledi sklep, da ustavno sodišče ne more presojati sporne uredbe, saj za materialne kazenskopravne predpise velja posebnost, ki terja, da mora biti dopustna tudi presoja ustavnosti zakonov, ki so bili formalno razveljavljeni.

Ustava namreč v drugem odstavku 28. člena določa, da "se dejanja, ki so kazniva, ugotavljajo in kazni zanje izrekajo po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja, razen če je novi zakon za storilca milejši". Iz te določbe izhaja, da morajo sodišča v kazenskem postopku obvezno uporabiti zakon, ki ne velja več, če je za storilca milejši. Pri tem pa seveda ne smejo uporabiti tistih določb sicer milejšega zakona, ki so v nasprotju z veljavnim pravnim redom. Pravni red ne more dovoliti in tudi ne dovoljuje uporabe določb, ki so v nasprotju z njim. Te trditve sicer ni treba posebej utemeljevati, vendar gre pri uredbi še za dodaten razlog, ker gre za varstvo človekovih pravic in svoboščin. Po ustavnem zakonu za izvedbo ustave so na primer še naprej "ostali v veljavi" vsi predpisi, ki "so veljali" na dan razglasitve ustave (določba prvega odstavka 1. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave) - in, če niso posegali v človekove pravice in temeljne svoboščine, do 31. 12. 1993 tudi ni bilo mogoče izpodbijati njihove ustavnosti pred ustavnim sodiščem (drugi odstavek citiranega zakona). Ustavni zakon sicer uporablja besede "veljali" oziroma besedno zvezo "ostali v veljavi". Vendar pa pri tem ne gre prezreti, da ustava v svojem 156. členu govori o tem, da sodišče zakon "uporabi". "Uporaba zakona" je širši pojem kot "veljavnost zakona", ker se vsi veljavni zakoni (lahko) uporabljajo, po drugi strani pa se uporabljajo - v skladu z določbami 28. člena ustave - tudi zakoni, ki niso več veljavni.¹

Tudi v obnovah kazenskih postopkov se seveda uporabljajo predpisi, ki so veljali v času storitve domnevnega kaznivega dejanja. Ta uporaba pa ne more ostati nepodvržena ustavni kontroli, saj je povsem možno, da bi bil določen ne več veljaven predpis, ki bi ga bilo v obnovi kazenskega postopka treba uporabiti, v očitnem in hudem nasprotju ne le s samim pravnim redom Republike Slovenije, ampak še posebej z višjimi ustavnimi standardi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kakor to nazorno izhaja iz citiranega drugega odstavka 1. člena

ustavnega zakona za izvedbo ustave. Če bi se ustavno sodišče postavilo na formalistično stališče, češ da tak predpis "ne velja več", zaradi česar naj ne bi mogel biti predmet ustavne kontrole, bi seveda ravnalo v očitnem nasprotju z intencijami ustave, ki človekovim pravicam, ki so najmočnejše ogrožene prav na področju kazenskega prava, namenja bolj in ne manj rigorozno varstvo. Če bi na primer določen ne več veljaven kazenski predpis predvideval kaznovanje za premalo določeno opisano kaznivo dejanje (prvi odstavek 28. člena ustave) ali če bi izhajal iz domneve krivde (27. člen ustave), se ustavno sodišče gotovo ne bi moglo izogniti svoji pristojnosti za presojo takega predpisa, po katerem bi se (v skladu z drugim odstavkom 28. člena) kaznivost dejanja in kazen presojali - samo zato, ker tak predpis formalno več ne velja. Presoja o tem, katere določbe so v nasprotju z veljavnim pravnim redom, pa pomeni sodno ali ustavnosodno presojo predpisa, ki formalno sicer ne velja več, se pa še vedno uporablja.

2. Poleg dejstva, da se formalno razveljavljeni materialni kazenski predpisi lahko še vedno uporabljajo na podlagi določbe drugega odstavka 28. člena ustave, pa je ustavnosodna abstraktna presoja v primeru uredbe možna in potrebna tudi zato, ker je le na podlagi pravnih učinkov take ustavnosodne presoje po smiselni uporabi 415. člena prejšnje ustave, kakršno je v tem primeru odredilo ustavno sodišče, prizadetim omogočeno zahtevati spremembo pravnomočnih obsodilnih odločb, izdanih na podlagi tistih določb uredbe, ki jih je na podlagi te odločbe treba šteti za neskladne z ustavo in s splošnimi pravnimi načeli, prizanimi od civiliziranih narodov. Ugotovitev, da določen materialni kazenskopravni predpis ni v skladu z ustavo, lahko namreč predstavlja podlago za spremembo pravnomočnih obsodilnih kazenskih sodb v postopku, v katerem se smiselno uporabljajo določbe o obnovi kazenskega postopka na podlagi te odločbe. Zaradi te posebnosti osebam, ki bi po tej poti pridobile možnost zahtevati spremembo kazenske sodbe, ni mogoče odrekati pravnega interesa za izpodbijanje ustavnosti oziroma za abstraktno ustavnosodno presojo takšnih določb materialnega kazenskega prava.

3. Sodišča v postopkih na podlagi izrednih pravnih sredstev (obnove in zahteve za varstvo zakonitosti) določbe uredbe še vedno uporabljajo. Tako je ravnalo v svoji sodbi, s katero je bil oproščen Josip Benko, tudi Temeljno sodišče v Murški Soboti, enota v Murški Soboti (opr. št. K 160/93), ki se neposredno sklicuje na 14. člen uredbe. Dejstvo, da je bil v tej obnovi kazenskega postopka obtoženec oproščen, mu sicer jemlje pravni interes, s tem pa še ni rečeno, da je bila ta oprostilna sodba izrečena na podlagi ustavno sprejemljivega predpisa. Stvar namreč ni v tem, ali slovenska sodišča ta čas uredbo uporabljajo pretežno za oprostivne - medtem ko so jo v povojnem času uporabljala pretežno za obsodbe: oboje zaradi enako, kot bomo videli, premalo določenih pravil te uredbe - kar je seveda v očitnem nasprotju z načelom zakonitosti kazenskopravnih predpisov (lex certa).

4. Obseg ustavnosodne kontrole materialnih kazenskih predpisov, kakršnega je začrtalo ustavno sodišče s stališči, izraženimi v tej odločbi, pa odpira vprašanje, po kakšnih kriterijih se presoja ustavnost predustavnih predpisov. Glede na to, da je možnost presoje takšnih predpisov časovno praktično neomejena, jih je glede vprašanja njihove uporabnosti v postopkih zaradi izrednih pravnih sredstev treba presojati s stališča skladnosti s tedaj veljavnimi ustavnimi in splošnimi pravnimi načeli, ki so jih priznavali civilizirani narodi, glede njihove uporabnosti v novih sojenjih pa tudi s stališča skladnosti z ustavo.

5. Ustavno sodišče je presodilo naravo določb uredbe o vojaških sodiščih. Določbe uredbe je primerjalo z

¹ "Nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in ni zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno. Dejanja, ki so kazniva, se ugotavljajo in kazni zanje izrekajo po zakonu, ki je veljal /op.: ki torej lahko ne velja več/ ob storitvi dejanja, razen če je novi zakon za storilca milejši." (28. člen Ustave).

določili Londonskega sporazuma (v nadaljevanju LS)², katerega sestavni del je tudi statut Mednarodnega vojaškega sodišča (v nadaljevanju Statut)³, ki sta glede na vsebino in čas nastanka za primerjavo najbolj primerna mednarodnopravna akta. Takšna primerjava je smiselna tudi glede na določbo 8. člena ustave, ki pravi: "Zakoni in drugi predpisi morajo biti v skladu s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodбами, ki obvezujejo Slovenijo. Ratificirane in objavljene pogodbe se uporabljajo neposredno." Ustava s tem daje navedenim normam mednarodnega prava prednost pred vsemi podustavnimi normami domačega prava.

6. Primerjava uredbe in LS, ki je bil podlaga za sojenje vojnim zločincem v Nürnbergu, pokaže, da je bila uredba v mnogih pogledih sicer določnejši predpis kot LS. LS je bil izrecno namenjen in uporabljen samo za kaznovanje pripadnikov sil Osi, uredba pa je razen glede "dejanj sovražnikov ljudstva" inkriminirala vojne zločine ne glede na to, kdo jih je storil; LS je predstavljal akt zmagovalca za sojenje poražene strani, uredba pa je v tem smislu napisana bolj nevtralnno; določbe LS so imele retroaktivno moč, saj so bile sprejete 8. 8. 1945, inkriminirale pa so dejanja, storjena med že končano vojno, medtem ko je uredba veljala (tudi) za dejanja po njeni uveljavitvi in retroaktivne uporabe izrecno niti ni predpisovala, čeprav je bila očitno namenjena tudi taki uporabi.

LS ni vseboval nobenih določb o postopku, pooblastilo za sprejem postopkovnih predpisov je bilo dano sodišču, predlog besedila teh določb pa je pripravil tožilec. V sprejetih postopkovnih določbah je bilo določeno, da sodišče sprejeta pravila postopka lahko spremeni ali v obliki splošnega akta ali pa za posamezen primer. Uredba ima po drugi strani dokaj obsežna postopkovna pravila.

LS ni predvideval pravnih sredstev, uredba pa je za primer, da je bila izrečena smrtna kazen, predvidevala obvezno "revizijo" višjega sodišča. LS ni vseboval sistema sankcij, v 27. členu je le določal, da se lahko izreče smrtna kazen ali takšna kazen, ki se sodišču zdi pravična, uredba pa taksativno našteva vrste sankcij in varnostnih ukrepov in tudi določena načela, kako se sankcije izbirajo in odmerjajo.

Primerjava 13. člena uredbe z določbami LS kaže, da določbe, ki inkriminirajo vojne zločine, niso manj določne in jasne kot določbe točke b drugega odstavka 6. člena statuta.

Uredba inkriminira ravnanje vseh oseb ne glede na to, na kateri strani so delovale in ne glede na to, ali so delovale kot pobudniki, organizatorji, nalogodajalci, pomočniki ali neposredni izvršitelji naslednjih dejanj: masovnih ubijanj, mučenja, prisilnega izseljevanja, vodenja prebivalstva v taborišča in na prisilno delo, požiganja in ropanja ljudskega in državnega premoženja, delovanje vseh posestnikov v Jugoslaviji in zunaj nje, ki so nečloveško izkoriščali delovno silo ljudi, ki so bili odpeljani na prisilno delo, delovanje funkcionarjev terorističnega aparata in terorističnih oboroženih formacij okupatorja ali domačih v službi okupatorja in delovanje tistih, ki so opravljali mobilizacijo naših ljudi za okupatorsko vojsko.

LS je inkriminiral samo ravnanje oseb, ki so na strani sil Osi zagrešile kršitve vojnih zakonov ali običajev, kot na primer: uboj, mučenje, deportacije civilnega prebivalstva zaradi prisilnega dela ali zaradi kakršnegakoli drugega razloga, uboj ali mučenje vojnih ujetnikov ali oseb

v morju, ubijanje talcev, uničevanje javnega ali zasebnega premoženja, uničevanje mest in vasi ali pustošenje, če to ni potrebno iz vojaških razlogov. Značilno je, da LS delikte našteva eksemplifikativno, primeroma, 13. člen uredbe pa taksativno, izčrpno.

7. Analiza torej kaže, da je bila uredba v marsičem bolj določen predpis kot primerjani mednarodnopravni akt. Pri tem seveda pripominjamo, da je nürnberško sodišče kljub vsemu navedenemu izhajalo iz anglo-ameriške pravne tradicije, v kateri je pravno varstvo obtožencu drugače, tudi bolj procesno, izvedeno, kot v kontinentalnem sistemu. Poleg tega je izkustveno očitno, da po LS niso bile storjene krivice, medtem ko so po uredbi očitno bile - in ni jih bilo ne malo, niti niso bile majhne.

Iz gradiva, ki ga je zbralo ustavno sodišče, so razvidne velike razlike med sojenjem v Nürnbergu in med sojenjem vojaških sodišč. Uredbe o vojaških sodiščih ni mogoče gledati brez tedanjih spremljajočih navodil, ki so usmerjala njeno uporabo. V teh navodilih oddelkov za sodstvo pri jugoslovanskem Vrhovnem štabu in slovenskem Glavnem štabu so bila poleg pravno korektnih, čeprav tedanjim razmeram prilagojenih stališč (na primer, da morajo biti razprave "kjerkoli je to mogoče" javne in le iz posebnih razlogov izjemoma tajne), da je treba velike napake nižjih sodišč v zadevah, kjer ni obvezne revizije po Višjem vojaškem sodišču, popravljati z obnovo postopka⁴, da je treba skrbno oceniti težo dejanja in osebnost storilca, tudi vse olajševalne okoliščine, izvesti vse dokaze, biti tudi zoper sovražnike pravični in človečanski itd.⁵), tudi drugačna stališča.

Iz dopisa vojnosednega oddelka Vrhovnega štaba NOV in POJ, št. S.A. št. 58/44 z dne 24. 7. 1944, je razvidna opredelitev, "naj vojnosedni in disciplinski postopek na podlagi uredbe pomeni maščevanje in zaščitne ukrepe proti zločincem, škodljivcem in dezorganizatorjem". Nadalje dopis pojasnjuje, da je 31. člen uredbe, ki govori o pomilostitvi, načelne narave in da "se bo v sedanjih razmerah lahko le redko, samo izjemoma uporabil", sploh pa da je treba "uredbo uporabljati elastično in jo prilagoditi razmeram v Sloveniji"⁶.

Vojnosedni oddelk Vrhovnega štaba NOV in POJ v svojem dopisu S.A. 102/44 z dne 19. 12. 1944 navaja, da uredba ni nikak definitivna in popolen zakonik, temveč da vsebuje samo obvezne direktivne predpise, ki dajejo splošne smernice. V njej ni posebej obdelanih mnogo važnih vprašanj, tako tudi ne vprašanje otrok in mladotletnikov. Vprašanje sojenja odnosno kaznovanja mladotletnikov nad 14 let starosti se mora reševati od slučaja do slučaja z ozirom na stopnjo zrelosti, subjektivne in objektivne momente - vse to seveda z vidika smotrov narodnoosvobodilne borbe⁷.

Iz navodila št. 4 oddelka za sodstvo Glavnega štaba NOV in PO Slovenije z dne 7. 1. 1944 pod "VII. Karakterizacije članov sodišč" izhaja, da je treba pri imenovanju članov sodišč poleg značaja in strokovne sposobnosti upoštevati politično sposobnost. V navodilu št. 6 istega organa z dne 9. 8. 1944 št. SD 496/44 je pod 1. povedano, naj bo tolmačenje besedila uredbe čim bolj elastično in praksa vojaških sodišč dosledno v skladu z duhom narodnoosvobodilne borbe in s stopnjo njenega razvoja⁸.

⁴ Navodilo vojnosednega oddelka VS NOV in POJ, S.A. št. 70/44 z dne 7. 9. 1944, tč. 10 (Dokumenti Inštituta za novejšo zgodovino - v nadaljevanju: Dok. INZ., fascikel 117, mapa 4).

⁵ Dopis vojnosednega oddelka VS NOV in POJ, S.A. št. 90/44 z dne 13. 10. 1944 (Dok. INZ., fasc. 117, mapa 3).

⁶ Dokument "Vojaška sodišča" z dne 4. 11. 1944 (Dok. INZ., fasc. 117, mapa 3).

⁷ Dok. INZ., fasc. 117, mapa 3.

⁸ Dok. INZ., fasc. 117, mapa 3.

⁹ Dok. INZ., fasc. 117, mapa 5.

² London Agreement of 8. August 1945, objavljen v knjigi: "Trial of The Major War Criminals before The International Military Tribunal." Nürnberg, Germany, 1947.

³ Charter of the International Military Tribunal of 8. August 1945, objavljen v knjigi: "Trial of the Major War Criminals Before The International Military Tribunal." Nürnberg, Germany, 1947.

Velike so bile tudi razlike med sestavom sodnega senata nürnberskega sodišča in senati takratnih vojaških sodišč, pa tudi v pojmovanju prava. Sodniki nürnberskega sodišča so bili vrhunski pravni strokovnjaki, samo sodišče je zasedalo javno na vpogledu mednarodne javnosti. Pri vojaških sodiščih je veljalo, da člane sodišč postavljajo štabi, da so ti lahko laiki, za katere so prirejali eno- do dvodnevne tečaje, le sekretar sodišča naj bi bil po možnosti pravnik¹⁰. Sodbe vojaških sodišč so bile celo pod že doseženim pravnim nivojem, ki ga je uvedel odlok predsedstva SNOS o začasni ureditvi narodnih sodišč (Uradni list P SNOS in NVS, št. 4/1944 z dne 11. 9. 1944). Omenjeni odlok (četrti odstavek 1. člena) izrecno določa, da morajo sodišča soditi samo po zakonih. Poverjenik za sodstvo NKOJ dr. Frane Frol je zato z dopisom št. 15/44 z dne 10. 10. 1944 opozoril predsedstvo SNOS, da so s tem odlokom prekršili načelo enotne graditve sodne oblasti. Opozoril jih je, da je nepravilen tisti del odloka, ki določa, da morajo sodišča soditi samo po zakonih. Sodišča morajo soditi v duhu zavarovanja pridobitev interesov in načel, na katerih se skozi osvobodilno borbo izgrajuje oblast in ustvarja novi pravni red. Zato se stari zakoni ne uporabljajo niti delno in tudi ne začasno. Ocenjeval je, da odlok ni upošteval uredbe o vojaških sodiščih¹¹.

Iz poročila o stanju sodstva v Sloveniji, št. Csu 135/44 z dne 8. 12. 1944, ki ga je pripravil odsek za sodstvo predsedstva SNOS, je razvidno, da je na podlagi Frolovega dopisa omenjeni odsek za sodstvo SNOS podal interpretacijo spornega četrtega odstavka 1. člena, da se sodi samo po zakonih. Iz te razlage izhaja, da narodni sodniki ne smejo "soditi po zakonih, veljavnih v predaprilski Jugoslaviji, nego je razumeti terminus 'zakon' kot objektivno abstraktno za vsak primer v pravi splošno obstoječo normo, nepisano pravno normo, upoštevajoč pri tem zakonite določbe odlokov AVNOJ in SNOS, ljudsko pravno zavest in običajno pravo, vse to v skladu in v nobenem oziru ne protivno pridobitvam narodno-osvobodilne borbe", ker da se je vse to v odloku kratko označilo kot "zakon"¹².

Navedbe iz omenjenih dokumentov tedanjih državnih organov dopolnjujejo podano primerjavo med LS in uredbo o vojaških sodiščih, omogočajo pa tudi razumevanje in interpretacijo spornih elementov v določbah te uredbe.

8. V zvezi z navedbami predlagatelja in pobudnikov o tem, da uredba kot predpis sploh ni bila objavljena in da je ni izdal pristojen organ, pa je ustavno sodišče ugotovilo naslednje.

a) Kar zadeva objavo v Sloveniji, je bila uredba objavljena v Vestniku - službenem glasilu Glavnega štaba NOV in PO Slovenije, ki je bilo interne narave¹³. Postavlja se vprašanje, zakaj uredba ni bila objavljena na tedaj običajen način - v Uradnem listu DFJ in v Uradnem listu SNOS, ki sta takrat že redno izhajala in v katerih so se morali po posebnem odloku II. zasedanja AVNOJ objavljati vsi predpisi AVNOJ, njegovega predsedstva in NKOJ. Čeprav uredba ni bila predpis nobenega od teh organov (izdal jo je sicer predsednik NKOJ in njegov poverjenik za narodno obrambo, vendar v svojstvu vrhovnega komandanta), bi glede na svoj pomen in glede na svoje mesto v takratnem nastajajočem pravnem redu (nekakšna uredba z zakonsko močjo, ki nadomešča kazenski zakon) vsekakor morala biti objavljena na takrat

predpisani način. Objava v Vestniku Glavnega štaba NOV in POS in dejstvo, da je pri predpisih, ki izjemoma lahko učinkujejo tudi za nazaj, način njihove objave za možnost seznanitve storilcev poprej storjenih dejanj s takim predpisom brez pomena, težo zgoraj ugotovljene bistvene formalne pomanjkljivosti uredbe, torej njene neobjavljenosti, sicer nekoliko ublažujeta, vendar je ne odstranjujeta. Šele dejstvo, da je regularni zakonodajni organ - Začasna narodna skupščina DFJ - avgusta 1945 z dvema zakonoma uredbo razveljavil (o tem podrobneje spodaj), pomeni, da je s tem naknadno saniral prej omenjeno bistveno formalno pomanjkljivost uredbe in uredbo priznal kot veljaven sestavni del dotedanjega pravnega reda.

b) Pristojna za izdajo takega predpisa, kot je bila uredba, sta bila od II. zasedanja AVNOJ naprej nedvomno samo sam AVNOJ in med dvema zasedanjima AVNOJ Predsedstvo AVNOJ, še posebej glede materialno-pravnega in procesnega dela tega predpisa, s katerima so bila določena kazniva dejanja in postopek pred sodišči. Že NKOJ kot izvršilni organ za kaj takega ni bil pristojen in še manj samo njegov predsednik. Josip Broz Tito uredbe tudi v resnici ni izdal kot predsednik NKOJ, ampak kot Vrhovni komandant NOV in POJ - podobno kot je 29. 12. 1942 prejšnjo uredbo o vojaških sodiščih izdal Vrhovni štab. Čeprav bi bilo njegov položaj Vrhovnega komandanta in predsednika NKOJ v nastajajoči državi, ki še ni poznala tudi funkcije šefa države (ker je bilo vprašanje monarhične ali republikanske ureditve države odloženo na čas po osvoboditvi), morda sicer možno do neke mere primerjati s položajem šefa države (a le, kolikor je pač šef države tradicionalno tudi vrhovni poveljnik) in s tem njegovo sporno uredbo z uredbami z zakonsko močjo, kakršne so običajno po ustavah pristojni izdajati šefi držav, kadar se v izrednih razmerah parlament ne more sestati, tudi s tako primerjavo niti primerjalno-pravno ni mogoče utemeljiti njegove pristojnosti za izdajo uredbe. Po II. zasedanju AVNOJ je namreč obstajal izrednim vojnim razmeram prilagojen začasni zakonodajni organ - Predsedstvo AVNOJ, ki se je tudi v vojnih razmerah sestajal in opravljal zakonodajno funkcijo. Uredbo je torej izdal očitno nepristojen organ in, podobno kot pri vprašanju objave, je bila ta bistvena formalno-pravna napaka uredbe sanirana šele s tem, da je začasna narodna skupščina DFJ z dvema zakonoma uredbo razveljavila in s tem uredbo priznala kot veljaven sestavni del dotedanjega pravnega reda.

c) Ta dva zakona sta bila zakon o ureditvi in pristojnosti vojaških sodišč v Jugoslovanski vojski (Uradni list DFJ, št. 65/45), ki je začel veljati 31. 8. 1945 in je v 35. členu določal, da s tem dnem prenehajo veljati tiste določbe uredbe o vojaških sodiščih, ki urejajo ustroj in pristojnost vojaških sodišč, in zakon o kaznivih dejanjih zoper ljudstvo in državo (Uradni list DFJ, št. 66/45), ki je začel veljati 1. 9. 1945 in je v 20. členu določal, da z njegovo uveljavitvijo prenehajo veljati zakonski predpisi, ki nasprotujejo njegovim določbam. Izraza "zakonski predpisi" tu očitno ni mogoče razumeti le v smislu formalnih zakonov, saj bi v primeru, da bi bila volja zakonodajalca taka, uporabil pač pojem "zakon" in ne širši pojem "zakonski predpisi". Formalnih zakonov, ki bi urejali vprašanja iz uredbe, DFJ dotlej v bistvu ni sprejela. Na tem področju je sprejela poleg zakona o sodiščih za zaščito narodne časti le en dotlej veljaven predpis - uredbo o vojaških sodiščih, vsaj šteli so, da je bil to veljaven predpis, in temu so s to določbo vzeli veljavo. V razpravi pred sprejetjem zakona je bilo to tudi jasno povedano. Predstavnik Zakonodajnega odbora je tako med drugim dejal: "Poudarjam, da so bili Uredba o vojaških sodiščih in predpisi za zaščito narodne časti

¹⁰ Poročilo P SNOS-a o stanju sodstva v Sloveniji z dne 8. 12. 1944 (Dok. INZ, fasc. 488, mapa 5).

¹¹ Dok. INZ, fasc. 487, mapa 5.

¹² Dok. INZ, fasc. 488, mapa 5.

¹³ Vestnik - službeno glasilo Glavnega štaba NOV in PO Slovenije, leto I, št. 6 z dne 20. oktobra 1944.

donedavna naša edina kazenska zakonodaja." in na drugem mestu, da ta zakon "zajema kazniva dejanja iz Uredbe o vojaških sodiščih in iz Zakona o sodiščih za zaščito narodne časti"¹⁴. Tudi predstavnik opozicije - poročevalec manjšine v Zakonodajnem odboru - je očitno obravnaval uredbo kot dotlej veljaven predpis: "Bili smo proti temu zakonskemu predlogu tudi zato, ker je zajel mnoga nova dejanja, ki niso bila predvidena s 13. in 14. členom Uredbe o vojaških sodiščih iz leta 1944, in ki jim zaradi odsotnosti zakona ni bilo mogoče soditi."¹⁵ Iz navedenega jasno sledi, da začasna ljudska skupščina DFJ uredbe o vojaških sodiščih ni niti ignorirala niti je ni štela v nobenem njenem delu za neveljaven ali neobstoječ predpis, ampak da jo je z omenjenima dvema zakonoma iz avgusta 1945 razveljavila in s tem štela za dotlej veljaven predpis.

9. Ker so jo kot tako vseskozi priznavala tudi sodišča in vsi drugi državni organi, ni možno sedaj, po 45 letih, zanikati regularnemu zakonodajnemu organu takratne države pravico, da je ob koncu izrednih vojnih in povojnih razmer in ob prehajanju države v normalnejše razmere na prej omenjeni način saniral oziroma naknadno potrdil sporno uredbo kot dotlej veljaven predpis in s tem tudi dotedanje delovanje vojaških sodišč, ki bi ga bilo v nasprotnem primeru treba v celoti razveljaviti oziroma šteti za protipravno.

Podobno kot uredba je bil naknadno potrjen tudi LS. LS je bil potrjen s konvencijo o nezastaranju vojnih zločinov in zločinov proti človečnosti¹⁶, ki v svojem 1. členu pravi takole:

"Ne zastarajo naslednji zločini, ne glede na čas, v katerem so bili izvršeni:

a) vojni zločini, kakor so opredeljeni v statutu Mednarodnega vojaškega sodišča v Nürnbergu z dne 8. avgusta 1945 in potrjeni z resolucijama Generalne skupščine OZN 3 (I) z dne 13. februarja 1946 in 95 (I) z dne 11. decembra 1946, zlasti pa 'hudi prestopki', našteti v ženevskih konvencijah o varstvu žrtev vojne z dne 12. avgusta 1949;

b) zločini proti človečnosti, storjeni bodisi med vojno bodisi v miru, kakor so opredeljeni v Statutu Mednarodnega vojaškega sodišča v Nürnbergu z dne 8. avgusta 1945 in potrjeni z resolucijama 3 (I) z dne 13. februarja 1946 in 95 (I) z dne 11. decembra 1946..."

10. Nekatere inkriminacije v uredbi (npr. genocid, vojna hudodelstva) so takšne, da zadovoljijo kriterije mednarodnega in domačega kazenskega prava. Zato so bile nekatere določbe uredbe v času izdaje in sodnih postopkov kazenskopravno sprejemljive in jih sodišča v Republiki Sloveniji lahko uporabljajo v postopkih sojenja za tista dejanja, storjena v času veljavnosti uredbe, za katera kazenski pregon še ni zastaral in v postopkih na podlagi izrednih pravnih sredstev (obnove, zahteve za varstvo zakonitosti).

11. Ustavno sodišče posebej poudarja, da to ne pomeni, da vse določbe uredbe zadovoljujejo pravne standarde in da jih sodišča lahko uporabljajo. Prav nasprotno. Nekatere določbe so bile že v času nastanka uredbe v očitnem nasprotju s splošnimi, od civiliziranih narodov priznanimi pravnimi načeli, danes pa z ustavo in jih sodišča ne smejo uporabiti. Taki so gotovo vsi tisti elementi določb uredbe, ki so in kolikor so v konkretnih kazenskih postopkih bili uporabljeni kot gola inkrimina-

cija statusa in se niso nanašali na določno opredeljena dejanja obtožencev, kot na primer izrazi "vojni zločinci", "organizatorji", "naredbodajalci", "funkcionarji terorističnega aparata", "domačini v okupatorjevi službi", "aktivni ustaši", "četniki", "špijoni", "ovaduhi", "kurirji", "vsi oni, ki so izdali narodno borbo in bili v zvezi z okupatorji" in podobni. S tega gledišča sta najbolj problematična 13. in 14. člen uredbe, ki se v celoti glasita:

"Člen 13.

Za vojne zločince, pa če so oni državljani Jugoslavije, okupatorskih ali drugih dežel, se morajo smatrati: pobudniki, organizatorji, naredbodajalci ter pomagači in neposredni izvrševalci množičnih ubijanj, mučenj, prisilnega izseljevanja prebivalstva ter njegovega odгона v taborišča in na prisilno delo, potem požigov, uničevanja in ropanja narodne in državne imovine; vsi posamezni posestniki imetij in podjetij v Jugoslaviji, v okupatorskih in drugih deželah, ki so nečloveško izkoriščali delovno silo na prisilno delo odpeljanih ljudi; funkcionarji terorističnega aparata in terorističnih oboroženih formacij okupatorja in domačini v okupatorjevi službi; oni, ki so izvrševali mobilizacijo našega ljudstva za sovražno vojsko."

"Člen 14.

Za narodne sovražnike se morajo smatrati: vsi aktivni ustaši, četniki in pripadniki ostalih oboroženih formacij v sovražnikovi službi in njihovi organizatorji in pomagači; vsi oni, ki so v sovražnikovi službi v kakršnemkoli svojstvu - kot špijoni, ovaduhi, kurirji, agitatorji in slično; ki so silili ljudstvo, da okupatorjem odda orožje; vsi oni, ki so izdali narodno borbo in so bili v zvezi z okupatorjem; vsi oni, ki odpadejo od narodne oblasti in delajo proti njej; vsi oni, ki rušijo narodno vojsko ali so na drug način pomagali in pomagajo okupatorju; vsi oni, ki izvrše težke primere umora in rop in slično."

12. V kazenskopravni teoriji je razčiščeno vprašanje o sprejemljivi nomotehnično določni opredelitvi kaznivosti. Pri tem je jasno, da zakonodajalec kot kaznivega ne more opredeljevati nedokazljivega statusa človeka kot po biti opredeljenega hudodelca. Tu se ustavno sodišče sicer ne spušča v globjo razlago tega vprašanja. Grobo posplošeno, gre za to, da pravna varnost v pravnem sistemu ne trpi takih inkriminacij, ki spričo svoje nedoločnosti in nedokazljivosti ne bi mogle postati predmet osredotočenega dokazovanja in sploh spora med državo in posameznikom v kazenskem postopku.

Kazensko pravo vztraja ne pri inkriminaciji osebnosti, ampak pri inkriminaciji dejanj, s katerimi osebnost po svoji volji ali s svojo malomarnostjo pušča dokazljivo konkretno in specifično sled v zaznavnem svetu. Samo taki učinki kaznivih dejanj so namreč dejansko lahko v kazenskem postopku predmet določnega dokazovanja. Samo okrog tako opredeljenih dejstev - ne pa abstraktnega in nedoločnega statusa - lahko v kazenskem postopku nastane spor, v katerem imata obe stranki možnost dokazovati krivdo oziroma nedolžnost.

Uredba a priori govori o "vojnih zločincih", govori o "funkcionarjih terorističnega aparata in terorističnih formacijah okupatorja" in o "domačinah v službi okupatorja" (13. člen). Uredba pa govori tudi o "narodnih sovražnikih", o "aktivnih ustaših in četnikih", o "pripadnikih ostalih oboroženih skupin v sovražnikovi službi", o "špijonih, ovaduhih, kurirjih in agitatorjih". Te označbe pa nadaljuje z analogijo "in slično". Ta analogija, ki bi bila v običajni kazenskopravni nomotehni videti kot analogia inter legem, kakršna je v kazenskem pravu sicer ob zelo restriktivnih razlagah včasih dopustna, pa v sobesedilu 14. člena ("...kot špijoni, ovaduhi, kurirji, agita-

¹⁴ Treće zasedanje AVNOJ i zasedanje Privremene narodne skupštine DFJ. 7-26 avgust 1945. stenografske beleške. Beograd 1945. str. 348-349.

¹⁵ Isto delo, str. 350.

¹⁶ Konvencijo je sprejela Generalna skupščina OZN 26. novembra 1968 v New Yorku. Jugoslavija je konvencijo ratificirala. Konvencija je bila objavljena v Uradnem listu SFRJ - Mednarodne pogodbe št. 50/70. Z aktom o notifikaciji nasledstva, objavljenim v Uradnem listu RS - Mednarodne pogodbe št. 9/92, je Republika Slovenija postala pogodbeni stranka te konvencije.

torji in slično"; "vsi oni, ki izvrše težke primere umora in ropu in slično") predstavlja precej več kot t ko dopustno analogijo. Pojmi kot "špijon", "ovaduh", "kurir", "agitor" so sami po sebi že dovolj nedoločni celo pri modernih določenih kazenskoopravnih opredelitvah, saj se na primer pri vprašanju vohunstva šele naknadno lahko pojavi vprašanje, ali je nekaj sploh bilo vojaška ali državna skrivnost ali ne. Zgoraj navedeno naštevaje pa je serija neopredeljenih statusnih označb brez elementov kaznivih dejanj, ki naj bi tak status sestavljali. Ta vrsta označb je že sama po sebi dovolj nedoločna, vendar ji je na koncu dodana še generalna klavzula "in slično".

Nedoločno pa uredba govori tudi o onih, ki so "izdali narodno borbo in so bili v zvezi z okupatorjem" itd. (14. člen uredbe).

Vse to je nezdružljivo z določbo prvega odstavka 28. člena ustave Republike Slovenije, ki pravi: "Nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in ni zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno." Določna opredelitev kaznivega dejanja (lex certa) je ena temeljnih garancij v kazenskem materialnem pravu in izhaja iz širše formuliranega načela zakonitosti, po katerem ni kaznivega dejanja, če le-to ni bilo poprej z zakonom določeno kot kaznivo (nullum crimen sine lege praevia).

Primerjalna analiza sodb ustavnih sodišč kaže, da ta razveljavljajo vse premalo določne kazenske zakone, ker za kazensko pravo velja načelo strožje, določnejše in bolj restriktivne razlage, kot je to običaj za nekazenske predpise.

Problem s statusnimi označbami v kazenskem pravu seveda ni v tem, da "vojni zločinci" ipd. ne bi smeli biti kaznovani. Vendar je načelo določenosti, ki je eno od podnačel načela zakonitosti v kazenskem pravu, zadoščeno šele, ko je splošna statusna opredelitev kaznivega dejanja specifično in koncizno določena s posameznimi objektivnimi in subjektivnimi elementi ravnanja, okoliščin in (včasih) posledic ravnanja, ki statusni opredelitvi dajejo take vrste vsebino, da o njej lahko nastane konkreten spor, ki ima za predmet oprijemljiv in dokazljiv historični dogodek. Vidimo torej, da je problem s statusnimi inkriminacijami podoben problemu nedoločenosti.

Namen načela zakonitosti in s tem določenosti v kazenskem materialnem pravu (lex certa) je preprečiti samovoljo in arbitrarno uporabo moči državnega kaznovalnega sankcioniranja v situacijah, ki ne bi bile že vnaprej dovolj točno opredeljene.

Člen 14 uredbe ponekod sicer poskuša specificirati in konkretizirati oznako "narodnega sovražnika", ki je sama po sebi zgolj nedoločna statusna označba, vendar pa jo po drugi strani spet razvedeni z dodatnimi statusnimi označbami kot so "aktivni ustaši, četniki in pripadniki ostalih oboroženih formacij v sovražnikovi službi, ovaduhi" itd. Tudi izrazi kot "izdati narodno borbo" ali "odvrniti se od narodne oblasti in delovati proti njej" ali "rušiti narodno vojsko" predstavljajo hibridne označbe nekje med čisto slabšalnimi statusnimi opredelitvami ("ustaši, četniki") na eni strani in normalnimi kazenskimi analitično razdelanimi inkriminacijami v skladu z načelom zakonitosti na drugi strani.

Ni mogoče a priori trditi, kakor to zatrjuje v svojem predlogu javni tožilec Republike Slovenije, da je navedenim določbam botroval predvsem ali celo samo maščevalni namen tistega, ki je uredbo izdal. Ne glede na namen uredbodajalca pa je res, da so premalo določne norme v konkretnih zadevah najmanj omogočale arbitrarno in zaradi tega tudi krivično uporabo tega predpisa.

13. V nasprotju z ustavo so torej vsi tisti elementi določb uredbe, ki so in kolikor so v konkretnih kazenskih postopkih zaradi svoje premajhne določenosti - kot na

primer "in slično", "v zvezi z okupatorjem" in tako dalje - predstavljali podlago za samovoljo takratnih sodišč (npr. za zaplembo premoženja).

14. Ta domneva se še okrepi, če namenimo pozornost besedni zvezi "se morajo smatrati", ki se pojavlja v 13. in 14. členu uredbe. Ta besedna zveza namreč navaja na misel, da je tisti, ki je pisal uredbo, začel z izhodišča, da naj se krivda v zadevah, ki naj bi bile predmet inkriminacije, predpostavlja, saj mora sodišče domnevati ("se morajo smatrati"), da so vojni zločinci npr. vsi "funkcionarji terorističnega aparata in terorističnih oboroženih formacij okupatorja in domačini v okupatorjevi službi", ne glede na to, ali so res odgovorni za kakšen vojni zločin. Taka formulacija krši osnovno načelo kazenskega procesnega prava, da je dokazno breme na tistem, ki nekoga obtožuje, kar pravna doktrina imenuje domneva nedolžnosti. Ta domneva tudi pomeni, da se mora tisti, ki sodi, v dvomu opredeliti za nedolžnost obtožene osebe, ne pa, da karkoli "domneva" v škodo obtožene osebe.

15. Po 27. členu ustave tisti, ki "je obdolžen kaznivega ravnanja, velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravnomočno sodbjo." Tu je torej izkazana t.i. predpostavka nedolžnosti. Predpostavka nedolžnosti pomeni, da (1) oseba velja za nedolžno, dokler se ji ne dokaže krivda; (2) da mora krivdo dokazovati državni tožilec in ne obdolžena oseba (dokazno breme) in (3), kar je najpomembnejše, da mora sodišče v dvomu, ko krivda ni nesporno dokazana, obdolženo osebo oprostiti.

16. Če se torej pri obnovi kazenskega postopka ali po zahtevi za varstvo zakonitosti izkaže, da sodišče, ki je izvorno sodilo po uredbi, ni upoštevalo teh temeljnih procesnih garancij in je v dvomu na primer obdolženo osebo obsodilo, namesto da bi jo bilo oprostilo, potem je taka sodba, sledeč izreku te odločbe, v nasprotju v nasprotju s splošnimi pravnimi načeli, priznanimi od civiliziranih narodov. Ustavno sodišče posebej poudarja, da so posledici takih procesnih napak prav tako v nasprotju z veljavnim pravnim redom Republike Slovenije, kar konkretnije pomeni, da mora sodišče, ki sodi po zahtevi za obnovo ali za varstvo zakonitosti, pretekle procesne napake samo popraviti. Seveda pa imajo prizadete stranke, ki menijo, da so bile njihove pravice v takih današnjih postopkih protiuslavno kršene, tudi možnost ustavne pritožbe.

17. Novejše zgodovinske raziskave kažejo, da so v nekaterih primerih kazenske postopke, ki so tekli na podlagi uredbe, zlorabili za zaplembo premoženja, čeprav za izrek takšnega ukrepa ni bilo niti dejanske niti pravne podlage.¹⁷ Iste raziskave pa tudi razkrivajo, da se večina zlorab ni dogajala na podlagi uredbe, temveč prav mimo nje (samovoljna obračunavanja, izvensodne usmrtilve oziroma likvidacije).¹⁸ Uredba torej morda ni bila glavna podlaga za obračun z nasprotniki, temveč je lahko predstavljala celo poskus preprečevanja ali vsaj omejevanja samovolje in izvensodnih likvidacij. Presoja o tem, ali in v kakšni meri so bile določbe uredbe zlorabljene v konkretnih kazenskih postopkih, pa ne more biti splošna, temveč je lahko le konkretna v konkretnem kazenskem postopku oziroma v postopku o ustavni pritožbi.

18. Premalo določne ali celo nedoločne norme uredbe so bile že v času nastanka uredbe v nasprotju z načelom zakonitosti (nullum crimen, nulla poena sine lege prae-

¹⁷ Glej npr.: Mikola M.: "Delovanje partizanskih vojaških sodišč na celjskem v letih 1944 - 1945." Celjski zbornik 1993, Celje, Skupščina občine Celje, 1993, s. 319; Vodušek - Starič J.: "Ozadje sodnih procesov v Sloveniji v prvem povojnem letu." Prispevki za novejšo zgodovino XXXII, Ljubljana, Inštitut za novejšo zgodovino, 1992, s. 139 - 153.

¹⁸ Glej npr.: Mikola M.: delo navedeno v op. 6, s. 284 - 291; Vodušek - Starič J.: delo navedeno v op. 6, s. 141.

via), ki ga sprejemajo civilizirani narodi. Izjema velja le za storitve ali opustitve, ki so bile v času, ko so bile storjene, kaznive po splošnih pravnih načelih, ki jih priznavajo civilizirani narodi.

19. Sodišča lahko uporabijo tiste določbe uredbe, ki dovolj jasno in določno inkriminirajo kazniva dejanja oziroma udeležbo pri takšnih dejanjih (npr. storilci ali udeleženci množičnih pobojev, mučenj, prisilnega izseljevanja prebivalstva, požigov, uničevanja in ropanja državne in narodne imovine itd.). Ne smejo pa sodišča uporabiti predvsem tistih določb, ki predstavljajo inkriminacijo zgolj statusa (brez drugih določno opredeljenih elementov kaznivih dejanj), ali pa so tako nedoločne, da so v nasprotju z veljavnim pravnim redom (npr. "in slično", "bili v zvezi z okupatorjem", "odpadejo od narodne oblasti" itd.).

20. Prav tako ne smejo uporabiti tistih določb, na podlagi katerih bi bilo možno šteti za kazniva dejanja taka dejanja, storjena pred uveljavitvijo uredbe, ki po splošnih pravnih načelih, priznanih od civiliziranih narodov, niso bila kazniva. Tu je ustavno sodišče uporabilo določbo drugega odstavka 15. člena ratificiranega Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 7/71), po kateri prepoved retroaktivnosti kazenskih predpisov, določena v prvem odstavku tega člena, ne velja za "dejanja ali opustitve, ki so v času, ko so bila storjena, veljala za kazniva dejanja po splošnih pravnih načelih, priznanih od vseh narodov" (po uradnem prevodu Konvencije, objavljenem v Uradnem listu SFRJ) oziroma "... priznanih v mednarodni skupnosti" (po prevodu v zborniku "Človekove pravice", Društvo za Združene narode, Ljubljana 1988 - po angleškem in francoskem izvirniku: "community of nations", "communauté des nations"). Zaradi nejasnosti v prevodu ratificirane konvencije je ustavno sodišče v tej svoji odločbi uporabilo ustrezno formulacijo iz smiselno enake določbe drugega odstavka 7. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic, ki je Slovenija sicer še ni ratificirala. Prej omenjena določba ratificirane mednarodne pogodbe, obvezne za Slovenijo v skladu z 8. členom njene ustave, ter splošna pravna načela, na katera se ta ratificirana določba sklicuje, s tem prepovedujejo retroaktivno inkriminiranje vseh drugih dejanj.

Sodišča torej v postopkih na podlagi izrednih pravnih sredstev in v morebitnih novih sojenjih ne smejo uporabiti tistih določb uredbe, ki so bile že v času nastanka uredbe v nasprotju s splošnimi pravnimi načeli, ki jih priznavajo civilizirani narodi in so tudi v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije.

21. Sodišča je treba posebej opozoriti, da ustavno sodišče v tej odločbi ni izčrpno (taksativno) navedlo vseh elementov določb uredbe, ki se ne uporabljajo, temveč jih je navedlo le primeroma (eksemplifikativno). To pomeni, da se v konkretnem kazenskem postopku lahko pokaže, da tudi kakšen drug podoben element določbe uredbe ne sme biti uporabljen.

22. Takšna odločitev ustavnega sodišča pa omogoča tudi sodno varstvo posameznikov, ki bodo menili, da je sodišče uporabilo kakšno določbo, ki je glede na to odločbo ustavnega sodišča ne bi smelo uporabiti, saj bodo lahko vložili ustavno pritožbo in tako dosegli, da bo o konkretnem spornem vprašanju, kadar bo ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo, razsodilo tudi ustavno sodišče.

B - II.

1. Ustavno sodišče je odločilo, da ima prva točka izreka te odločbe učinek po 415. členu ustave iz leta 1974, brez upoštevanja v njem navedenih rokov, in da je podlaga za vlaganje zahtev za spremembo pravnomočnih

obsodilnih odločb, izdanih na podlagi uredbe, ob smiselni uporabi določb o obnovi kazenskega postopka.

2. Tako odločitev je ustavno sodišče sprejelo na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave ob smiselni uporabi 415. člena ustave iz leta 1974 in v zvezi s 411. členom zakona o kazenskem postopku.

Sedmi člen ustavnega zakona določa, da ustavno sodišče glede pravnih posledic svojih odločb, ki z ustavo niso urejene, do sprejema zakona o ustavnem sodišču smiselno uporablja dosedanje ustavne in zakonske določbe. Takšno pooblastilo ustavnega zakona je omogočilo Ustavnemu sodišču, da je odredilo glede pravnih posledic te odločbe uporabo 415. člena ustave iz leta 1974 v zvezi s 411. členom ZKP.

3. Iz 411. člena ZKP izhaja, da se določbe o obnovi postopka smiselno uporabljajo tudi, kadar je vložena zahteva za spremembo pravnomočne sodne odločbe v smislu tretjega odstavka 388. člena ustave SFRJ oziroma ustreznih republiških ustav, torej tudi v smislu tretjega odstavka 415. člena Ustave SR Slovenije iz leta 1974. Po tej določbi ustave v primeru, kadar sodišče s pravnomočno odločbo odkloni uporabo predpisa ali splošnega akta, češ da ni v skladu z ustavo ali zakonom, ustavno sodišče pa pozneje ugotovi, da take neskladnosti ni, lahko vsak, ki mu je bila kršena kakšna pravica, zahteva spremembo pravnomočne odločbe sodišča. Glede na to, da bi do take situacije lahko prišlo tudi zaradi pravnomočne odločbe v kazenskem postopku, je z zakonom o kazenskem postopku določeno, da se v takih primerih smiselno uporabljajo določbe o obnovi kazenskega postopka, tako med drugim tudi določbe o upravičencih za vložitev zahteve za obnovo postopka in določbe o času vložitve zahteve (prvi in tretji odstavek 405. člena).

4. Določba 2. točke izreka te odločbe, da se na njeni podlagi lahko vlagajo "zahteve za spremembo pravnomočnih odločb, izdanih na podlagi uredbe, ob smiselni uporabi zakonskih določb o obnovi kazenskega postopka", pomeni, da je - analogno določbi 411. člena ZKP - tudi to izredno pravno sredstvo, katerega uporabo omogoča ta odločba neposredno na podlagi prvega odstavka 415. člena prejšnje ustave, treba uporabljati ob smiselni uporabi določb ZKP o obnovi kazenskega postopka - tako kot je v 411. členu ZKP že določeno za morebitne primere na podlagi tretjega odstavka istega člena prejšnje ustave. Zakaj je 411. člen ZKP izrecno uredil postopek le za izjemno redke primere iz tretjega odstavka 415. člena prejšnje ustave in ne tudi za relativno pogostejše primere iz prvega odstavka tega člena, sicer ni bilo mogoče ugotoviti, vendar je očitno, da ni nikakršnega razloga, ki bi nasprotoval uporabi istega pristopa tudi za primere iz prvega odstavka omenjenega člena, kakršni so - po smiselni uporabi teh določb - tudi primeri pravnomočnih odločb, izdanih na podlagi tistih določb uredbe, o katerih govori izrek te odločbe. Zato je ustavno sodišče odredilo tudi za te primere smiselno uporabo določb ZKP o obnovi postopka, opirajoč se pri taki odredbi tudi na svoje pooblastilo iz drugega odstavka 36. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SRS (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76), da lahko, kadar je to glede na naravo odločbe potrebno, določi tudi način izvršitve svoje odločbe. Analogno določbo vsebuje v drugem odstavku 40. člena tudi novi zakon o ustavnem sodišču, ki je bil na dan sprejetja te odločbe sicer že sprejet in objavljen v Uradnem listu RS (št. 15/94 z dne 18. 3. 1994), vendar še ni začel veljati.

B - III.

1. Ustavno sodišče je tudi ugotovilo, da je veljavna zakonska ureditev kazenskega postopka v nasprotju z

ustavo, ker ne omogoča odprave vseh v procesnem in vsebinskem pogledu krivičnih odločb, izdanih na podlagi predpisov revolucionarne medvojne in povojne oblasti, in odprave posledic teh odločb z izrednimi pravnimi sredstvi. Ustavno sodišče poziva Državni zbor, da v najkrajšem možnem roku ugotovljuje neustavnost odpravi.

2. Po določbi 2. člena ustave je Slovenija pravna država. V sedanjem obdobju poteka proces preoblikovanja prejšnjega pravnega sistema v nov pravni sistem, temelječ na ustavi, sprejeti decembra 1991. V tem obdobju je vsekakor bistveni sestavni del pojma pravne države tudi zakonodaja, ki naj neposredno izloči iz pravnega sistema tiste predpise, ki so v nasprotju s temeljnimi ustavnimi opredelitvami, da je Slovenija demokratična država (1. člen), da je država parlamentarne demokracije, temelječe na načelu delitve oblasti (3. člen), in da varuje človekove pravice in temeljne svoboščine (5. člen). V pojem pravne države pa sodijo tudi predpisi, ki bodisi neposredno izločujejo iz pravnega sistema posledice prejšnjih predpisov bodisi omogočajo odpravo pravnih posledic uporabe predpisov prejšnje nedemokratske družbene ureditve.

3. Vendar pa ustavno sodišče ugotavlja, da v Republiki Sloveniji ni bil sprejet zakon (ali več zakonov), ki bi omogočil odpravo vseh pravnih posledic tistih predpisov prejšnje nedemokratske ureditve, katerih uporaba je na osebnem ali premoženjskem področju pripeljala do kršitve temeljnih človekovih pravic in svoboščin. Gre za predpis, ki bi omogočil pravno revizijo vseh med vojno in po njej izdanih pravnomočnih kazenskih sodb, izdanih na podlagi tudi drugih predpisov (ne le uredbe), ki niso bili v skladu s splošnimi načeli, ki so jih že tedaj priznavali civilizirani narodi in ki seveda tudi niso v skladu s sedanjo ustavno ureditvijo Republike Slovenije.

4. Sedanji zakon o kazenskem postopku ne omogoča v celoti razveljavitve takih pravnomočnih sodb in torej ne omogoča odprave njihovih posledic. Obnovo postopka je mogoče predlagati predvsem zaradi novih dejstev in novih dokazov, ki niso bili znani v času sojenja in ki so tako pomembni, da bi utegnili privedi do sodbe, ugodnejše za obsojenega, zahtevo za varstvo zakonitosti pa lahko zaradi kršitve zakona vložijo samo javni tožilec. Na podlagi teh izrednih pravnih sredstev seveda ni mogoče doseči razveljavitve oziroma spremembe sodb, ki so bile izdane na podlagi predpisov, neskladnih s takrat splošno priznanimi pravnimi načeli. To je možno samo v primeru obsodb na podlagi uredbe, katere delna neskladnost s temi načeli je bila ugotovljena že s to odločbo, na podlagi katere je sedaj možno uporabiti posebno izredno pravno sredstvo na podlagi 415. člena prejšnje ustave (ob smiselni uporabi določb ZKP o obnovi postopka).

5. Da tudi zoper morebitne druge predpise iz tistega obdobja, ki prav tako niso bili v skladu s splošno priznanimi pravnimi načeli civiliziranih narodov in so zato takratni oblasti omogočali po teh načelih nedopustno zlorabo kazenske represije v politične namene, ne bi bil spet potreben postopek abstraktne presoje teh predpisov pred ustavnim sodiščem, preden bi bilo vsem žrtvam omogočeno izpodbijanje sodb na podlagi takih predpisov, ustavno sodišče poziva zakonodajalca, da v najkrajšem možnem roku z ustreznimi zakonskimi določbami ustvari bodisi posebno izredno pravno sredstvo bodisi omogoči uporabo doslej obstoječih izrednih pravnih sredstev v ta namen.

C

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave in 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave, ob uporabi druge alineje tre-

tjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SRS (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki: dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločba je bila sprejeta soglasno. Pritrdilna ločena mnenja so dali sodniki Jambrek, Jerovšek, Krivic, Šinkovec, Šturm in Ude.

Št. U-I-6/93

Ljubljana, dne 1. aprila 1994.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1009.

Na podlagi 13. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdaja Agencija za trg vrednostnih papirjev

SKLEP**o vsebini prospekta za javno ponudbo delnic**

1. člen

Prospekt za javno ponudbo delnic (v nadaljevanju: prospekt) mora biti izdelan, objavljen in dan na razpolago javnosti ob javni ponudbi delnic.

2. člen

Vsebina prospekta je določena v prilogah tega sklepa.

3. člen

Prva stran prospekta mora vsebovati glavne podatke o javni ponudbi, navedene v prilogi 1 tega sklepa, v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot v prilogi 1. Prva stran prospekta je hkrati tudi oglas za objavo.

4. člen

Prospekt mora vsebovati podatke, navedene v prilogi 2 (vsebina prospekta), v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot so navedeni v prilogi 2.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za vsebino prospekta za javno prodajo delnic podjetij v postopku lastninskega preoblikovanja smiselno uporabljajo določbe navodila o obvezni vsebini prospekta za javno prodajo delnic podjetij v postopku lastninskega preoblikovanja po ZLPP (Uradni list RS, št. 17/94), razen točk 1.1.3. in 1.3.1.

5. člen

Vse spremembe in dopolnitve podatkov iz prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti prospektu. Priloge sprememb in dopolnitev se štejejo za sestavni del prospekta.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 15/AG-94

Ljubljana, dne 20. aprila 1994.

dr. Dušan Mramor l. r.
Predsednik strokovnega sveta

Priloga 1:

IZDAJATELJ DELNIC (firma, sedež, naslov)

VRSTA DELNICE

SKUPNA NOMINALNA VREDNOST CELOTNE IZDAJE

NOMINALNA VREDNOST DELNICE

PRODAJNA CENA DELNICE

NAMEN IZDAJE DELNIC

PODATKI O DIVIDENDAH

ZAČETEK IN KONEC (DATUM), VPISOVANJA IN VPLAČEVANJA DELNIC

VPISNA MESTA

Pravne osebe (firma, sedež), ki so odkupile delnice z namenom njihove nadaljnje prodaje

Pravne osebe (firma, sedež), ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev

Navedba, da so prospekti na razpolago vsem morebitnim kupcem delnic na vpisnih mestih.

Priloga 2:

PROSPEKT ZA JAVNO PONUDBO DELNIC

Prospekt za javno ponudbo je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnega papirja vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja. Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku (13. člen zakona o trgu vrednostnih papirjev, Uradni list RS, št. 6/94).

Za delniške družbe ki se na novo ustanovljajo ne veljajo naslednje točke prospekta:

- 1.1.3., 1.2.
- 2.2.1., 2.2.1.a, 2.2.4., 2.2.5., 2.2.6., 2.3.- navedejo se podatki za ustanovitelje delniške družbe
- 3.1.2., 3.1.2.a, 3.1.5., 3.2.4., 3.3., 3.4.1., 3.5., 3.6., poglavje 3.7. v celoti, 3.8., 3.9.
- 4.1.a in 4.2.

POGLAVJE 1: PODATKI O DELNICAH, KI SO PREDMET TE JAVNE PONUDBE

- 1.1. Podatki o delnicah
 - 1.1.1. Sklep o izdaji delnic;
 - skupna nominalna vrednost celotne izdaje delnic,
 - nominalna vrednost delnice in morebitne vsotne delnice,

- število delnic in skupna nominalna vrednost po posameznih razredih,
- namen izdaje delnic oziroma namen porabe z javno ponudbo zbranih sredstev.

1.1.2. Opredelitev vsebine pravic iz delnic, ki so predmet javne ponudbe.

1.1.3. Delež izdaje novih delnic, za katerega lahko obstoječi delničarji uveljavljajo prednostno pravico do vpisa, z navedbo števila teh delnic in njihove skupne nominalne vrednosti. Izdajatelj naj navede tudi rok za uveljavitev prednostne pravice.

1.1.4. Opredelitev obdavčenja donosov delnic glede na obstoječe davčne predpise:

- obdavčitev delničarjev,
- politika izplačevanja dividend.

1.1.5. Podatki o dividendah:

- vrste dividend,
- začetek udeležbe v dobičku,
- kraj in čas izplačila,
- morebitno prenehanje pravic do izplačila dividend.

1.1.6. Predvideno mesto trgovanja z delnicami (borza, trgovanje izven borze) in predviden čas, v katerem namerava izdajatelj vložiti zahtevo za kotacijo delnic na borzi.

1.2. Če se z vrednostnimi papirji izdajatelja že trguje na borzi ali na katerem drugem organiziranem trgu, je potrebno opredeliti:

- vrsto vrednostnega papirja in vrsto trga,
- čas oziroma obdobje trgovanja,
- gibanje tečajev in prometa z vrednostnimi papirji v zadnjih šestih mesecih.

1.4. Vpisovanje in vplačevanje delnic

1.4.1. Opredelitev načina določanja prodajne cene delnic in odstotek (znesek) stroškov na delnico, ki bremenijo kupca.

1.4.2. Mesto, čas in način vpisovanja in vplačevanja delnic.

1.4.3. Določitev roka vplačevanja delnic in navedba posledic ki nastopijo, če vpisnik obrokov ne vplača pravočasno.

1.4.4. Vplačevanje delnic s stvarnimi vložki.

1.4.5. Morebitne časovne omejitve za izdajo delnic.

1.4.6. Firme in sedeži pravnih oseb, ki so odkupile delnice z namenom njihove nadaljnje prodaje.

Firme in sedeži pravnih oseb, ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev.

1.4.7. Opredelitev obveznosti vračila vplačanih zneskov vpisnikom delnic v primeru neuspele javne ponudbe. Način, kraj in čas vračila vplačanih zneskov.

POGLAVJE 2: SPLOŠNE INFORMACIJE O IZDAJATELJU IN KAPITALU

2.1. Splošno o izdajatelju.

2.1.1. Firma, sedež in naslov izdajatelja.

2.1.2. Enotna identifikacijska številka in šifra dejavnosti.

2.1.3. Datum ustanovitve.

2.1.4. Kraj in čas, kjer je možen vpogled v dokumentacijo družbe (statut). 2.2. Splošno o kapitalu in delnicah prejšnjih izdaj

2.2.1. V sodni register vpisani in vplačani osnovni kapital.

2.2.1.a Število že izdanih delnic, skupna nominalna vrednost celotne izdaje, vrsta in razred delnic ter nominalna vrednost po posameznih razredih.

Navedba delnic z omejeno prenosljivostjo.

Navedba bilančne vrednosti delnice in povprečnega

enotnega tečaja delnice za zadnjih 30 dni pred datumom prospekta (slednje je potrebno navesti, če se z delnicami trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev).

2.2.2. Določbe statuta, ki razveljavljajo proporcionalnost pravic iz delnic, kot na primer manjšinske pravice in omejitev glasovalnih pravic.

2.2.3. Določbe statuta, ki urejajo spremembo osnovnega kapitala.

2.2.4. Skupni znesek zamenljivih obveznic ali pravic do prednostnega nakupa delnic po vnaprej določenih pogojih.

Vsebinska morebitnih sklepov o pogojnem povečanju kapitala ali odobrenem kapitalu z navedbo:

- zneska pogojno povečanega oziroma odobrenega kapitala,

- oseb, ki imajo prednostno pravico do vpisa novih delnic,

- pogojev za izdajo delnic na podlagi sklepa o pogojnem povečanju osnovnega kapitala.

2.2.5. Opis dogodkov v zadnjih dveh letih, ki so imeli za posledico spremembo višine osnovnega kapitala.

2.2.6. Število in skupni nominalni znesek lastnih delnic ter navedba datuma in razloga za njihovo pridobitev.

2.3. V naslednji tabeli je potrebno navesti podatke o imetnikih delnic izdajatelja, ki imajo 10 in več odstotkov delnic z glasovalno pravico oziroma najmanj 10 imetnikov z največjimi deleži delnic z glasovalno pravico:

Tabela 1: Delničarji z 10- in večodstotnim deležem izdajatelja ali 10 največjih delničarjev z glasovalno pravico

1	2	3
imena/firme fizičnih in pravnih oseb, ki so največji delničarji izdajatelja	število delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja	delež delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja

V primeru, ko se delnice izdajatelja glasijo na prinosnika, mora izdajatelj navesti 10 največjih delničarjev po podatkih z zadnje skupščine delničarjev.

POGLAVJE 3: OPIS IZDAJATELJEVEGA POSLOVANJA IN PREMOŽENJA

3.1. Izdajateljeva dejavnost

3.1.1. Opis pomembnejših dejavnosti z navedbo glavnih skupin proizvodov oziroma storitev.

3.1.2. Razčlenitev:

- prihodkov v preteklih dveh letih po dejavnostih in po skupinah glavnih proizvodov oziroma storitev in
- tržnih deležev izdajatelja ter
- navedba glavnih konkurentov in njihovih tržnih deležev.

3.1.2.a Razčlenitev prihodkov na prihodke od prodaje doma in v tujini.

3.1.3. Mesta na katerih izdajatelj opravlja svoje poslovanje izven sedeža, na primer podružnice, poslovne enote in podobno.

3.1.4. Navedba tistih posebnih dejavnikov, ki so v času priprave prospekta znani, in bi lahko imeli vpliv na izdajateljevo dejavnost.

3.1.5. Opredelevanje večjih prekinitev v poslovanju v zadnjih dveh letih in navedba vzrokov zanj.

3.2. Izdajateljevo premoženje

3.2.1. Če ima izdajatelj koncesijo za izkoriščanje naravnih bogastev, je potrebno navesti oceno rezerv ter predvideno obdobje delovanja/poslovanja.

3.2.2. Če je izdajatelj pri opravljanju svoje dejavnosti odvisen od patentov, licenc, industrijskih ali komercialnih pogodb, podeljenih pravic (franchising) ali od novih proizvodnih procesov, je potrebno podati kratko informacijo o pogojih in trajanju licenc.

3.2.3. Realne naložbe izdajatelja z geografsko razpršenostjo (doma in v tujini) vključujoč nepremičnine in opremo v zakupu in najemu.

3.2.4. Podatki o morebitnih vpisanih hipotekah nad premoženjem ali delom premoženja izdajatelja.

3.3. Raziskovalna in razvojna politika - izražena predvsem kot delež prihodkov, ki jih izdajatelj namenja za raziskave in razvoj.

3.4. Politika naložb izdajatelja

3.4.1. Opis glavnih naložb izdajatelja v zadnjih dveh letih; z neskzi naj bodo opredeljene realne in finančne naložbe.

3.4.2. Opis načrtovanih naložb izdajatelja.

3.5. Število civilnih sporov (sodišča, arbitraže) in seštevek vrednosti spornih predmetov (ločeno po tem ali je izdajatelj tožena ali tožeča stranka).

Navedba vseh sporov s področja intelektualne lastnine in varstva konkurence ter 5 največjih sporov z navedbo vrednosti.

Navedba upravnih postopkov, ki lahko pomembneje vplivajo na premoženje ali dejavnost izdajatelja.

3.6. Povprečno število zaposlenih ter pomembnejše spremembe v zadnjih dveh letih z razčlenitvijo izobražbene strukture zaposlenih.

3.7. Izkazi poslovanja in njihovo revidiranje

3.7.1. Izdajatelj delnic mora prikazati revidirane letne računovodske izkaze (kot je predpisano s slovenskimi računovodskimi standardi) najmanj za obdobje zadnjih dveh let, in sicer:

- bilanco stanja; najmanj s postavkami, ki so označene s črkami in rimskimi številkami po standardu številka 24,

- izbran izkaz uspeha po postavkah iz standarda številka 25,

- izkaz denarnih tokov,

- pomembnejša pojasnila postavk iz bilanc,

Izdajatelj mora navesti čas in kraj, kjer je na voljo popolno letno poročilo.

3.7.2. Konsolidirane bilance je potrebno prikazati kadar jih mora izdajatelj izdelati v skladu z računovodskimi standardi.

3.7.3. Čisti dobiček oziroma izguba na delnico za vsako poslovno leto posebej, najmanj za zadnji dve leti. Če je v zadnjih dveh letih prišlo do spremembe števila delnic, na primer kot rezultat povečanja oziroma zmanjšanja osnovnega kapitala, razdelitve delnic ..., mora biti dobiček (izguba) na delnico prilagojen(a) novim razmeram.

3.7.4. Znesek dividende na delnico posameznega razreda v zadnjih dveh letih in datumi izplačil.

3.7.5. Skupni (kapitalizirani) znesek potencialnih obveznosti - danih poroštev.

3.7.6. Če so od datuma zadnjih revidiranih izkazov poslovanja pretekli več kot trije meseci, mora izdajatelj priložiti računovodske izkaze, ki niso starejši od treh mesecev, z navedbo ali so revidirani ali ne.

3.8. V nadaljevanju je potrebno opredeliti kapitalske naložbe izdajatelja delnic, in sicer vse tiste naložbe v družbe, v katerih ima izdajatelj več kot 19% upravljalški delež.

Tabela 2: Struktura naložb izdajatelja delnic

1	2	3	4	5
družbe v katerih ima izdajatelj delnic kapitalne naložbe	vrste kapitalnih naložb izdajatelja delnic	delež naložb izdajatelj posamezni vrednostni papir	delež vred. papirjev iste vrste, ki jih ima izdajatelj delnic glede na število izdanih vrednostnih papirjev te vrste posamezne družbe	delež glasovalnih pravic, ki jih zagotavlja naložba

V primeru, ko je izdajatelj kapitalno povezan z drugimi družbami in ima obvladujoči položaj (izdajatelj ima v drugi družbi večinski delež), je potrebno navesti tudi podatke o odvisnih družbah, in sicer podatke o njihovi upravi, dejavnosti ter glavne elemente strategije njihovega razvoja.

3.9. Druga za kupca delnic pomembna dejstva o poslovanju, dejavnosti in finančnem položaju izdajatelja.

POGLAVJE 4: PODATKI O UPRAVI

4.1. Imena in funkcije naslednjih oseb, z navedbo glavnih nalog, ki jih opravljajo:

- člani uprave in nadzornega sveta,
- ustanovitelj, če je bila družba ustanovljena pred manj kot petimi leti.

4.2. Plače in dodatne ugodnosti, ki so bile članom uprave in nadzornega sveta izplačane v zadnjem letu.

Navedba posebnih pravic in ugodnosti, ki jih imajo člani uprave in nadzornega sveta v razmerju do izdajatelja, kot npr. krediti, zavarovanje, udeležba pri dobičku delniške družbe in pravice do izplačil po razrešitvi.

POGLAVJE 5: RAZVOJNA POLITIKA IZDAJATELJA

Načrt razvoja izdajatelja in podatki o odgovornih osebah, ki so izdelale oziroma sodelovale pri pripravi teh podatkov.

POGLAVJE 6: PODATKI O OSEBAH, ODGOVORNIH ZA IZDAJO PROSPEKTA

V tem poglavju morajo osebe, odgovorne za izdajo prospekta, napisati in podpisati naslednjo izjavo:

“Izjavljamo, da prospekt vsebuje resnične, točne, popolne in vse bistvene podatke o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki so pomembni za odločanje investitorjev.”

Vsebino prospekta podpišeta direktor družbe in vodja finančne službe oziroma oseba, odgovorna za finančno poslovanje družbe. S podpisom odgovarjata za resničnost informacij podanih v prospektu.

– Izdajatelj mora navesti v katerem dnevnem časopisu bo po končani javni ponudbi objavil podatke o vpisanih in vplačanih delnicah.

– Izdajatelj mora določiti kje in na kakšen način bo objavil obvezno letno poročilo poslovanja. V prospektu

mora navesti tudi mesto, čas, pogostost in način poročanja o spremembah podatkov, navedenih v tem prospektu.

– Na koncu prospekta mora izdajatelj navesti še imena oseb in njihove funkcije v družbi, telefonske številke in čas, ko lahko kupci dobijo dodatne in podrobnejše informacije v zvezi z delnicami, ki so predmet javne ponudbe.

Opomba: za privatizacijo se ne upoštevajo ali se spremenijo naslednje točke prospekta:

4. alinee točke 1.1.1., 1.2., popravi se 1.4.7. (obveznost vračila vplačanih zneskov vpisnikom delnic v primeru, da se vpiše nad 30% več delnic od razpisanih), doda se nova točka 1.4.8. (navedba števila, vrste, razredov in lastnosti delnic, ki se bodo uporabile za druge načine lastninskega preoblikovanja), 2.2.2., 2.2.3., 2.2.4., 3. alineja 3.7.1., 3.7.3., 3.7.6., dodata se točki 4.1.a1 (direktor) in b1 (člani delavskega sveta).
- za preoblikovanje družbenega podjetja p.o. ne veljajo naslednje točke: 1.1.3., 2.1.3., 2.2.1., 2.2.1.a, 2.2.4., 2.2.5., 2.2.6., 3.7.4. 4.1. in 4.2.

1010.

Na podlagi 13. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdaja Agencija za trg vrednostnih papirjev

SKLEP

o vsebini prospekta za javno ponudbo dolžniških vrednostnih papirjev

1. člen

Prospekt za javno ponudbo dolžniških vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: prospekt) mora biti izdelan, objavljen in dan na razpolago javnosti ob javni ponudbi dolžniških vrednostnih papirjev.

2. člen

Vsebina prospekta je določena v prilogah tega sklepa.

3. člen

Prva stran prospekta mora vsebovati glavne podatke o javni ponudbi, navedene v prilogi 1 tega sklepa, v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot v prilogi 1. Prva stran prospekta je hkrati tudi oglas za objavo.

4. člen

Prospekt mora vsebovati podatke, navedene v prilogi 2 (vsebina prospekta), v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot so navedeni v prilogi 2.

5. člen

Vse spremembe in dopolnitve podatkov iz prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti prospektu. Priloge sprememb in dopolnitev se štejejo za sestavni del prospekta.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 16/AG-94

Ljubljana, dne 20. aprila 1994

dr. Dušan Mramor l. r.
Predsednik strokovnega sveta

Priloga 1:

IZDAJATELJ DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV (firma, sedež, naslov)

VRSTA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

SKUPNA NOMINALNA VREDNOST CELOTNE IZDAJE

NOMINALNA VREDNOST DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

OBRESTNA MERA

PRODAJNA CENA DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA

NAMEN IZDAJE DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA

ZAVAROVANJE TERJATEV

DOSPETJE DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA IN NAČIN IZPLAČILA (letno, polletno)

ZAČETEK IN KONEC (DATUM) VPISOVANJA IN VPLAČEVANJA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

VPISNA MESTA

Pravne osebe (firma, sedež), ki so odkupile delnice z namenom njihove nadaljnje prodaje

Pravne osebe (firma, sedež), ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev

Navedba, da so prospekti na razpolago vsem morebitnim kupcem dolžniških vrednostnih papirjev na vpisnih mestih.

Priloga 2:

PROSPEKT ZA JAVNO PONUDBO DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Prospekt za javno ponudbo je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnega pa-

pirja vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja. Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku (13. člen zakona o trgu vrednostnih papirjev).

Predpisana je vsebina prospekta za prodajo dolžniških vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe, in sicer za tiste, z rokom zapadlosti nad 12 mesecev.

POGLAVJE 1: PODATKI O DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRIH, KI SO PREDMET TE JAVNE PONUDBE

1.1. Podatki o vrednostnih papirjih

1.1.1. Sklep o izdaji dolžniških vrednostnih papirjev;

- skupna nominalna vrednost celotne izdaje,
- nominalna vrednost dolžniškega vrednostnega papirja,
- skupno število izdanih dolžniških vrednostnih papirjev,
- obrestna mera in način izračuna obresti.

V primeru, ko izdajatelj predvideva več različnih oziroma spremenljivo obrestno mero, je potrebno navesti pogoje za spremembo obrestne mere in način njenega preračuna.

1.1.2. Opredelitev vrste dolžniških vrednostnih papirjev, ki so predmet javne ponudbe.

1.1.3. Če so predmet javne ponudbe obveznice, je potrebno navesti ali le-te vsebujejo klavzulo, s katero si izdajatelj zagotovi pravico do odkupa svojih obveznic pred dospelostjo. Če v sklepu o izdaji obveznic izdajatelj predvideva to klavzulo, mora določiti tudi pogoje in način izvršitve te pravice.

Podobno kot za obveznice s klavzulo o odpoklicu velja tudi za obveznice, pri katerih ima kupec pravico do predčasnega vnovčenja svoje terjatve. V tem primeru mora izdajatelj navesti ceno, način in pogoje po katerih bo odkupoval obveznice.

1.1.4. Podatki o zavarovanju terjatev iz dolžniških vrednostnih papirjev. Če je plačilo obveznosti iz vrednostnih papirjev zavarovano, je potrebno navesti vrsto zavarovanja (npr. vrsta hipoteke, s katero izdajatelj jamči za izpolnitev svojih obveznosti, zavarovanje v obliki drugih vrednostnih papirjev, jamstvo druge osebe) in obseg zavarovanja (npr. popolno, omejeno).

V nasprotnem primeru je potrebno jasno navesti, da poravnava obveznosti iz dolžniških vrednostnih papirjev ni zavarovana.

1.1.5. Natančen opis vseh drugih pravic, ki jih prinaša nakup dolžniškega vrednostnega papirja in način uveljavljanja teh pravic.

1.1.6. Natančen opis vseh zavez in omejitev v zvezi z izdajo dolžniškega vrednostnega papirja kot na primer:

- omejitve v investicijski in proizvodni politiki (omejitve finančnih investicij, omejitve prodaje sredstev, omejitve nakupov podjetij in združevanja, zaveze o vzdrževanju sredstev, posredne zaveze),
- omejitve izplačil dividend,
- omejitve finančne politike (omejitve pri zadolževanju, najemu in zakupu),
- zaveza oblikovanja presihajočega sklada,
- zaveza uporabe določenih računovodskih načel,
- zaveza o običajnem zavarovanju poslovanja.

Če zgoraj navedene omejitve ne obstajajo, je potrebno to izrecno navesti.

1.2. Natančna opredelitev namena izdaje dolžniških vrednostnih papirjev.

1.3. Amortizacija dolga in potek izpolnjevanja izdajateljevih obveznosti:

- navedba datumov zapadlosti in zneskov glavnice, obresti oziroma anuitet,
- podatki o mestih, kjer imetniki dolžniških vrednostnih papirjev lahko vnovčijo svoje terjatve,
- zastaranje pravic iz dolžniških vrednostnih papirjev.

1.3.1. V primeru, ko so vrednostni papirji nominirani v tuji valuti je potrebno opredeliti valuto, v kateri bo izdajatelj izplačal obresti in vrnil dolg, ter način preračuna obveznosti oziroma uporabljen tečaj.

1.3.2. Davčni status dolžniških vrednostnih papirjev:

- ali kupnina vrednostnih papirjev predstavlja odbitno postavko od davčne osnove,
- ali so obresti od vrednostnih papirjev obdavčene,
- obdavčenje kapitalskega dobička realiziranega pri prodaji dolžniških vrednostnih papirjev,
- višina prometnega davka ob nakupu.

1.4. Trgovanje z vrednostnimi papirji izdajatelja.

1.4.1. Predvideno mesto trgovanja z dolžniškimi vrednostnimi papirji iz te javne ponudbe (borza, izven borze) in predviden čas, v katerem namerava izdajatelj vložiti zahtevo za uradno kotacijo vrednostnih papirjev na borzi.

1.4.2. Če se z vrednostnimi papirji izdajatelja že trguje na borzi ali katerem drugem organiziranem trgu, je potrebno opredeliti:

- vrsto vrednostnega papirja in trg,
- čas oziroma obdobje trgovanja,
- gibanje tečajev in prometa z vrednostnim papirjem v zadnjih šestih mesecih.

1.5. Vpisovanje in vplačevanje dolžniških vrednostnih papirjev.

1.5.1. Opredelitev načina določanja prodajne cene dolžniških vrednostnih papirjev in odstotek (znesek) stroškov na vrednostne papirje, ki bremenijo kupca.

1.5.2. Mesto, čas in način vpisovanja in vplačevanja dolžniških vrednostnih papirjev.

1.5.3. Mesto, čas in način razdelitve in izročitve vrednostnih papirjev.

1.5.4. Firme in sedeži pravnih oseb, ki se odkupile dolžniške vrednostne papirje z namenom njihove nadaljnje prodaje.

Firme in sedeži pravnih oseb, ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev.

1.5.5. Opredelitev obveznosti vračila vplačanih zneskov vpisnikom dolžniških vrednostnih papirjev v primeru neuspele javne ponudbe. Način, kraj in čas vračila vplačanih zneskov.

POGLAVJE 2: SPLOŠNE INFORMACIJE O IZDAJATELJU IN KAPITALU

2.1. Splošno o izdajatelju.

2.1.1. Ime, firma, sedež in naslov izdajatelja.

2.1.2. Enotna identifikacijska številka in šifra dejavnosti.

2.1.3. Datum ustanovitve in število let poslovanja.

2.1.4. Pravno-organizacijska oblika izdajatelja.

2.1.5. Kraj in čas, kjer je možen vpogled v dokumentacijo družbe (statut).

2.2. Splošno o kapitalu in delnicah prejšnjih izdaj

2.2.1. V sodni register vpisani in vplačani osnovni kapital.

2.2.1.a Število že izdanih delnic, skupna nominalna vrednost celotne izdaje, vrsta in razred delnic ter nominalna vrednost po posameznih razredih.

Navedba delnic z omejeno prenosljivostjo.

Navedba bilančne vrednosti delnice in povprečnega enotnega tečaja delnice za zadnjih 30 dni pred datumom

prospekta (slednje je potrebno navesti, če se z delnicami trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev).

2.2.2. Določbe statuta, ki razveljavljajo proporcionalnost pravic iz delnic, kot na primer manjšinske pravice in omejitev glasovalnih pravic.

2.2.3. Določbe statuta, ki urejajo spremembo osnovnega kapitala.

2.2.4. Skupni znesek zamenljivih obveznic ali pravic do prednostnega nakupa delnic po vnaprej določenih pogojih.

Vsebina morebitnih sklepov o pogojnem povečanju kapitala ali odobrenem kapitalu z navedbo:

– zneska pogojno povečanega oziroma odobrenega kapitala,

– oseb, ki imajo prednostno pravico do vpisa novih delnic,

– pogojev za izdajo delnic na podlagi sklepa o pogojnem povečanju osnovnega kapitala.

2.2.5. Opis dogodkov v zadnjih dveh letih, ki so imeli za posledico spremembo višine osnovnega kapitala.

2.2.6. Število in skupni nominalni znesek lastnih delnic ter navedba datuma in razloga za njihovo pridobitev.

2.3. V naslednji tabeli je potrebno navesti podatke o imetnikih delnic izdajatelja (v primeru, ko je izdajatelj delniška družba), ki imajo 10 in več odstotkov delnic z glasovalno pravico oziroma najmanj 10 imetnikov z največjimi deleži delnic z glasovalno pravico.

Tabela 1: Delničarji z 10- in večodstotnim deležem izdajatelja ali 10 največjih delničarjev z glasovalno pravico

1	2	3
imena/firme fizičnih in pravnih oseb, ki so največji delničarji izdajatelja	število delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja	delež delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja

a) V primeru, ko se delnice izdajatelja glasijo na prinosnika, mora izdajatelj navesti 10 največjih delničarjev po podatkih z zadnje skupščine delničarjev.

b) Če je izdajatelj organiziran v obliki družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.) mora pod to točko navesti podatke o 10 družbenikih, ki imajo največje poslovne deleže izdajatelja.

POGLAVJE 3: OPIS IZDAJATELJEVEGA POSLOVANJA IN PREMOŽENJA

3.1. Izdajateljeva dejavnost

3.1.1. Opis pomembnejših dejavnosti z navedbo glavnih skupin proizvodov oziroma storitev.

3.1.2. Razčlenitev:

– prihodkov v preteklih dveh letih po dejavnostih in po skupinah glavnih proizvodov oziroma storitev,

– tržnih deležev izdajatelja ter

– navedba glavnih konkurentov in njihovih tržnih deležev.

3.1.2.a Razčlenitev prihodkov na prihodke od prodaje doma in v tujini.

3.1.3 Mesta, na katerih izdajatelj opravlja svoje poslovanje izven sedeža, na primer podružnice, poslovne enote in podobno.

3.1.4. Navedba tistih posebnih dejavnikov, ki so v času priprave prospekta znani, in bi lahko imeli vpliv na izdajateljevo dejavnost.

3.1.5. Opredelitev večjih prekinitev v poslovanju v zadnjih dveh letih in navedba vzrokov zanje.

3.2. Izdajateljevo premoženje

3.2.1. Če ima izdajatelj koncesijo za izkoriščanje naravnih bogastev, je potrebno navesti oceno rezerv ter predvideno obdobje delovanja/poslovanja.

3.2.2. Če je izdajatelj pri opravljanju svoje dejavnosti odvisen od patentov, licenc, industrijskih ali komercialnih pogodb, podeljenih pravic (franchising) ali od novih proizvodnih procesov, je potrebno podati kratko informacijo o pogojih in trajanju licenc.

3.2.3. Realne naložbe izdajatelja z geografsko razpršenostjo (doma in v tujini) vključujoč nepremičnine in opremo v zakupu in najemu.

3.2.4. Podatki o morebitnih vpisanih hipotekah nad premoženjem ali delom premoženja izdajatelja.

3.3. Raziskovalna in razvojna politika - izražena predvsem kot delež prihodkov, ki jih izdajatelj namenja za raziskave in razvoj.

3.4. Politika naložb izdajatelja.

3.4.1. Opis glavnih naložb izdajatelja v zadnjih dveh letih; zneski naj bodo opredeljene realne in finančne naložbe.

3.4.2. Opis načrtovanih naložb izdajatelja.

3.5. Število civilnih sporov (sodišča, arbitraže) in seštevke vrednosti spornih predmetov (ločeno po tem ali je izdajatelj tožena ali tožeča stranka).

Navedba vseh sporov s področja intelektualne lastnine in varstva konkurence ter 5 največjih sporov z navedbo vrednosti.

Navedba upravnih postopkov, ki lahko pomembneje vplivajo na premoženje ali dejavnost izdajatelja.

3.6. Povprečno število zaposlenih ter pomembnejše spremembe v zadnjih dveh letih z razčlenitvijo izobražbene strukture zaposlenih.

3.7. Izkazi poslovanja in njihovo revidiranje

3.7.1. Izdajatelj dolžniških vrednostnih papirjev mora prikazati revidirane letne računovodske izkaze (kot je predpisano s slovenskimi računovodskimi standardi) najmanj za obdobje zadnjih dveh let, in sicer:

- bilanco stanja; najmanj s postavkami, ki so označene s črkami in rimskimi številkami po standardu številka 24,

- izbran izkaz uspeha po postavkah iz standarda številka 25,

- izkaz denarnih tokov;
- pomembnejša pojasnila postavk iz bilanc.

Izdajatelj mora navesti čas in kraj, kjer je na voljo popolno letno poročilo.

3.7.2. Konsolidirane bilance je potrebno prikazati, kadar jih mora izdajatelj izdelati v skladu z računovodskimi standardi.

3.7.3. Izdajatelji, ki so organizirani kot delniške družbe, morajo navesti podatke o čistem dobičku oziroma izgubi na delnico za vsako poslovno leto posebej, najmanj za zadnji 2 leti. Če je v zadnjih dveh letih prišlo do spremembe števila delnic, na primer kot rezultat povečanja oziroma zmanjšanja osnovnega kapitala, razdelitve delnic..., mora biti dobiček (izguba) na delnico prilagojen(a) novim razmeram.

3.7.4. Znesek dividende na delnico posameznega razreda v zadnjih dveh letih in datumi izplačil, v primeru, ko je izdajatelj delniška družba.

3.7.5. Skupni (kapitalizirani) znesek potencialnih obveznosti - danih poroštev.

3.7.6. Če so od datuma zadnjih revidiranih izkazov poslovanja pretekli več kot trije meseci, mora izdajatelj priložiti računovodske izkaze, ki niso starejši od treh mesecev, z navedbo ali so revidirani ali ne.

3.8. V nadaljevanju je potrebno opredeliti kapitalske naložbe izdajatelja dolžniških vrednostnih papirjev, in sicer vse tiste naložbe v družbe, v katerih ima izdajatelj več kot 19% upravljalški delež:

Tabela 2: Struktura naložb izdajatelja dolžniških vrednostnih papirjev

1	2	3	4	5
družbe v katerih ima izdajatelj dolžniških vrednostnih papirjev kapitalске naložbe	vrste kapitalskih naložb izdajatelja dolžniških vrednostnih papirjev	delež naložb izdajatelja dolž. VP v posamezni vrednostni papir	delež vred. iste vrste, ki jih ima izdajatelj glede na število izdanih vrednostnih papirjev te vrste posamezne-družbe	delež glasovalnih pravic, ki jih zagotavlja naložba

V primeru, ko je izdajatelj kapitalsko povezan z drugimi družbami in ima obvladujoči položaj (izdajatelj ima v drugi družbi večinski delež), je potrebno navesti tudi podatke o odvisnih družbah, in sicer podatke o njihovi upravi, dejavnosti, ter glavne elemente strategije njihovega razvoja.

3.9. Druga za kupca dolžniških vrednostnih papirjev pomembna dejstva o poslovanju, dejavnosti in finančnem položaju izdajatelja.

POGLAVJE 4: PODATKI O UPRAVI

4.1. Imena in funkcije naslednjih oseb, z navedbo glavnih nalog, ki jih opravljajo:

a) člani uprave (poslovodstva v d.o.o.) in nadzornega sveta,

b) ustanovitelji, če je bila družba ustanovljena pred manj kot petimi leti.

4.2. Plače in dodatne ugodnosti, ki so bile članom uprave in nadzornega sveta izplačane v zadnjem letu.

Navedba posebnih pravic in ugodnosti, ki jih imajo člani uprave in nadzornega sveta v razmerju do izdajatelja, kot npr. krediti, zavarovanje, udeležba pri dobičku delniške družbe in pravice do izplačil po razrešitvi.

POGLAVJE 5: RAZVOJNA POLITIKA IZDAJATELJA

Načrt razvoja izdajatelja in podatki o odgovornih osebah, ki so izdelale oziroma sodelovale pri pripravi teh podatkov.

POGLAVJE 6: PODATKI O OSEBAH, ODGOVORNIH ZA IZDAJO PROSPEKTA

V tem poglavju morajo osebe, odgovorne za izdajo prospekta, napisati in podpisati naslednjo izjavo.

"Izjavljamo, da prospekt vsebuje resnične, točne, popolne in vse bistvene podatke o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki so pomembni za odločanje investitorjev."

Vsebinsko prospekta podpišeta direktor družbe in vodja finančne službe oziroma oseba, odgovorna za finančno

poslovanje družbe. S podpisom odgovarjata za resničnost informacij podanih v prospektu.

– Izdajatelj mora navesti v katerem dnevnem časopisu bo po končani javni ponudbi objavil podatke o vpisanih in vplačanih dolžniških vrednostnih papirjih.

– Izdajatelj mora določiti kje in na kakšen način bo objavil obvezno letno poročilo poslovanja.

V prospektu mora navesti tudi mesto, čas, pogostost in način poročanja o spremembah podatkov, navedenih v tem prospektu.

– Na koncu prospekta mora izdajatelj navesti še imena oseb in njihove funkcije v družbi, telefonske številke in čas, ko lahko kupci dobijo dodatne in podrobnejše informacije v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so predmet javne ponudbe.

1011.

Na podlagi 97. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdaja Agencija za trg vrednostnih papirjev

SKLEP

o vsebini prospekta za uvrstitev vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi

1. člen

Prospekt za uvrstitev vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi (v nadaljevanju: prospekt) mora biti izdelan, objavljen in dan na razpolago javnosti po sprejemu vrednostnega papirja v kotacijo in pred začetkom trgovanja z njim.

2. člen

Vsebina prospekta je določena v prilogah tega sklepa.

3. člen

Prva stran prospekta mora vsebovati glavne podatke o izdajatelju in vrednostnem papirju, navedene v prilogi 1 tega sklepa, v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot v prilogi 1. Prva stran prospekta je hkrati tudi oglas za objavo.

4. člen

Prospekt mora vsebovati podatke, navedene v prilogi 2 (vsebina prospekta), v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot so navedeni v prilogi 2.

5. člen

Vse spremembe in dopolnitve podatkov iz prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti prospektu. Priloge sprememb in dopolnitev se štejejo za sestavni del prospekta.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 17/AG-94

Ljubljana, dne 20. aprila 1994.

dr. Dušan Mramor l. r.
Predsednik strokovnega sveta

Priloga 1a:

IZDAJATELJ DELNIC (firma, sedež, naslov)

VRSTA DELNICE

SKUPNA NOMINALNA VREDNOST CELOTNE IZDAJE

NOMINALNA VREDNOST DELNICE

NAMEN IZDAJE DELNIC

PODATKI O DIVIDENDAH

(PREDVIDEN) PRIČETEK TRGOVANJA

Navedba mest, kjer so prospekti na razpolago vsem morebitnim kupcem delnic.

Priloga 1b:

IZDAJATELJ DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV (firma, sedež, naslov)

VRSTA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

SKUPNA NOMINALNA VREDNOST CELOTNE IZDAJE

NOMINALNA VREDNOST DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

OBRESTNA MERA

NAMEN IZDAJE DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA

ZAVAROVANJE TERJATEV

DOSPETJE DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA IN NAČIN IZPLAČILA (letno, polletno)

(PREDVIDEN) PRIČETEK TRGOVANJA

Navedba mest, kjer so prospekti na razpolago vsem morebitnim kupcem dolžniških vrednostnih papirjev.

Priloga 2:

PROSPEKT ZA UVRSTITEV VREDNOSTNIH PAPIRJEV V KOTACIJO NA BORZI

Prospekt za uvrstitev vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnega papirja vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja. Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku (13. člen Zakona o trgu vrednostnih papirjev).

V primeru, ko se izdajatelj v obdobju 6 mesecev po uspešno zaključenji javni ponudbi delnic ali dolžniških vrednostnih papirjev odloči za predložitev zahteve za uvrstitev vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi, mu prospekta ni potrebno ponovno izdelati. Za navedeni primer se uporablja prospekt, ki ga je izdajatelj izdelal za javno ponudbo vrednostnega papirja. Le-tega mora

dopolniti s podatki o rezultatu javne ponudbe; o številu in deležu vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjev.

V nadaljevanju je predpisana vsebina prospekta, ki jo mora upoštevati izdajatelj, ki vlaga zahtevo za kotacijo vrednostnega papirja na borzi. Zajema podatke, ki jih predpisujeta prospekta za javno ponudbo delnic in dolžniških vrednostnih papirjev. Razlike so v 1. poglavju, kjer izdajatelj izpolni tisti del, ki ustreza vrednostnemu papirju, za katerega vlaga zahtevo za kotacijo.

POGLAVJE 1 A: PODATKI O DELNICAH, ZA KATERE IZDAJATELJ VLAGA ZAHTEVO ZA SPREJEM V KOTACIJO NA BORZI

1.1. Podatki o delnicah

1.1.1. Sklep o izdaji delnic;

- skupna nominalna vrednost celotne izdaje delnic,
- nominalna vrednost delnice in morebitne vsotne delnice,

- število delnic in skupna nominalna vrednost po posameznih razredih,

- namen izdaje delnic,
- rezultat javne ponudbe; število in delež vpisanih in vplačanih delnic.

1.1.2. Opredelitev vsebine pravic iz delnic, ki so predmet zahteve za uvrstitve v kotacijo na borzi.

1.1.3. Opredelitev obdavčenja donosov delnic glede na obstoječe davčne predpise:

- obdavčitev delničarjev,
- politika izplačevanja dividend.

1.1.4. Podatki o dividendah:

- vrste dividend,
- začetek udeležbe v dobičku,
- kraj in čas izplačila,
- morebitno prenehanje pravic do izplačila dividend.

1.2. Trgovanje z vrednostnimi papirji izdajatelja

1.2.1. Če vrednostni papirji izdajatelja že kotirajo na borzi, je potrebno opredeliti:

- vrsto vrednostnega papirja,
- čas oziroma obdobje trgovanja na borzi,
- gibanje tečajev in prometa s temi vrednostnimi papirji v zadnjih 6 mesecih.

1.2.2. Če se z delnicami, za katere izdajatelj vlaga zahtevo za sprejem v kotacijo na borzi, že trguje na katerem drugem organiziranem trgu, je potrebno to navesti, in sicer:

- trg,
- čas oziroma obdobje trgovanja,
- gibanje tečajev in prometa z delnicami v zadnjih 6 mesecih.

1.2.3. Če je izdajatelj (ali pooblaščen oseba) že kdaj prej vložil zahtevo za sprejem kateregakoli lastnega vrednostnega papirja v kotacijo na borzi in je bila zahteva zavrnjena, je potrebno to dejstvo navesti.

Informacijo je potrebno podati tudi za vrednostne papirje izdajatelja, ki so že bili uvrščeni v eno izmed kotacij na borzi in iz nje umaknjeni.

POGLAVJE 1 B: PODATKI O DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRIH, ZA KATERE IZDAJATELJ VLAGA ZAHTEVO ZA SPREJEM V KOTACIJO NA BORZI

1.1. Podatki o dolžniških vrednostnih papirjih

1.1.1. Sklep o izdaji dolžniških vrednostnih papirjev;

- skupna nominalna vrednost celotne izdaje,
- nominalna vrednost dolžniškega vrednostnega papirja,

- skupno število izdanih dolžniških vrednostnih papirjev,

- obrestna mera in način izračuna obresti.

V primeru, ko izdajatelj predvideva več različnih oziroma spremenljivo obrestno mero, je potrebno navesti pogoje za spremembo obrestne mere in način njenega preračuna.

1.1.2. Opredelitev vrste dolžniških vrednostnih papirjev, ki so predmet zahteve za sprejem v kotacijo na borzi.

1.1.3. Če so predmet zahteve za kotacijo na borzi obveznice, navedba ali le-te vsebujejo klavzulo, s katero si izdajatelj zagotovi pravico do odkupa svojih obveznic pred dospelostjo. Če v sklepu o izdaji obveznic izdajatelj predvideva to klavzulo, mora določiti tudi pogoje in način izvršitve te pravice.

Podobno kot za obveznice s klavzulo o odpoklicu velja tudi za obveznice, pri katerih ima kupec pravico do predčasnega vnovčenja svoje terjatve. V tem primeru mora izdajatelj navesti ceno, način in pogoje, po katerih bo odkupoval obveznice.

1.1.4. Podatki o zavarovanju terjatev iz dolžniških vrednostnih papirjev. Če je plačilo obveznosti iz vrednostnih papirjev zavarovano, je potrebno navesti vrsto zavarovanja (npr. vrsta hipoteke, s katero izdajatelj jamči za izpolnitev svojih obveznosti, zavarovanje v obliki drugih vrednostnih papirjev, jamstvo druge družbe ali jamstvo države) in obseg zavarovanja (npr. popolno, omejeno).

V nasprotnem primeru je potrebno jasno navesti, da poravnava obveznosti iz dolžniških vrednostnih papirjev ni zavarovana.

1.1.5. Natančen opis vseh drugih pravic, ki jih prinaša nakup dolžniškega vrednostnega papirja in način uveljavljanja teh pravic.

1.1.6. Natančen opis vseh zavez in omejitev v zvezi z izdajo dolžniškega vrednostnega papirja kot na primer:

- omejitve v investicijski in proizvodni politiki (omejitve finančnih investicij, omejitve prodaje sredstev, omejitve nakupov podjetij in združevanj, zaveze o vzdrževanju sredstev, posredne zaveze),
- omejitve izplačil dividend,
- omejitve finančne politike (omejitve pri zadolževanju, najemu in zakupu),
- zaveza oblikovanja presihajočega sklada,
- zaveza uporabe določenih računovodskih načel,
- zaveza o običajnem zavarovanju poslovanja.

Če zgoraj navedene omejitve ne obstajajo, je potrebno to izrecno navesti.

1.2. Natančna opredelitev namena izdaje dolžniških vrednostnih papirjev.

1.3. Amortizacija dolga in potek izpolnjevanja izdajateljevih obveznosti:

- navedba datumov zapadlosti in zneskov glavnice, obresti oziroma anuitet,
- podatki o mestih, kjer imetniki dolžniških vrednostnih papirjev lahko vnovčijo svoje terjatve,
- zastaranje pravic iz dolžniških vrednostnih papirjev.

1.3.1. V primeru, ko so vrednostni papirji nominirani v tuji valuti je potrebno opredeliti valuto, v kateri bo izdajatelj izplačal obresti in vrnil dolg, ter način preračuna obveznosti oziroma uporabljen tečaj.

1.3.2. Davčni status dolžniških vrednostnih papirjev:

- ali kupnina vrednostnih papirjev predstavlja odbitno postavko od davčne osnove,
- ali so obresti od dolžniških vrednostnih papirjev obdavčene,

- obdavčenje kapitalskega dobička realiziranega pri prodaji dolžniških vrednostnih papirjev,

- višina prometnega davka ob nakupu.

1.4. Trgovanje z vrednostnimi papirji izdajatelja.

1.4.1. Če vrednostni papirji istega izdajatelja že kotirajo na borzi, je potrebno opredeliti:

- vrsto vrednostnega papirja,
- čas oziroma obdobje trgovanja na borzi,
- gibanje tečajev in prometa s temi vrednostnimi papirji v zadnjih 6 mesecih.

1.4.2. Če se z dolžniškimi vrednostnimi papirji, za katere izdajatelj vlaga zahtevo za sprejem v kotacijo na borzi, že trguje na katerem drugem organiziranem trgu, je potrebno to navesti, in sicer:

- trg,
- čas oziroma obdobje trgovanja,
- gibanje tečajev in prometa s temi vrednostnimi papirji v zadnjih 6 mesecih.

1.4.3. Če je izdajatelj (ali pooblaščen oseba) že kdaj prej vložil zahtevo za sprejem kateregakoli lastnega vrednostnega papirja v kotacijo na borzi in je bila zahteva zavržena, je potrebno to dejstvo navesti.

Informacijo je potrebno podati tudi za vrednostne papirje izdajatelja, ki so že bili uvrščeni v eno izmed kotacij na borzi in iz nje umaknjeni.

POGLAVJE 2: SPLOŠNE INFORMACIJE O IZDAJATELJU IN KAPITALU

2.1. Splošno o izdajatelju.

2.1.1. Firma, sedež in naslov izdajatelja.

2.1.2. Enotna identifikacijska številka in šifra dejavnosti.

2.1.3. Datum ustanovitve in število let poslovanja družbe.

2.1.4. Pravno-organizacijska oblika izdajatelja.

2.1.5. Kraj in čas, kjer je možen vpogled v dokumentacijo družbe (statut).

2.2. Splošno o kapitalu in delnicah prejšnjih izdaj.

2.2.1. V sodni register vpisani in vplačani osnovni kapital.

2.2.1.a Število že izdanih delnic, skupna nominalna vrednost celotne izdaje, vrsta in razred delnic ter nominalna vrednost po posameznih razredih.

Navedba delnic z omejeno prenosljivostjo.

Navedba bilančne vrednosti delnice in povprečnega enotnega tečaja delnice za zadnjih 30 dni pred datumom prospekta (slednje je potrebno navesti, če se z delnicami trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev).

2.2.2. Določbe statuta, ki razveljavljajo proporcionalnost pravic iz delnic, kot na primer manjšinske pravice in omejitve glasovalnih pravic.

2.2.3. Določbe statuta, ki urejajo spremembo osnovnega kapitala.

2.2.4. Skupni znesek zamenljivih obveznic ali pravic do prednostnega nakupa delnic po vnaprej določenih pogojih.

Vsebinska morebitnih sklepov o pogojnem povečanju kapitala ali odobrenem kapitalu z navedbo:

- zneska pogojno povečanega oziroma odobrenega kapitala,
- oseb, ki imajo prednostno pravico do vpisa novih delnic,
- pogojev za izdajo delnic na podlagi sklepa o pogojnem povečanju osnovnega kapitala.

2.2.5. Opis dogodkov v zadnjih 2 letih, ki so imeli za posledico spremembo višine osnovnega kapitala.

2.2.6. Število in skupni nominalni znesek lastnih delnic ter navedba datuma in razloga za njihovo pridobitev.

2.3. V naslednji tabeli je potrebno navesti podatke o imetnikih delnic izdajatelja (v primeru, ko je izdajatelj delniška družba), ki imajo 10 in več odstotkov delnic z glasovalno pravico oziroma najmanj 10 imetnikov z največjimi deleži delnic z glasovalno pravico:

Tabela 1: Delničarji z 10- ali večodstotnim deležem izdajatelja ali 10 največjih delničarjev z glasovalno pravico

1	2	3
imena/firme fizičnih in pravnih oseb, ki so največji delničarji izdajatelja	število delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja	delež delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja

a) V primeru, ko se delnice izdajatelja glasijo na prinosnika, mora izdajatelj navesti 10 največjih delničarjev po podatkih z zadnje skupščine delničarjev.

b) Če je izdajatelj organiziran v obliki družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.), mora pod to točko navesti podatke o 10 družbenikih, ki imajo največje poslovne deleže izdajatelja.

POGLAVJE 3: OPIS IZDAJATELJEVEGA POSLOVANJA IN PREMOŽENJA

3.1. Izdajateljeva dejavnost.

3.1.1. Opis pomembnejših dejavnosti z navedbo glavnih skupin proizvodov oziroma storitev.

3.1.2. Razčlenitev:

- prihodkov v preteklih 2 letih po dejavnostih in po skupinah glavnih proizvodov oziroma storitev in
- tržnih deležev izdajatelja ter
- navedba glavnih konkurentov in njihovih tržnih deležev.

3.1.2.a Razčlenitev prihodkov na prihodke od prodaje doma in v tujini.

3.1.3. Mesta na katerih izdajatelj opravlja svoje poslovanje izven sedeža, na primer podružnice, poslovne enote in podobno.

3.1.4. Navedba tistih posebnih dejavnikov, ki so v času priprave prospekta znani, in bi lahko imeli vpliv na izdajateljevo dejavnost.

3.1.5. Opredelitev večjih prekinitev v poslovanju v zadnjih 2 letih in navedba vzrokov zanje.

3.2. Izdajateljevo premoženje.

3.2.1. Če ima izdajatelj koncesijo za izkoriščanje naravnih bogastev, je potrebno navesti oceno rezerv ter predvideno obdobje delovanja/poslovanja.

3.2.2. Če je izdajatelj pri opravljanju svoje dejavnosti odvisen od patentov, licenc, industrijskih ali komercialnih pogodb, podeljenih pravic (franchising) ali od novih proizvodnih procesov, je potrebno podati kratko informacijo o pogojih in trajanju licenc.

3.2.3. Realne naložbe izdajatelja z geografsko razpršenostjo (doma in v tujini) vključujoč nepremičnine in opremo v zakupu in najemu.

3.2.4. Podatki o morebitnih vpisanih hipotekah nad premoženjem ali delom premoženja izdajatelja.

3.3. Raziskovalna in razvojna politika - izražena predvsem kot delež prihodkov, ki jih izdajatelj namenja za raziskave in razvoj.

3.4. Politika naložb izdajatelja.

3.4.1. Opis glavnih naložb izdajatelja v zadnjih 2 letih, z zneski naj bodo opredeljene realne in finančne naložbe.

3.4.2. Opis načrtovanih naložb izdajatelja.*

3.5. Število civilnih sporov (sodišča, arbitraže) in seštevek vrednosti spornih predmetov (ločeno po tem ali je izdajatelj tožena ali tožeča stranka).

Navedba vseh sporov s področja intelektualne lastnine in varstva konkurence ter 5 največjih sporov z navedbo vrednosti.

Navedba upravnih postopkov, ki lahko pomembneje vplivajo na premoženje ali dejavnost izdajatelja.

3.6. Povprečno število zaposlenih ter pomembnejše spremembe v zadnjih 2 letih z razčlenitvijo izobrazbene strukture zaposlenih.

3.7. Izkazi poslovanja in njihovo revidiranje.

3.7.1. Izdajatelj, ki vloga prošnjo za kotacijo vrednostnega papirja na borzi, mora prikazati revidirane letne računovodske izkaze (kot je predpisano s slovenskimi računovodskimi standardi) najmanj za obdobje zadnjih 2 let, in sicer:

– bilanco stanja; najmanj s postavkami, ki so označene s črkami in rimskimi številkami po standardu številka 24,

– izbran izkaz uspeha po postavkah iz standarda številka 25,

– izkaz denarnih tokov,

– pomembnejša pojasnila postavk iz bilanc.

Izdajatelj mora navesti čas in kraj, kjer je na voljo popolno letno poročilo.

3.7.2. Konsolidirane bilance je potrebno prikazati kadar jih mora izdajatelj izdelati v skladu z računovodskimi standardi.

3.7.3. Izdajatelji, ki so organizirani kot delniške družbe, morajo navesti podatke o čistem dobičku oziroma izgubi na delnico za vsako poslovno leto posebej, najmanj za zadnji 2 leti. Če je v zadnjih dveh letih prišlo do spremembe števila delnic, na primer kot rezultat povečanja oziroma zmanjšanja osnovnega kapitala, razdelitve delnic..., mora biti dobiček (izguba) na delnico prilagojen(a) novim razmeram.

3.7.4. Znesek dividende na delnico posameznega razreda v zadnjih 2 letih in datumi izplačil, v primeru, ko je izdajatelj delniška družba.

3.7.5. Skupni (kapitalizirani) znesek potencialnih obveznosti – danih poroštev.

3.7.6. Če so od datuma zadnjih revidiranih izkazov poslovanja pretekli več kot 3 meseci, mora izdajatelj priložiti računovodske izkaze, ki niso starejši od 3 mesecev, z navedbo ali so revidirani ali ne.

3.8. V nadaljevanju je potrebno opredeliti kapitalske naložbe izdajatelja vrednostnega papirja, in sicer vse tiste naložbe v družbe, v katerih ima izdajatelj več kot 19% upravljalški delež:

Tabela 2: Struktura naložb izdajatelja vrednostnega papirja

1	2	3	4	5
družbe v katerih ima izdajatelj vrednost. papirja kapitalske naložbe	vrste kapitalskih naložb izdajatelja vrednost. nega papirja	delež delež izdajatelja v posameznih vrednostnih papirjih	delež vred. papirjev iste vrste, ki jih ima izdajatelj glede na število izdanih vrednostnih papirjev te vrste posamezne družbe	delež glasovalnih pravic, ki jih zagotavlja naložba

V primeru, ko je izdajatelj kapitalsko povezan z drugimi družbami in ima obvladujoči položaj (izdajatelj ima v drugi družbi večinski delež), je potrebno navesti tudi podatke o odvisnih družbah, in sicer podatke o njihovi upravi, dejavnosti ter glavne elemente strategije njihovega razvoja.

3.9. Druga pomembna dejstva o poslovanju, dejavnosti in finančnem položaju izdajatelja vrednostnega papirja.

POGLAVJE 4: PODATKI O UPRAVI

4.1. Imena in funkcije naslednjih oseb, z navedbo glavnih nalog, ki jih opravljajo:

a) člani uprave (poslovodstvo v d.o.o.) in nadzornega sveta,

b) ustanovitelji, če je bila družba ustanovljena pred manj kot 5 leti.

4.2. Plače in dodatne ugodnosti, ki so bile članom uprave in nadzornega sveta izplačane v zadnjem letu.

Navedba posebnih pravic in ugodnosti, ki jih imajo člani uprave in nadzornega sveta v razmerju do izdajatelja, kot npr. krediti, zavarovanje, udeležba pri dobičku delniške družbe in pravice do izplačil po razrešitvi.

POGLAVJE 5: RAZVOJNA POLITIKA IZDAJATELJA

Načrt razvoja izdajatelja in podatki o odgovornih osebah, ki so izdelale oziroma sodelovale pri pripravi teh podatkov.

POGLAVJE 6: PODATKI O OSEBAH, ODGOVORNIH ZA IZDAJO PROSPEKTA

V tem poglavju morajo osebe, odgovorne za izdajo prospekta, napisati in podpisati naslednjo izjavo:

"Izjavljam, da prospekt vsebuje resnične, točne, popolne in vse bistvene podatke o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki so pomembni za odločanje investitorjev."

Vsebinsko prospekta podpišeta direktor družbe in vodja finančne službe oziroma oseba, odgovorna za finančno poslovanje družbe. S podpisom odgovarjata za resničnost informacij podanih v prospektu.

– Izdajatelj mora navesti kje in na kakšen način bo objavljala obvezna letna in polletna poročila. V prospektu mora izdajatelj, ki je uspešno izvedel javno ponudbo vrednostnega papirja, navesti mesto, čas, pogostost in način poročanja o spremembah podatkov, navedenih v tem prospektu.

– Na koncu prospekta mora izdajatelj navesti še imena oseb in njihove funkcije v družbi, telefonske številke in čas, ko lahko kupci dobijo dodatne in podrobnejše informacije v zvezi z vrednostnim papirjem, ki je predmet zahteve za sprejem v kotacijo na borzi.

1012.

Na podlagi 103. člena zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94) izdaja Agencija za trg vrednostnih papirjev

S K L E P

o vsebini prospekta za javno ponudbo investicijskih kuponov vzajemnega sklada

1. člen

Prospekt za javno ponudbo investicijskih kuponov vzajemnega sklada (v nadaljevanju: prospekt) mora biti izdelan, objavljen in dan na razpolago javnosti ob javni ponudbi investicijskih kuponov vzajemnega sklada in pri prenosu upravljanja vzajemnega sklada.

2. člen

Vsebina prospekta je določena v prilogah tega sklepa.

3. člen

Prva stran prospekta mora vsebovati glavne podatke o javni ponudbi, navedene v prilogi 1 tega sklepa, v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot so navedeni v prilogi 1. Prva stran prospekta je hkrati tudi oglas za objavo.

4. člen

Prospekt mora vsebovati podatke, navedene v prilogi 2 v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi, kot so navedeni v prilogi 2.

5. člen

Vse spremembe in dopolnitve podatkov iz prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti prospektu. Priloge sprememb in dopolnitve se štejejo za sestavni del prospekta.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 19/AG-94

Ljubljana, dne 20. aprila 1994.

dr. Dušan Mramor l. r.
Predsednik strokovnega sveta

Priloga št. 1:

1. DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE (celotna firma, sedež)
2. IME VZAJEMNEGA SKLADA
3. Pravice iz investicijskega kupona
4. Minimalni obseg čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada
5. Višina provizije za vplačilo investicijskega kupona v %
6. Višina provizije za izplačilo investicijskega kupona v %
7. Letna provizija družbe za upravljanje v %
8. Politika razdelitve oziroma reinvestiranja dobička ter delež dobička, ki se bo predvidoma izplačal na enoto vzajemnega sklada
9. Investicijska politika - aktivno oziroma pasivno upravljanje naložb
10. Investicijska usmerjenost (regionalna, sektorska, glede na vrsto vrednostnega papirja-obveznice, delnice ipd.)
11. Ocena tveganosti glede na naložbeno politiko (visoko, srednje, nizko tveganje)
12. Začetek (datum) vplačevanja investicijskih kuponov
13. Vpisna mesta
14. Pravne osebe (celotna firma, sedež), ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada
15. Depozitar iz 17. člena zakona, in banka iz 18. člena zakona (firma, sedež)
16. Pravna oseba, ki bo revidirala letno poročilo družbe za upravljanje in poslovanje vzajemnega sklada (firma, sedež)
17. Navedba, da so prospekti brezplačno na razpolago vsem morebitnim kupcem investicijskih kuponov na vpisnih mestih.

Priloga št. 2:

PROSPEKT ZA JAVNO PONUDBO INVESTICIJSKIH KUPONOV VZAJEMNEGA SKLADA

Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94) ter zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93), določajo imetnikom investicijskih kuponov osnovne pravice, ki so navedene v točkah 1.2.1., 2.1.3., 2.5.1. in 2.7. tega prospekta.

UVODNA POJASNILA

..... (ime vzajemnega sklada) je vzajemni sklad. Investitor lahko kupi investicijske kupone vzajemnega sklada z denarjem. Tako zbrana sredstva se investirajo v prenosljive vrednostne papirje. Investitorju, ki je kupil investicijski kupon (ime vzajemnega sklada) je tako zagotovljena razpršenost naložb v okviru politike naložb tega vzajemnega sklada.

S premoženjem (ime vzajemnega sklada) upravlja družba za upravljanje (firma). Za upravljanje prejme določeno provizijo, katere višina je odvisna od vrednosti naložb vzajemnega sklada.

POGLAVJE 1: PODATKI O INVESTICIJSKIH KUPONIH

1.1. Splošne informacije o investicijskih kuponih

1.1.0. Minimalni obseg čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada.

1.2. Opis ponujenih investicijskih kuponov

1.2.0. Podrobnejše informacije o glavnih značilnostih investicijskih kuponov.

1.2.1. Vsebina pravic ki izhajajo iz investicijskega kupona (zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, drugi odstavek 25. člena):

- pravica do sorazmernega dela čistega dobička iz naložb vzajemnega sklada,
- pravica do sorazmernega dela vrednosti sredstev ob likvidaciji vzajemnega sklada,
- pravica, da imetniku investicijskega kupona družba za upravljanje na njegovo zahtevo izplača vrednost investicijskega kupona

1.2.2. Določba o neprenosljivosti investicijskih kuponov na drugo osebo (zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, drugi odstavek 25. člena)

1.3. Politika razdelitve oziroma reinvestiranja dobička

1.3.0. Podatki o čistem dobičku

a) delež čistega dobička, ki se bo predvidoma namenil za razdelitev

b) način (kraj, čas itd.) izplačila čistega dobička ter datum na katerega so ugotovljeni imetniki investicijskih kuponov, ki so upravičeni do izplačila čistega dobička.

1.3.1. Opis politike razdelitve oziroma reinvestiranja realiziranega čistega dobička vzajemnega sklada.

1.4. Davčni režim

1.4.0. Obdavčitev imetnikov investicijskih kuponov in obdavčitev vzajemnega sklada na podlagi obstoječih predpisov, glede na to, ali se bo čisti dobiček reinvestiral ali razdelil.

1.4.1. Znesek davka od čistega dobička na enoto vzajemnega sklada, odvedenega v zadnjih 2 letih v breme vzajemnega sklada, za vsako leto posebej; če vzajemni sklad ne obstaja toliko časa, navedba podatka za zadnje obračunsko leto.

1.5. Prodaja in odkup investicijskih kuponov

1.5.0. Določitev prodajne cene in odkupne cene investicijskega kupona, še posebej:

a) metodo in pogostost izračuna teh cen ter datum veljavnosti določene cene,

b) način izračuna ter opredelitev višine provizije od vplačila in provizije od izplačila investicijskega kupona, izraženo v % od vrednosti investicijskega kupona.

c) opredelitev načina (sredstva, prostor, pogostost) objave teh cen.

1.5.1. Navedba datuma začetka vpisovanja in vplačila kuponov vzajemnega sklada:

1.5.2. Postopek in pogoji vpisa in vplačila (način, kraj vpisa in vplačila, itd.) investicijskih kuponov.

1.5.3. Postopek (način, pogoji, kraj, itd.) odkupa investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

1.5.4. Firma in sedež ter opis dejavnosti pravnih oseb, ki organizirajo, pripravljajo odkup investicijskih kuponov in pri katerih se opravlja vpis investicijskih kuponov.

POGLAVJE 2: INFORMACIJE O VZAJEMNEM SKLADU

2.1. Splošne informacije o vzajemnem skladu

2.1.0. Ime vzajemnega sklada.

2.1.1. Navedba, da se vzajemni sklad oblikuje za nedoločen čas oziroma čas, za katerega se oblikuje, če se oblikuje za določen čas.

2.1.2. Mesto in čas, ko so na razpolago pravila upravljanja vzajemnega sklada.

2.1.3. Okoliščine in postopek spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada in s tem povezane pravice imetnikov investicijskih kuponov (zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, tretji odstavek 45. člena)

2.2. Premoženje vzajemnega sklada

Navedba obsega čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada. V primeru, ko vzajemni sklad že posluje eno obračunsko leto, tudi navedba števila enot vzajemnega sklada v obtoku in število imetnikov teh enot, na datum zadnjega dne v preteklem mesecu.

2.3. Cilji in politika naložb

2.3.0. Cilji naložb.

a) Opis ciljev naložb (prejem obresti in dividend, ustvarjenih kapitalskih dobičkov itd.).

b) Opis uporabljenih meril za ocenjevanje uresničitve ciljev naložb.

2.3.1. Politika naložb in omejitve

a) Kratek opis politike naložb vzajemnega sklada za v nadaljevanju opisane vrste naložb (opis željenega obsega premoženja v vsaki od navedenih naložb in omejitve, ki ji to onemogočajo):

- naložbe le v določen gospodarski sektor,
- naložbe v določeno geografsko področje,
- naložbe določenega deleža premoženja vzajemnega sklada v določeno vrsto vrednostnih papirjev (npr. obveznice, prednostne delnice, ipd.),
- naložbe več kot 5 % premoženja vzajemnega sklada v vrednostne papirje istega izdajatelja (če je izdajatelj ali garant izdajatelja Republika Slovenija),
- naložbe v vrednostne papirje s slabšo likvidnostjo, v vrednostne papirje, ki imajo omejeno prodajo in omejeno prenosljive vrednostne papirje,
- naložbe v vrednostne papirje izdajateljev-nerezidentov Republike Slovenije,
- in druge naložbe:

b) Predvidena hitrost obračanja vrednostnih papirjev v portfelju vzajemnega sklada (predvideno število obratov portfelja v enem letu)

c) Opis uporabljenih meril za ocenjevanje uresničitve politike naložb.

2.3.2. Diverzifikacija premoženja

Opis in % predvidene razpršenosti naložb glede na določeno politiko naložb, opredeljeno v točki 2.3.1.a).

2.3.3. Dejavniki tveganja povezani z navedeno politiko naložb.

2.3.4. Zadnja* struktura naložb vzajemnega sklada (tabela 1):

* datum stanja navedene strukture naložb ne sme biti starejši od 15 dni pred predložitvijo tega podatka Agenciji

Tabela 1:

datum:		v SIT	
1	2	3	4
A	izdajatelj (firma, sedež)/oznaka* vred. papirja	znesek vrednostnih papirjev in delež glasovalnih pravic, ki jih zagotavljajo do izdajatelja	% vrednosti premoženja vzajemnega sklada, ki ga predstavlja naložba v ta vrednostni papir
	skupaj	skupaj	% celotne emisije posameznega vrednostnega papirja, ki je v lasti vzajemnega sklada
B	denarna sredstva	znesek denarnih sredstev	% naložb DU, ki ga predstavljajo denarna sredstva
	skupaj	skupaj	
C	vezane vloge pri bankah: kratkoročne dolgoročne (tolarske, devizne)	znesek vezanih vlog	% vrednosti premoženja vzajemnega sklada investiranega v vezane vloge
	skupaj	skupaj	
D	ostale naložbe	znesek ostalih naložb	% vrednosti premoženja vzajemnega sklada, ki ga predstavljajo ostale naložbe
	skupaj	skupaj	
A+B+C+D		skupaj 2. kolona	skupaj (100%)

* Opomba: Naložbe po posameznih vrednostnih papirjih se navedejo v naslednjem zaporedju:

1 Lastniški vrednostni papirji:

11 izdajatelja-rezidenta RS

111 ki kotirajo na borzi

1111 redne delnice

1112 prednostne delnice

112 ki ne kotirajo na borzi

1121 redne delnice

1122 prednostne delnice

(vsota vrednosti pod 11)

12 izdajatelja-nerezidenta RS

121 ki kotirajo na borzi

1211 redne delnice

1212 prednostne delnice

(vsota vrednosti 12)

(vsota vrednosti 1 - vsi lastniški vrednostni papirji)

2 Dolžniški vrednostni papirji:

21 izdajatelja-rezidenta RS

211 dolgoročni (zapadlost vseh obveznosti od 1 leta dalje):

2111 ki kotirajo na borzi

21111 državni

21112 občin, mest

21113 gospodarskih družb

2112 ki ne kotirajo na borzi

21121 državni

21122 občin, mest

21123 gospodarskih družb

(vsota vrednosti 211)

212 kratkoročni (zapadlost vseh obveznosti do vključno 1 leta):

2121 ki kotirajo na borzi

21211 državni

21212 občin, mest

21213 gospodarskih družb

(skupaj 212)

(skupaj 21)

22 izdajatelja-nerezidenta RS

221 dolgoročni (zapadlost vseh obveznosti od 1 leta dalje):

2211 ki kotirajo na borzi

22111 državni

22112 občin, mest

22113 gospodarskih družb

(skupaj 221)

222 kratkoročni (zapadlost vseh obveznosti do vključno 1 leta):

2221 ki kotirajo na borzi

22211 državni

22212 občin, mest

22213 gospodarskih družb

(skupaj 222)

(skupaj 22)

(skupaj 2 - vsi dolžniški vrednostni papirji)

(za kotiranje na borzi se upošteva katerakoli borza z liste borz, ki jo določi Agencija).

2.4. Stroški in provizije

2.4.0. Upravljalška provizija

a) Določitev % upravljalške provizije, opis metode določitve zneska upravljalške provizije,

b) Obdobja v katerih si bo družba za upravljanje izplačevala upravljalško provizijo.

2.4.1. Stroški, ki bremenijo vzajemni sklad

a) Navedba stroškov, ki bremenijo vzajemni sklad poleg navedene upravljalške provizije: davčne obveznosti, obresti od prejetih kreditov ter drugi zakonsko dovoljeni stroški (stroški posredovanja na borzi in izven borze idr.)

b) navedba % stroškov, ki bremenijo vzajemni sklad glede na povprečno neto vrednost premoženja vzajemnega sklada, za vsako leto v zadnjih dveh letih posebej, oziroma, če družba za upravljanje ne upravlja vzajemnega sklada toliko časa, navedba podatka za zadnje obračunsko leto;

2.5. Prekinitve poslovanja in prenos upravljanja

2.5.0. Večje prekinitve poslovanja vzajemnega sklada in navedba vzrokov teh prekinitve, če je do njih prišlo.

2.5.1. Način odločanja imetnikov investicijskih kuponov glede odločanja o prenosu upravljanja premoženja tega sklada na drugo družbo za upravljanje (zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, prvi odstavek 48. člena).

2.5.2. Kratek opis vzrokov in posledic prenosa upravljanja, če je bil prenos upravljanja izveden.

2.6. Obveščanje javnosti o poslovanju vzajemnega sklada

Način obveščanja javnosti in imetnikov investicijskih kuponov o poslovanju vzajemnega sklada (čas, prostor oglaševanja itd.)

2.7. Likvidacija vzajemnega sklada

Pravice imetnikov investicijskih kuponov ob likvidaciji vzajemnega sklada (zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, drugi odstavek 52. člena).

POGLAVJE 3: INFORMACIJE O DRUŽBI ZA UPRAVLJANJE

3.1. Splošne informacije o družbi za upravljanje

3.1.0. Firma, sedež in enotna identifikacijska številka družbe za upravljanje. Mesta na katerih družba za upravljanje opravlja svojo dejavnost izven sedeža, vpisanega v sodni register.

3.1.1. Navedba prejšnjega naziva in sedeža družbe za upravljanje, če se je le-to spremenilo.

3.1.2. Datum ustanovitve družbe za upravljanje in prenehanje obstoja, če je ustanovljena za določen čas.

3.1.3. Mesto in čas, ko je možen vpogled v splošne akte družbe (statut).

3.1.4. Številka in datum odločbe o izdaji dovoljenja za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov.

3.1.5. Povprečno število zaposlenih ter pomembnejše spremembe kadra z razčlenitvijo izobrazbene strukture.

3.1.6. Navedba imena in prebivališča, strokovnih kvalifikacij in dosedanjih delovnih izkušenj naslednjih oseb:

- članov nadzornega sveta,

- direktorja oziroma poslovodje družbe za upravljanje in ostalih

- članov uprave

3.1.7. Plače in posebne ugodnosti (kredit, zavarovanja, posebne oblike izobraževanja in izpopolnjevanja, udeležba pri dobičku družbe za upravljanje itd.) oseb iz točke 3.1.6., izplačane oziroma odobrene v zadnjem poslovnem letu.

3.2. Delničarji/družbeniki družbe za upravljanje

3.2.0. Navedba družbenikov oziroma delničarjev, ki imajo posredno ali neposredno v lasti deleže/delnice družbe za upravljanje. Navedba tudi vseh drugih podatkov zahtevanih v tabeli 2.

Tabela 2:

1	2	3
ime in prebivališče	znesek deleža oziroma število delnic družbe	% ki ga predstavlja višina tega deleža v celotnem lastniškem kapitalu družbe oziroma % delnic družbe za upravljanje glede na celotno izdajo teh delnic
oz. celotna firma in sedež	in število glasov v družbi za upravljanje	
delničarjev oziroma družbenikov		skupaj

3.3. Kapital družbe za upravljanje

3.3.0. Višina v sodni register vpisanega in vplačanega osnovnega kapitala.

3.3.1. Določbe v aktu o ustanovitvi oziroma statutu, ki urejajo spremembo višine osnovnega kapitala.

3.3.2. Dogodki v zadnjih 2 letih, ki so imeli za posledico spremembo višine osnovnega kapitala ali števila

izdanih delnic prejšnje izdaje oziroma izdaj (v primeru, ko družba za upravljanje ne obstaja toliko časa, navedite podatke za čas njenega obstoja).

3.4. Dejavnost družbe za upravljanje

3.4.0. V obliki tabele (tabela 3) navedba podatkov o vseh investicijskih skladih, ki jih družba za upravljanje že upravlja, in sicer za zadnje zaključno obračunsko leto na dan 31.12.:

Tabela 3:

1	2	3	4
vrsta investicijskega sklada	ime investicijskega sklada	datum začetka upravljanja tega sklada	višina neto vrednosti premoženja sklada
skupaj			
5	6	7	8
število delničarjev oz. imetnikov investic. kuponov	število vplačanih delnic oziroma kuponov v obtoku	vrednost enote vzajemnega sklada oz. tržna cena delnice inv. družbe	povprečna letna donosnost sklada po predpisani metodologiji

3.5. Pogodbe

3.5.0. Če obstaja pogodba med družbo za upravljanje in drugimi pravnimi oziroma fizičnimi osebami**, navedba naslednjih podatkov:

- datum sklenitve pogodbe
- nasprotna pogodbeni stranka (firmo in sedež),
- predmet pogodbe,
- pogodbene obveznosti,

** pravne oziroma fizične osebe, ki za družbo za upravljanje opravljajo predvsem naslednje vrste poslov:

- posli hrambe vrednostnih papirjev (pogodba z depozitarjem)
- posli plačilnega prometa (pogodba z banko oz. drugo organizacijo pooblaščen za tovrstne posle)
- posli prodaje in odkupa investicijskih kuponov vzajemnega sklada (distribucija investicijskih kuponov)
- posli izvrševanja naročil nakupa in prodaje vrednostnih papirjev za račun vzajemnega sklada (pogodba s pooblaščenim udeležencem na trgu vrednostnih papirjev)
- ostali posli: zagotavljanje analiz investiranja, investicijskega svetovanja, investicijskega odločanja itd.

3.5.2. Število civilnih sporov (sodišča, arbitraže) in skupni znesek tožb (ločeno po tem, ali je družba za upravljanje tožena ali tožeča stranka).

Navedba vseh sporov s področja varstva konkurence ter 5 največjih sporov po vrednosti.

Navedba upravnih in drugih postopkov, ki pomembneje vplivajo na premoženje ali dejavnost družbe za upravljanje ali vzajemnega sklada, ki ga upravlja.

3.5.3. Druga pomembna dejstva o poslovanju, dejavnosti in finančnem položaju družbe za upravljanje.

3.6. Obveščanje javnosti o poslovanju družbe za upravljanje

3.6.0. Obveščanje javnosti o poslovanju družbe za upravljanje - predmet obveščanja (evidence, ki jih vodi družba za upravljanje, na podlagi 14. in 110. člena zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje; drugo zakonsko določeno obveščanje javnosti).

3.6.1. Način obveščanja javnosti o poslovanju družbe za upravljanje (mesta, sredstva in čas obveščanja oziroma oglaševanja, itd.).

3.7. Razvojna politika družbe za upravljanje.

POGLAVJE 4: IZKAZI POSLOVANJA IN NJIHOVO REVIDIRANJE

4.1. Letna poročila

4.1.0. Prikaz revidiranega letnega poročila družbe za upravljanje, za obdobje zadnjih dveh let, oziroma za zadnje obračunsko leto, če družba za upravljanje ne obstaja 2 leti, in sicer glavnih postavk iz:

- bilance stanja (po zakonu o gospodarskih družbah, čl. 58),
- izkaz uspeha (po zakonu o gospodarskih družbah čl. 59)

in – povzetek letnega poročila.

4.1.1. Prikaz revidiranega letnega poročila vzajemnega sklada za obdobje zadnjih dveh let oziroma za zadnje obračunsko leto, če vzajemni sklad ne posluje 2 leti, in sicer:

- bilanco stanja,
- izkaz uspeha,
- izkaz finančnih tokov,
- izkaz denarnih tokov,
- pomembna pojasnila postavk iz bilanc,
- povzetek letnega poročila.

Postavke računovodskih izkazov se izkazujejo glede na določbe zakona o gospodarskih družbah (Ur. l. RS, št. 30/93). Po sprejetju ustreznih računovodskih standardov za investicijske sklade in družbe za upravljanje pa se bodo postavke izkazovale po teh standardih.

4.1.2. Če je preteklo več kot 9 mesecev od konca zadnjega poslovnega leta, je potrebno prikazati tudi polletno bilanco stanja in izkaz uspeha vzajemnega sklada po postavkah, z navedbo, ali sta bila revidirana.

4.1.3. Navesti znesek čistega dobička oziroma izgube na enoto premoženja vzajemnega sklada za vsako poslovno leto posebej za zadnji dve zaključni finančni leti. Če vzajemni sklad ne posluje toliko časa, je potrebno navesti podatek za zadnje obračunsko leto.

4.2. Revizorske gospodarske družbe

4.2.0. Firma in sedež pravne osebe, ki je oziroma bo revidirala letna poročila vzajemnega sklada in družbe za upravljanje.

4.2.1. Izjava revizorske gospodarske družbe o ugotovitvah pri pregledu poslovanja vzajemnega sklada in družbe za upravljanje.

POGLAVJE 5: PODATKI O OSEBAH ODGOVORNIH ZA IZDAJO PROSPEKTA

V tem poglavju morajo osebe, odgovorne za izdajo prospekta, napisati in podpisati naslednjo izjavo:

"Izjavljamo, da prospekt vsebuje resnične informacije in ne izpušča nobene informacije, ki bi jo moral izdajatelj prospekta navesti oziroma ki jo izdajatelj prospekta pozna, njeno zamolčanje pa bi lahko oškodovalo imetnike investicijskih kuponov. Prospekt tudi ne navaja informacij, ki bi zavajale potencialne kupce ali informacije, ki bi se lahko tolmačile na različne načine".

Letno vsebino prospekta pregleda in podpiše direktor družbe za upravljanje vzajemnega sklada. S podpisom prospekta odgovarja za izjavo dano v tem poglavju prospekta.

Na koncu prospekta mora družba za upravljanje navesti še imena oseb in njihove funkcije v družbi za upravljanje ter telefonske številke, kjer lahko kupci investicijskih kuponov dobijo dodatne in podrobnejše informacije v zvezi z investicijskimi kuponi, ki so predmet javne ponudbe:

Kraj, datum:

Podpis odgovorne osebe:

Opomba:

Za komaj oblikovani vzajemni sklad, ki še ne posluje 2 leti ali eno obračunsko leto, oziroma za družbo za upravljanje, ki še ne posluje 2 leti ali eno obračunsko leto, ne veljajo naslednje točke prospekta: 1.4.1., 2.2., 2.3.4., 2.4.1.b), 2.5.2., 3.4.0., 4.1.0., 4.1.1., 4.1.3. in 4.2.1.

Vse spremembe vsebine tega prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti temu prospektu. Dopolnitve prospekta se morajo predložiti Agenciji za trg vrednostnih papirjev v odobritev. Ko Agencija dopolnitve odobri jih da na vpogled javnosti, prospekt z dopolnitvami pa mora nato družba za upravljanje poslati na vsa mesta, kjer se vrši vpis in odkup investicijskih kuponov ter jih dati na razpolago morebitnim investitorjem na svojem sedežu.

Prospekt se mora dopolniti najmanj enkrat letno.

1013.

Na podlagi 13. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdaja Agencija za trg vrednostnih papirjev

SKLEP **o vsebini prospekta za javno ponudbo kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev**

1. člen

Prospekt za javno ponudbo kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: prospekt) mora biti izdelan, objavljen in dan na razpolago javnosti ob javni ponudbi kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev.

2. člen

Vsečina prospekta je določena v prilogah tega sklepa.

3. člen

Prva stran prospekta mora vsebovati glavne podatke o javni ponudbi, navedene v prilogi 1 tega sklepa, v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot v prilogi 1. Prva stran prospekta je hkrati tudi oglas za objavo.

4. člen

Prospekt mora vsebovati podatke, navedene v prilogi 2 (vsečina prospekta), v enakem zaporedju in pod enakimi naslovi kot so navedeni v prilogi 2.

5. člen

Vse spremembe in dopolnitve podatkov iz prospekta se morajo tekoče evidentirati in priložiti prospektu. Priloge sprememb in dopolnitev se štejejo za sestavni del prospekta.

6. člen

Za kotacijo kratkoročnih vrednostnih papirjev se objavi ta prospekt skupaj z rezultati javne ponudbe.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 18/AG-94

Ljubljana, dne 20. aprila 1994.

dr. Dušan Mramor l. r.
Predsednik strokovnega sveta

Priloga 1:

IZDAJATELJ KRA TKOROČNIH DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV (firma, sedež, naslov)

VRSTA KRA TKOROČNEGA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

SKUPNA NOMINALNA VREDNOST CELOTNE IZDAJE

NOMINALNA VREDNOST KRA TKOROČNEGA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

OBRESTNA MERA

PRODAJNA CENA KRA TKOROČNEGA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

NAMEN IZDAJE KRA TKOROČNEGA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

ZAVAROVANJE TERJATEV

DOSPETJE DOLŽ. VREDNOSTNEGA PAPIRJA IN NAČIN IZPLAČILA

ZAČETEK IN KONEC (DATUM) VPISOVANJA IN VPLAČEVANJA KRA TKOROČNEGA DOLŽNIŠKEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA

VPISNA MESTA

Pravne osebe (firma, sedež), ki so odkupile vrednostne papirje z namenom njihove nadaljnje prodaje

Pravne osebe (firma, sedež), ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev

Navedba, da so prospekti na razpolago vsem morebitnim kupcem dolžniških vrednostnih papirjev na vpisnih mestih.

Priloga 2:

PROSPEKT ZA JAVNO PONUDBO KRA TKOROČNIH DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Prospekt za javno ponudbo je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnega papirja vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja. Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku (13. člen zakona o trgu vrednostnih papirjev, Ur. list RS, št. 6/94).

Predpisana je vsečina prospekta za prodajo kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe, in sicer za tiste, pri katerih celotne obveznosti izdajatelja zapadejo v roku, ki je krajši od 12 mesecev.

POGLAVJE 1: PODATKI O KRATKOROČNIH DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH PAPIRIH, KI SO PREDMET TE JAVNE PONUDBE

1.1. Podatki o vrednostnih papirjih

1.1.1. Sklep o izdaji dolžniških vrednostnih papirjev;

- skupna nominalna vrednost celotne izdaje,
- nominalna vrednost dolžniškega vrednostnega papirja,
- skupno število izdanih dolžniških vrednostnih papirjev,

- obrestna mera in način izračuna obresti.

V primeru, ko izdajatelj predvideva več različnih oziroma spremenljivo obrestno mero, je potrebno navesti pogoje za spremembo obrestne mere in način njenega preračuna.

1.1.2. Opredelitev vrste kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki so predmet javne ponudbe.

1.1.3. Podatki o zavarovanju terjatev iz dolžniških vrednostnih papirjev. Če je plačilo obveznosti iz vrednostnih papirjev zavarovano, je potrebno navesti vrsto zavarovanja (npr. vrsta hipoteke, s katero izdajatelj jamči za izpolnitev svojih obveznosti, zavarovanje v obliki drugih vrednostnih papirjev, jamstvo druge osebe) in obseg zavarovanja (npr. popolno, omejeno).

V nasprotnem primeru je potrebno jasno navesti, da poravnava obveznosti iz dolžniških vrednostnih papirjev ni zavarovana.

1.1.4. Natančen opis vseh drugih pravic, ki jih prinaša nakup kratkoročnega dolžniškega vrednostnega papirja in način uveljavljanja teh pravic.

1.1.5. Natančen opis vseh zavez in omejitev v zvezi z izdajo kratkoročnega dolžniškega vrednostnega papirja. Če omejitve ne obstajajo, je to potrebno navesti.

1.2. Natančna opredelitev namena izdaje kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev z razlago virov za plačilo obresti in odplačilo glavnice.

1.3. Amortizacija dolga in potek izpolnjevanja izdajateljevih obveznosti:

- navedba datumov zapadlosti in zneskov glavnice ter obresti,
- podatki o mestih, kjer imetniki dolžniških vrednostnih papirjev lahko vnovčijo svoje terjatve,
- zastaranje pravic iz kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev.

1.3.1. V primeru, ko so vrednostni papirji nominirani v tuji valuti je potrebno opredeliti valuto, v kateri bo izdajatelj izplačal obresti in vrnil dolg, ter način preračuna obveznosti oziroma uporabljen tečaj.

1.3.2. Davčni status kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev:

- ali kupnina vrednostnih papirjev predstavlja odbitno postavko od davčne osnove,
- ali so obresti od vrednostnih papirjev obdavčene,
- obdavčenje kapitalskega dobička realiziranega pri prodaji dolžniških vrednostnih papirjev,
- višina prometnega davka ob nakupu.

1.4. Trgovanje z vrednostnimi papirji izdajatelja.

1.4.1. Predvideno mesto trgovanja s kratkoročnimi dolžniškimi vrednostnimi papirji iz te javne ponudbe in predviden čas, v katerem se namerava pričeti s trgovanjem.

1.4.2. Če se z vrednostnimi papirji izdajatelja že trguje na borzi ali katerem drugem organiziranem trgu, je potrebno opredeliti:

- vrsto vrednostnega papirja in trg,
- čas oziroma obdobje trgovanja,
- gibanje tečajev in prometa z vrednostnim papirjem v zadnjih 6 mesecih.

1.5. Vpisovanje in vplačevanje dolžniških vrednostnih papirjev.

1.5.1. Opredelitev načina določanja prodajne cene kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev in odstotek (znesek) stroškov na vrednostne papirje, ki bremenijo kupca.

1.5.2. Mesto, čas in način vpisovanja in vplačevanja vrednostnih papirjev.

1.5.3. Mesto, čas in način razdelitve in izročitve vrednostnih papirjev.

1.5.4. Firme in sedeži pravnih oseb, ki so odkupile dolžniške vrednostne papirje z namenom njihove nadaljnje prodaje.

Firme in sedeži pravnih oseb, ki organizirajo, pripravljajo in izvajajo prodajo novo izdanih vrednostnih papirjev.

1.5.5. Opredelitev obveznosti vračila vplačanih zneskov vpišnikom dolžniških vrednostnih papirjev v primeru neuspele javne ponudbe. Način, kraj in čas vračila vplačanih zneskov.

POGLAVJE 2: SPLOŠNE INFORMACIJE O IZDAJATELJU IN KAPITALU

2.1. Splošno o izdajatelju.

2.1.1. Ime, firma, sedež in naslov izdajatelja.

2.1.2. Enotna identifikacijska številka in šifra dejavnosti.

2.1.3. Datum ustanovitve in število let poslovanja.

2.1.4. Pravno-organizacijska oblika izdajatelja.

2.1.5. Kraj in čas, kjer je možen vpogled v dokumentacijo družbe (statut).

2.2. Splošno o kapitalu in delnicah prejšnjih izdaj

2.2.1. V sodni register vpisani in vplačani osnovni kapital.

2.2.2. Knjižna vrednost kapitala.

2.3. V naslednji tabeli je potrebno navesti podatke o imetnikih delnic izdajatelja (v primeru, ko je izdajatelj delniška družba), ki imajo 10 in več odstotkov delnic z glasovalno pravico oziroma najmanj 10 imetnikov z največjimi deleži delnic z glasovalno pravico.

Tabela 1: delničarji z 10- in večodstotnim deležem izdajatelja ali 10 največjih delničarjev z glasovalno pravico

1	2	3
imena/firme fizičnih in pravnih oseb, ki so največji delničarji izdajatelja	število delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja	delež delnic izdajatelja z glasovalno pravico po posameznem razredu vrednostnega papirja

a) V primeru, ko se delnice izdajatelja glasijo na prinostnika, mora izdajatelj navesti 10 največjih delničarjev po podatkih z zadnje skupščine delničarjev.

b) Če je izdajatelj organiziran v obliki družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.) mora pod to točko navesti podatke o 10 družbenikih, ki imajo največje poslovne deleže izdajatelja.

POGLAVJE 3: OPIS IZDAJATELJEVEGA POSLOVANJA IN PREMOŽENJA

3.1. Izdajateljeva dejavnost

3.1.1. Opis pomembnejših dejavnosti z navedbo glavnih skupin proizvodov oziroma storitev.

3.2. Izdajateljevo premoženje

3.2.1. Višina izdajateljevih obveznosti, ki so zavarovane s hipotekami.

3.3. Število civilnih sporov (sodišča, arbitraže) in seštevke vrednosti spornih predmetov (ločeno po tem ali je izdajatelj tožena ali tožeča stranka).

3.4. Navedba in zneski vseh v zadnjih 12 mesecih nepravčasno poravnanih ali neporavnanih pogodbenih finančnih obveznosti.

3.5. Izkazi poslovanja in njihovo revidiranje

3.5.1. Izdajatelj kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev mora prikazati revidirane letne računovodske izkaze (kot je predpisano s slovenskimi računovodskimi standardi) najmanj za obdobje zadnjih 2 let, in sicer:

– bilanco stanja; najmanj s postavkami, ki so označene s črkami in rimskimi številkami po standardu števila 24,

– izbran izkaz uspeha po postavkah iz standarda števila 25,

– izkaz denarnih tokov,

– pomembnejša pojasnila postavk iz bilanc.

Izdajatelj mora navesti čas in kraj, kjer je na voljo popolno letno poročilo.

3.5.2. Konsolidirane bilance je potrebno prikazati, kadar jih mora izdajatelj izdelati v skladu z računovodskimi standardi.

3.5.2.a Znesek bruto plač za zadnje 3 mesece.

3.5.3. Znesek dividende na delnico posameznega razreda v zadnjih 2 letih in datumi izplačil, v primeru, ko je izdajatelj delniška družba.

3.5.4. Skupni (kapitalizirani) znesek potencialnih obveznosti – danih poroštev.

3.5.5. Če so od datuma zadnjih revidiranih izkazov poslovanja pretekli več kot 3 meseci, mora izdajatelj priložiti računovodske izkaze, ki niso starejši od 3 mesecev, z navedbo ali so revidirani ali ne.

3.6. Druga pomembna dejstva o poslovanju, dejavnosti in finančnem položaju izdajatelja, z vidika sposobnosti izdajatelja (negativne in pozitivne) poravnati obveznosti do kupcev.

POGLAVJE 4: PODATKI O UPRAVI

4.1. Imena in funkcije oseb, z navedbo glavnih nalog, ki jih opravljajo člani uprave (poslovodstva v d.o.o) in nadzornega sveta.

POGLAVJE 5: PODATKI O OSEBAH, ODGOVORNIH ZA IZDAJO PROSPEKTA

V tem poglavju morajo osebe, odgovorne za izdajo prospekta, napisati in podpisati naslednjo izjavo.

“Izjavljamo, da prospekt vsebuje resnične, točne, popolne in vse bistvene podatke o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki so pomembni za odločanje investitorjev.”

Vsebinsko prospekta podpišeta direktor družbe in vodja finančne službe oziroma oseba, odgovorna za finančno poslovanje družbe. S podpisom odgovarjata za resničnost informacij podanih v prospektu.

– Izdajatelj mora navesti v katerem dnevnem časopisu bo po končani javni ponudbi objavil podatke o vpisanih in vplačanih kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjih.

– Za obdobje do zapadlosti celotnih obveznosti izdajatelja kratkoročnega dolžniškega vrednostnega papirja, mora izdajatelj pripraviti in objaviti letno poročilo poslovanja. Opozoriti mora kje in na kakšen način bo objavil te podatke.

– Na koncu prospekta mora izdajatelj navesti še imena oseb in njihove funkcije v družbi, telefonske številke in čas, ko lahko kupci dobijo dodatne in podrobnejše informacije v zvezi s kratkoročnimi dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so predmet javne ponudbe.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

1014.

Na podlagi 10. člena odloka o organiziranju Javnega podjetja Vodovod–Kanalizacija (Ur. l. RS, št. 7/91) in 129. člena statuta mesta Ljubljane (Ur. l. SRS, št. 13/86 in Ur. l. RS, št. 21/91) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na 215. seji dne 26. 4. 1994 sprejel

SKLEP o potrditvi cen

1. člen

Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane potrjuje cenik Javnega podjetja Vodovod–Kanalizacija p.o. Ljubljana, Krekov trg 10, z dne 21. 4. 1994:

DOVEDENA VODA

1. Za porabnike, ki so priključeni na javno kanalizacijo:

Gospodinjstva	SIT/m ³
od tega:	45,95
enostavna reprodukcija	38,52
razširjena reprodukcija	7,43
Gospodarstvo	99,79

od tega:	SIT/m ³
enostavna reprodukcija	87,42
razširjena reprodukcija	12,37

2. Za porabnike, ki niso priključeni na javno kanalizacijo:

Gospodinjstva	47,69
od tega:	
enostavna reprodukcija	38,66
razširjena reprodukcija	7,43
del cene za izgradnjo CCN	1,60
Gospodarstvo	105,72
od tega:	
enostavna reprodukcija	87,88
razširjena reprodukcija	12,37
del cene za izgradnjo CCN	5,47

ODVEDENA VODA

Gospodinjstva	37,29
od tega:	
enostavna reprodukcija	26,87
razširjena reprodukcija	7,22
del cene za izgradnjo CCN	3,20
Gospodarstvo	
od tega:	
enostavna reprodukcija	54,00

	SIT/m ³
razširjena reprodukcija	11,97
del cene za izgradnjo CCN	10,94

2. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati cenik potrjen s sklepom o potrditvi cen (Uradni list RS, št. 10/94).

3. člen

Sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 111/6-1994

Ljubljana, dne 26. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine mesta
Ljubljane
Marjan Vidmar l. r.

CELJE

1015.

Na podlagi 8. in 59. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) ter 4. člena odloka o sestavi in pristojnosti zborov SO Celje in izvolitvi funkcionarjev občinske skupščine (Uradni list RS, št. 13/90, 22/90, 23/90, 37/90, 13/91 in 14/92), je Skupščina občine Celje na svoji seji dne 22. 4. 1994 sprejela

O D L O K

o prispevku za investicijska vlaganja na področju vodooskrbe, odvajanja in čiščenja odpadnih voda in odlaganja komunalnih odpadkov

1. člen

Za razvoj in zagotavljanje vodooskrbe, odvajanja in čiščenja odpadnih voda ter odlaganja komunalnih odpadkov, se ob redni ceni komunalnih storitev uvede prispevek za investicijska vlaganja v vodooskrbo, odvajanje komunalnih odplakov in za sanacijo in rekultivacijo komunalnega odlagališča in sicer:

- za vodooskrbo porabljene vode - 12,50 SIT/m³
- za sanacijo in izgradnjo kanalizacijskega omrežja porabljene vode - 9,50 SIT/m³ in
- za sanacijo in rekultivacijo komunalnega odlagališča na Teharjih - 600,00 SIT/m³
- odpeljanih komunalnih odpadkov za industrijo in za gospodinjstva in druge dejavnosti - 3,00 SIT/m².

2. člen

Skupščina občine Celje pooblašča izvršni svet, da trimesečno revalorizira prispevek v skladu z dvigom maloprodajnih cen v RS v preteklem trimesečnem obdobju.

3. člen

Komunalni prispevek plačujejo vsi uporabniki, ki se oskrbujejo iz javnega vodovodnega omrežja v občini Celje in ki so vključeni v skladu z odredbo o mejah območij, kjer je obvezen odvoz smeti v občini Celje (Uradni list SRS, št. 27/79) v odvoz odpadkov.

4. člen

Zbrana sredstva prispevkov so namenska ter se evidentirajo in zbirajo ob ceni vode, kanalščine in cene odvoza odpadkov.

Izvajalci oskrbe z vodo, odvajanja in čiščenja odpadnih voda ter odvoza in odlaganja komunalnih odpadkov, zbrana sredstva mesečno nakazujejo na posebno podpartijo žiro računa proračuna občine Celje oziroma na osnovi reorganizacije javnega sektorja v občini, s sklepom izvršnega sveta, na za to pooblaščen javno podjetje.

5. člen

Prispevek za investicijska vlaganja se uvede za dobo dveh let.

6. člen

Za nadzor o porabi sredstev iz naslova tega odloka je odgovoren Izvršni svet Skupščine občine Celje.

7. člen

Vsa dela, ki se bodo izvajala iz naslova prispevka za investicijska vlaganja, bodo predhodno sprejeta v programu komunalnih del v skupščini občine in se bodo oddajala na podlagi javnih razpisov.

8. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 5. 1994.

Št. 01200/001/94 0510

Celje, dne 22. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Anton Rojec, dipl. jur. l. r.

KAMNIK

1016.

P O R O Č I L O

volilne komisije KS Komenda o izidu referenduma za uvedbo samoprispevka na območju KS Komenda, ki je bil dne 10. aprila 1994

Volilna komisija objavlja po 23. in 49. členu zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Ur. l. RS, št. 15/94) in 10. člena sklepa o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju KS Komenda (Ur. l. RS, št. 17/94) izid referenduma, ki je bil 10. aprila 1994.

1

Volilna komisija ugotavlja, da je bil s sklepom zbora kranjancov z dne 28. 2. 1994 in sklepom Sveta Krajevne skupnosti Komenda z dne 14. 3. 1994, razpisan referendum za uvedbo samoprispevka.

2

Glasovanje je bilo izvedeno v nedeljo 10. aprila 1994 od 7. do 19. ure na enem glasovalnem mestu za celotno območje Krajevne skupnosti Komenda.

3

Po pregledu glasovnic je volilna komisija ugotovila naslednji rezultat glasovanja:

- število volilcev, vpisanih v volilni imenik je bilo 1635,
- število volilcev, ki so glasovali po volilnem imeniku je bilo 1281,

- število neveljavnih glasovnic je bilo 21,
- število veljavnih glasovnic je bilo 1260,
- število volilcev, ki so glasovali ZA je 725,
- število volilcev, ki so glasovali PROTI je 535.

4

Po 23. členu zakona o referendumu in o ljudski iniciativi in izida glasovanja iz 3. točke tega poročila, volilna komisija Krajevne skupnosti Komenda ugotavlja, da je bila odločitev na referendumu sprejeta, in da je referendum uspel.

Komenda, dne 14. aprila 1994.

Predsednik
volilne komisije
KS Komenda
Ciril Kern l. r.

1017.

Na podlagi 30. člena zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), podlagi določil statuta Krajevne skupnosti Volčji Potok je Svet Krajevne skupnosti Volčji Potok na seji dne 29. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu posvetovalnega referenduma za ugotovitev stališča krajanov do predlaganih sprememb prostorskih sestavin družbenoplanske dokumentacije v zvezi s projektom golf igrišča na področju krajevne skupnosti

1. člen

Za območje Krajevne skupnosti Volčji Potok se razpiše referendum za ugotovitev stališča krajanov do predlaganih sprememb prostorskih sestavin družbenoplanske dokumentacije v zvezi s projektom golf igrišča na področju Krajevne skupnosti Volčji Potok.

2. člen

Referendum bo 29. maja 1994 v Domu Krajevne skupnosti Volčji Potok od 7. do 19. ure.

3. člen

Referendum vodi volilna komisija KS Volčji Potok po tehničnih pravilih, ki veljajo za volitve, kot tudi ugotovi rezultate in izdela zaključno poročilo o izidu referenduma.

Izid referenduma se objavi na krajevno običajen način.

4. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku za območje KS Volčji Potok.

5. člen

Na referendumu glasujejo delovni ljudje in občani neposredno in tajno z glasovnicami, na katerih je naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST VOLČJI POTOK

Na referendumu dne 29. 5. 1994 za ugotovitev stališča krajanov do predlaganih sprememb prostorskih sestavin družbenoplanske dokumentacije v zvezi s projektom golf igrišča

glasujem

ZA

PROTI

Tisti, ki glasuje, izpolni glasovnico tako, da obkroži za, če se strinja s predlaganim projektom golf igrišča, oziroma proti, če se s predlaganim projektom ne strinja.

6. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Volčji Potok.

7. člen

Ta sklep se objavi na krajevno običajen način in v Uradnem listu RS ter začne veljati z dnem objave.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Volčji Potok
Stane Cerar l. r.

1018.

Na podlagi 3., 30. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), zakona o samopriskvku (Uradni list SRS, št. 35/85) in statuta KS Tunjice krajani KS Tunjice objavljajo

SKLEP

o spremembi sklepa o razpisu referenduma za uvedbo samopriskvka na območju Krajevne skupnosti Tunjice v občini Kamnik

1. člen

Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samopriskvka na območju Krajevne skupnosti Tunjice v občini Kamnik (Uradni list RS, št. 20/94) (v nadaljevanju: sklep) se spremeni tako, da se datum referenduma 22. maj 1994 v besedilu sklepa spremeni in se glasi: 29. maj 1994.

2. člen

Ta sklep se objavi v javnih občilih, veljati pa prične naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Tunjice
Ivan Nograšek l. r.

KRANJ

1019.

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93) in 9. člena odloka o sestavi, pristojnostih in volitvah v zbor Skupščine občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 1/90) je Skupščina občine Kranj na 27. seji zbora združenega dela dne 9. 3. 1994, na 30. seji zbora krajevnih skupnosti dne 9. 3. 1994 in na 25. seji družbenopolitičnega zbora dne 9. 3. 1994 sprejela

ODLOK

o lokacijskem načrtu za rekonstrukcijo regionalne ceste R-322 (odsek Kokrica - Mlaka) in lokalne ceste L-3812 (odsek Kokrica - avtocesta)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Sprejme se lokacijski načrt za rekonstrukcijo regionalne ceste R-322 (odsek Kokrica - Mlaka) in lokalne ceste L-3812 (odsek Kokrica - avtocesta), ki ga je izdelal Ljubljanski urbanistični zavod, številka: 4107, januar 1994 na podlagi strokovnih osnov: Programska zasnova (LUZ, februar 1991), Posebne strokovne podlage (LUZ, april 1991), Idejni projekt regionalne ceste R-322 (odsek Kokrica - Mlaka) in lokalne ceste L-3812 (odsek Kokrica - avtocesta), CP Kranj, marec 1990 ter projekt za izvedbo mostu čez Kokrico (PP Kranj, maj 1990).

2. člen

Lokacijski načrt vsebuje:

- A. Odlok o lokacijskem načrtu
- B. Soglasja organov, podjetij in organizacij
- C. Tekstualni del
 - 1.0 Opredelitev območja obdelave
 - 1.1 Opis poteka meje
 - 1.2 Seznam koordinat
 - 2.0 Usmeritve iz planskih dokumentov
 - 3.0 Naravne danosti - analiza krajine
 - 4.0 Ustvarjene razmere
 - 4.1 Značilnosti grajene strukture, namembnosti objektov in površin ter ambientalne kvalitete grajenega prostora
 - 4.2 Analiza obstoječe prometne infrastrukture
 - 4.3 Analiza obstoječih komunalnih in energetskih naprav
 - 4.4 Lastništvo oziroma pravica uporabe ter razpolaganja z objekti in zemljišči
 - 5.0 Strokovna rešitev
 - 5.1 Splošno
 - 5.2 Urbanistično arhitektonsko poročilo k predlagani rešitvi
 - 5.3 Poročilo k prometnotehnični rešitvi
 - 5.4 Poročilo k rešitvi komunalnih in energetskih vodov
 - 5.5 Ocena stroškov urejanja gradbenega zemljišča
 - 5.6 Prostorske ureditve ter ukrepi za obrambo in zaščito
 - 5.7 Etapnost izvajanja
 - 6.0 Analiza, vplivov na okolje - hrupna študija
- D. Grafični del
 - 1. Izrez iz dolgoročnega plana občine Kranj za obdobje 1986-2000, dopolnjen 1989 1 : 25000
 - 2. Pregledna situacija, 1 : 5000
 - 3. Situacijski načrt, 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
 - 4. Situacijski načrt s katastrskim stanjem parcel, 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
 - 5. Načrt obodne parcelacije, 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
 - 6. Načrt obodne parcelacije, 1 : 2880
 - 7. Analiza krajine 1 : 5000
 - 8. Analiza obstoječe prometne infrastrukture 1 : 5000

- 9. Analiza obstoječih komunalnih in energetskih naprav, 1 : 5000
- 10. Urbanistično arhitektonska situacija, 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
- 11. Prometno tehnična situacija 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
- 12. Zbirni načrt komunalnih vodov, 1 : 500
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812
- 13. Karakteristični pretočni profili
 - a) Regionalna cesta in lokalna cesta, 1 : 50
 - b) Most čez Kokrico, 1 : 25
- 14. Vzdržni profil 1 : 1000/100
 - a) Regionalna cesta R-322 (odsek od K1 do K2)
 - b) Regionalna cesta R-322 (odsek od K2 do potoka Kokrica)
 - c) Lokalna cesta L-3812

II: OBSEG UREDITVENEGA OBMOČJA

3. člen

Za rekonstrukcijo predvideni odsek regionalne ceste R-322 (v nadaljnjem besedilu Golniška cesta) poteka od juga proti severu, od naselja Spodnja Gmajna pri parceli številka 300/3 k.o. Kokrica do konca mostu čez potok Kokrico.

V k.o. Kokrica so tangirane naslednje parcele:

št. 1095 del, 1146, 306/3 del, 306/4 del, 306/2 del, 1108 del, 304/1 del, 309/4 del, 310/3 del, 310/5 del, 310/1 del, 315 del, 9 del, 1109 del, 33/8 del, 33/1 del, 33/3 del, 33/5 del, 320/12 del, 320/12 del, 320/7 del, 321/2 del, 55/3 del, 326/1 del, 326/2 del, 327/2 del, 327/1 del, 330/2 del, 330/1 del, 331/2 del, 331/4 del, 331/5 del, 334/2 del, 334/4 del, 335/1 del, 73/1 del, 72/8 del, 1113 del, 77/1 del, 77/6 del, 75/2 del, 78/1 del, 455/1 del, 455/4 del, 455/2 del, 453/13 del, 453/2 del, 453/4 del, 453/3 del, 453/7 del, 453/1 del, 453/8 del, 453/9 del, 453/10 del, 453/11 del, 453/1 del, 452/1, 452/2 del, 450/2 del, 1137, 316/20 del, 316/2 del, 1112/2 del, 317/7 del, 317/6 del, 317/5 del, 318/1 del, 319/2 del, 319/1 del, 319/8 del, 319/7 del, 319/5 del, 319/3 del, 322/4 del, 322/1 del, 322/2 del, 325/2 del, 325/3 del, 325/16 del, 325/6 del, 328/1 del, 329/3 del, 329/1 del, 329/7 del, 331/1, 332/3 del, 324/3 del, 333/2 del, 1112/1 del, 334/1 del, 335/2 del, 73/2 del, 76/1 del, 76/2 del, 75/3 del, 76/4 del, 75/1 del, 443/2 del, 443/4 del, 443/17 del, 443/1 del, 449/6 del, 449/2 del, 449/3 del, 449/5 del, 449/4 del, 449/7 del, 449/1 del, 450/5 del, 450/4 del, 450/1 del, 1/1 del, 1/5 del, 2 del, 5/1 del, 7 del, 302/1 del, 302/2 del, 302/3 del, 302/4 del, 302/5 del, 302/6 del, 302/7 del, 308/8 del, 302/9 del, 306/1 del, 307/1 del, 308/1 del, 309/1 del, 309/2 del, 310/8 del, 311/1 del, 312/1 del, 313 del, 314/2 del, 314/3 del, 317/8 del, 317/9 del, 317/11 del, 454/2 del, 455/4 del, 1107 del, 1110 del, 1138 del in 1131/1 del.

V k.o. Kranj zavzame naslednje parcele:

št. 1035/4 del, 652/2, 652/1 del, 652/3 del, 1018/2 del, 651/1 del, 651/2 del, 650 del, 1017/1 del, 647 del, 1016, 1015 del, 642 del, 643/1 del, 643/2 del in 646 del.

Površina zaseženega zemljišča znaša 3 ha 75 a 4 m².

Območje predvidenega rekonstruiranega odseka lokalne ceste L-3812 (v nadaljnjem besedilu lokalna cesta) poteka od priključka na regionalno cesto Kranj - Golnik,

ki je na vzhodni strani območja in poteka proti zahodu do priključka na avtocesto A-1, Ljubljana - Kranj.

V k.o. Kokrica zajema območje, ki je predvideno za gradnjo odseka, naslednje parcele:

št. 316/1, 316/20 del, 316/18 del, 316/17 del, 316/16 del, 316/4 del, 316/12 del, 316/7 del, 316/8 del, 316/11 del, 316/9 del, 316/10 del, 316/5 del in 355/1 del.

V k.o. Kranj zajema naslednje parcele:

št. 1015 del, 625 del, 624 del, 620/1 del, 1315 del, 620/2 del, 619/2 del, 616 del, 615 del, 611 del, 610 del, 608 del, 609 del in 604 del, 607 del, 619/1 del, 631/1 del, 431/4 del, 636 del, 637 del, 638 del, 642 del in 1313 del.

Površina zaseženega zemljišča znaša 1 ha 7 a 31 m².

Potek meje lokacijskega načrta je razviden iz obodne parcelacije situacijskega načrta M 1 : 500.

4. člen

a) Regionalna cesta R-322 (odsek Kokrica - Mlaka)

Rekonstrukcija regionalne ceste obsega odsek ceste dolžine 1590 m od križišča Kranj - Predoslje (K-1) do mostu čez Kokrico na Mlaki oziroma od profila B do profila 83 vključno s križišči Kranj - Predoslje (K-1), v profilu 1 in Mlaka - AC - Polica (K-2) v profilu 24 ter mostom čez Kokrico na Mlaki.

Normalni profil rekonstruirane Golniške ceste R-322:

– odsek med križišči K-1 in K-2 (med profiloma 6 in 18):

vozišče 2 × 3,50 m

enostranski hodnik za pešce 1,60 m

ločilni zeleni pas 2 m

dvosmerna enostranska kolesarska steza 2,50 m

obojestranska bankina 2 × 0,50 m

– odsek od križišča K-2 do mostu čez Kokrico (med profiloma 27 in 83):

vozišče 2 × 3,50 m

obojestranski hodnik za pešce: 2 × 1,60 m

obojestranska bankina 2 × 0,50 m

– na mostu čez Kokrico:

vozišče 2 × 3,50 m

enostranski hodnik za pešce: 1,60 m

enostranska bankina: 1,40 m

Križišča

K-1: križanje regionalne ceste R-322 s cesto Kokrica - Predoslje v profilu 1 je polno "T" križišče.

K-2: križanje regionalne ceste R-322 z lokalno cesto Mlaka - AC priključek L-3812 v profilu 24 je polno "T" križišče.

Po izgradnji celotnega perifernega mestnega obroča je dana možnost dograditve križišča v polno štirikrako križišče.

Priključki

Priključki zbirnih stanovanjskih cest na rekonstruirani odsek regionalne ceste so izvedeni na obstoječih mestih z upoštevanjem ustreznih uvoznih radijev (R min = 5,0 m).

Zaradi rekonstrukcije križišč K-1 in K-2 se ukinejo: v profilu E priključek Betonove ulice, v profilu 4 dovoz do trgovine Storžič in med profiloma 18 in 21 priključek ceste Mlaka - Predoslje za motorna vozila. Zaradi neustrežno urejenega obstoječega priključka (križanje pod ostrim kotom) se v profilu 50 ukine priključek Mlaške ceste in se uredi v profilu 56.

Zaradi novega cestno prometnega režima na območju med trgovino Storžič in gostilno Lakner se v profilu 9 ukine priključek za motorna vozila Ceste na Brdo.

Hišni priključki so izvedeni preko poglobljenih robnikov za enega ali manjšo skupino objektov minimalne širine 2,75 m.

Ohranjeni in urejeni so tudi priključki poljskih poti na obstoječih mestih v širini minimalno 3 m.

5. člen

b) Lokalna cesta L-3812 (odsek Mlaka - AC)

Rekonstrukcija lokalne ceste obsega odsek ceste dolžine 700 m od križišča z regionalno cesto R-322, K-2 na Mlaki do rampe avtocestnega priključka Kranj - zahod oziroma od profila 15 do profila 1.

Normalni profil rekonstruirane lokalne ceste L-3812:

vozišče 2 × 3,30 m

enostranski hodnik za pešce 1,60 m

ločilni zeleni pas 2,00 m

dvosmerna enostranska kolesarska steza 2,50 m

obojestranska bankina 2 × 0,50 m - 1 m

Priključki na rekonstruirani odsek lokalne ceste z gozdnih poljskih poti so urejeni na obstoječih mestih. V profilu 10 je urejen priključek na predvideno povezovalno cesto Mlaka - Kranjsko polje.

6. člen

c) Zbirna stanovanjska cesta Cesta na Ruppo (odsek od križišča s cesto Kokrica - Predoslje do ceste Mlaka - Predoslje mimo gostilne Lakner)

Predvidena rekonstrukcija v dolžini 220 m obsega razširitev vozišča in ureditev priključnega radija R = 7 m na lokalno cesto, ureditev uvoza do trgovine Storžič, ki je variantno obdelan, in ureditev vseh dovozov do stanovanjskih objektov.

Normalni profil rekonstruirane Ceste na Ruppo:

vozišče 5 - 5,50 m

obojestranska bankina 2 × 0,50 m

Od Ceste na Ruppo do regionalne ceste R-322 se del obstoječe lokalne ceste Mlaka - Predoslje preuredi v gospodarsko pot širine 2,50 m, ki bo služila predvsem peš in kolesarskemu prometu.

7. člen

d) Betonova ulica in odsek Ceste na Ruppo (od križišča s cesto Kokrica - Predoslje do križišča z Betonovo ulico)

Rekonstrukcija Betonove ulice obsega v delu, kjer bo potekal enosmerni promet, le korekcijo radijev (R = 7 m), na delu od priključka na Cesto na Ruppo v dolžini ca. 40 m pa tudi razširitev vozišča Š = 5,50 m.

Rekonstrukcija odseka Ceste na Ruppo od križišča s cesto Kokrica - Predoslje v smeri proti Ruppi v dolžini ca. 50 m obsega razširitev vozišča Š = 5,50 m.

Rekonstrukcija štirikrakega križišča ceste Kokrica - Predoslje in Ceste na Ruppo upošteva povečane širine cestnih odsekov in minimalni radij priključevanja R = 7 m.

8. člen

e) Most čez Kokrico (Parovnico)

Za premostitev rekonstruirane regionalne ceste R-322 preko regulirane struge potoka Kokrica oziroma Parovnica je predvidena razširitev obstoječega dobro ohranjenega mostu monolitne izvedbe.

Prečni prerez regionalne ceste na mostu je naslednji:

namestitev odbojne ograje z ročajem	0,40 m
bankina	1,00 m
vozišče v smeri proti Kranju	3,50 m
vozišče v smeri proti Golniku	3,50 m
hodnik za pešce	1,60 m
namestitev ograje	0,20 m

Skupaj 10,20 m

Obstoječi most služi desni polovici, dodatna mostna konstrukcija pa levi polovici rekonstruirane regionalne ceste, gledano v smer proti Golniku.

9. člen

Kolesarski promet

Ureditev kolesarskega prometa v območju lokacijskega načrta je usklajena s prometno študijo občine in mesta Kranja.

Dvosmerna enostranska kolesarska steza širine 2,50 m, ločena z zelenim pasom širine 2 m od vozišča, poteka ob zahodnem robu rekonstruiranega odseka regionalne ceste od križišča K-1 do križišča K-2, od tu pa ob južnem robu rekonstruiranega odseka lokalne ceste, prav tako ločena z zelenim pasom od vozišča do priključka predvidene povezovalne ceste oziroma do profila 10.

10. člen

Peš promet

Ob vzhodnem robu regionalne ceste na odseku od K-1 do K-2 poteka enostranski, od K-2 skozi naselje Mlaka pa obojestranski hodnik za pešce širine 1,60 m.

Ob severnem robu lokalne ceste je predviden enostranski hodnik za pešce širine 1,60 m od križišča K-2 do profila 12.

11. člen

Javni potniški promet

Za potrebe javnega potniškega prometa, ki se odvija po regionalni cesti R-322, so na rekonstruiranem delu predvideni trije pari avtobusnih postajališč, in sicer v profilih 6 do 9, 40 in 53, 75 do 78. Avtobusna postajališča so izvedena v izogibalcih, opremljena z nadstrešnicami, do njih vodijo hodniki za pešce, prehodi za pešce pa so locirani tako, da omogočajo varen prehod.

12. člen

Odvodnjavanje

Za odvajanje padavinske vode s cestišča je predvidena gradnja meteornege kanala po celi dolžini rekonstruiranega odseka regionalne ceste R-322. Severni del kanala od profila 70 do profila 83 odvaja vodo do potoka Kokrica, osrednji del kanala od profila 58 do profila 70 odvaja vodo v čistilno napravo na Mlaki oziroma v potok Kokrico, južni del kanala od profila 58 do profila 1 pa odvaja vodo v kanal, ki poteka ob cesti Kokrica - Predoslje in je speljan prav tako v potok Kokrica. Meteorne vode s cestišča rekonstruiranega odseka lokalne ceste L-3812 se stekajo prečno čez bankino na obstoječ teren, oziroma v asfaltno koritnico, ki je predvidena med profiloma 9 in 10 in se zaključuje s ponikovalnico.

13. člen

Regulacija

Med profiloma 68 in 70 prečka obstoječo regionalno cesto potok. Pri rekonstrukciji ceste se potok spelje pod cestiščem skozi propust ustreznih dimenzij, struga potoka v smeri proti Kokrici pa se v dolžini 30 m regulira.

14. člen

Rušenja

Zaradi izvedbe avtobusnega postajališča pri gostilni Toporiš se v profilu 78 rekonstruirane regionalne ceste poruši kozolec.

15. člen

Javna razsvetljava

Za rekonstruirani odsek regionalne ceste je predvidena dvostranska razsvetljava, za odsek lokalne ceste pa enostranska z južne strani.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBMOČJA IN DRUGIH POSEGOV V PROSTOR

16. člen

Predvidena rekonstrukcija Golniške in lokalne ceste, Ceste na Ruppo in Betonove ulice bo povzročila posege v funkcionalna zemljišča obstoječih objektov, zato je potrebno zagotoviti naslednje:

- ustrezno nadomestitev oziroma prestavitev obstoječih ograj in
- ureditev dovozov do objektov oziroma do parkirnih plosčadi preko poglobljenih robnikov v skladu z grafično prilogo št. 10.

17. člen

Opušeni deli obstoječih cest in poti se morajo ustrezno urediti - humuzirati in zatraviti.

18. člen

Zaradi odmika obstoječe osi rekonstruirane Golniške ceste se nastali prostor pred objektoma Golniška cesta št. 45 in Golniška cesta št. 47 lahko ponudi v odkup za razširitev funkcionalnih zemljišč omenjenih dveh objektov. V tem primeru se kupec in prodajalec medsebojno dogovorita o obveznostih v zvezi z ureditvijo zemljišča.

V. POGOJI ZA PROMETNO IN KOMUNALNO UREDITEV

19. člen

Prometna in komunalna ureditev se morata izvesti v skladu z grafičnima prilogama št. 11. in 12.

VI. DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO POSEGOV V PROSTOR

20. člen

Ukrepi za varstvo pred hrupom morajo upoštevati rezultate protihrupne študije (izdelal: IBT Ljubljana, št. projekta 7842/051, marec 1991).

21. člen

Po končani rekonstrukciji Golniške ceste je potrebno na kritičnih mestih izvesti ponovne meritve hrupa. Če bi se hrupne obremenitve po rekonstrukciji povečale za več kot 3 dB (A) oziroma bi presegle kritične vrednosti, določene z odlokom o maksimalno dovoljenih ravneh hrupa, je potrebno na kritičnih mestih izvesti pasivno zaščito objektov.

22. člen

Zaradi predvidenega posega v obstoječe gozdne površine je potrebno zaščititi in ohraniti obstoječo vegetacijo v največji možni meri in gradbene posege (območje gradbišč) omejiti na najožji možni pas.

VII. ETAPNOST IZVAJANJA LOKACIJSKEGA NAČRTA

23. člen

Izvajanje lokacijskega načrta je možno razdeliti v dve fazi, od katerih vsaka predstavlja zaključeno celoto:

1. faza: rekonstrukcija odseka regionalne ceste R-322
 2. faza: rekonstrukcija odseka lokalne ceste L-3812
- Prva faza je lahko razdeljena v več etap:

prva etapa: rekonstrukcija odseka regionalne ceste od K-1 do K-2 (v času gradnje je organiziran obvoz mimo gostilne Lakner)

druga etapa: rekonstrukcija odseka regionalne ceste od K-2 do mostu čez potok Kokrica (gradnja se bo izvajala med polovično zaporo prometa).

VIII. OBVEZNOSTI INVESTITORJA IN IZVAJALCA

24. člen

Investitor in izvajalec sta dolžna:

- pripraviti zemljišče za gradnjo z rušenjem določenih objektov;
- zagotoviti dostop do vseh zemljišč in objektov v času gradnje in po njenem zaključku;
- urediti promet v času gradnje tako, da ne bo prihajalo do zastojev;
- odpraviti v najkrajšem času vse posledice, ki bi nastale zaradi predvidenih posegov po tem lokacijskem načrtu;
- urediti zelenice in vrtove;
- urediti javno razsvetljavo in prometno signalizacijo.

25. člen

Izvajalec je dolžan odstraniti vso plodno zemljo in jo deponirati na določeno mesto. Vsa zemljišča, ki bodo med izgradnjo prizadeta, je izvajalec dolžan vzpostaviti v urejeno stanje, poravnati in zatraviti.

IX. TOLERANCE IN NADZOR

26. člen

Tolerance gabaritov in namembnosti objektov, ki jih z lokacijskim dovoljenjem lahko dopusti upravni organ, so urejene z obodno parcelacijo, ki je sestavni del lokacijskega načrta.

Če spremembe posegajo na zemljišča izven obodne parcelacije, določene z lokacijskim načrtom, je potrebna predhodna presoja novega posega v prostor.

Z odstopanji morajo soglašati organi oziroma organizacije, katerih delovno področje bi sprememba kakorkoli zajela.

27. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja Uprava inšpekcijskih služb za Gorenjsko.

X. KONČNI DOLOČBI

28. člen

Lokacijski načrt je na vpogled občanom, organizacijam in skupnostim v Sekretariatu za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve občine Kranj.

29. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-09/91-04

Kranj, dne 9. marca 1994.

Predsednik
Skupščine občine Kranj
Vitimir Gros l. r.

KRŠKO

1020.

Na podlagi 29. in 30. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85), 4., 5., 6., 7. in 8. člena odloka o pristojbinah za zdravstvena spričevala in potrdila ter o kriterijih in merilih za določitev pristojbin za veterinarsko-sanitarne preglede in dovoljenja (Uradni list SRS, št. 43/85 in 46/86) in 72. člena odloka o pristojnostih in sestavi zborov občinske skupščine (Uradni list SRS, št. 3/90) je Izvršni svet Skupščine občine Krško na seji dne 25. 4. 1994 sprejel

O D R E D B O

o pristojbinah za veterinarsko-sanitarne preglede živali in živil živalskega izvora, za izdajo dovoljenja za prodajo mleka, za veterinarsko-sanitarne preglede klavnih živali, plačevanje dela stroškov veterinarsko-higienske službe in plačevanje dejavnosti diagnostike kužnih bolezni izven rednega delovnega časa v občini Krško

1. člen

S to odredbo se določa višina pristojbin za veterinarsko-sanitarne preglede, višina pristojbin za izdajo dovoljenja za promet z mlekom, način in višina zbiranja sredstev za delno pokrivanje stroškov, ki nastanejo pri neškodljivem odstranjevanju trupel in ostankov živalskega izvora ter višina pristojbin za opravljanje diagnostike kužnih bolezni izven rednega delovnega časa iz 29., 30., 48., 55., 57., 59. in 60. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85)

Osnova za določitev višine pristojbin je določena s točkami.

2. člen

Za obvezne veterinarsko-sanitarne preglede pošiljk živali in živalskih proizvodov, živalskih surovin in živalskih odpadkov ob nakladanju, razkladanju in prekladanju, ki se opravljajo ali gonijo iz območja občine, se plača pristojbina na osnovi naslednjega števila točk:

a) za pregled vagonске ali kamionske pošiljke do 10 ton	točk
- za izvoz	200,00
- za notranji promet	175,00
- pregled vsake nadaljnje tone - za izvoz	20,00
- za notranji promet	17,00
b) za kosovne pošiljke - kopitarjev, odraslih govedi in jelenjadi (od kom)	22,00
- telet, prašičev, srednje divjadi in drobnice (od kom)	15,00
- odojkov, psov (od kom)	8,00
- za vsako čebeljo družino	3,00
- za vsak kos perutnine	0,30

c) za meso kopitarjev in parklarjev od kg	
- za vsak kg mesa, drobovine ali mesnega izdelka	0,09
- od jajc/kos	0,04
- od svežih ali zmrznjenih rib/kg	0,04
- od sirov/kg	0,04

Pregled je potrebno prijaviti veterinarski inšpekciji oziroma pooblaščenim veterinarskim organizacijam najmanj 12 ur pred nakladanjem, prekladanjem in razkladanjem. Če prijavljena pošiljka ni pravočasno pripravljena za pregled, ne pride ob določenem času na mesto nakladanja, razkladanja, prekladanja, mora tisti, ki je zastoj povzročil, plačati zamudnino v protivrednosti 175 točk za vsako začeto uro čakanja.

Lastnik, pošiljatelj ali prejemnik lahko zahteva povrnitev škode, ki bi nastala, če delavec veterinarske inšpekcije ali pooblaščenec veterinarske organizacije po tem, ko je dobil pravočasno obvestilo, brez opravičila ni opravil pregleda v dogovorjenem roku.

Za pregled izven rednega delovnega časa se pristojbine povečajo za 50 %. Materialni stroški, to so stroški prevoza in dnevnic, niso všteti v pristojbine in se obračunajo posebej.

3. člen

Za veterinarsko-sanitarne preglede jajc zasebnega in družbenega sektorja, ki se prodajajo strankam v gospodinjstvih ali na tržnici, se plača pristojbina 0,05 točke po kosu.

4. člen

Za veterinarsko-sanitarne preglede mesa živali, zaklanih za gostinsko porabo in pregled divjadi za javno potrošnjo se plača pristojbina na osnovi naslednjega števila točk:

	točk
– tele/kos	76
– prašiče in medvede s trihinoskopskim pregledom/kos	159
– za srednje veliko divjad/kos	76
– za odojkov in jagnjeta/kos	41
– za meso v sili zaklane živali z odvzemom vzorca za bakt. preglede brez stroškov b.p./ rež. uro	175
– za perutnino/rež. uro	175

5. člen

Za izdajo oziroma za podaljšanje veljavnosti dovoljenja za promet z vsemi vrstami mleka v javni potrošnji plača proizvajalec mleka mesečno pristojbino v višini 0,03 točke po litru odkupljenega oziroma prodanega mleka. V tem znesku je zajet tudi del pristojbine za neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel v višini 20 % mesečno zbrane vsote in del stroškov nepretrgane diagnostike kužnih bolezni izven rednega delovnega časa v višini 10 % mesečno zbrane vsote. Pristojbino obračunava in pobira organizator odkupa mleka ob mesečnem plačilu mleka. Posestnik, ki daje mleko direktno v javno potrošnjo, plača poleg te pristojbine še stroške obveznega pregleda molznice na kužne bolezni.

6. člen

Za veterinarsko-sanitarni pregled mesa klavnih živali v klavnici ali mleka v zbiralnici, se plača pristojbina na osnovi 150 točk za vsako uro, ki jo prebije pri nadzoru pooblaščen veterinar.

V tej vsoti niso zajeti stroški zakonsko obveznih kontrolnih pregledov vzorcev, kakor tudi nematerialni stroški prvozov. Sestavni del veterinarsko-sanitarnega pregleda klavnih živali je tudi pregled pri razkladanju živali, surovin in odpreda živil ter odpadkov v klavnici. Zaradi tega se v klavnih obratih ne plača pristojbina iz 2. člena te odredbe.

7. člen

Za stalen nadzor na dognih živine na sejmi se plača pristojbina 175 točk na uro, ki jo pobere pri nadzoru pristojni veterinar. Če se pri nadzoru zaračunajo pristojbine za preglede kosovnih ali kamionskih pošilk, se zaračuna urna postavka za znesek, ki je zmanjšan za pobrano pristojbino.

8. člen

Pristojbina za veterinarsko-sanitarne preglede se lahko plačuje tudi v letnem pavšalu, ki ga na podlagi pogodbe sporazumno določita in medsebojno obračunata pooblaščen veterinarska organizacija in organizacija za katero se pregledi opravijo. Letni pavšali se mesečno okontirajo v višini 1/12.

9. člen

Del stroškov neškodljivega odstranjevanja živalskih trupel in odpadkov živalskega izvora plačujejo delovne organizacije in druge organizacije ter posamezniki, ki se ukvarjajo z varstvom in gojitvijo živali, pristojbino za vsako žival na podlagi naslednjega števila točk:

	točk
– za goveda in konje	20
– za žrebete in teleta	14
– za prašiče nad 50 kg	9
– za prašiče do 50 kg	4
– za odstreljeno in prodano parkljasto divjad	20
– za pse	20
za spremembo kategorije živali:	
– za goveda in konje	6
– za prašiče	5
ob izdaji dovoljenja za promet z mlekom oziroma podaljšanju dovoljenja	
– od molznice	12
– od motornega vozila (razen traktorjev in motornih koles) ob vsakoletni registraciji	10

10. člen

Za pokritje dela za zagotavljanje nepretrgane veterinarske diagnostike izven rednega delovnega časa plačujejo delovne organizacije in druge organizacije ter posamezniki pristojbino v višini 7,00 točk.

Ta pristojbina je sestavni del pristojbine iz 2., 3., 4., 6. in 7. člena te odredbe.

Sredstva, zbrana za ta namen, se zbirajo na posebnem računu občine Krško za zdravstveno varstvo živali pri proračunu občine Krško, ki mora voditi evidenco namenene porabe teh sredstev in o temu obveščati izvršni svet občinske skupščine.

11. člen

Posestniki živali poravnajo svoje obveznosti po tej odredbi:

- pri izdaji zdravstvenega spričevala za živali
- pri prvem vsakoletnem cepljenju in registraciji psov proti steklini
- lovske družine od uplenjene prehrani namenjene divjadi
- pri izdaji dovoljenja za promet z vsemi vrstami mleka

Pristojbine obračunavajo:

1. pooblaščen organ za izdajo zdravstvenih spričeval za žival
2. zavod oziroma organizacija, ki je na območju občine pooblaščen za izvajanje obveznega cepljenja psov proti steklini in registraciji psov
3. lovske družine na območju občine za uplenjeno divjad
4. organizator odkupa mleka
5. pristojni organ ob registraciji motornega vozila.

12. člen

Sredstva po tej odredbi se zbirajo v proračunu občine Krško na posebnem računu za zdravstveno varstvo živali občine Krško in se v okviru sprejetega finančnega plana nakazujejo na pooblaščen zavod oziroma organizacijo, ki

opravlja veterinarsko-higiensko službo in nepretrgano veterinarsko diagnostiko na območju občine Krško Pri nakazilu pristojbin iz 9. člena te odredbe se pri namenu nakazila označi za službo VHS.

Pooblaščen zavod oziroma organizacija, ki opravlja veterinarsko-higiensko službo, je dolžna vsako leto ob zaključnem računu pripraviti poročilo o realizaciji svojega programa del, predvsem o tistem delu, ki se financira s sredstvi, zbranimi po tej odredbi in ga predložiti v obravnavo izvršnemu svetu skupščine občine.

Do 30. novembra mora predložiti Izvršnemu svetu Skupščina občine Krško svoj program dela in finančni načrt službe za naslednje leto.

13. člen

Vrednost točke za izračun pristojbin znaša 11,90 SIT.

14. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, preneha veljati odredba o pristojbinah za veterinarsko-sanitarne preglede živali in živil živalskega izvora. (Uradni list RS, št. 43/90 in 12/93).

15. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 10-403-117/93

Krško, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Krško
Herman Kunej, dipl. inž. l. r.

1021.

Na podlagi 17. in 19. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v občini Krško (Skupščinski Dolenjski list, št. 3/86, Uradni list SRS, št. 1/87, 17/87, 43/87, 21/89 in Uradni list RS, št. 22/92) ter 72. člena odloka o pristojnosti in sestavi zborov občinske skupščine (Uradni list SRS, št. 3/90) je Izvršni svet Skupščine občine Krško na seji dne 25. 4. 1994 sprejel

ODREDBO

o spremembi in dopolnitvi odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v II. trimesečju leta 1994

1. člen

Drugi odstavek 1. člena odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 1994 (Uradni list RS, št. 4/94) se spremeni in dopolni z:

„Akontacijska vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v II. trimesečju leta 1994 za proizvodno poslovne prostore znaša 0,130 SIT.“

2. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 4. 1994 in do spremembe.

Št. 7-420-11/88

Krško, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Krško
Herman Kunej, dipl. inž. l. r.

LENART

1022.

Na podlagi določil zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Ur. list RS, št. 15/94) in statuta Krajevne skupnosti Cerkevjak, je svet Krajevne skupnosti Cerkevjak na seji dne 26. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma o preimenovanju kraja in Krajevne skupnosti Cerkevjak v kraj in Krajevno skupnost Sv. Anton v Slovenskih goricah

1. člen

Razpiše se referendum za preimenovanje kraja in Krajevne skupnosti Cerkevjak v kraj in Krajevno skupnost Sv. Anton v Slovenskih goricah, ki bo v nedeljo 29. maja 1994 med 7. in 19. uro.

2. člen

Krajevna skupnost obsega območje: Cerkevjak, Andrenci, Stanetinci, Čagona, Brengova, Vanetina, Ivanjski vrh, Grabonoški vrh, Cogetinci, Komarnica, Cenкова, Peščeni vrh, Kadrenci, Župetinci, Smolinci.

3. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo delovni ljudje in občani Krajevne skupnosti Cerkevjak, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku in so dopolnili 18 let.

4. člen

Za postopek glasovanja in izvedbo se uporabljajo določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Ur. list RS, št. 15/94) in zakon o volitvah v državni zbor (Ur. list RS, št. 44/92).

5. člen

Na referendumu bodo glasovali delovni ljudje in občani neposredno in tajno z glasovnico, na kateri bo naslednje besedilo:

**KRAJEVNA SKUPNOST CERKEVJAK
GLASOVNICA**

za preimenovanje kraja in Krajevne skupnosti Cerkevjak v kraj in Krajevno skupnost Sv. Anton v Slovenskih goricah

GLASUJEM

»ZA«

»PROTI«

Glasuje se tako, da obkroži »ZA« tisti, ki je za preimenovanje kraja in krajevne skupnosti in besedo »PROTI« tisti, ki ni za preimenovanje kraja in krajevne skupnosti.

6. člen

Sklep o preimenovanju kraja in krajevne skupnosti in rezultat glasovanja na referendumu se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35-4/94

Cerkvenjak, dne 26. aprila 1994.

Predsednik sveta
Krajevne skupnosti Cerkvenjak
Rihard Rojs l. r.

LENDAVA

1023.

Na osnovi 30. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in 52. člena statuta KS Bistrica je Svet KS Bistrica po predhodnih obravnavah na zborih občanov v naseljih KS Bistrica, ki obsega naselja: Gornja Bistrica, Srednja Bistrica in Dolnja Bistrica, na svoji seji dne 25. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samopriskpevka za območje celotne Krajevne skupnosti Bistrica

1. člen

Razpisuje se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka za območje KS Bistrica, za dobo 5 let, od 1. 7. 1994 do 30. 6. 1999.

2. člen

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure v

- vaškem domu v Dolnji Bistrici za glasovalce iz vasi Dolnja Bistrica
- v vaškem domu v Gornji Bistrici za glasovalce iz vasi Gornja Bistrica
- v gasilskem domu v Srednji Bistrici za glasovalce iz vasi Srednja Bistrica.

3. člen

Sredstva zbrana s samopriskpevkom bodo uporabljena za sofinanciranje naslednjega programa:

- a) Skupni program:
 - gradnja telovadnice
 - gradnja dodatnih učnih prostorov
- b) V posamezni vasi:

Gornja Bistrica:

Urejanje vaških poti, dograditev ulične razsvetljave, nabava gasilskega vozila, urejanje komunalne infrastrukture.

Srednja Bistrica:

Izgradnja ulične razsvetljave, adaptacija vaških poti, navoz gramoza na poljske poti, dograditev vaše dvorane.

Dolnja Bistrica:

Asfaltiranje vaških poti Zamuda-Vučko, po nasipu, popravilo proti Bobrom in v vasi, vzdrževanje poljskih poti, izgradnja ulične razsvetljave, adaptacija stare dvorane, avtobusna postajališča.

Skupna predračunska vrednost navedenih del znaša 156.000.000 SIT. S samopriskpevkom se bo zbralo 18.000.000 SIT, razlika do celotne vrednosti skupnega programa se financira iz sredstev občinskega in državnega proračuna ter gotovinskih prispevkov krajanov.

4. člen

Samopriskpevek bodo plačevali občani, ki imajo stalno bivališče na območju KS Bistrica, ter so vpisani v splošni volilni imenik in občani, ki še niso vpisani v volilni imenik so pa v delovnem razmerju in sicer:

- a) 2 % od neto OD zaposlenih
- b) 1,5 % od pokojnin
- c) 9 % od katastrskega dohodka
- d) 3 % od neto zavarovalne osnove zavezancev, ki opravljajo samostojno dejavnost
- e) 2 % letno od povprečnega OD RS v preteklem letu za delavce na začasnem delu v tujini.

5. člen

Plačila samopriskpevka so oproščeni zavezanci, ki jih določa 12. člen zakona o samopriskpevku.

6. člen

Volilci glasujejo neposredno in tajno z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

KS Bistrica

GLASOVNICA

za glasovanje na referendumu, dne 29. 5. 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka za sofinanciranje gradnje telovadnice in gradnje dodatnih učnih prostorov pri OS v Srednji Bistrici in v posamezni vasi:

Gornja Bistrica:

Urejanje vaških poti, dograditev ulične razsvetljave, nabava gasilskega vozila, urejanje komunalne infrastrukture.

Srednja Bistrica:

Izgradnja ulične razsvetljave, adaptacija vaških poti, navoz gramoza na poljske poti, dograditev vaše dvorane.

Dolnja Bistrica

Asfaltiranje vaških poti Zamuda-Vučko, po nasipu, popravilo proti Bobrom in v vasi, vzdrževanje poljskih poti, izgradnja ulične razsvetljave, adaptacija stare dvorane, avtobusna postajališča.

Samopriskpevek se uvaja za dobo 5 let in sicer od 1. 7. 1994 do 30. 6. 1999.

Višina samopriskpevka:

- a) 2 % od neto OD zaposlenih
- b) 1,5 % od pokojnin
- c) 9 % od katastrskega dohodka
- d) 3 % od neto zavarovalne osnove zavezancev, ki opravljajo samostojno dejavnost
- e) 2 % letno od povprečnega OD RS v preteklem letu za delavce na začasnem delu v tujini.

Plačila samopriskpevka so oproščeni zavezanci, ki jih določa 12. člen zakona o samopriskpevku.

GLASUJEM

»ZA«

»PROTI«

Volilec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedo »ZA«, če soglaša z uvedbo samopriskpevka, oziroma obkroži besedo »PROTI«, če se ne strinja z uvedbo samopriskpevka.

7. člen

Glasovnice morajo biti overjene s stampiljko KS Bistrica.

8. člen

Za izvedbo tega sklepa skrbi volilna komisija, ki jo imenuje Svet KS Bistrica. Pri izvedbi referenduma se smiselno uporabljajo določila zakona o volitvah v državni zbor.

9. člen

Nadzor nad zbiranjem in uporabo zbranih sredstev krajevnega samopriskevka bo opravljal Svet KS Bistrica (Svet občine Bistrica), ter bo najmanj enkrat letno poročal zboru krajanov o poteku del in porabi sredstev.

10. člen

Svet KS Bistrica sprejme sklep o uvedbi krajevnega samopriskevka, če se bo večina glasovalcev na referendumu odločila za uvedbo krajevnega samopriskevka.

11. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 18/94

Bistrica, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Bistrica
Ivan Raj l. r.

LOGATEC

1024.

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 71/93) je sprejel Izvršni svet Skupščine občine Logatec na 57. seji dne 25. 4. 1994

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka prostorsko ureditvenih pogojev naselja Hotedršica

1. člen

Javno se razgrne osnutek prostorsko ureditvenih pogojev naselja Hotedršica, ki ga je izdelal AREA d.o.o., Cerknica, Cesta 4. maja 51.

2. člen

Osnutek bo razgrnjen v prostorih Zadružnega doma KS Hotedršica in v prostorih Oddelka za urejanje prostora občine Logatec in sicer 30 dni od objave v Uradnem listu RS.

3. člen

V času javne razgrnitve se mora osnutek javno obravnavati. Oddelek za urejanje prostora občine Logatec organizira in na primeren krajevno običajen način obvesti občane, druge zainteresirane in strokovno javnost.

4. člen

Občani in drugi zainteresirani podajo pisne pripombe in predloge na osnutek v krajih razgrnitve oz. jih pismeno pošljejo na Oddelek za urejanje prostora občine Logatec.

5. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 352-63/93-7

Logatec, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Logatec
Vladislav Puc l. r.

MOZIRJE

1025.

Izvršni svet Skupščine občine Mozirje je na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. l. RS, št. 26/90) in 72. člena statuta občine Mozirje (Ur. l. RS, št. 19/93, 35/93, 8/94) na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka »Zazidalnega načrta stanovanjske cone TIČJEK« v Gornjem Gradu

1. člen

Javno se razgrne osnutek »Zazidalnega načrta stanovanjske cone TIČJEK« v Gornjem Gradu, ki ga je izdelal Zavod za urbanizem iz Velenja pod številko 1184/94-ZN-PSP v aprilu 1994.

2. člen

Osnutek zazidalnega načrta bo razgrnjen v prostorih Skupščine občine Mozirje – na Zavodu za urbanistično načrtovanje in razvoj občine Mozirje in v prostorih Krajevne skupnosti Gornji Grad.

3. člen

Pripombe in predloge na razgrnjeni osnutek lahko podajo vsi zainteresirani. Pripombe se pisno posredujejo na Zavod za urbanistično načrtovanje in razvoj občine Mozirje.

4. člen

V času jasne razgrnitve Krajevna skupnost Gornji Grad organizira javno razpravo o zazidalnem načrtu.

5. člen

Javna razgrnitev traja 30 dni od objave tega skpla v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-11/92-94-01

Mozirje, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Mozirje
Jakob Presečnik, dipl. inž. gr. l. r.

MURSKA SOBOTA

1026.

Na podlagi 3. člena zakona o samopriskevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in sklepa Krajevne skupnosti Bogojina, na seji dne 24. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o uvedbi krajevnega samopriskevka za območje Krajevne skupnosti Bogojina – naselje Ivanci

1. člen

Po odločitvi delovnih ljudi in občanov na referendumu dne 24. 4. 1994, se uvede krajevni samopriskevak za območje Krajevne skupnosti Bogojina, naselje Ivanci.

2. člen

Krajevni samoprispevek se uvede za dobo pet let, in sicer od 1. 5. 1994 do 30. 4. 1999.

3. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom bodo uporabljena za:

- dograditev mrliške vežice,
- adaptacija stare šole,
- komunalno urejanje vasi,
- dotacije društvom.

4. člen

Krajevni samoprispevek bodo plačevali občani, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Bogojina v naselju Ivanci, od naslednjih osnov v višini:

A) v denarju:

- 2 % od neto osebnega dohodka iz delovnega razmerja in nadomestil,
- 5 % od katastrskega dohodka iz kmetijske dejavnosti,
- 2 % od obrti,
- 3 % od povprečnega OD v Republiki Sloveniji za zdomce,
- 2 % od pokojnin, razen tistih, ki so po zakonu izvzete,

B) v delu:

- vsako gospodinjstvo je dolžno dati enega delavca letno do 5 ha zemlje in še enega delavca za naslednjih 5 ha,
- vsak lastnik traktorja je dolžan dati en traktorski prevoz letno.

Nadomestilo za neopravljeni delovni dan, ki traja 8 ur, znaša 2.500 SIT, za neopravljeni traktorski prevoz pa znaša 3.000 SIT.

5. člen

Glede oprostitve plačila samoprispvka se uporabljajo določila 12. člena zakona o samoprispvku (Uradni list SRS, št. 35/85).

6. člen

Samoprispevek od osebnega dohodka in nadomestil bo obračunaval in odtegoval izplačevalec osebnega dohodka in nadomestil, od katastrskega dohodka iz kmetijske dejavnosti, bo obračunavala in odtegovala Uprava za javne prihodke, Izpostava Murska Sobota, od obrtnikov bo obračunaval in odtegoval nosilec dejavnosti, od začasno zaposlenih v tujini bo obračunaval Svet KS Bogojina za naselje Ivanci, od pokojnin bo obračunaval in odtegoval izplačevalec le-teh.

7. člen

Sredstva samoprispvka se zbirajo na zbirnem žiro računu Krajevne skupnosti Bogojina, št. 51900-842-035-82021.

8. člen

Nadzor nad zbiranjem sredstev samoprispvka ter njihovo porabo opravi Svet Krajevne skupnosti Bogojina, ki najmanj enkrat letno poroča zboru občanov.

9. člen

Sredstva, ki bi ostala po zadostitvi potreb iz 3. člena tega sklepa, zaradi katerih je bil uveden samoprispevek, se porabijo v skladu s finančnim načrtom Krajevne skupnosti za naselje Ivanci.

10. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 5. 1994 dalje.

Bogojina, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Bogojina
Franc Horvat l. r.

NOVO MESTO

1027.

Na podlagi 15. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v občini Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 19/88 in 3/89) in 8. člena odloka o delu in pristojnosti zborov Skupščine občine Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 21/89 in 6/90) je Skupščina občine Novo mesto na seji zborov Skupščine občine Novo mesto, dne 22. 4. 1994 sprejela

SKLEP

o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Novo mesto za leto 1994

I

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Novo mesto revalorizirana z indeksom rasti cen na drobno v Republiki Sloveniji do konca decembra 1993 znaša na dan 31. 12. 1993:

SIT

- za stanovanja, stanovanjske in počitniške hiše in garaže zasebnih lastnikov	0,013776
- za objekte družbenih dejavnosti	0,008739
- za poslovne površine v stavbah, ki se uporabljajo in nezazidana stavbna zemljišča v uporabi podjetij	0,017468
- za poslovne površine v stavbah, ki se ne uporabljajo	0,033982
- za ostala nezazidana stavbna zemljišča	0,003298

II

Vrednost točke za izračun nadomestila iz I. točke tega sklepa je izhodiščna vrednost točke za revalorizacijo v letu 1994.

III

Izvršni svet Skupščine občine Novo mesto se pooblasti, da v letu 1994 revalorizira vrednost točke, ki je osnova za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Novo mesto, z indeksom rasti cen na drobno po podatkih Zavoda za statistiko Republike Slovenije.

IV

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 420-02/87

Novo mesto, 22. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine Novo mesto
Franci Koncilija l. r.

1028.

Na podlagi določil 7. in 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Ur. l. SRS, št. 23/77, 25/85, 18/88 in Ur. l. RS, št. 8/90), 2. člena zakona o samoprispevku (Ur. l. SRS, št. 35/85) in na podlagi predloga sveta KS Mirna Peč, ter sklepov delnih zborov občanov je Skupščina Krajevne skupnosti Mirna Peč na seji dne 24. 2. 1994 sprejela

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Mirna Peč

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov in naprav Krajevni skupnosti Mirna Peč

– zgradnja mrliške vežice in novega pokopališča v Mirni Peči

- ureditev obstoječih pokopališč
- zgradnja in posodobitev vodovodnih sistemov
- asfaltne prevleke
- ureditev krajevnih cest
- ureditev kanalizacijskih sistemov
- razširitev VVO dejavnost.

2. člen

Skupna vrednost programa je 210 mio SIT, od tega bo z krajevnim samoprispevkom zagotovljenih 45 mio SIT, preostali del pa bodo krajan prispevali z delom in s pomočjo širše družbene skupnosti.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Mirna Peč.

4. člen

Krajevni samoprispevek se uvede za obdobje pet let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Mirna Peč ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in ustvarjajo dohodek.

6. člen

Krajevni samoprispevek plačujejo krajan po naslednjih kriterijih:

- delavci od mesečnega neto OD oziroma nadomestila OD ter izplačil po pogodbah o delu, nagrad – po stopnji 2 %
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost, po stopnji 2 % od neto osebnega dohodka
- upokojenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 2 %
- krajan iz kmetijske dejavnosti, od katastrskega dohodka – po stopnji 2 %
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav – po stopnji 2 %
- krajan zaposleni v tujini – po stopnji 2 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialnovarstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so upravičeni krajan, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega ene polovice povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenci, katerih pokojnine ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka, po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

Sredstva se zbirajo na posebnem žiro računu KS Mirna Peč št. 52100-842-037-82079 pri SDK Novo mesto.

9. člen

Pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko-finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Od zavezancev, ki samoprispevka ne plačujejo v roku, se obveznosti izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov in prispevkov občanov.

11. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija KS Mirna Peč, ki jo izvoli svet KS po predpisih, ki veljajo za volitve.

12. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Mirna Peč

GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 ob uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Mirna Peč z naslednjim programom:

– zgradnja mrliške vežice in novega pokopališča v Mirni Peči

- ureditev obstoječih pokopališč
- zgradnja in posodobitev vodovodnih sistemov
- ureditev kanalizacijskih sistemov
- asfaltne prevleke
- ureditev krajevnih cest
- razširitev VVO dejavnosti

Program je bil sprejet na zboru krajanov v letu 1994.

SMO ZA NAPREDEK KRAJA!

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate z uvedbo krajevnega samoprispevka oziroma besedico »PROTI«, če se z uvedbo samoprispevka ne strinjate.

13. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mirna Peč, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
Krajevne skupnosti
Mirna Peč
Franc Ambrožič l. r.

1029.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 10. 3. 1994 je svet Krajevne skupnosti Bršljin – Novo mesto na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Bršljin – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Bršljin (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 23.400.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samopriskpevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Bršljin.

4. člen

Krajevni samopriskpevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Bršljin, ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

6. člen

Krajevni samopriskpevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu, – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokoenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,

- krajan, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samopriskpevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samopriskpevka so oproščeni krajan, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokoenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samopriskpevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zbore krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samopriskpevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Bršljin, ki jo izvoli svet krajevne skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Bršljin
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Bršljin z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 10. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samopriskpevka ne strinjate.

PROTI

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Bršljin
Marjan Šinigoj l. r.

1030.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 8. 3. 1994 je svet Krajevne skupnosti Majde Šilc – Novo mesto na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Majde Šilc – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Majde Šilc (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 33.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samopriskpevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Majde Šilc.

4. člen

Krajevni samopriskpevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Majde Šilc ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejema plačo.

6. člen

Krajevni samopriskpevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokoenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajan, ki se ukvarja z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samopriskpevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejema na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samopriskpevka so oproščeni krajan, ki prejema plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne

presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokoenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samopriskpevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samopriskpevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Majde Šilc, ki jo izvoli svet krajevne skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Majde Šilc
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Majde Šilc z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 8. 3. 1994.

GLASUJEM**ZA****PROTI**

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samopriskpevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Majde Šilc
Slavko Morel r.

1031.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 12. 3. 1994 je svet Krajevne skupnosti Žabja vas – Novo mesto na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Žabja vas – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Žabja vas (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 9.600.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samopriskpevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajeвне skupnosti Žabja vas.

4. člen

Krajevni samopriskpevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajanj, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajeвне skupnosti Žabja vas ter vsi krajanj, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemaajo plačo.

6. člen

Krajevni samopriskpevek bodo krajanj plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajanj, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojenjci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajanj, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajanj od posamežnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajanj, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samopriskpevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemaajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samopriskpevka so oproščeni krajanj, ki prejemaajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenjci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samopriskpevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajeвне skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zbore krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samopriskpevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajeвне skupnosti Žabja vas, ki jo izvoli svet krajeвне skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Žabja vas
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajeвне skupnosti Žabja vas z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 12. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samopriskpevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajeвне skupnosti
Žabja vas
Afonz Štrbenc l. r.

1032.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 7. 3. 1994 je svet Krajeвне skupnosti Center na seji dne 18. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju na območju Krajeвне skupnosti Center – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Center (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 9.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Center.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Center ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejema plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokoenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajan, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejema na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajan, ki prejema plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokoenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevnega skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Center, ki jo izvoli svet krajevnega skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Center
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Center z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 7. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 18. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevnega skupnosti
Center
Niko Padevski l. r.

1033.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 8. 3. 1994 je svet Krajevnega skupnosti Šmihel na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevnega skupnosti Šmihel – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Šmihel (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 13.200.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevnega skupnosti Šmihel.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevnega skupnosti Šmihel, ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokoenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajan, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemaajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajan, ki prejemaajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokoenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevnega skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zbore krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevnega skupnosti Šmihel, ki jo izvoli svet krajevnega skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Šmihel
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31.

5. 1999 za območje Krajevnega skupnosti Šmihel z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 8. 3. 1994.

ZA

GLASUJEM

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevnega skupnosti
Šmihel
Stanislav Zalar l. r.

1034.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 9. 3. 1994 je svet Krajevnega skupnosti Kandija-Grm na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevnega skupnosti Kandija-Grm – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Kandija-Grm (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 36.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevnega skupnosti Kandija-Grm.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevnega skupnosti Kandija-Grm ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemaajo plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajanji plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajanji, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajanji, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajanji od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajanji, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajanji, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevnih skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevnih skupnosti Kandija-Grm, ki jo izvoli svet krajevnih skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Kandija-Grm
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevnih skupnosti Kandija-Grm z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacija, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 9. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma

besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 18. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevnih skupnosti
Kandija-Grm
Karel Košir l. r.

1035.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 11. 3. 1994 je svet Krajevnih skupnosti Gotna vas na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevnih skupnosti Gotna vas – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Gotna vas (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 9.600.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevnih skupnosti Gotna vas.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajanji, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevnih skupnosti Gotna vas ter vsi krajanji, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajanji plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajanji, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajanji, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,

- krajani od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajani, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajan, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojnici, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevnega skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevnega skupnosti Gotna vas, ki jo izvoli svet krajevnega skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

**Krajevna skupnost Gotna vas
GLASOVNICA**

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevnega skupnosti Gotna vas z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 11. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

PROTI

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevnega skupnosti
Gotna vas
Tone Pirc l. r.

1036.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 9. 3. 1994 je svet Krajevnega skupnosti Ločna-Mačkovec na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

SKLEP

**o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega
samoprispevka v denarju na območju Krajevnega skupnosti
Ločna-Mačkovec – Novo mesto**

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Ločna-Mačkovec (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 27.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevnega skupnosti Ločna-Mačkovec.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevnega skupnosti Ločna-Mačkovec ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojnici od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajan, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajan, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne

presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samopriskevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samopriskevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Ločna-Mačkovec, ki jo izvoli svet krajevne skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Ločna-Mačkovec
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Ločna-Mačkovec z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 9. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samopriskevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samopriskevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Ločna-Mačkovec
Ciril Klemenčič l. r.

1037.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 12. 3. 1994 je svet Krajevne skupnosti Regrča vas na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samopriskevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Regrča vas – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samopriskevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Regrča vas (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 7.200.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samopriskevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Regrča vas.

4. člen

Krajevni samopriskevk bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Regrča vas ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejema plačo.

6. člen

Krajevni samopriskevk bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajan, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajan od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samopriskevk se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejema na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samopriskevka so oproščeni krajan, ki prejema plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samopriskevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajeвне skupnosti Regrča vas, ki jo izvoli svet krajeвне skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

**Krajevna skupnost Regrča vas
GLASOVNICA**

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajeвне skupnosti Regrča vas z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 12. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

PROTI

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajeвне skupnosti
Regrča vas
Aldo Šinkovec l. r.

1038.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 10. 3. 1994 je svet Krajeвне skupnosti Drska na seji dne 10. 3. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajeвне skupnosti Drska – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Drska (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 54.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajeвне skupnosti Drska.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajanj, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajeвне skupnosti Drska ter vsi krajanj, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajanj plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajanj, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokojnenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajanj, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajanj od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajanj, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajanj, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojnenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajeвне skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajeвне skupnosti Drska, ki jo izvoli svet krajeвне skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Drska
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Drska z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 10. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka ne strinjate.

PROTI

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 10. marca 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Drska
Marjan Smrke l. r.

1039.

Na podlagi določil 30., 31., 32. in 33. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), ter sklepov zborov občanov z dne 7. 3. 1994 je svet Krajevne skupnosti Mestne njive na seji dne 20. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Mestne njive – Novo mesto

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov ter naprav v Krajevni skupnosti Mestne njive (ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacije, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic, ter avtobusnih postajališč) in skupnega mestnega programa (prenova mestnih parkov, mestnega obzidja, javne razsvetljave in asfaltnih površin).

2. člen

Ocenjena vrednost vseh investicij znaša 15.000.000 SIT. Za vse investicije bodo sredstva zagotovljena s krajevnim samoprispevkom.

3. člen

Referendum bo v nedeljo 29. maja 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Mestne njive.

4. člen

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje petih let, in sicer od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Mestne njive ter vsi krajani, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejeto plačo.

6. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajani plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače ter plačil po pogodbah o delu – po stopnji 1 %,
- krajani, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 1 %,
- upokoenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 1 %,
- krajani, ki se ukvarjajo z kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka po stopnji 1 %,
- krajani od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po stopnji 1 %,
- krajani, zaposleni v tujini – po stopnji 1 % od povprečne plače v Sloveniji.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od socialno varstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih, ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov, ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajani, ki prejemajo plačo iz delovnega razmerja, pa ta ne presega 1/2 povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokoenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

8. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka po programu, ki so ga sprejeli zbori krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

9. člen

Obračun in odvajanje krajevnega samoprispevka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Novo mesto.

10. člen

Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Mestne njive, ki jo izvoli svet krajevne skupnosti po predpisih, ki veljajo za volitve.

11. člen

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Mestne njive
GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 6. 1994 do 31. 5. 1999 za območje Krajevne skupnosti Mestne njive z naslednjim programom: ureditev krajevnih cest, javne razsvetljave, kanalizacija, otroških igrišč, pločnikov, parkov, zelenic ter avtobusnih postajališč. Program je bil sprejet na zboru krajanov dne 7. 3. 1994.

GLASUJEM

ZA PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate za uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma besedico »PROTI«, če se za uvedbo krajevnega samopriskpevka ne strinjate.

12. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Novo mesto, dne 20. aprila 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Mestne njive
Hinko Šintler l. r.

RADOVLJICA

1040.

Na podlagi 3. člena zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 3. ter 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) je svet Krajevne skupnosti Radovljica na seji dne 18. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Radovljica

1. člen

Razpisuje se referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Radovljica, ki obsega naslednja naselja: Radovljica, Nova vas, Vrbnje, Gorica.

2. člen

Referendum bo v nedeljo 29. 5. 1994 od 7.-19. ure na običajnih glasovalnih mestih in sicer sočasno z državnim referendumom o novih občinah.

3. člen

Samopriskpevek se uvede za obdobje 5 let, in sicer od 1. 7. 1994 do 30. 6. 1999.

4. člen

Sredstva, zbrana s samopriskpevkom, bodo uporabljena za izvajanje referendumskega programa:

- a) izgradnja pokritega 25 m bazena v Radovljici,
- b) ureditev Cerkvenega trga v starem mestnem jedru v Radovljici.

S samopriskpevkom se bo zbralo predvidoma 103.000.000 SIT!

5. člen

Samopriskpevek bodo plačevali občani, ki imajo stalno bivališče na območju Krajevne skupnosti Radovljica in so vpisani v volilni imenik ter občani, ki še nimajo volilne pravice, so pa v delovnem razmerju, in sicer:

- delavci od mesečnega neto OD oziroma nadomestila OD ter izplačil po pogodbah o delu - po stopnji 1 %,
- krajani, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od bruto zavarovalne osnove - po stopnji 1 %,

- upokojenci od mesečnih pokojnin - po stopnji 1 %,
- krajani od kmetijske dejavnosti od katastrskega dohodka - po stopnji 1 %,
- krajani od posameznega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav - po stopnji 1 %.

6. člen

Samopriskpevek se ne plačuje od socialnovarstvenih pravic, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih ter civilnih invalidih vojne, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij študentov ter nagrad, ki jih študentje prejemajo na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samopriskpevka so oproščeni krajani, ki prejemajo osebni dohodek iz delovnega razmerja, ki ne presega 50 % povprečnega osebnega dohodka delavca zaposlenega v gospodarstvu Republike Slovenije za preteklo leto. Upokojenci, katerih pokojninski prejemki ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, ki ga določi ZPIS za tekoče leto.

7. člen

Volilci glasujejo osebno in tajno z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Radovljica

GLASOVNICA

za glasovanje na referendumu dne 29. 5. 1994 za uvedbo krajevnega samopriskpevka za program:

- a) izgradnja pokritega 25 m bazena v Radovljici,
- b) ureditev Cerkvenega trga v starem mestnem jedru v Radovljici.

Samopriskpevek se uvaja za dobo 5 let, in sicer od 1. 7. 1994 do 30. 6. 1999, v denarju.

GLASUJEM

ZA PROTI

Volilec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedo »ZA«, če soglaša z uvedbo samopriskpevka oziroma obkroži besedo »PROTI«, če se ne strinja z uvedbo samopriskpevka.

8. člen

Glasovnice morajo biti overjene s štampljko Krajevne skupnosti Radovljica.

9. člen

Za izvedbo tega sklepa skrbi volilna komisija, ki jo imenuje svet Krajevne skupnosti Radovljica.

10. člen

S sredstvi samopriskpevka, ki se bodo zbirala na posebnem računu, bo upravljal svet Krajevne skupnosti Radovljica, ki je odgovoren za zbiranje ter pravilno in namensko uporabo teh sredstev.

11. člen

Pravilnost obračunavanja ter odvajanja sredstev kontrolira SDK in Uprava za javne prihodke izpostava Radovljica.

12. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Radovljica.

13. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Radovljica, dne 20. aprila 1994.

Predsednik Sveta KS
Lado Eržen l. r.

SEVNICA

1041.

Na podlagi tretjega in petega odstavka 14. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 5/94) in 6. člena odloka o sestavi Skupščine občine Sevnica, pristojnosti zborov, o načinu odločanja in načinu volitev vodstva Skupščine, vodstva posameznih zborov in Izvršnega sveta Skupščine občine Sevnica (Uradni list SRS, št. 1/90 in 4/90 ter Uradni list RS, št. 23/90, 27/90 in 61/93) je Skupščina občine Sevnica na 31. skupni seji vseh zborov dne 26. 4. 1994 sprejela

S K L E P

o imenovanju volilnih komisij referendumskih območij za ustanovitev občin Boštanj, Sevnica in Tržišče-Sentjanž-Krmelj

1.

V volilno komisijo 248. referendumskega območja za ustanovitev občine Boštanj se imenujejo:

1. ANTON GABRIČ - predsednik
2. VIDA RIBIČ-SUHODOLČAN - namestnik predsednika

3. DARKO LISEC - član

4. SILVESTER NOVŠAK - namestnik

5. MARJAN MOŽIC - član

6. CARMEN LISEC - namestnik

7. VINKO RESNIK - član

8. JELKA RUPNIK - namestnik

Sedež volilne komisije je na sedežu Krajevne skupnosti Boštanj, Boštanj 30, 68294 Boštanj.

2.

V volilno komisijo 246. referendumskega območja za ustanovitev občine Sevnica se imenujejo:

1. ZDRAVKO GROBOLJSEK - predsednik

2. ALOJZ VIDIC - namestnik predsednika

3. VLADIMIR ŽNIDERIČ - član

4. HINKO MAVER - namestnik

5. ALOJZIJ MOTORE - član

6. FRANC OGOREVC - namestnik

7. MATILDA ČRTALIČ - član

8. VINCENCIJ TOMAŽIN - namestnik

Sedež volilne komisije je na sedežu Skupščine občine Sevnica, Glavni trg 19/a, 68290 Sevnica.

3.

V volilno komisijo 247. referendumskega območja za ustanovitev občine Tržišče-Sentjanž-Krmelj se imenujejo:

1. ANDREJA FLAJS - predsednik

2. MARJAN JAMŠEK - namestnik predsednika

3. SILVO ŠTIH - član

4. JOŽE JENE - namestnik

5. BOŠTJAN REPOVŽ - član

6. ANTON REPŠE - namestnik

7. ZDENKO RABZELJ - član

8. DUŠAN MOČNIK - namestnik

Sedež volilne komisije je na sedežu Krajevne skupnosti Tržišče, Tržišče 23, 68295 Tržišče.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 10800-0008/94

Sevnica, dne 26. aprila 1994.

Podpredsednik
Skupščine občine Sevnica
Anton Koren, dipl. psih. l. r.

SLOVENJ GRADEC

1042.

Na podlagi 29. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 30/92 in 7/93) ter 177. in 241. člena statuta občine Slovenj Gradec (MUV, št. 8/78 in 8/82, Uradni list SRS, št. 47/87 in 34/89) je Skupščina občine Slovenj Gradec na skupnem zasedanju vseh treh zborov, dne 19. 4. 1994, sprejela

O D L O K

o zaključnem računu proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1993

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1993, katerega sestavni del je tudi zaključni račun sredstev rezerv in zaključni račun sredstev, izločenih na posebne partije žiro računov.

2. člen

Doseženi prihodki in odhodki po zaključnem računu za leto 1993 so naslednji:

I. PRORAČUN

	SIT
- prihodki	673.397.757,40
- odhodki	671.476.994,44
- presežek prihodkov nad odhodki	1.920.762,96

II. SREDSTVA REZERVE

- prihodki s prenešenimi sredstvi iz preteklega leta	1.350.721,50
- odhodki	1.077.000,00
- presežek prihodkov nad odhodki	273.721,50

III. SREDSTVA POSEBNE PARTIJE PRORAČUNA - ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI

- prihodki s prenešenimi sredstvi iz preteklega leta	3.288.766,21
- odhodki	2.986.437,50
- presežek prihodkov nad odhodki	302.328,71

3. člen

Presežek prihodkov nad odhodki iz točk I, II in III se prenese kot prihodek v leto 1994.

4. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1993 je sestavni del tega odloka.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-2/94

Slovenj Gradec, dne 19. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenj Gradec
Ivan Uršič, dipl. inž. agr. l. r.

**BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV
PRORAČUNA OBČINE SLOVENJ GRADEC ZA
LETO 1993**

v tolarjih	
PRIHODKI	
Prenos sredstev iz leta 1992	821.001,29
Izvirni prihodki	464.780.335,71
Finančna izravnava	162.944.000,00
Drugi prihodki	44.852.420,40
SKUPAJ PRIHODKI	673.397.757,40
ODHODKI	
Sredstva za splošno porabo	161.436.659,20
Sredstva za družbene dejavnosti	356.695.000,00
Sredstva za gospodarsko infrastrukturo	109.200.486,14
Sredstva za obrambo in zaščito ter požarno varnost	8.198.000,00
Drugi odhodki	4.135.849,10
Sredstva rezerve	811.000,00
Vračilo sredstev	31.000.000,00
SKUPAJ ODHODKI	671.476.994,44
PRENOS SREDSTEV V LETO 1994	1.920.762,96

1043.

Na podlagi 46. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 17% in 241. člena statuta občine Slovenj Gradec (Medobčinski uradni vestnik v Mariboru, št. 8/78, 8/82 in Uradni list SRS, št. 47/87 in 34/89) je Skupščina občine Slovenj Gradec na 39. skupnem zasedanju zborov, dne 19. aprila 1994, sprejela naslednji

S K L E P

**o soglasju k spremembam in dopolnitvam statuta zavoda
Zdravstveni dom Slovenj Gradec**

I

Skupščina občine Slovenj Gradec daje soglasje k spremembam in dopolnitvam statuta zavoda Zdravstveni dom Slovenj Gradec pod št. 013-2/93.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 013-11/94

Slovenj Gradec, dne 19. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenj Gradec
Ivan Uršič, dipl. inž. agr. l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1044.

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 26/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93) in 184. člena statuta Skupščine občine Slo-

venske Konjice (Uradni list SRS, št. 23/82) je Izvršni svet Skupščine občine Slovenske Konjice na seji dne 18. aprila 1994 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta obrtna cona - sprememb in dopolnitev ZN - industrijska cona - območje IMP - Kongrad Slovenske Konjice

1

Javno se razgrne osnutek zazidalnega načrta obrtna cona - sprememb in dopolnitev ZN industrijska cona - območje IMP - KONGRAD Slovenske Konjice.

2

Osnutek ZN bo razgrnjen v prostorih občine Slovenske Konjice, Stari trg 29 soba št. 35 in prostorih KS Slovenske Konjice.

Javna razgrnitev osnutka odloka bo trajala 30 dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

O pričetku in trajanju javne razgrnitve bodo občani na primeren način obveščeni.

3

Pripombe in predloge na javno razgrnjen osnutek lahko dajo vsi zainteresirani. Pripombe se vpišejo v knjigo pripomb, oziroma se pisмено posredujejo upravnemu organu za varstvo okolja in urejanje prostora občine Slovenske Konjice.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-9/94-8/3

Slovenske Konjice, dne 18. aprila 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Rudi Petan, dipl. inž. l. r.

1045.

Na podlagi 7. in 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85 in 48/86) in v skladu s statutom Krajevne skupnosti Resnik je svet Krajevne skupnosti Resnik na seji dne 11. 2. 1994 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Resnik

1

Razpiše se referendum za uvedbo samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Resnik.

2

S samoprispevkom se bo sofinanciral program:

	SIT
– izgradnja pokopališča	800.000
– vzdrževanje cest in modernizacija cest	15.400.000
– obnova večnamenskega in veroučnega objekta	500.000

3

S samoprispevkom se bo zbralo 1.165.600 SIT, za izvedbo programa je potrebno 16.700.000 SIT. Potrebno bo zagotoviti še sredstva občanov in sredstva proračuna občine.

4

Samoprispevek se uvaža za dobo petih let, in sicer od 1. julija 1994 do 31. marca 1999.

5

Samoprispevek bodo plačevali zavezanci, ki imajo stalno bivališče na območju Krajevne skupnosti Resnik:

- 2 % od neto osebnega dohodka iz delovnega razmerja, nagrad, dopolnilnega dela in pogodb o delu,
- 2 % od katastrskega dohodka,
- 2 % od zavarovalne osnove zavezancev, ki opravljajo samostojno obrtno dejavnost,
- 2 % od pokojnin,
- delavci, začasno zaposleni v tujini, 2 % letnega neto osebnega dohodka v Republiki Sloveniji,
- občani, ki nimajo stalnega bivališča na območju Krajevne skupnosti Resnik, imajo pa stanovanjsko hišo ali vikend, plačajo vsako leto 100 DEM v tolarški protivrednosti po tečaju Ljubljanske banke v veljavnosti na dan plačila
- 2 % od neto dobička tistih, ki opravljajo postransko dejavnost.

6

Oprostitev plačila samoprispevka so določene v 12. členu Zakona o samoprispevku.

Občani, ki bi bili socialno ogroženi zaradi plačila samoprispevka, bodo svoje pravice lahko uveljavljali v svetu Krajevne skupnosti Resnik.

7

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na poseben žiro račun Krajevne skupnosti Resnik.

8

Za zbiranje sredstev je odgovoren svet Krajevne skupnosti, ki hkrati skrbi za izvajanje sprejetega programa.

9

Referendum bo v nedeljo, 29. maja 1994 od 7. do 19. ure. Referendum bo izvedla volilna komisija Krajevne skupnosti Resnik skladno z določili zakona o volitvah. Pravico glasovanja na referendumu imajo poleg občanov, ki so vpisani v splošni volilni imenik za območje Krajevne skupnosti Resnik, tudi tisti, ki so stari nad petnajst let in so v delovnem razmerju.

10

Na referendumu bodo občani glasovali tajno in neposredno z glasovnicami naslednje vsebine:
Krajevna skupnost Resnik

GLASOVNICA

Za glasovanje na referendumu v Krajevni skupnosti Resnik dne 29. maja 1994 za uvedbo krajevnega samoprispevka za dobo pet let od 1. 7. 1994 do 31. 3. 1999.

Sredstva samoprispevka se namensko porabi za:

- izgradnjo pokopališča
- vzdrževanje cest
- obnovo večnamenskega in veroučnega objekta

GLASUJEM

“ZA“

“PROTI“

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da zaokroži besedo “ZA“, če se strinja, oziroma besedo “PROTI“, če se ne strinja z uvedbo samoprispevka.

11

Nadzor nad zbiranjem in porabo sredstev samoprispevka opravlja svet Krajevne skupnosti Resnik, ki je dolžan vsako leto poročati občanom na zboru krajanov o zbranih in porabljenih sredstvih.

12

Sredstva za izvedbo referendumov zagotovi Krajevna skupnost Resnik.

13

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Resnik, dne 11. februarja 1994.

Predsednik
Sveta krajevne skupnosti
Resnik
Rudi Vidmar l. r.

ŠENTJUR PRI CELJU

1046.

Na podlagi 14. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 5/94), 38. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93) ter 27. člena statuta občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 27/91) je Skupščina občine Šentjur pri Celju na skupni seji vseh zborov dne 25. aprila 1994 sprejela

SKLEP

o imenovanju volilnih komisij referendumskih območij občine Šentjur pri Celju

1. referendumsko območje ŠENTJUR: (št. 274)
predsednik: Terezija ZAPUŠEK, Valentina Orožna 8 d, ŠENTJUR
namestnik: Pavla ŽMAHAR, Ulica Talcev 15, ŠENTJUR
član: Jožef ZUPANC, Repno 9, ŠENTJUR
namestnik: Irena ERJAVEC, Valentina Orožna 8 c, ŠENTJUR
član: Zdravko HRIBERNIK, Podlešje 5, KALOBEJ
namestnik: Štefka SENICA, Vrbno 11, ŠENTJUR
član: Brigita JELENC, Maistrova 7, ŠENTJUR
namestnik: Majda KOP, Poljska ulica 14, ŠENTJUR
Sedež komisije: Mestni trg 10, ŠENTJUR
2. referendumsko območje DRAMLJE: (št. 276)
predsednik: Metka SUPOVEC, Trnovec 51, DRAMLJE
namestnik: Jožef KAČIČNIK, Laze 20, DRAMLJE
član: Nežika POVALEJ, Svetelka 11, DRAMLJE

- namestnik: Zdravko GOLEŽ, Laze 25, DRAMLJE
 član: Vilko VODUŠEK ml., Jarmovec, DRAMLJE
 namestnik: Štefan KOPINŠEK, Dramlje 42a,
 DRAMLJE
 član: Bogdan ZGONEC, Razbor 10, DRAMLJE
 namestnik: Vincenc IVENČNIK, Dramlje 50,
 DRAMLJE
 Sedež komisije: Svetelka 2, DRAMLJE
3. referendumsko območje DOBJE: (št. 278)
 predsednik: Nada RABUZA, Dobje 22a, DOBJE
 pri Planini
 namestnik: Vincenc PUSŠER, Ul. I. celjske čete,
 ŠENTJUR
 član: Franci SALOBIR, Dobje 5 a, DOBJE pri Pla-
 nini
 namestnik: Cvetko GAJŠEK, Ravno 8, DOBJE pri
 Planini
 član: Franc LESKOVŠEK, Brezje 16, DOBJE pri
 Planini
 namestnik: Anton SELIČ, Dobje 27, DOBJE pri
 Planini
 član: Franc SALOBIR, Dobje 5, DOBJE pri Planini
 namestnik: Franc BLATNIK, Večje brdo 2, DOBJE
 pri Planini
 Sedež komisije: Dobje 26, DOBJE pri Planini
4. referendumsko območje PONIKVA: (št. 275)
 predsednik: Danica DOSEDLA, Ponikva 9 a, PONI-
 KVA
 namestnik: Marjan GROSEK, Ponikva 75 c, PONI-
 KVA
 član: Viljem ZATLER, Ponikva 78a, PONIKVA
 namestnik: Jakob RATAJC, Ponikva 48 a, PONI-
 KVA
 član: Jože KORŽE, Ponikva 77 a, PONIKVA
 namestnik: Slavko ŠPUR, Ponikva 48 a, PONIKVA
 član: Anton ZDOLŠEK, Slatina 26, PONIKVA
 namestnik: Anton ZANJKO, Podgaj 4 a, PONIKVA
 Sedež komisije: Ponikva 43, PONIKVA
5. referendumsko območje PLANINA: (št. 277)
 predsednik: Marija GRAČNAR, Na zelenici 9, CE-
 LJE
 namestnik: Vojko TRŽAN, Planina 67, PLANINA
 član: Rihard STOPINŠEK, Planina 62, PLANINA
 namestnik: Ivan TOVORNIK, Brdo 18a, PLA-
 NINA
 član: Leopold LESKOŠEK, Planina 61, PLANINA
 namestnik: Simon TIŠEL, Planina 55, PLANINA
 član: Martin LUSKAR, Podpeč 3, PLANINA
 namestnik: Anton SENICA, Prapretno 1 a, PLA-
 NINA
 Sedež komisije: Planina 37, PLANINA pri Sevnici
6. referendumsko območje SLIVNICA: (št. 279)
 predsednik: Andrej SOKLIČ, Iršičeva 10, CELJE
 namestnik: Marjana MASTNAK, M. Zidanska 21,
 ŠENTJUR
 član: Martin CMOK, Gorica 75, GORICA pri Sliv-
 nici
 namestnik: Maks CVIKL, Gorica 85, GORICA pri
 Slivnici
 član: Vincenc ŽLENDER, Loka 52, LOKA pri
 Žusmu
 namestnik: Franc CVIRN, Loka n.h., LOKA pri
 Žusmu
 član: Angela PERC, Lopaca 7b, PREVORJE
 namestnik: Ivan GUBENŠEK, Žegar 40, PRE-
 VORJE

Sedež komisije: Gorica 98, GORICA pri Slivnici
 Imenovanje komisij velja z dnem objave v Uradnem
 listu Republike Slovenije.

Št. 069-9/94-1

Šentjur pri Celju, dne 25. april 1994.

Predsednik
 Skupščine občine
 Šentjur pri Celju
 Jurij Malovrh l. r.

ŠKOFJA LOKA

1047.

Na podlagi 29. člena zakona o financiranju javne
 porabe (Uradni list RS, št. 48/90 in 34/91) in 3. člena
 odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o organizaciji
 in delu občinske skupščine (Uradni list RS, št. 16/93) je
 Skupščina občine Škofja Loka na skupni seji družbenopo-
 litičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih
 skupnosti dne 25. 4. 1994 sprejela

ODLOK

**o zaključnem računu proračuna občine Škofja Loka za
 leto 1993**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna občine Škofja
 Loka za leto 1993.

2. člen

Prihodki in odhodki proračuna, ki so bili doseženi
 in razporejeni po bilanci proračuna občine za leto 1993,
 znašajo:

	SIT
– prihodki	1.400.566.402
– odhodki	1.303.080.855
– ostanek	97.485.547

Presežek prihodkov nad odhodki se prenese v pri-
 hodke proračuna leta 1994.

3. člen

Sestavni del proračuna so sredstva rezervnega sklada
 občine Škofja Loka, ki za leto 1993 izkazuje naslednje
 stanje:

	SIT
– začetno stanje 1. 1. 1993	1.795.598
– prihodki	6.909.532
– odhodki	8.439.458
– nerazporejeno	265.672

Presežek prihodkov nad odhodki se prenese v rezer-
 vni sklad leta 1994.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem
 listu Republike Slovenije.

Št. 401-1/93

Škofja Loka, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
 Skupščine občine
 Škofja Loka
 Peter Hawlina l. r.

1048.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 3. in 7. člena zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 34. člena statuta KS Poljane je zbor občanov krajevne skupnosti Poljane 13. 3. 1994 sprejel

S K L E P**o razpisu referendumu za uvedbo samopriskpevka**

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo samopriskpevka na področju celotne KS Poljane. Istočasno se za isti namen razpiše tudi referendum na območju KS Javorje in KS Log.

2. člen

Sredstva samopriskpevka vseh treh KS se namenijo za dograditev šole v Poljanah v popolno osemletko.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure na voliščih, ki so določena za izvedbo referendumu za ustanovitev občin.

4. člen

Samopriskpek se uvede za obdobje petnajstih mesecev, to je od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995.

5. člen

Za realizacijo referendumskega programa je potrebno skupaj zbrati 75.000.000 SIT, od tega zneska bo iz samopriskpevka vseh treh KS (Poljane, Javorje in Log) zagotovljeno 16.000.000 SIT, preostali del pa bodo KS Poljane, Javorje in Log zbrale s sredstvi širše družbene skupnosti.

6. člen

Zavezanci plačila za samopriskpek so občani, ki stalno bivajo na območju KS Poljane. Zavezanci bodo plačevali samopriskpek po naslednjih merilih:

1. vsi zaposleni v družbenem in zasebnem sektorju prispevajo 1 % od bruto plač;
2. vsi upokojnici 1 % od pokojnin;
3. kmetje prispevajo 7,5 % od katastrskega dohodka, izračunanega za leto 1994, s tem da ga plačajo v 5 obrokih. Kmetje, ki imajo katastrski dohodek nižji od 30.000 SIT, ne zapadejo samopriskpevku.

7. člen

Zavezanci iz 6. člena tega sklepa plačujejo samopriskpek takole:

1. zavezanecem iz 1. in 2. točke 6. člena obračunavajo in odtegujejo samopriskpek izplačevalci plač oziroma pokojnin ob vsakokratnem izplačilu plač oz. pokojnin;
2. zavezanecem pod 3. točko 6. člena tega sklepa odmerja samopriskpek Uprava za javne prihodke, Izpostava Škofja Loka skupaj z ostalimi obveznostmi iz kmetijske dejavnosti.

8. člen

Sredstva samopriskpevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu, ki bo odprt pri KS Poljane.

9. člen

Zavezanci samopriskpevka postanejo vsi občani, ki se bodo na novo zaposlili od pričetka veljavnosti referendumu do izteka in občani, ki se v času veljavnosti referendumu naselijo na območju KS Poljane.

10. člen

Samopriskpek se ne plačuje od prejemkov iz socialno varstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine, priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov ter od OD delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

11. člen

Zavezanci so dolžni poravnati zapadlo obveznost v roku, ki je določen v tem sklepu, sicer se jih bremeni z zamudnimi obrestmi po veljavnih predpisih. Morebitna izterjava bo opravljena v skladu z določbami zakona o davkih občanov.

12. člen

Zbiranje in uporabo zbranih sredstev bo nadziral poseben nadzorni odbor, sestavljen iz predstavnikov KS Poljane, KS Javorje in KS Log, ki jih potrdijo zbori krajanov. Nadzorni odbor je dolžan po končanem zbiranju samopriskpevka dati poročilo zboru krajanov vseh treh KS o višini in porabi teh sredstev.

13. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi občani KS Poljane, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku in zaposleni občani, mlajši od 18 let, ki imajo stalno bivališče na območju KS Poljane.

14. člen

Na referendumu se glasuje neposredno in tajno z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Poljane
Glasovnica

Za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju celotne KS Poljane; za dobo 15 mesecev, od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995, za financiranje dograditve šole v Poljanah v popolno osemletko

glasujem

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedo ZA, če se strinjate z uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma obkrožite besedo PROTI, če se z uvedbo samopriskpevka ne strinjate.

15. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila Zakona o samopriskpevku (Ur. l. SRS, št. 35/85).

16. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Predsednik sveta KS Poljane
Roman Dolenec l. r.

1049.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 3. in 7. člena zakona o samopriskpevku (Uradni

list SRS, št. 35/85) je zbor občanov Krajevne skupnosti Javorje 10. 4. 1994 sprejel

S K L E P **o razpisu referendumu za uvedbo samopriskpevka**

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo samopriskpevka na področju KS Javorje, in sicer za vsa naselja, razen naselja Krivo Brdo, izvzeta so tudi gospodinjstva v Dolenji Žetini: hišne št. 11, 12, 13 in 16.

Istočasno se za isti namen razpiše tudi referendum na območju KS Poljane in KS Log (območje šolskega okoliša Poljane).

Samopriskpevek se uvede v primeru, da referendum uspe tudi v KS Poljane.

2. člen

Sredstva samopriskpevka vseh treh KS se namenijo za dograditev šole v Poljanah v popolno osemletko.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure na voliščih, ki so določena za izvedbo referendumu za ustanovitev občin.

4. člen

Samopriskpevek se uvede za obdobje petnajstih mesecev, to je od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995.

5. člen

Za realizacijo referendumskega programa je potrebno skupaj zbrati 75.000.000 SIT, od tega zneska bo iz samopriskpevka vseh treh KS (Javorje, Poljane in Log) zagotovljeno 16.000.000 SIT, preostali del pa bodo KS Poljane, Javorje in Log zbrale s sredstvi širše družbene skupnosti.

6. člen

Zavezanci plačila za samopriskpevek so občani, ki stalno bivajo na območju KS Javorje, razen naselja Krivo Brdo in hišne št. 11, 12, 13 in 14 v Dolenji Žetini. Zavezanci bodo plačevali samopriskpevek po naslednjih merilih:

1. vsi zaposleni v družbenem in zasebnem sektorju prispevajo 1% od bruto plač,
2. vsi upokojenci 1% od pokojnin,
3. kmetje prispevajo 7,5% od katastrskega dohodka, izračunanega za leto 1994, s tem da ga plačajo v 5 obrokih. Kmetje, ki imajo katastrski dohodek nižji od 30.000 SIT, ne zapadejo samopriskpevku.

7. člen

Zavezanci iz 6. člena tega sklepa plačujejo samopriskpevek takole:

1. zavezancem iz 1. in 2. točke 6. člena obračunavajo in odtegujejo samopriskpevek izplačevalci plač oziroma pokojnin ob vsakokratnem izplačilu plače oziroma pokojnine,
2. zavezancem pod 3. točko 6. člena tega sklepa odmerja samopriskpevek Uprava za javne prihodke, Izpostava Škofja Loka skupaj z ostalimi obveznostmi iz kmetijske dejavnosti.

8. člen

Sredstva samopriskpevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu, ki bo odprt pri KS Poljane.

9. člen

Zavezanci samopriskpevka postanejo vsi občani, ki se bodo na novo zaposlili od pričetka veljavnosti referendumu do izteka in občani, ki se v času veljavnosti referendumu naselijo na območju KS Javorje, za katerega se razpiše referendum.

10. člen

Samopriskpevek se ne plačuje od prejemkov iz socialno varstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine, priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov ter od OD delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

11. člen

Zavezanci so dolžni poravnati zapadlo obveznost v roku, ki je določen v tem sklepu, sicer se jih bremeni z zamudnimi obrestmi po veljavnih predpisih. Morebitna izterjava bo opravljena v skladu z določbami zakona o davkih občanov.

12. člen

Zbiranje in uporabo zbranih sredstev bo nadziral poseben nadzorni odbor, sestavljen iz predstavnikov KS Poljanec, KS Javorje in KS Log, ki jih potrdijo zbori krajanov. Nadzorni odbor je dolžan po končanem zbiranju samopriskpevka dati poročilo zboru krajanov vseh treh KS o višini in porabi teh sredstev.

13. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani KS Javorje, razen Krivega Brda in Dol. Žetina 11, 12, 13 in 16, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku in zaposleni občani, mlajši od 18 let, ki imajo stalno bivališče na tem območju KS Javorje.

14. člen

Na referendumu se glasuje neposredno in tajno z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Javorje
Glasovnica

Za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju KS Javorje, razen Krivega Brda in Dol. Žetina h. št. 11, 12, 13 in 16, za dobo 15 mesecev, od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995, za financiranje dograditve šole v Poljanah v popolno osemletko

glasujem

PROTI

ZA

Glasujete tako, da obkrožite besedo ZA, če se strinjate z uvedbo krajevnega samopriskpevka, oziroma obkrožite besedo PROTI, če se z uvedbo samopriskpevka ne strinjate.

15. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila zakona o samopriskpevku (Ur. l. SRS, št. 35/85).

16. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Predsednik sveta KS Javorje
Marjan Možina l. r.

1050.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 3. in 7. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) je delni zbor občanov Krajevne skupnosti Log 10. 4. 1994 sprejel

S K L E P**o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka**

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo samoprispevka na področju dela KS Log, in sicer za naselja: del Bukovega vrha (h. št. 30–34), del Gabrške gore (hišne št. 1–8), Visoko, Na Logu in Kovski vrh.

Istočasno se za isti namen razpiše tudi referendum na območju KS Javorje in KS Poljane (območje šolskega okoliša Poljane).

Samoprispevek se uvede v primeru, da referendum uspe tudi v KS Poljane.

2. člen

Sredstva samoprispevka vseh treh KS se namenijo za dograditev šole v Poljanah v popolno osemletko.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure na voliščih, ki so določena za izvedbo referenduma za ustanovitev občin.

4. člen

Samoprispevek se uvede za obdobje petnajstih mesecev, to je od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995.

5. člen

Za realizacijo referendumskega programa je potrebno skupaj zbrati 75.000.000 SIT, od tega zneska bo iz samoprispevka vseh treh KS (Log, Javorje in Poljane) zagotovljeno 16.000.000 SIT, preostali del pa bodo KS Poljane, Javorje in Log zbrale s sredstvi širše družbene skupnosti.

6. člen

Zavezanci plačila za samoprispevek so občani, ki stalno bivajo na območju dela KS Log, za katerega se razpiše referendum. Zavezanci bodo plačevali samoprispevek po naslednjih merilih:

1. vsi zaposleni v družbenem in zasebnem sektorju prispevajo 1 % od bruto plač,
2. vsi upokoenci 1 % od pokojnin,
3. kmetje prispevajo 7,5 % od katastrskega dohodka, izračunanega za leto 1994, s tem da ga plačajo v 5 obrokih. Kmetje, ki imajo katastrski dohodek nižji od 30.000 SIT, ne zapadejo samoprispevku.

7. člen

Zavezanci iz 6. člena tega sklepa plačujejo samoprispevek takole:

1. zavezancem iz 1. in 2. točke 6. člena obračunavajo in odtegujejo samoprispevek izplačevalci plač oziroma pokojnin ob vsakokratnem izplačilu plače oziroma pokojnine,
2. zavezancem pod 3. točko 6. člena tega sklepa odmerja samoprispevek Uprava za javne prihodke, Izpostava Škofja Loka skupaj z ostalimi obveznostmi iz kmetijske dejavnosti.

8. člen

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu, ki bo odprt pri KS Poljane.

9. člen

Zavezanci samoprispevka postanejo vsi občani, ki se bodo na novo zaposlili od pričetka veljavnosti referenduma do izteka in občani, ki se v času veljavnosti referenduma naselijo na območju KS Log, za katerega se razpiše referendum.

10. člen

Samoprispevek se ne plačuje od prejemkov iz socialno varstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine, priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov ter od OD delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

11. člen

Zavezanci so dolžni poravnati zapadlo obveznost v roku, ki je določen v tem sklepu, sicer se jih bremeni z zamudnimi obrestmi po veljavnih predpisih. Morebitna izterjava bo opravljena v skladu z določbami zakona o davkih občanov.

12. člen

Zbiranje in uporabo zbranih sredstev bo nadziral poseben nadzorni odbor, sestavljen iz predstavnikov KS Poljane, KS Javorje in KS Log, ki jih potrdijo zbori krajanov. Nadzorni odbor je dolžan po končanem zbiranju samoprispevka dati poročilo zboru krajanov vseh treh KS o višini in porabi teh sredstev.

13. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani dela KS Log, za katerega je razpisan referendum, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku in zaposleni občani, mlajši od 18 let, ki imajo stalno bivališče na tem območju KS Log.

14. člen

Na referendumu se glasuje neposredno in tajno z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Log
Glasovnica

Za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samoprispevka na območju KS Log, in sicer za naselja: del Bukovega vrha (vse h. št. razen 30–34), del Gabrške gore (h. št. 1–8), Kovski vrh, Na Logu in Visoko, za dobo 15 mesecev, od 1. 7. 1994 do 30. 9. 1995, za financiranje dograditve šole v Poljanah v popolno osemletko

glasujem

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedo ZA, če se strinjate z uvedbo krajevnega samoprispevka, oziroma obkrožite besedo PROTI, če se z uvedbo samoprispevka ne strinjate.

15. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila zakona o samoprispevku (Ur. l. SRS, št. 35/85).

16. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Predsednik sveta KS Log
Viktor Jelovčan l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH**1051.**

Na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidenciranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90), 13. člena pravilnika o določanju imen naselij in ulic, ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80) ter 11. člena statuta občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 63/93) je Skupščina občine Šmarje pri Jelšah na seji dne 14. 4. 1994 in korespondenčni seji dne 15. 4. 1994 sprejela

ODLOK

o preimenovanju, preoštevilčbi in spremembi območja naselja Vinski vrh pri Slivnici

1. člen

S tem odlokom se preimenuje naselje Vinski vrh pri Slivnici v Sveti Štefan. Hkrati se preimenuje KS Vinski vrh pri Slivnici v KS Sveti Štefan.

2. člen

Spremeni se območje naselja tako, da se vanj vključi stanovanjska stavba Glavak Veronike, Grobelce 2a iz naselja Grobelce ter hiše s številkami Cerovec 33, Cerovec 34 in Cerovec 35 iz naselja Cerovec pri Šmarju. Skladno s temi spremembami se spremenijo meje območij naselij Grobelce in Cerovec pri Šmarju.

3. člen

Stavbe v naselju Sveti Štefan se zaradi nepregledne oštevilčbe, spremembe območja naselja in preimenovanja preoštevilčijo v skladu z veljavnimi predpisi.

4. člen

Spremembo območja naselja evidentira Geodetska uprava Šmarje pri Jelšah. Meja območja naselja Sveti Štefan poteka po parcelnih mejah in je prikazana v osnovnem kartografskem prikazu registra območij teritorialnih enot (ROTE), preoštevilčba v okviru naselja pa je prikazana v osnovnem kartografskem prikazu evidence hišnih števil (EHIŠ) v merilu 1:5000.

Kartografski prikaz ROTE in EHIŠ s prikazano spremembo območja naselja in preoštevilčbo je sestavni del tega odloka.

5. člen

Geodetska uprava občine Šmarje pri Jelšah v sodelovanju s KS Sveti Štefan naroči in posreduje nove tablice s hišno številko.

Stroške za zamenjavo tablic s hišno številko nosi občina Šmarje pri Jelšah.

6. člen

Lastniki oziroma upravljalci oštevilčenih stavb morajo nove tablice s hišno številko namestiti najkasneje v 8. dneh po prejemu obvestila, da je tablica izdelana. Stare tablice lahko ostanejo nameščene največ eno leto po namestitvi novih.

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 451-2/94 1

Šmarje pri Jelšah, dne 15. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine
Šmarje pri Jelšah
Jože Čakš l. r.

TRŽIČ**1052.**

Na podlagi določil 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Ur. l. SRS, št. 25/85), 2. člena zakona o samoprispevku (Ur. l. SRS, št. 35/85) ter sklepov delnih zborov občanov z dne 22. 4. 1994 je svet Krajevne skupnosti Kovor na seji dne 26. 4. 1994 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Kovor

I

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za izgradnjo mrliške vežice.

II

Ocenjena vrednost investicij približno znaša 16 mio SIT, preostali del pa bo svet KS zagotavljal iz drugih virov.

III

Referendum bo v nedeljo, 29. 5. 1994 od 7. do 19. ure na običajnih glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Kovor.

IV

Krajevni samoprispevek bo uveden za obdobje eno leto in pol od 1. 8. 1994 dalje.

V

Pravico glasovanja na referendumu imajo vsi krajan, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku Krajevne skupnosti Kovor ter vsi krajan, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni in prejemajo plačo.

VI

Krajevni samoprispevek bodo krajan plačevali po naslednjem:

- delavci od mesečne neto plače oziroma nadomestila plače – po stopnji 2 %,
- krajan, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost od neto zavarovalne osnove – po stopnji 2 %,
- upokojenci od mesečnih pokojnin – po stopnji 2 %,
- krajan, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo od katastrskega dohodka – po stopnji 5 %,
- krajan, zaposleni v tujini – po stopnji 2 % od povprečne plače v Sloveniji.

VII

Samoprispevek se ne plačuje od socialnovarstvenih pravic, od invalidnin, pokojnin z varstvenim dodatkom, od štipendij dijakov in študentov ter nagrad, ki jih dijaki in študentje prejema na proizvodnem delu oziroma delovni praksi.

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni krajan, ki prejema plačo iz delavnega razmerja, pa ta ne presega ene polovice povprečne plače v gospodarstvu Slovenije za preteklo leto, ter upokojenci, katerih pokojnine ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo za tekoče leto.

VIII

Za pravilno in namensko uporabo sredstev, zbranih iz krajevnega samoprispevka, ki so ga sprejeli zbori

krajanov, odgovarja svet krajevne skupnosti, ki ob zbranih in porabljenih sredstvih poroča enkrat letno na zborih krajanov.

IX

Obračun in odvajanje krajevnega samopriskupka pri izplačevalcih izvajajo računovodsko-finančne službe v podjetjih, SPIZ Republike Slovenije ter Ministrstvo za finance, Republiške uprave za javne prihodke, izpostava Tržič.

X

Referendum bo izvedla volilna komisija KS Kovor, ki jo izvoli svet KS po predpisih, ki veljajo za volitve.

XI

Na referendumu se glasuje z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Kovor GLASOVNICA

za referendum dne 29. maja 1994 o uvedbi krajevnega samopriskupka v denarju za obdobje eno leto in pol od 1. 8. 1994 dalje za območje Krajevne skupnosti Kovor z naslednjim programom: izgradnja mrliške vežice. Program je bil sprejet na zboru krajanov 22. in 26. aprila 1994.

GLASUJEM

ZA

PROTI

Glasujete tako, da obkrožite besedico »ZA«, če se strinjate z uvedbo krajevnega samopriskupka oziroma besedico »PROTI«, če se z uvedbo samopriskupka ne strinjate.

XII

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Kovor, dne 28. aprila 1994.

Predsednik
sveta Krajevne skupnosti
Kovor
Anton Pušavec l. r.

VRHNIKA

1053.

Na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91) in 2. člena odredbe o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1994 (Uradni list RS, št. 72/93), ki jo je izdalo Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo Republike Slovenije ter 234. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/79, 5/82) je sprejel Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika na seji dne 20. 4. 1994

ODREDBO

o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1994 na območju občine Vrhnika

1. člen

Da se odkrijejo in preprečijo v tej odredbi navedene živalske kužne bolezni, morata opraviti pooblaščen Veterinarski zavod ljubljanske regije, P.O. Grosuplje, DE Vrhnika in Obratna veterinarska ambulanta Mercator Ljubljanske mlekarne, d.o.o. Kmetijska proizvodnja, Ljubljana, ukrepe za odkrivanje in preprečevanje kužnih bolezni v letu 1994. Imetniki živali so dolžni izvajati ukrepe iz te odredbe.

2. člen

VZ in OVA morata pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti Medobčinski inšpektorat občin Idrija, Logatec, Vrhnika, pristojen za veterinarsko inšpekcijo. O opravljenem delu morata poročati na predpisanih obrazcih.

3. člen

Preventivne akcije se morajo opraviti tolikokrat, da so živali stalno zaščitene.

Kontrolo imunosti opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani po programu, ki ga določi Republiška veterinarska uprava, Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo Republike Slovenije.

4. člen

VZ in OVA, ki izvajata preventivne vakcinacije in diagnostične preiskave, morata voditi evidenco o datumu vakcinacije oziroma preiskave, o imenu in bivališču imetnika živali, opisu živali, proizvajalcu, serijski in kontrolni številki vakcine ter rezultatu vakcinacije in preiskave.

Dalje morata VZ in OVA spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in obveščati MI, veterinarsko inšpekcijo, o vseh nezaželenih stranskih pojavih in morebitni nezanesljivi imunosti.

5. člen

Splošna vakcinacija psov proti steklini mora biti opravljena do 15. 4. 1994. Ob cepljenju psov je treba izvesti tudi dehelmintizacijo živali.

Mladi psi morajo biti vakcinirani proti steklini takoj, ko dopolnijo 4 mesece starosti.

Na stroške imetnika se na okuženem in ogroženem območju vakcinira proti steklini živali, ki se gonijo na pašo ali se pasejo brez nadzorstva.

Vakcinacijo opravi veterinarski zavod z mrtvo vakcino.

6. člen

Peroralno vakcinacijo lisic je treba opraviti po programu, ki ga odredi Republiška veterinarska uprava.

7. člen

Na stroške imetnika živali je treba opraviti vakcinacijo govedi proti bovinu trihofitiji v večjih aglomeracijah.

8. člen

Na stroške imetnika živali je treba opraviti vakcinacijo plemenskih kuncev proti hemoragični bolezni.

Vakcino iz 7., 8. in 9. člena opraviti Veterinarski zavod ljubljanske regije Grosuplje, DE Vrhnika.

9. člen

Proti atipični kokošji kugi je treba vakcinirati kokoši, piščance, brojlerje, purane, japonske prepelice in matične jate fazanov:

- v perutninskih obratih organizacij in podjetij;
- v naseljih, kjer so perutninski obrati organizacij in podjetij ali večje reje zasebnih neorganiziranih rejcev;

- v obratih zasebnih neorganiziranih rejcev, kjer je reja perutnine pomembnejša gospodarska dejavnost;
 - v naseljih občin, kjer je bila atipična kokošja kuga ugotovljena v zadnjih dveh letih.

Vakcinacija iz prejšnjega odstavka se opravi z živo ali mrtvo vakcino po programu imunoprofilakse (obvezno strokovno navodilo Republiške veterinarske uprave, št. 322/A-026/82 z dne 11. marca 1982) oziroma po programu imunoprofilakse, prilagojenim epizootiološki situaciji. AKK v 1994. letu. Vakcinacijo po tem členu opravijo veterinarski zavodi.

10. člen

Proti prašičji kugi je treba preventivno vakcinirati prašiče v gospodarstvih, ki imajo 10 ali več plemenskih svinj oziroma 50 ali več pitancev.

11. člen

Tuberkulinizirati je treba:

- 50 % vseh krav in bregih telic v občini; X. tuberkulinizacija
 - osnovno plemensko govejo čredo na farmi Bistra;
 - vse plemenske marjasce.
- Tuberkulinizacijo opravi Veterinarski zavod.

12. člen

Na brucelozo je treba preiskati enkrat letno:

- krave v hlevih individualnih proizvajalcev z mlečno prstanastim preizkusom; v primeru sumljive ali pozitivne reakcije je treba odvzeti živalim kri za pregled;
- 20 % plemenskih živali iz osnovne goveje črede in bike plemenjake na farmi Bistra, Mercator-Ljubljanske mlekarne, DOO Kmetijska proizvodnja, Ljubljana.

Vzorci mleka in krvi odvzame VZ. Mlečno prstanasto preiskavo in laboratorijske preiskave krvi (SA-test) opravi VF do 31. 12. 1994.

13. člen

Na mehurčasti izpuščaj govedi (IBR-IPV) je treba preiskati enkrat letno plemenjake v naravnem pripustu. Ravno tako je treba preiskati na IBR-IPV reje bikovskih mater sivo rjave pasme.

Enkrat letno je treba pregledati bike v rejskih središčih in v naravnem pripustu na vibriozo, campilobakteriozo, leptospirozo, trihomonijazo, levkoso ter opraviti pri njih koprološki in bakteriološki pregled semena glede na onesnaženost z ubikvitarnimi bakterijami.

Vzorec krvi in semena odvzame VZ v sodelovanju s Kmetijskim zavodom v Ljubljani. Preiskave opravi VF, do 31. 12. 1994.

14. člen

Na govejo levkoso je treba preiskati 5 % vseh plemenskih v osnovnih čredah na Govedorejskih obratih organizacij in podjetij.

Vzorec krvi vzame VZ do 31. 12. 1994, preiskave seruma s preizkusom (precipitacije) v dogarskem gelu opravi VF.

15. člen

Pri opravljeni sanaciji v zvezi z leptospirozo je treba enkrat letno pregledati 20 % še ne pregledanih plemenskih živali iz osnovne črede.

Vzorci krvi odvzame VZ do 31. 12. 1994. Serološke preiskave krvi opravi VF.

16. člen

Na kužno malokrvnost kopitarjev (IAK) morajo biti preiskani vsi plemenski žrebci v občini. Preiskati je treba tudi vse kopitarje v okuženih hlevih.

Vzorci krvi odvzame VZ. Vzorci krvi žrebcev plemenjakov odvzame VF ob rednih pregledih. Serološki pregled vzorcev krvi z gelprecipitinskim testom (Coggens test) opravi VF.

17. člen

Na hudo gnilobo čebelje zalege, nosejavost in pršičavost je treba pregledati čebelje družine vzrejevalcev matic.

Omenjene družine je treba tretirati proti varoozi z registriranimi zdravili po navodilu proizvajalca. Preiskave vzorcev mrtvic morajo biti opravljene do 30. 4. 1994.

18. člen

Na vrtoglavost je treba pregledati postrvi enkrat letno. Vzorce rib za preiskavo vzamejo VZ in jih pošljejo VF v Ljubljani.

19. člen

Ta odredba začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu.

Št. 3/3-323-02/94

Vrhnika, dne 25. aprila 1994.

Predsednik
 Izvršnega sveta
 Skupščine občine Vrhnika
Vili Granda, dipl. inž. l. r.

1054.

Na podlagi zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 23/92, 30/92, 52/92, 7/93 in 43/93) in 201. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list RS, št. 31/79, 5/82, 11/86 in 2/87) je Skupščina občine Vrhnika na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 21. 4. 1994 sprejela

O D L O K

o zaključnem računu proračuna občine Vrhnika za leto 1993

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Vrhnika za leto 1993.

2. člen

Prihodki in odhodki po zaključnem računu za leto 1993 so naslednji:

	SIT
skupaj prihodki	726.108.916,17
skupaj odhodki tekočega leta	726.479.558,96
pokrivanje odhodkov iz pret.let	29.320.697,73
primanjkljaj prihodkov	29.691.340,52

3. člen

Znesek stroškov, ki nimajo pokritja v prihodkih leta 1993, se prenese v naslednje obračunsko obdobje.

4. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov je sestavni del tega odloka.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 2/5-012-07-92

Vrhnika, dne 22. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

1055.

Na podlagi 20. in 118. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94) ter 110. člena poslovnika Državnega zbora

razpisujem
volitve članov sodnega sveta

Volitve članov sodnega sveta iz vrst sodnikov in volitve članov sodnega sveta, ki jih voli Državni zbor, bodo v torek 28. junija 1994.

Za dan razpisa volitev, s katerim začno teči roki za volilna opravila, se šteje 6. maj 1994.

Št. 700-04/93-16/4

Ljubljana, dne 6. maja 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

1056.

Na podlagi prve in četrte točke 5. člena v zvezi s 1. členom zakona o posebnih dajatvah pri uvozu kmetijskih proizvodov in živil (Uradni list RS, št. 29/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembi in dopolnitvi uredbe o določitvi kmetijskih in živilskih proizvodov, za katere se ob uvozu plačuje posebna dajatev

1. člen

V 1. členu uredbe o določitvi kmetijskih in živilskih proizvodov, za katere se ob uvozu plačuje posebna dajatev (Uradni list RS, št. 45/93, 52/93, 60/93 in 8/94) se spremeni naslednje tarifne številke in višine posebnih dajatev:

Tar. št.	Tarifna oznaka	Poimenovanje	Šifra tarifne postavke	Višina posebne dajatve
1	2	3	4	5
01.03		Prašiči, živi:		
	0103.91	--- mase pod 50 kg:		
	0103.912	--- mesnati, klavni	01 03 91202	43,66
	0103.913	--- mastni, klavni	01 03 92318	43,66

Tar. št.	Tarifna oznaka	Poimenovanje	Šifra tarifne postavke	Višina posebne dajatve
1	2	3	4	5
	0103.919	--- drugo	01 03 92918	46,62
	0103.92	--- mase 50 kg in več:		
	0103.922	--- mesnati, klavni	01 03 92209	37,00
	0103.923	--- mastni, klavni	01 03 92306	37,00
	0103.929	--- drugo	01 03 92918	49,40
02.03		Meso svinjsko, sveže ohlajeno ali zmrznjeno:		
	0203.1	- Sveže ali ohlajeno:		
	0203.11	--- trupi in polovice	02 03 11002	81,40
	0203.12	--- stegna, plečeta in njihovi kosi, s kostmi	02 03 12009	110,26
	0203.19	--- drugo	02 03 19003	132,46
	0203.2	- Zmrznjeno:		
	0203.21	--- trupi in polovice	02 03 21008	71,78
	0203.22	--- stegna, plečeta in njihovi kosi, s kostmi	02 03 22004	97,68
	0203.29	--- drugo	02 03 29009	116,92
02.10		Meso in drugi užitni mesni klavnični proizvodi, nasoljeni, razsoljeni, sušeni ali prekajeni; užitna moka in zdrob iz mesa ali iz drugih klavničnih proizvodov:		
	0210.1	- meso svinjsko:		
	0210.11	--- stegna, plečeta in drugi njihovi kosi, s kostmi	02 10 11002	450,00
	0210.12	--- trebušine in njihovi kosi	02 10 12009	150,04
	0210.19	--- drugo	02 10 19003	205,63
16.01		Klobase in podobni izdelki iz mesa, drugih užitnih klavničnih proizvodov ali krvi; sestavljena živila na osnovi teh proizvodov:		
	1601.00	--- Trajni	16 01 00109	237,54
		ex. pršut		450,00
	1601.002	--- Poltrajni	16 01 00206	135,42
		ex. mortadela		198,00
	1601.009	--- Drugi	16 01 00907	248,64
16.02		Drugi pripravljene ali konzervirane izdelki iz mesa, drugih klavničnih proizvodov ali krvi:		
	1602.4	- Prašičev:		
	1602.41	--- gnjat in njeni kosi	16 02 41004	138,72
	1602.42	--- plečeta in njihovi kosi	16 02 42000	111,74
	1602.49	--- drugo, včevši mešanice	16 02 49005	204,24

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 424-05/93-6/10-8

Ljubljana, dne 28. aprila 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI.

1057.

Na podlagi druge točke 59. člena zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 74/89) v povezavi s 1. in 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja minister za kmetijstvo in gozdarstvo

ODREDBO

o prepovedi uvoza in tranzita lesa iglavcev v lubju zaradi preprečevanja vnosa in širjenja podlubnikov

1. Zaradi preprečevanja vnosa in širjenja podlubnikov na ozemlje Republike Slovenije sta prepovedana uvoz in tranzit lesa iglavcev v lubju iz vseh držav.

2. Ne glede na določbo prejšnje točke se lahko dovoli uvoz in tranzit lesa iglavcev v lubju, če je iz fitosanitarnega spričevala države izvoznice razvidno, da je bila pošiljka tretirana s fitofarmaceutskim sredstvom in je s tem onemogočeno širjenje podlubnikov. Pošiljke lesa iglavcev v lubju, ki se uvažajo, smejo biti tretirane le s fitofarmaceutskim sredstvom, ki ima dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji.

3. Prepoved po tej odredbi se ne nanaša na les, ki je posušen na manj kot 20 % vlage, izražene v odstotku suhe snovi (oznake »K. D.«, »Kilndried« in.) ter impregniran les v lubju.

4. Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-14-05/94

Ljubljana, dne 4. maja 1994.

Minister
za kmetijstvo in gozdarstvo
dr. Jože Osterc l. r.

1058.

Na podlagi prvega odstavka 20. člena zakona o statističnih raziskovanjih, pomembnih za republiko (Uradni list SRS, št. 11/88), objavlja Zavod Republike Slovenije za statistiko

POROČILO

o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Republike Slovenije za april 1994

Cene življenjskih potrebščin so se aprila 1994 v primerjavi z marcem 1994 povečale za 2,4 %, cene na drobno pa za 2,1 %.

Št. 052-07-6/94

Ljubljana, dne 5. maja 1994.

Tomaž Banovec l. r.
- Direktor
Zavoda Republike Slovenije
za statistiko

POPRAVEK

V Uradnem listu RS, št. 21-900/94 z dne 22. IV. 1994, se pri odredbi o pogojih za izvoz živilskih proizvodov v Republiko Slovenijo, v točki I tretja vrsta, popravi beseda mlaka v pravilno mleka; v drugem odstavku pod II v prvi vrsti pa se beseda mestu popravi v pravilno mesu.

POPRAVEK

V poročilu o višini in mesečni stopnji rasti povprečne mesečne bruto plače na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji ..., objavljenem v Uradnem listu RS, št. 21-951/94 z dne 22. IV. 1994, se prva vrsta tretjega odstavka pravilno glasi:

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v ...

POPRAVEK

V sklepu o uvedbi samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 21-931/94 z dne 22. IV. 1994, se v 5. točki žiro račun pravilno glasi: ... 50140-842-015-82175.

Uredništvo

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

	Stran
995. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj	1421
996. Zakon o poročanju Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtoceste odseka Pesnica-Šentilj	1421
997. Resolucija o strategiji Republike Slovenije do tujih vlaganj	1422
998. Odlok o soglasju k programu dela družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. za leto 1994	1427
1055. Razpis volitev članov sodnega sveta	1501

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

999. Uredba o določitvi mejnih prehodov za obmejni promet in kmetijskih prehodnih mest, na katerih kontrolno prehajanja čez državno mejo opravljajo carinski organi	1427
1000. Sklep o preoblikovanju dela Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v javni raziskovalni zavod	1427
1056. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o določitvi kmetijskih in živilskih proizvodov, za katere se ob uvozu plačuje posebna dajatev	1501

	Stran		Stran
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI			
1001. Odredba o pogojih za oprostitev davka od osebnih prejemkov iz naslova medsebojne sosedske pomoči med kmečkimi gospodarstvi	1430	1018. Sklep o spremembi sklepa o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka na območju Krajevne skupnosti Tunjice v občini Kamnik	1469
1002. Pravilnik za uveljavljanje regresa za potovanja otrok in mladine	1430	1019. Odlok o lokacijskem načrtu za rekonstrukcijo regionalne ceste R-322 (odsek Kokrica-Mlaka) in lokalne ceste L-3812 (odsek Korkrica – avtocesta) (Kranj)	1469
1003. Navodilo za določanje in prikazovanje potreb obrambe in zaščite v prostorskih planih	1431	1020. Odredba o pristojbinah za veterinarsko-sanitarne preglede živali in živil živalskega izvora, za izdajo dovoljenja za prodajo mleka, za veterinarsko-sanitarne preglede klavnih živali, plačevanje dela stroškov veterinarsko-higienske službe in plačevanje dejavnosti diagnostike kužnih bolezni izven rednega delovnega časa v občini Krško	1473
1004. Dogovor o politiki plač v gospodarstvu za leto 1994 (separat socialnega sporazuma)	1436	1021. Odredba o spremembi in dopolnitvi odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v II. trimesečju leta 1994 (Krško)	1475
1005. Tarifna priloga k splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo za leto 1994	1437	1022. Sklep o razpisu referenduma o preimenovanju kraja in Krajevne skupnosti Cerkvenjak v kraj in Krajevno skupnost Sv. Anton v Slovenskih goricah	1475
1006. Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil sodnikov	1439	1023. Sklep o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje celotne Krajevne skupnosti Bistrica (Lendava)	1476
1007. Odredba o prepovedi uvoza in tranzita lesa iglavcev v ljubju zaradi preprečevanja vnosa pri širjenju podlubnikov	1502	1024. Sklep o javni razgrnitvi osnutka prostorsko ureditvenih pogojev naselja Hotedršica (Logatec)	1477
1008. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Republike Slovenije	1502	1025. Sklep o javni razgrnitvi osnutka "Zazidalnega načrta stanovanjske cone TIČJEK" v Gornjem Gradu (Mozirje)	1477
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE		1026. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Bogojina-naselje Ivanci (Murska Sobota)	1477
1007. Odločba o ugotovitvi, da določbe 6., 12., 27., 28. in 29. točke 3. člena ter 22. in 23. člena zakona o denacionalizaciji niso v nasprotju z ustavo	1439	1027. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Novo mesto za leto 1994	1478
1008. Odločba o uporabi določb uredbe o vojaških sodiščih z dne 24. 5. 1944	1442	1028. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Mirna Peč (Novo mesto)	1479
AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTNIH PAPIRJEV		1029. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Bršljin – Novo mesto	1480
1009. Sklep o vsebini prospekta za javno ponudbo delnic	1450	1030. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Majde Šilc – Novo mesto	1481
1010. Sklep o vsebini prospekta za javno ponudbo dolžniških vrednostnih papirjev	1453	1031. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Žabja vas – Novo mesto	1481
1011. Sklep o vsebini prospekta za uvrstitev vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi	1457	1032. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Center – Novo mesto	1482
1012. Sklep o vsebini prospekta za javno ponudbo investicijskih kuponov vzajemnega sklada	1460	1033. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Šmihel – Novo mesto	1483
1013. Sklep o vsebini prospekta za javno ponudbo kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	1465	1034. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Kandija-Grm – Novo mesto	1484
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI		1035. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Gotna vas – Novo mesto	1485
1014. Sklep o potrditvi cen (Ljubljana)	1467		
1015. Odlok o prispevku za investicijska vlaganja na področju vodooskrbe, odvajanja in čiščenja odpadnih voda in odlaganja komunalnih odpadkov (Celje)	1468		
1016. Poročilo volilne komisije KS Komenda o izidu referenduma za uvedbo samoprispevka na območju KS Komenda, ki je bil dne 10. aprila 1994 (Kamnik)	1468		
1017. Sklep o razpisu posvetovalnega referenduma za ugotovitev stališča krajanov do predlaganih sprememb prostorskih sestavin družbeno planske dokumentacije v zvezi s projektom golf igrišča na področju Krajevne skupnosti (Kamnik)	1469		

	Stran		Stran
1036. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Ločna- Mačkovec – Novo mesto	1486	1046. Sklep o imenovanju volilnih komisij referendumskih območij občine Šentjur pri Celju	1493
1037. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Regrča vas – Novo mesto	1487	1047. Odlok o zaključnem računu proračuna občine Škofja Loka za leto 1993	1494
1038. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Drska - Novo mesto	1488	1048. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka (Škofja Loka)	1495
1039. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Mestne njive – Novo mesto	1489	1049. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka (Škofja Loka)	1495
1040. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Radovljica	1490	1050. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka (Škofja Loka)	1497
1041. Sklep o imenovanju volilnih komisij referendumskih območij za ustanovitev občin Boštanj, Sevnica in Tržišče-Šentjanž-Krmelj (Sevnica)	1491	1051. Odlok o preimenovanju, preštevilčbi in spremembi območja naselja Vinski vrh pri Slivnici (Šmarje pri Jelšah)	1498
1042. Odlok o zaključnem računu proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1993 (Slovenj Gradec)	1491	1052. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Kovor (Tržič)	1498
1043. Sklep o soglasju k spremembam in dopolnitvam statuta zavoda Zdravstveni dom Slovenj Gradec	1492	1053. Odredba o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1994, na območju občine Vrhnika	1499
1044. Sklep o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta obrtna cona – sprememb in dopolnitev ZN – industrijska cona – območje IMP – Kongrad Slovenske Konjice	1492	1054. Odlok o zaključnem računu proračuna občine Vrhnika za leto 1993	1500
1045. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Resnik (Slovenske Konjice)	1492	– Popravek odredbe o pogojih za izvoz živilskih proizvodov v Republiko Slovenijo	1502
		– popravek poročila o višini in mesečni stopnji rasti povprečne mesečne bruto plače na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji...	1502
		– Popravek sklepa o uvedbi samoprispevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda	1502